
خوانان او شخصیت جوړېدنه

ليکوال:

ډاکټر تاج الدين (ملت مل)

۱۳۸۹ لمريز
Ketabton.com

دويم چاپ

د جلال اباد ښار _ ننگرهار، افغانستان

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم	::	ځوانان او شخصیت جوړیدنه
لیکوال	::	ډاکټر تاج الدین (ملت مل)
د لیکوال بریښنا لیک	::	tajmim@aol.com
د چاپ لړۍ	::	دویم چاپ، له نوو زیاتونو سره
ژبنيز اصلاحوونه	::	هجرت الله (اختیار) او حیات الله (وې)
کمپوزګران	::	شمس الدین (الفت) او عبدالقدیر (امین)
پښتۍ او ډیزاین	::	رحمان الله بهیر
د چاپ شمېر	::	۲۰۰۰ ټوکه
چاپ ځای	::	حلیمی مطبعه
د کتاب د لاسته راوړنې پته	::	نوی سید جمال الدین (افغان) انسټیټیوت د چپرهار زړه هڅه، دننگرهار د بریښنا ریاست ته مخامخ، د تالاشي چوک ته نږدې، جلال آباد ښار اړیکشمېرې: ۴۵۴ - ۰۰۶ - ۷۰۰ (۰) ۳۳۳ - ۰۰۰ - ۶۰۲ (۰)

ددې کتاب د کاپي او چاپ ټول حقوق له لیکوال سره خوندي دي، سرغړونکی به یې له سختو قانوني مجازاتو سره مخ شي، د اجازي لپاره له لیکوال سره اړیکې ونیسې.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ډالۍ

خپل دغه اثر د افغانستان دتوريالۍ، ولي ساده (!) او محروم ملت هغه ځوان نسل ته چې دطاغونيت دوحشتونو له لاسه يې د خپل ماشومتوب زرینې ورځې او شپې يې په غرونو، رغونو کي، په سرو غرمو، سرو او واورو کې په بې کوري، يتيمۍ او نا هيليو کي تېرې کړي، او آن داچې همدا نن هم له خپلو نړيوالو همزولو سره د سيالۍ نه بې برخي کړای شوي، په خورا درناوي ډالۍ کوم.

ډاکټر تاج الدين (ملت مل)

د کتاب موخه

د ټولنيزو برياليتوبونو او لاس ته راوړنو بنسټ په ځوانۍ کي ايښودل کيږي. له بده مرغه، هغه وخت چې ځوانان دا واقعيت درک کوي، نو دومره پري ناوخته شوی وي چې بيا هغه د لاس نه وتلې وخت نشي جبرانولاي. ددې کتاب د ليکلو اصلي موخه همدا ده، چې تاسي ځوانان و دغه حساس ټکۍ ته متوجې کړي، تر څو په خپل راتلونکې ژوند کي لوړو مقامونو ته د رسيدو په لاره کې تاسي هغه وړ او ضروري فرصتونه له لاسه ورنکړي، د کومو چې زه او زما په څير نور يي ارمان کوو.

مننه

دا دخونښي ځاي دي چه د "ځوانان او شخصيت جوړيدنه" كتاب د دوهم ځل لپاره د نوي اضافي او اصلاح شوي موادو سره د لوستونكو او علاقه لرونكو په وړاندې ډالۍ كيږي.

زه يو ځل بيا د دې كتاب په تهيه، ټاټيب، اصلاح او چاپ كښي د يو شمير زياتو ملگرو او دوستانو د نه ستړي كيدونكي هلو ځلو نه مننه كوم. په خاصه توگه زما د كورنۍ د څو تنو ځوانانو شمس الدين (الفت)، عبدالقدير (امين)، اشرف خان (شيرزاد) او مشرف خان (حيران) هلې ځلې چې څو څو ځله يې د كتاب په درستونه او د كتاب په كمپوز كولو كې كړي د ستايني وړ بولم.

ددې تر خوا د محترم هجرت الله (اختيار) صيب، اوحيات الله (وړ) صيب دوامداره هلې ځلې د كتاب د ژبنيز اصلاح او ډيزاين په برخه كې او همدا راز د ښاغلي نجيب الله (نايل) صيب او رحمان الله بهير چټكې او ضروري لاسوهنې د كتاب د ډيزاين په برخه كې دومره با ارزښته دي چې د دوي ددغو علمي مرستو پرته به دا كتاب لكه د يوه بي مالگي قطع په شان وه. زه ددوي د هريوه له اخلاصه ډكو هلو ځلو نه د زړه له كومې مننه كوم.

بي ويلو دي نه وې چې دا د ښاغلي عبدالصير سباوون هراړخيزه همكاري وه چې دغه كتاب ئي زما دخولي او فكر نه ستاسي لاسونو ته درورساوه. دده د دوامداره مرستو نه بغير به دغه كتاب اوس هم يو خيال وه.

دلته دا په ځاي ئي بولم چي دشمشاد د تلویزون، د تنگر هارد ملي
تلویزون، د شرق پ تلویزون او د افغانستان د ملي تلویزون د مسئولینو
او کارکوونکو نه اوهمداراز د اباسین، نرگس، شرق او کلید
رادیوگانو د کارکوونکو څخه هم د زړه له کومۍ مننه وکړم چي ټولني
ته ئي ددي کتاب دور پیژندنې په برخه کې خپلې هر اړخیزه همکاري په
نه ستړي کیدونکې توگه جاري ساتلې دي.

بلاخره غواړم چي دیو شمیر زیاتو هغه ځوانانو نه مننه وکړم چه
د کتاب د لوستلو نه وروسته ئي په خورا مشکل سره زما سره اړیکي
نیولې او دخپلو نیکو نظریو، انتقاداتو او پیشنهاداتو سره ئي نه
یوازي دا چه دا کتاب ښکلي او رنگین کړې بلکه ماته ئي هم ددي
خدمت د ادامي ورکولو لپاره دوامداره انرژي او مینه رابخښلي ده.

په پای کې باید ووایم چي زما د کورنۍ د ټولو غړو او په خاصه توگه
زه د خپلي گراني میرمنې گلالي جانې او خوږې لور هخاندې نه مننه
کوم چه دوي د خپلي مینې او وخت یو لویه برخه ماته رابخښلي وه چي
د هغی نه په استفاده زه یو ځل بیا دا اثر له سره تنظیم او ستاسي درنو
لوستونکو تر لاسو در ورسوم.

خپلې خبرې په دي لنډول غواړم چه افغانستان زموږ هیواد دي.
ددي ازادول، ابادول، اصلاح او ښکلي کول دهر افغان مسئولیت دي.
راځي چي په گډه خپل دغه دروند تاریخي مسئولیت په صداقت، او
ایمانداري سره ترسره کړو.

په خورا درنښت

داکتر تاج الدین ملت مل

د کتاب په اړه

دا کتاب د انسانانو د ژوند تر ټولو مهم اړخ (تربې) ته وقف کړل شوې دی. تعلیم سرې ته هوسا ژوند کول او تربیه ورته ابرومند ژوند کول ورزده کوي. تعلیم د هر انسان د هوسا ورځینې ژوند لپاره د وسایلو او وسایطو د جوړولو او د هغوي نه د مؤثري ګټې اخستلو وسیله ده. او تربیه بیا په ټولنه کې د انسانانو تر منځ د اجتماعیت، او انساني نیکو اړیکو او په ټولنه کې نورو ته د ګټور ثابتیدلو وسیله ده. انسانان په نړۍ کې د یوه تر ټولو لوړ اجتماعي مخلوق په توګه د تعلیم نه پرمخې تربیې ته زیات او جدې ضرورت لري. د شرقي ټولنو یو ښه صفت هم د همدې ښې تربیې لرل وه او دی. سره لدې چې غربي ټولنې په مادی، لجباط ډیر پرمختیاوي تر لاسه کړي دي، خو د تربیې او معنوی نیمګړتیاو په وجه نن هغه ټولنې ډیرې پریشانې او د ډیرو اجتماعي ستونزو سره مخ دي.

زمونږ هیواد هم د شوروی له خوا د راتپل شوي جګړې دمخه و د غربت او وروسته پاتېوالۍ د ټولو مصیبتونو سره سره، بیا هم د معنویت او خاصیت د تربیې له پلوه یوه بډایې ټولنه وه. ولې بدبختانه د تیر دري لسيزو راتپل شوو جګړو په نتیجه کې، زمونږ ټولنه د دوه نوه زیانونو سره مخ شوه. یوې فزیکې زیان او خرابونه ده، چې په هغې کې د سرکونو، کورونو، مخکو، بندونو، خرابوونو او له منځه تلنه شامل ده، او بل یې معنوي زیان دي چې په هغې کې د ټولنې د غړو، خاصیت د ځوان نسل تعلیمي او تربیوي خرابوونه شامل دي. چې ددې جملې څخه زمونږ د ټولنې تر ټولو مهم او ستونزمن زیان د ځوان نسل

د تربې له منځه تلل او ددوي ذهني او تربیوي خرابونه ده. د هیواد فزیکي بیرته رغونه اسانه او حتا خارجیان هم کولای شي چې تر ډیره حده هغه ترسره کړي، ولې د هیواد معنوي زیان خورا گران، او پخپله د افغانانو نه پرته بل هیڅوک هم نشي کولای چې هغه ترسره کړي. پردي برسیره، ذهني رغونه د فزیکي رغوونې په نسبت اولیت لري. ترڅو چي مونږ د خپل خلکو ذهنونه د هیواد او ملي گټو په خاطر اماده نکړو، ټولي فزیکي رغوونې به بیخایه، بپوخته، او داسي بې نتیجې وي لکه همدا اوس چې دي.

متأسفانه، زمونږ په هیواد کې نه دولت، او نه هم خلک و دغې مهم او ضروري اصل ته دومره توجه کوي. د نورو ډیرو علتونو تر خوا کیدای شي یو علت دا هم وي، چې معنوي رغونه، او د ذهنونو اصلاح کوونه ستونزمن کار، او تر بل هر څه زیات نمونې جوړیدنې ته ضرورت لري. ممکن همدا عوامل وي چې لاتر اوسه پدې برخه کې هیڅ او یا هم ډیر ناخیز اقدامونه ترسره شوي دي.

زه دا خپل افتخار بولم چې د خپلې ټولنې د یوه اگاه او با مسئولیته سیاسي انسان په توگه، د دغه اساسي ستونزې په درک کولو، او ددې ستونزې د اساسي او بنیادي حل په لاره کې د هیوادوالو په پوهونه، راوینښوونه، او ددوي په لارمه تجهیزاتو کې خپل لومړني مسئولیتونه ددې کتاب له لارې ترسره کوم. ولې دا هم لارمې بولم چې خپل هیوادوال ددې مشکل ژوروالي، پراخوالي او عاجل والي ته متوجې کړم. افغانان باید پدې پوه شي چې دا ستونزه ډیره پیچلې، او چاره یې هم خورا گرانه، او ډیرو پراخو، او هراړخیزو هلو ځلو او قربانیو ته ضرورت لري. یوازينې لاره چې مونږ به وکولای شو چې د خپل هیواد

روښانه راتلونکۍ ته امیدوار شوو، هغه به همدا د سالمې ملي روزنې په لاره کې د ټولو افغانانو (دولت او ملت) نه سترېکیدونې دوامداره او صادقانه هلې ځلې وي او بس. نو پدې ځای کې دا خپل ملي، اسلامي او انساني فرض بولم، چې د خپل ځان په مثال کیدو سره، تاسي ځوانان او مشران هر یو پدې لاره کې د منظمې او مؤثرې ونډې اخستلو ته راوبولم. راځې چې په ګډه د خپل ځوان نسل د سالمې روزنې په برخه کې مونږ هر یو خپل اتل توب او مخکښوالې ښکاره کړو.

تاج الدین ملت مل
جلال اباد

د ليکوال لنډه پېژندنه

ډاکټر تاج الدين (ملت مل) د ننګرهار ولايت د چپرهار د ولسوالۍ د شولانې په کلي کې د نن نه ۵۷ کاله پخوا زېږېدلی دی. نوموړي په تنکۍ ځوانې کې د خپلو خاصو علمي توانمديو په وجه ثانوي زده کړې په لسو کلو کې مکملې کړي چې د ننګرهار د عالي لېسې څخه په اعلي درجه د فراغت نه پس د ننګرهار د پوهنتون د طب په پوهنځي کې شامل او په ۱۳۵۵ کال کې د طب د پوهنځي څخه هم په اعلي درجه فارغ شو. دی په هېواد کې د څو کاله خدمت نه وروسته د کمونستي دولت له خوا په سياسي بند د پلچرخې په زندان کې بندي کړای شو چې د راز، راز شکنجو نه پس بيا د زندان څخه د خوشي کيدو سره سم ده په کابل کې يې خپله وظيفه او کور پرېښودل، او د جهاد په ليکو کې يې دخپل هيواد د استقلال، ملي حاکميت او د اسلام د مقدس دين څخه د دفاع په لاره کې مبارزې ته دوام ورکړ. خود جهاد په منځ کښي تنگنظري ددي سبب وگرځيده چه دي يې دهيواد څخه په هجرت کولو مجبور او په سره ژمي کښي دتوري بوري دغرو له لاري پاکستان ته مهاجر شو.

په پاکستان کې (۱۳۵۹-۱۳۶۷ ل) کلونو کې، ده برسیره پردي چې په مختلفو موسسو او شفا خانو کښي دافغاني گډوالو او مبارزو مجاهدينو لپاره نه ستري کيدونکي طبي خدمتونه ترسره کړل، ددي ترخوایي هميش دخپل گران هيواد او هيوادوالو د اتحاد، استقلال، ازادۍ او خوشبختۍ په خاطر هر اړخيزه سياسي هلی ځلې هم کولې، او ورسره يې دهرنوع تخريب کارانه دسيسو په وړاندې اگاهانه، شعوري، او منظمه سياسي مبارزه هم پر مخ وړله.

دارتجاع او خارجي شبکو په وړاندې دده همدغه قاطع او غوڅ دريز ددې سبب شو چه بلاخره دې دپاکستان څخه امريکي ته په سياسي پناه اخستلو مجبور کړاي شو. غربت اود هيواد نه لريوالې دده په هاغه توده مينه کي چه يي دخپلو خلکو او هيواد سره لرله هيڅ نوعه بدلون رانه وستلای شو، اوپدي توگه ده هلته په امريکي کښي هم په دوامداره او قاطعانه توگه دخپل هيواد نه په دفاع کولو او خپلو هيوادوالو د سياسي وحدت په لاره کښي نه ستړي کيدونکي مبارزي ته ادامه ورکړي او ورکوي پي.

ملت مل صاحب په امريکي کښي نور لوړتجصيلات هم وکړل او دوه ماسټر ديگري د امريکي څخه هم لاس ته راوړي. ده د طب، ټولنيزو او سياسي موضوعاتو په برخه کښي دولس کتابونه ليکلي او دده څلو راخترع گاني هم په نړي والي کچه منل شوي او د امريکي د کانگرس په کتابخانه کښي دده په نوم ثبت دي، چه دهغي جمله څخه يو هم ديوي دايمي کليزي اختراع اوبل هم د داسي يوه ساينسي فارمول اختراع شامل دي دکوم له مخي چه هجري شمسي نيتي په ميلادي او ميلادي نيتي په هجري شمسي نيتو په دقيقه توگه بدلیدلای شي. دپورته علمي اثارونه علاوه ملت مل د طب په ساحه کښي فوق العاده زيات علمي څيړني کړي او دهغي تحقيقاتي مقالې د امريکا او اروپا په مشهورو طبي مسلکې مجلو کې نشر او دده طبي تحقيقاتو نړي والي جايزي ترلاسه کړي دي.

داکتر ملت مل د سولي په برخه کي په نړي واله کچه يو پيژندل شوې او منل شوې شخصيت دی. دنړي والي سولي په برخه کښي دده اثار او وړاندیزونه په پراخه کچه منل شوي او په دي لاره کي يي ده ته و

خو هیوادونو ته د سفر او په نړی والو کنفرانسونو کښې د مهمو بیانیو دور کولو شرایط برابر کړي دي. ده د خپلو همدغو هلو ځلو په نتیجه کې د (د سولې نړی وال سفیر) جائزه گټلې، او (د سولې د نړیوال سفیر) په توگه په نړیواله کچه پیژندل شویدی.

ملت مل د سیاست په ډگر کښې هم دیوه غښتلي، ثابت دریځ او دورانديش (لرلید) ملي اسلامي مبارزه په توگه دهیواد په ډیرو نازکو حالاتو کښې دخپلي خاوري او خلکو د حقوقو نه په دوامداره او زړه وره توگه دفاع کړې او کوي یې. د سیاسي فکر له نظره ملت مل یو ملي، مسلمان، په اجتماعي عدالت، او دیموکراسي باورمند مبارز شخصیت دی. دی که له یوې خوا اسلام د یوې سیاسي وسیلې په توگه استعمالول د اسلام او مسلمانانو په گټه نه بولی، د بلې خوا دې د سوسیالیزم او کمونیزم تر شعارونو لاندې هر نوعه مبارزه چې د افغانانو د ملي مقدساتو او ملي کلتور سره مخالفه وي په جدې توگه محکوموي. نوموړي همدا اوس هم دخپلو نورو سیاسي ملگرو په ملاتړ دهیواد د ابادۍ، سولې سوکالي، ازادۍ او کامل استقلال په خاطر، د داسې یوه سیاسي تشکل په جوړښت کار کوي چه یوازی هغه تشکل کولای شي د هیواد د دې درندو ستونزو نه بچ او د ابد لپاره په یوه مستقل، خپلواک او سرلوري هیواد بدل کړي.

ملت مل د طبي او سیاسي خدمتونو سربیره په خیریه کارونو کې هم تر نورو گړندي او همیشه مصروف پاتې شوي دي. د اجتماعي خیریه کارونو په جمله کښې دده له خوا په چپرهار کې د کونډو ښځو یوه پروژه، د سولې په نوم د غټو جنکو لپاره یو ځانگړي مکتب، د تنگړهار

د پوهنتون سره مرستي، اودهزاره جات خلکو ته یو لږ خدمتونه
دیادونې وړ دي.

داکتر ملت مل د هیواد د ځوان نسل د عملي تشویق او د هیواد په بیا
رغونه کې د ځوانانو د سالمې او مؤثرې ونډې اخستلو په منظور د
ټولنیز خدمتگاران، په نوم یو اجتماعي تحریک ایجاد کړي دي چې
دغه تحریک هیوادوال خاصاً ځوانان د هیواد په رغونه او
سالمتیا کې فعالې داوطلبانه ونډې اخستلو ته هڅوي. د دې اجتماعي
تحریک اهداف ډیر ساده او فوقالعاده علمي، او عملي دي، چې په
لاندې ډول ذکر کېږي:

۱. د هیواد د مالي ودي د تقوي او په خپل ځان د اتکا په غرض د
ملي تولیداتو استعمالونه، هڅونه، سپارښتنه، او د هغوي د ساتنې
او پراختیا نه پلوې

۲. په ملي کچه د سالم، پاک او ښه چاپیریال د جوړونې او ساتنې
لپاره وقایوې، او معالجوي تدبیرونه، هلي ځلي او د هیوادوالو
خبرتیا، روښانتیا او هڅونه

۳. د ښه، غوره او نیک کلتور وده، پراختیا او د خراب کلتور سره
مجادله او د هغې مخنیوي

داکتر ملت مل د یوه بامسئولیته سیاسي انسان په توګه، همیشہ د
خپل هیواد ستونزو ته ژوره پاملرنه کړې، او په دې توګه یې همیش
خپل وطنوالو ته بي جوړي لارښوونې وړاندې کړي دي. ښاغلي ملت
مل د خپل کاهل ژوند په ډیرو لومړنیو شیبو کې د خپل هیواد او
هیوادوالو لپاره د سیاسي خدمت ډګر ته ورودانګل. ده د خپل عمر په
شپاړس کلنې کې د (ملت مل) تخلص ځان ته غوره کړ، او دده په قول،

له هماغه وخته تر نن ورځي پوري نه يوازي داچې و دي تخلص ته په هراړخيزه توگه صادق او وفادار پاتي شوی دي، بلکه په همدې لاره کي يې بي شميره او کم مساله قرباني ورکړي دي.

د ملت مل له نظره يو سالم سياسي شخص هغه دي چي د تاريخ په هره مقطع کي په دوامداره توگه، خپله ټولنه منطقه او نړي وارزوي، او په دي بهير کي د خپل هيواد او خلکو رښتيني او دوامداره گټي درک، اد د هغو د لاس ته راوړلو او ساتلو لپاره داسي سالم پروگرامونه او لاري چاري خلکو ته وړاندي کړي، چي هغه د هغي ټولنې د بقا او سرلوړې سبب وگرځي.

ملت مل چي د خپل هيواد په خدمت کولو کي د مشتقيمي ونډي اخستلو په غرض دوه کاله دمخه هيواد ته راستون شو، نو د يوه ژور علمي تحليل په رڼا کي ده د هيواد د ځوان نسل روزنه او پوهنه تر بل هر څه مهم و پيژندل، او دا يې و پتيله چي تر څو مونږ د هيواد ټول ځوان نسل، خاصتاً د پښتنو بچي په سالمه تربيه او پوهنه ملبس نه کړو، نو مونږ نشو کولاي چي د پردو لاسونه د خپل ملک او خاوري څخه لنډ کړو. او ددي په نتيجه کي به نه يوازي دا چي پښتانه هميش خوا او زار وي، بلکه دهمدي کبله به د پښتنو بچي هميشه د پردو د لاس اله، او ددوي په لاسونو به د هيواد د نورو قومونو د بچو ژوند هم نا ارامه او پریشانه وي. نو دا نه يوازي دا چي د پښتنو د مشرانو مسؤليت دي چي ددي بچو سالمې روزنې او تربيه ته توجه وکړي، بلکه دا د نورو قومونو د لرليد لرونکو مشرانو مسؤليت هم دي چي د خپلو بچو د روښانه او ارامي راتلونکي په خاطر هم د پښتنو د بچو په پوهنه او روزنه کي جدي ونډه واخلي.

ملت مل د همدې اصل په درکولو سره، د هیواد، او خاصیتاً د پښتنو د بچیانو پوهنې او روزنې ته ځان وقف کړ، او په دې لاره کې یې د ښه خدمت کولو په غرض، په تنګرهار کې د نوې سپډ جمال الدین افغان انستیتیوت پرانست، او د دې انستیتیوت له لارې نه یوازې دا چې د دې بچو په تعلیم کې په مؤثره توګه خدمت کوي، بلکه د تعلیم تر خوا و دې ځوانانو ته د شخصیت جوړېدنې د سیمینارونو او ورکشاپونو په ورکولو، او د شمشاد د پهلویزون کې د یوې ژوندۍ برنامې له لارې، ده خپل ځان په عملي توګه د هیواد ځوان نسل ته د خدمت په لاره کې وقف کړي دي. ملت مل ادعې کوي چې دې د ځوانانو سره ځانګړي مینه لري، او دې خپل ځان د ځوانانو د سالمې تربیې او شخصیت جوړېدنه په لاره کې مسؤل او دخپل ګڼې. نوراځي چه د دې ادعۍ د ثبوت لپاره دده دغه لیکي اثر ته مراجعه وکړو، ترڅو دده د دې ادعې د حقانیت په اړه سالم او ښه قضاوت وکړای شو.

د ليکوال خبرې

دويارنې ځاي دي چې يو ځل بيا دگران هېواد او په ځانگړې توگه ځوانانو په چوپړ کي يم او د "ځوانان او شخصيت جوړيدني" کتاب د دوهم ځل لپاره د لومړي ټوک سره د يو څه نورو مخلوماتونو په زياتولو او د يو لړ نيمگړتياو د سمونې سره ستاسي مخې ته ږدم. د ځوانانو سره زما مينه پخه او پخوانۍ ده. ما دخپل ژوند په اوږدو کښي ډير ځوانان د تصور نه اوچت روزلي دي چي بڼه شخصيتونه تري جوړ شوي دي. د نورو پخوانيو قيصونه علاوه په ۱۳۸۲ کال کښي مي دوه ځوانان د امريکي نه ځان سره هيواد ته راوستل او د ننگرهار پوهنتون کي مو د کمپيوتر د دپارتمنت بنسټ کيښود. دي سفر دهغه ځوانانو او دهغوي د کورنۍ سرنوشت بدل کړ. چي اوس هغوي هر کال افغانستان ته راځي او دلته رنگارنگ مرستې کوي.

کله چي ما ددي کتاب په ليکلو شروع وکړه. د ځان سره زړه نا زړه وم. دي زړه نا زړتوب دوه علتونه لرل:

۱- زه ليکوال نه وم او ډير ډاريدم چې هسي نه داسې څه وليکم چې خلک راپوري وځنډوي. سره له دي چي تر دي دمخه هم زما څو طبي مسلکي کتابونه چاپ شوي وه خو د هغي موضوعات مسلکي او د موادو لاسته راوړنه ئي اسانه وه. اما د دي کتاب ليکل د هغي ټولو په نسبت گران ول، ځکه چي مواد ئي کم او په غرب کي نشر شوي مواد چي زما په لاسرس کي وه، د هغي موادو اکثراً ئي بيا د غربي ټولنو په کلتور پورې اړه نيوله چې د افغاني ځوانانو لپاره دومره په درد نشو خوړلاي.

۲- ما غوښتل چې کتاب ډیر روان او دافغاني ټولني سره د مقایسې وړ وي. خو متأسفانه په افغانۍ کلتور او زموږ په ټولنه کې چا پدې نوعه موضوعاتو هیڅ لیکنې نه دي کړي. نو ماته دموادو پیدا کول بله ستونزه وه. دی حالاتو زه مجبور کړم چې دخپل ځان او یو شمیر ملگرو ځنې داسې قېصې د خپلې لیکنې د منبع په توګه استعمال کړم چې حتی دهغوي لیکل او د خلکو سره شریکول هم په افغاني ټولنه کې یوه ستونزه وه. خو چې کله مې کتاب خپور او په کمه کچه نشر کړ نو لومړی خو دهغو دوستانو سپارښتونو او هڅو راته یو څه ډاډ راکړ چا چې پرې د چاپ نه مخکې لیکنې کړي وي. اما کله چې کتاب د ځوانانو لاسته ورغی نو ما هره ورځ د کتاب نه ځوانانو ته د ګټې د رسیدو په اړه نوی او په زړه پوري قیصې اوریدلې. نو خورا زیات خوښ یم چې وټوانیدم د خپل هیواد د ځوان نسل په وړاندې ددې افتخار و لرم چې اqlاً ما د خپل توان په اندازه یو څه دوي ته وړاندې کړي دي.

په تیرو دوه کلونو کې زه په افغانستان کې پاتې شوم او ما د ځوان نسل د سالمې روزنې په برخه کې یو بل دروند مسئولیت (دنوی سید جمال الدین افغان انستیتیوت) پرانیست او هلته مې ددې کتاب نه په ګټه اخیستنه ځوانانو ته تربیوي سیمینارونه شروع کړل او دهغې اثرات ورځ په ورځ راته د خوښې لمحي رابخښلي. ددې خدمت نه لاس ته راوړنو زه لانور هم وهڅولم.

زما همدې هلو ځلو راته د شمشاد په تلویزون کې د یوه دوامداره ژوندي پروګرام شرائط راکړل چې پدې اړه د شمشاد د ادارې نه مننه کوم چې زما د زړه دا هیله (ځوانانو ته خدمت) لپاره ئې خپل نړیوال مایکروفون یې زما په اختیار کې راکړ. ددې پروګرام له لارې راسره په

سلگونو ځوانانو اړیکې نیولې او خپلې ستونزې ئې مطرح کولې چې د دوی دغو عملي ستونزو ته ځواب پیدا کول او وړاندې کول زما علمي توانمندی له دوو اړخونو لاسپړه کړه. اول داچې د خپل ټولنې د ځوانانو اساسي ورځني ستونزې په لاسپړه توګه درک کړم او بیا ددې ستونزو ته د حل په لاسه کښي ځوابونه تهیه کړم. چي دي موضوع د کتاب دوهم حل چاپ لا غښتلي او نور هم افغاني کړ.

همدا راز ددې هلو ځلو په اوږدو کښي ما ته ددې سرلوړې راپه برخه شوه چه د تنګرهار د پوهنې د ریاست د یو شمیر نیکو او توانمندو مشرانو (په خاصه توګه د محترم استاد اول گل ابوزاهد) په لاسپړه او همکاري دا کتاب د افغانستان د پوهنې د وزارت د تالیف او ترجمې ریاست ته د ارزونې لپاره وړاندي کړم. د پوهنې وزارت زما دغه اثر د کامیابي ارزونې په نتیجه کښي ومانه او دائي تصمیم ونيوه چي دا کتاب به د دري ترجمې سره د هیواد د ټولو مکتبونو ته توضیح کړي. زما په اند چه د تدریسي نصاب د کتابونو په خوا کي دا اولین کتاب دي چه د پوهنې وزارت ئې د هیواد په کچه ټولو ښوونځیو ته د توضیح کولو هوډ نیسی. دا ماته، تاسي ځوانانو او د تنګرهار د خلکو ته د خوښي او افتخار ځای دي چي ددې سیمې د یوه لیکوال اثر پدې کچه پالل کیږي.

گرانو ځوانانو!

مونږ په خپل هیواد کښي د تیر دیرش کلن راتپل شوي جنګ له کبله د تربې نورمال محیطونه له لاسه ورکړل، چي په نتیجه کي یي زموږ موجوده ځوان نسل د رنگارنگ تعلیمي او تربیوي نیمګړتیاو ښکار شول. ولي تاسي هر یو غواړي چي ستاسي او لادونه باتربیه

رالوی شي نو یوازینې لاره ئې داده چي مونږ او تاسي هریو په دي برخه کي خپل مسؤلیتونه درک، او د تربیي د اصلاح په برخه کي مونږ او تاسي هریو علمي او عملی قدمونه پورته کړو.

دا کار باید له همدې ځایه شروع کړي، د اکتاب واخلي، پخپله ئې ولولې، په کورنۍ کي ئې په نورو غړو ولولۍ او دخپلو بچیانو سره ئې گډ ولولۍ او دهغوي د ښوونځي معلمانو ته ئې په اختیار کي ورکړي چې ئې ولولۍ او عملۍ ئې کړي. دابه ستاسي د بچیانو په ژوند کښي تر بل هر څه گټور کار وي او ستاسي د بچیو په رانلونکې کې به له بل هر څه ستاسي ښه سرمایه گذاري وي. هیله ده د کتاب په لوستلو کي دهغوي سره په هغوي کي د شخصیت د پیدا کیدو او دیوه شخصیت د ادعي کولو روحیه او توانمندی منع ته راوړي. او چي کله هم ستاسي بچیانو د ناهید په خیر (ددي کتاب مخ وگوري) د خپل ځان سره او په خپل ځان کښي د یو شخصیت لرل تر لاسه کړه نو بیا تاسي په ټوله معني ددي ما شومانو د څارني نه بیغمه کیدای شي.

نور اڅي چي په گډه ددي هیواد د جوړښت په خاطر له خپل ځان او خپلو کورنیو شروع وکړو. او پدي وسیله خپل راتلونکي نسل دیو سالم، بادیاتته او با شخصیته افغانانو په توگه وروزو تر څو خپل عقیدي، خپل هیواد او خپلو خلکو ته وفادار او خدمتگار پاتي شي. تربیه یوازي هغه څوک ورکولي شي چه په ټولنه کښي نورو ته مثال جوړ شي.

درنښت

ډاکټر ملت مل

۱۳۸۹ لمريز، جلال اپاد ښار

يادونه: دا يو واقعته دی چې زموږ افغاني ټولنه له يو لړ بې شمېره ستونزو او تنګونو سره مخ ده، چې نېغ په نېغه يې زموږ د ځوان نسل پر روزنې او شخصيتونو خپل اغېز کړی دی. په دې لاندې ليکنه کې زموږ د ټولنې دغو مهمو ستونزو او تنګونو ته اشاره شوې ده، چې د کتاب تر لوستو دمخه يې د ځوانانو لپاره لوستل اړين بولم.

د افغاني ټولنې او افغانانو (خاصاً د پښتنو) د خويونو په اړوند

ځنې تراخه حقيقتونه، واقعيتونه او ستونزې

د ځان نه دفاع د خداي (ج) له خوا ورکړل شوې داسې يو ميخانيکيت دی چې په هغې پوهيدل کله نا کله گران وي. دا دفاع د بدن د مختلفو غړو له خوا په مختلفو طريقو ترسره کېږي. تاسي به دا ډير ځله ليدلې او تجربه کړيوې چې سترگي د يوه آنې خطر سره د مخ کيدو په صورت کې په داسې يوه سرعت سره پټې شي چې سړی يې تصور هم نشي کولای. او يا هم دماغ د يوې خطرناکه حادثې په صورت کې داسې فوري او جدي احکام د بدن نورو غړو ته صادروي چې د هغه سرعت د تصور نه بيخې لري او ناممکن ښکاري. د همدې دفاعي مخايکيت يوه برخه هم انکار دی.

اکثره انسانان دردونکې او پریشانوونکې پيښې، او خويونه او حرکات په قصدي او عمدي توگه له نظره غورځوي، ترڅو د هغو يادول دوي لازيات پریشان نکړي. چي متأسفانه دځنو غلطيو او ستونزو دغه نوعه شاته اچول او تري انکار کول بيا د انسانانو د نورو ډيرو ستومانيو او پریشانيو سبب کېږي. او په دې صورت کي د دا نوعه نیمګړتياوو را ښکاره کول او د هغوي اصلاح کول ممکن د ټولنې په ګټه وي.

د ټولنيزو عيبونو او غلطو خويونو لرل، و هغه سرطاني دانو ته ورته وي چې يواځينی علاج يي تشخيصول، او د جراح په وسيله د هغې پريکول او لرېکول وي. د داسې دانو نه انکار کول، او د هغو په علاج پسې نه گرځيدل، هغه ناروغې له منځه نه وړې، بلکه برعکس هغه ناروغې په تدريج سره د هغه شخص د لضعيفه کيدو او حتا د هغه د مړينې شرايط برابروي.

د کتاب په دي برخه کې زه غواړم د خپلې ټولنې يو شمير هغه نيمگړتياو او غلطيو ته اشاره وکړم چې د ټولنې زيات غړې ممکن و نه غواړې چې دا ستونزې ومنې او د هغوي ذکر کول ممکن بڼه ونه گڼې، او ممکن دوي ددی ستونزو ليکل هم خطا، او د افغانۍ دود او دستور خلاف يو عمل وبولي. خوزه غواړم دا په ډيرو واضح ټکو کې ووايم چې د نيمگړتياو د مخنيوي او اصلاح لاره، د هغوي نه انکار، او د هغوي پټول نه، بلکه د نيمگړتياو پيژندل، او په ټولنه کې و نورو ته د هغوي ورپه گوته کول، او د هغوي له منځه وړلو لپاره د يوه مناسب او عملي پروگرام جوړول او عملي کول دي او بس. نور اړخې چې په گډه د خپلې ټولنې د يو له هغه غلطياو او نيمگړتياو چې د هغوراسپړل او پري پوهيدل به مونږ سره د هغو په اصلاح کولو کې مرسته وکړې، څيرنه او پري اعتراف وکړو.

۱. ستونزه: افغانستان يوه قبيلوي ټولنه ده چې لاتر اوسه يي د ملت جوړونې پړاو ندي مکمل کړی:

تقريباً څلويښت کاله دمخه زمونږ هيواد د ملت جوړيدنې مرحلې ته په بڼه توگه د پيشرفت په حال کې وه، چې د شوروي اتحاد يرغل، او تر هغه وروسته د همسايه هيوادونو د توطؤ او په هيواد کې دننه د جگړه

مارانو د لابیګانه پرستې او مجرمانه توطیو په وجه بیرته د ملېګرایت په عوض په تدریجې توګه د قومي ګرایي خواته ویوړل شوو او وړل کېږي .

وړاندیز: ددی حالت په وړاندې مبارزه فوقالعاده هوښیاري ، گذشت ، او حوصله مندي ته ضرورت لری . دا په احساساتو نه بلکه په سوچ او پاملرنه ترسره کیدای شي . خومتأ سفانه زمونږ خلک سره لدی چې پدی ضرورت هم پوهیږي ، ولی د اصلاح په لاره کی پي د ستونزو سره مخ کیږي . اکثره تعلیمکړي بیا په دی لاره کی د نازدهکړو نه زیات منفي رول ادا کوي . زمونږ د هیواد د هر قوم ، او هر قشر خلکو ته دا لارمې او ضروري ده چې ددی بې اتفاقیو او قومېګرایو تر شا د ددی وطن او زمونږ د خلکو د دښمنانو توطی . تشخیص او د هغی د خنثی کولو په لاره کی خپل ملی مکلفیتونه په علمی او عملی بڼه ترسره کړي .

۲ . ستونزه : مونږ یو توریالی او جنگیالی هیواد یوو ، ولی یو هوښیار هیواد نه یو !

دا یو داسي تریخ واقعیت دی چې ممکن منلو ته یي ډیر افغانان غاړه کینږدي . هو دا رښتیا او ښه خبره ده چې مونږ په خپل وطن ، ناموس او عقیده باندې هر نوعه قربانیو ته تیار یوو ، ولی اساسي سوال دادي چې دغه لاس ته راوړني که د جنگ په عوض په نورو لارو تر لاسه کړای شوو ، او تر هغې لاهمه داده چې هغه لاسته راوړنې وساتلې شو ، نو دا به ځمونږ لاریاته هوښیاري وی . مونږ هر وخت د تجاوز په وړاندې جنگ کړي ، او چې کله مو جنگ ګټلې دي ، نو بیا مو په ډیره

بیره وطن ته شا کړي، او دا مونه دي کړي چې خپل وطن د ترقې و یو داسې پړاو ته ورسو چې بیا بل څوک پرې د یرغل کولو توان ونه لری. نو د همدې کبله، د هر جنگ نه وروسته، مونږ فوراً په خپل منځي جگړو اخته شوي یو، او همدا جگړې ددې باعث شوي، چې هیواد مو په اجتماعي او اقتصادي لحاظ وروسته پاتې شوې، او بیا په ډیره اسانې سره د بل یرغلگر د یرغل بنکار شوي یو.

مشوره: که مونږ یو هوښیار ملت شوو، او یو ځل خپل هیواد ازاد، او د ازادې سره سم هغه اباد، غښتلي او پیاوړې کړو، نو بیا به د همیش لپاره د پردو د تهاجمونو نه بیغمه شو. نور اځې چې په ګډه د خپل ګران هیواد لپاره د یوې دایمې ازادۍ، سولې، او سوکالۍ په لاره کې د خپل توریالي توب تر خوا د لږ څه هوښیار توب نه هم کار واخلو، او نور ددې داخلي جگړو او وروروزنې د توطیو بنکار نشو.

۳. ستونزه: افغانان په عمومي توګه عکس العملې Reactionary خلک دي نه تدبیرې یا Proactive خلک!

انسانا په عمومي توګه دوه ډوله دي: یو هغه خلک دي چې خپل کړه وړه د یوه پلان او تدبیر له مخې عیاروي. دغه نوعه خلک همیشه کوښښ کوي چې د خپل ژوند پورې اړوند پېښې تر ډیره حده لرلید (پیش بینې) کړي، او د هغو لپاره هماغه شان مناسب تدابیر ونیسي. چې دې نوعه خلک ووتله تدبیرې یا Proactive خلک وایي. د Pro کلمه د Prophylaxis نه اخستل شوي چې د وقایې په معنا ده. او بله ډله یې هغه خلک دي چې دوي د خپل ژوند او په هغه پورې اړوند موضوعاتو په اړه کوم تدبیر او پلان نه

لري، دوي يوازي هلته په يوه عمل لاس پوري کوي چي پري عمل يا تجاوز تر سره شي، نو بيا په ډيره بيره او وار خطايي سره د هغی عمل په مقابل کي عکس العمل غوره کوي. د عمل Action په مقابل کي عکس العمل ته Re-action وایي. نو ددي کبله چي ددوي دغه انتخاب د یوی حادثي په مقابل کي او په یوه غیر طبعي حالت کي اجرا کیږي، نو هغه اکثراً د غلطیاؤ او نیمگړتیاو سره مل وي.

مشوره: زما هیله د هیوادوالو په خاصه توگه د ځوانانو نه داده چي خپل ځانونه د عکس العملې خلکو په عوض په تدبیري خلکو بدل کړي، ترڅو د موضوعاتو او حودثو په اړه د تصمیم نیولو لپاره کافي وخت او ارام او باسکونه دماغې حالت ولري. نو په دي صورت کي به ددوي فیصلي هم بهتره، مؤثره او گټورې وي.

۴. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان اول عمل کوي بیا

فکر!

که لږ هم څیر شو نو دا تریخ واقعیت به راته په ډاگه شي چي افغانان په مجموعي توگه او پښتانه په خاصه توگه، ډیر ژر احساساتي کیږي، او بیلدي چي د یوی موضوع په اړه فکر او سنجش وکړي، دوي فوراً عکس المل ښکاره کوي، چي اکثراً دغه نوعه عکس العملونه ډیر منفي او خرابي پایلي له ځان سره لري. پدي اړه راته یوه خوږه او د معناو نه ډکه قصه را یاد شوه. وایي چي یو پښتون چي شیرخان نومیده په هندوستان کي د یوه هندو په کور کي ختي کولي، یو چا هندو ته وویل چي دغه پښتانه ډیر احساساتي خلک دي، او بیلدي چي یوی موضوع ته فکر وکړي، فوراً پری اقدام کوي. هغه هندو ته دا د منلو نه ښکاریده. بله ورځ چي شیرخان د هغه په کور کی په دریم پور

کي کار کاوه، او يوه بل پښتون وړاندې په پټو کې منډي وهلي، نو د کور خاوند شیرخان ته وويل: چې شیرخانه! ځوي دي هغه سرې په ټوپک وويشته او مړيې کړې. شیرخان په غوصه شوه او د يوې ښکښلې په کولو سره يې ټوپک کړ، او ځان يې د دريم منځل نه راوغرځاوه، او دواړه پښي يې ماتي شوي. څو لحظي پس چې شیرخان لږ څه په هوش راغې، او سترگي يې وغړولې، نو يې وويل (او، ما خولاتراوسه واده نه دي کړي)

مشوره: مونږ افغانانو خاصاً پښتنو ته دا پکار ده، چې د خپل کړو کړو په اړه د جوش په عوض د هوش نه کار واخلو. لومړې فکر او بيا عمل وکړو. کيداې شي چې ددې په وسيله د ډيرو ستونزو او د شیرخان په څير بيخايه د خپلو پښو د ماتيدو نه مخنيوي وکړو.

۵. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان په بې علمۍ کې

د هر مسلک متخصصين دي!

دا زموږ د ټولنې يو ډير لوي مشکل دی. تاسي په دې باور زکړي، که همدا اوس تاسي په يوه مجلس کې چې لس کسه داکتران هم ناست وي، د طب په اړوند په يوه موضوع بحث شروع کړي، نو بې سواده، او کم سواده خلک به د هغې موضوع په اړه داسې نظرونه ورکول شروع کړي، چې دې داکترانو ته به نوبت هم ورنکړي. او که بيا د سياست په اړه بحث شروع شي، نو بيا به هم همدغه وقيان، د سياست په متخصصينو بدل، او په هغه مجلس کې به ناستو د سياست متخصصينو ته هم د خبرو کلو وخت پرېږدي. دا نه يواځې ددوي مشکل دی، بلکه ددې ترخوا، په هغه ناست مجلس کې بل هيڅوک هم ځانته دا اخلاقي جرئت نه ورکوي چې دغه بل پرنسيپه خلکو ته دا ووايي چې، (وروره

مهرباني وکړه، او د هري موضوع په اړه د هغه موضوع مسلکي او متخصص خلکو ته وخت ورکړه،

مشوره: زه غواړم پدې وسيله ستاسو ځوانانو توجه په دې برخه کې درې ټکو ته راواړوم: اول: لطفاً تاسو د دې بې اصوليتيو څخه په کلکه ډډه وکړي، او په هغه څه چې تاسي پوره مهارت نه لري، د تبصرو کولو نه ډډه وکړي. دوهم: په مجلسونو کې د يوه پوه او بامسئليت افغان په توگه خپلو مسئلېتونو ته متوجې اوسي، او مه پرېږدي چې داسي بې اصوله خلک د مجلسونو واگې په لاس کې واخلي. خو احتياط وکړي چې د دې خلکو سره د ټکر زمينه هم برابره نکړي.

۶. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان خپل مخکې والې د نورو په شاته کولو کې گوري!

دا يوه داسي ستونزه ده چې په افغانانو کې يې داسي ريښي زغلولي چې اکثره افغانان اوس دا د خپل عادت په توگه ترسره کوي، او هغه ورته حتا کومه اشتباه او خطا هم نه ښکاري. زموږ رقابت يواځېز دي، او هغه دا چې که زه وتوانېم چې خپل رقيب کم راوړم، نو دا به هغه په قطار کې دوهم کړي، او زه چې اوس په قطار کې دوهم یم، نزو بيا خوبه زه اول شم. پدې اړه راته يوه ټوکه رايا د شوه چې وايي: ملايکې په دوزخ کې گرځيدې چې د خلکو حال وگوري. په هره کنده کې چې به دوزخيان پراته وه، نو پر هغو به يو پيرهدار مقرر وه، ولې په يوه کنده کې ډير خلک پراته وه خو کوم پيرهدار يې نه درلوده. ملايکو په ډيره حيرانتيا پوښتنه وکړه چې دا خلک څوک دي چې پيرهدار ته يې ضرورت نشته. ملايکو ته وويل شول چې دا پښتانه دي. ددوي پيرهدار ته ځکه ضرورت نشته چې دوي هر يو د بل پيره کوي. چې يو

بي ددوږخ د كندې نه د راوتلو كوښښ وكړي، نو هغه بل يې د پښو نه راکشوي، او ورته وايي چې (چيرته ځې، ولاکه خورانه لارښې، زه به دلته يم، او ته به رانه ځې، دا خو کيداې نه شي)

مشوره: اې ورونو او خویندو: راځې چې د خپل هیواد ابادي او اوادي لپاره په خپلو کې متفق شو. دلته مونږ هر یو ته ضرورت دی. د دوزخ نه د یوه په وتلو، په مونږ عذاب نه زیاتېږي. راځې چې خپل لوړوالي د خپل ځان په لوړوالي کې ولټوو نه د نورو په راټیټولو کې. **۷. ستونزه:** د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان د نورو خبري د

تأید په عوض هماغه خبره بیا بیا کوي!

رښتیا هم دا یوه بله غټه ستونزه ده. مونږ د خبرو په لنډولو پسې ده بلکه د هغې په اوږدولو پسې یو. هریو هماغه یوه خبره بیا بیا کوو، چې پخ نتیجه کې یې د دقیقو خبره ساعتونه او د ساعتونو خبري مو ورځي او میاشتي نیسي.

مشوره: ښه به دا وی چې د تکرار په عوض، د نورو هغه نظرونه چې مونږ ورسره موافق یو تایید، او د هغه سره چې مخالف یو، خپل ځانگړي پېشنهادات وړاندي کړو، او بیا د مشاجرو په عوض فیصلي نورو ته ورپرېږدو.

۸. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان د (انشأله)، مبارکه کلمه صرف د مسؤلیتونو نه د فرار په غرض د یوې وسیلې په توگه استعمالوي!

هو، دا زموږ د مسلمانانو یوه غټه خلا ده. ددې خبري اصلي معنا داده چې مونږ په خپلو ژمنو کې جدې نه یو. او ددې کبله چې په خپلو وعدو باوري نه یو، نو د انشا الله کلمه ددې لپاره استعمالوو چې که دا

کار ونه شو نو بیل به یی پره په ما نه وی، بلکه هغې ته به داسي توجې ورکوم چې گوندې پدی کار کې خود خدای (ج) رضا نه وه. پدی اړه یو متل دي چې وایی. خدای (ج) به د قیامت په ورځ د نورو ټولو خلکو سره حساب کوي، او هغوي به د حساب له مخې یا جنت ته او یا دوزخ ته استوي، خو بښتانه به بيله حساب ته ټول دوزخ ته واستوي. او خدای پاک به ووايي چې ده غهغ خلک وه چې هر کار به یی پخپله خراباوه، ولې تهمت به یی په ما کاوه، چې دا کار خدای پاک ونه کړ، او یا خدای پاک ونه غوښتل چې دا کار دی وشي.

مشوره: راځي چې د خدای پاک د مرستې تر خوا په خپلو عزمونو کې جدیت راولو. او هر څه د خدای (ج) په بهانه وخت او قضا او قدر ته پرېنږدو، بلکه د یوه واقعي انسان په توګه چې خدای پاک اشرف المخلوقات پیدا کړي یو، مونږ خپل ټول مسؤلیتونه درک، او تر ممکن حده هغه عمل کړو.

۹. ستونزه: د نړۍ د نورو خلکو په خلاف، افغانان ددې پر ځای چې زمانه او طبیعت د ځان لپاره مهار کړي، ځانونه د طبیعت منګلو ته سپاري.

هو دا یوه پراخه او هراړخیزه ستونزه ده چې زمونږ د افغانانو د ژوند زیاته برخه یی رامنځته کړیده. پداسي حال کې چې نړیوال لمر، سپوږمۍ، او ستوري محاصره کوي، خو زمونږ ملا صاحبان او علما کرام، بیا پدې اړوند خبري کزل هم جرم بولي. پداسي حال کې چې د دنیا نور عالمان او دیني مس

شران، خپل خلک څیړنو او اختراعاتو ته هڅوي، زمونږ علما کرام بیا اختراعات بدعت او شرک بولي. دا خو همدا وجوهات دي چې

مسلمانان او اسلامي هیوادونه چې یو وخت د علم، تمدن او پیشرفت زانگو وه نن په غربت، بدبختیو او د نورو هیوادونو د تولیداتو لپاره د دنیا په یوه اوچت مارکیټ بدل شوي دي. مشوره: ای مسلمانانو او افغانانو ورونو، راځې چې په گډه د اسلام په مقدس دین اول ځانونه پوه کړو، او بیا په گډه د هغې په درسته توگه د عملي کولو سره خپل د خلکو د سرلوړیو غوښتونې شوو. لوی خدای پاک، مونږ ایسانان پدی دنیا کې خپل خلیفه گرځولې یو، ترڅو د هغه د مخلوقاتو نه د انسانانو د بهبود لپاره گټه پورته کړو. راځې چې خپل ځانونه نو ددي [هل د تورو تیارونه راوباسو، او د اسلام د مقرس دین لاسوونو په عملي کولو سره دغه توري تیاري په رڼا بدلې کړو.

۱۰. ستونزه: افغانان هر یو ښه سیاستمدار دي خو د بل په درستخوان!

تاسي به دا لیدلې وي چې د افغانانو په منځ سیاسي بحثونه همیشه ډیر تاوده وي. دا بحثونه خو هلته بیا لا ډیر گرم شي، چې خلک د بل چا په کور کې د ښې او غورې غذا نه وروسته په بحثونو شروع وکړي. نو بیا خوزمونږ هر یو داسی پوخ سیاستمدار شئ، چې د سیاست داکتان هم د هغې په مخکې خبرې نشي کولای. خو که ددغو مصنوعي سیاستپوهانو هر یو څخه ددي غوښتنه وشي، چې ددي سیاست په اړه د خپل امکاناتو نه کار واخلي، نو بیا خو به یې پیدا کول په دوربین کې هم محال وي.

مشوره: هیله ده چې افغانان به د خپل ملک په مسایلو کې هراړخیزه ونډه واخلي. مشهور متل دي چې وایي: (د سوال په اوبو ژرنده نه چلیږې) نو د ملک داسي درانده کارونه هم یواځې د یوه یا څو کسانو

په اوږدو وراچول مناسب او صحيح کار نه دي. نو که د رښتيا سياستمداران يو، نو بايد چې د دې سياسي بحثونه لپاره خپل درستخوانونه هم د نورو په خدمت کې ورکړو.

۱۱. ستونزه: افغانان هر يو ښکېلې، ازاد او پرمختللي افغانستان غواړي، خو پدې لاره کې هيڅ نوعه مسؤليت اخستلو ته غاړه نه اړېږي!

افغانان په مجموعې توگه، او په بهر کې اوسيدونکي افغانان په خاصه توگه، د هيداد د جوړښت په اړوند ډير ښه نظريات لري، چې دا نظريات يې تر ډيره حده د خارجي هيوادونو د ترقي او پرمختگوترو نه د خبرتيا او کتنو نه سرچشمه اخلي. ولې متاسفانه کله چې بيا ددوي څخه غوښتنه وشي چې د هيواد د بيا رغونې او ترقي په برخه کې ونډه او مسؤليتونه واخلي، نو بيا د سلو بهانو په پيدا کولو، او د رنکارنگ اعتراضونو په وړاندې کولو سره د مسؤليتونو نه تېښته کوي.

مشوره: افغانانو خصوصاً په خارج کې مېشتو افغانانو ته دا خواست دی چې د پوهانو او عالمانو په څير د خپل هيواد د ستونځو په حل کې با مسؤليتونه او اگاهانه ونډه واخلي. د نورو نيمگړتياوې د بهانې په توگه استعمالول نشي کولاي چې ددوي مسؤليتونه رفع کړي. راځي چې نورو ته د مثال کيدو له لارې، د خپل هيواد په سمسورتيا او پرمختيا کې ونډه واخلو، ترڅو نور هم و داسې ونډې اخستلو ته راوبللای شو.

۱۲. ستونزه: مونږ هر يو پر نورو اعتراض کوو، خو په خپل ځان د اعتراض اوریدو ته هم تيار نه يو!

هو دا هم د هماغو تيرو ستونځو يوه برخه ده. زمونږ هيوادوال بيلدي چې فکرو کړي، چې دوي پخپله د ډيرو نيمگړتياو لرونکي دي، په ډير جدت سره په نورو نيوکي کوي.

مشوره: راځي چې د اعتراضونو لړۍ ته د عمل کولو په لړۍ سره ځواب ووايو. دا پدې معنا نه ده چې مونږ دې په غلطيو انتقاد و نه کړو، خو په نورو انتقاد کول، ولې پخپله عمل نه کول يوه غټه اشتباه ده. ددې تر خوا، پر نورو انتقاد، بايد هميش د رغوونکو وړاندیزونو سره ملگری وي.

۱۳. ستونزه: افغانستان خيمه نه ده چې دخپلې خوبنې سره يي په کوم بل ځای کي ودروو!

زمونږ اکثره هيوادوال د گاونډيو هيوادونو نه داسې سرونه ټکوي، او په دې اوه داسي جدي پرخوردونه کوي، چې ته به وايي، دا غونډه دنيا ددوي په اختيار کي ده. واقعيت د مسلې دادی چې زمونږ په هيواد کې د خارجيانو د لاس وهنو اصلي علت دهغوي ملي گټې دي. هر هيواد د خپل هيواد د گټو لپاره کار کوي، دا خو زمونږ بدبخته مشران دي چې دخپلو شخصي گټو په خاطر د هيواد ملي گټې تر پخولاندې کوي، او د پردو هيوادونو د لاسوهنو وسيله گرځي.

مشوره: داچې زمونږ هيواد خيمه نه ده چې پخپله خوبنه يي په پل ځای کې ودروو، دا مونږ ته يو لږ درانده مسؤليتونه را په غاړه کوي. دا خبره ما د افغانستان د بهرني چارو پخوانۍ وزير، داکتر رنگين سپاتتا ته هم په يوه رسمي مجلس کې په امريکا کې کړيوه، چې د افغانستان مسؤلین، دا مسؤليت لري چې خپلې ستونځې د همسايه هيوادونو سره د ديپلوماسي له لارې حل کړي. دوي نشي کولای چې

یوازی د شکایتونو له لارې خپل هغه مسؤلیتونه ترپخولاندې کړي کوم چې دوي يي د خپلو خلکو او همسایه‌ګانو په وړاندې لري. مونږ ډیر داسي وسایل او ذرایع لرو چې د هغوی په درست کارولو سره مونږ خپل همسایه ګان دی ته مجبورولای شو چې زمونږ ملي ګټو ته احترام او زمونږ د ملکونو ترمنځ اړوند مسایل زمونږ سره د مفاهمې له لارې حل کړي. خو دا کار مونږ هلته کولای شو چې تر هرڅه اول، زمونږ دغه مسؤل دولتي چارواکي خپل ځانونه مستقل کړي، او ددي همسایه هیوادونو د تنخواه‌ګانو نه صرفال نظر شي. او بیا د سالم فکر او ښو او نیکو افغاني مشاورینو په مشورو د حل داسې لارې چارې وړاندې کړي چې ردول يي د مخالفینو د توان نه پورته وي.

محترم ٻو لوستون ڪو!

مننه ڪوو، چي دا ڪتاب مو تر لاسه ڪر هيله ده چي لوستلو به يي تاسي، ستاسي ڪورني او په ڪورنيو پوري مربوط له خوانانو سره مرسته وڪري، د دي لپاره چي خپل دغه اجتماعي خدمتونو ته ادامه او پراختيا ورکړي شو، ستاسي مالي ونډه به موږ ته د دي توانمندي راوښي، چي دغه شان نور ګټور اثار راټول او د ټولنې په خدمت کي ورکړو، نو لطفاً خپله مالي ونډه په دغه لاره کي مه سپموي.

مننه

ډاکټر تاج الدين ملت مل

جلال اباد- ننگرهار

لومړۍ څپرکۍ

د کتاب په اړه

۱- د کتاب ارزونه :

کله چې ما دا کتاب ولیکه او د لومړي ځل لپاره چاپ او په ټولنه کې د ځوانانو او زړو لاس ته ورغی؛ نو له دوه ډوله ارزونو سره مخ شو.

لومړۍ د کتاب له چاپ نه دمخه ارزونه:

ما دا کتاب له چاپ نه دمخه، د هېواد یو شمېر پوهانو، علماوو، ملي شخصیتونو او لیکوالو ته د ارزونې لپاره ورواستوه. د هغوی له ډلې اکثره دا کتاب ډېر خوښ کړ او ډېرې علمي او مؤثرې تبصرې یې پرې ولیکلې، چې د ځینو تبصره کوونکو تبصرې په مکمله توګه په لومړي چاپ کې ځای شوي، ولې د کتاب د حجم د کمښت له کبله د یو شمېر دوستانو تبصرې او لیکنې له چاپ پاتې شوې. هیله ده، چې معذرت به مې ومني او په دې اړه به راته بښنه وکړي، دا دی په دویم چاپ کې د لومړي چاپ د نشر شوو تبصرو لنډیز له تاسې درنو لوستونکو سره دلته شریکوو:

• د هېواد پیاوړي لیکوال او لوړ ملي سیاسي شخصیت، استاد حبیب الله رفیع صیب

پرې د یوې پراخې علمي تبصرې په لړ کې داسې لیکلي دي:

((له دې حساسو او ملي ځوانانو څخه یو هم ډاکټر تاج الدین ملت مل دی، چې د ملت د جسمي ناروغیو د تداوی تر څنګ د ځوانانو د روحي او معنوي ناروغیو د درملنې هڅې هم کوي. ده د "ځوانان او شخصیت جوړېدنه" کتاب، چې پانې یې لږې خو کیفیت یې

لوړ او محتوي يې ژوندۍ ده، د همدې تشې د ډکولو له پاره وليکه. دا کتاب يې په داسې حساس وخت کې وليکه، چې نه يوازې دا چې زموږ نوی نسل به يې په لوستنې د ملي روزنې په رڼا کې خپل شخصيت جوړ کړي، بلکې زموږ هغه ځوانان به هم د خپلو شخصيتونو نيمگړتياوو ته ځير کړي، چې په تېرو دېرشو کلونو کې د تعليمي او فرهنگي گلوډيو په ترڅ کې ورسره مخامخ شوي دي.

د ډاکټر ملت مل دا کتاب د علمي تيوريو په رڼا کې کښل شوی، خپلې تجربې او لېدنې کتنې يې پکې راغبرگې کړي او خپلو ځوانانو ته يې په ډېره خواخوږۍ، زړه سوي او لورېنې او ورسره په ډېر فصاحت، بلاغت، په بشپړ روڼتابه او د هر څه په څرگندولو سره بيان کړي دي، او د ملي شخصيت د جوړېدلو ټولې خواوې يې ورته په شمېرلي او کوټلي ډول روښانه کړي دي.

د کتاب منځپانگه او د کتاب زمان او مکان په دقيق ډول په نښه شوي او همدا فرصت دی، چې د ملي روزنې د نيمگړې کېدلو په دې حساس او بحراني حالت کې د دې نيمگړتيا د لرې کولو او د دې تشې د جبيړه کولو له پاره به ډېر گټور وي، چې دا کتاب خپور شي.

زما وړانديز دا دی، چې دا کتاب زر، دوه زره نسخې نه؛ بلکې په زرهاوو نسخې د ښوونې او روزنې وزارت له خوا تکثير شي او د هېواد په گوټ گوټ کې لږ تر لږه د هر ښوونځي کتابتون ته يوه نسخه ورسول شي او ځوانان يې نه يوازې لوستلو؛ بلکې عملي کولو ته هم راوبلل شي. ډاکټر صيب او نور ليکوال بايد دا لړۍ نوره هم پسې وغځوي او د هغو علمي، روزنيز او فرهنگي زيان د جبران له پاره چې په تېرو دريوو لسيزو کې ملي روزنې ته رسېدلی، او ځوانانو له خپلو ملي ارزښتونو سره واټن پيدا کړی، لاس په کار شي او زموږ ځوان نسل د ملي روزنې په صراط المستقيم سم کړي.))

● : د هېواد يو پياوړي ځوان ژورناليست، ښاغلي عبد البصير سباوون صيب پرې د

يوي اوږدې تبصرې په برخه کې داسې کښلي:

((د يو ځوان په توگه ماته، خو نوموړی اثر ډېر په زړه پورې او يو ځانگړی لارښود تمام شو، سمه ده، چې د ماشومانو او ځوانانو په اړه به ډېرې ليکنې شوي وي؛ خو پر داسې بنسټيزې موضوع به بل داسې کتاب نه وي، چې د محتوا له پلوه دې وزمين او هم دې د ژبې د روانۍ او ساده گۍ له پلوه خپله ځانگړتيا ولري.

ډاکټر صيب د کتاب په ځينو پاڼو کې د ماشومانو د ښوونې او روزنې په اړه ډېر گټور وړاندیزونه کړي دي. که په رښتینې بڼه يې دغه وړاندیزونه په ټولنه کې پلي شي، زه باور لرم، چې ټولنه به مو له ډېرو کړکېچونو څخه راوباسي. دغه اثر نه يوازې، چې ځوانانو ته، بلکې يوه زياته برخه يې په ميندو او پلرونو پورې هم اړه لري. زما په عقیده د دې کتاب په ليکلو کې د ملت مل صيب اصلي مطلب هم د ځوانانو د شخصيت د جوړونې تر څنگ، ملي، انساني او وطني مسووليتونو ته د ځوانانو د پاملرنې اړول دي، چې ملت مل صيب واقعا د يوه با احساسه افغان په توگه خپله ملت پالنه په ډېر ښه توگه ثابته کړې ده.

د خواشينۍ ځای دادی، په داسې حال کې چې زموږ هېواد دغه ډول د ملي احساس روزنې ته نن تر بل هر وخت لا زيات ضرورت لري، ولې زموږ د تعليم او تربیې مسوولين په دې برخه کې د اړتيا وړ پاملرنه نه کوي.

زه د دې تر څنگ، چې د يو ځوان په توگه د ملت مل صيب ددغه د قدر وړ خدمت ستاېنه کوم، د هېواد له نورو پياوړو مسلکي پوهانو او عالمانو څخه هم غوښتنه کوم، چې په دې نېکه لار کې د ښاغلي ملت مل پر پل، پل کېږدي، تر څو له دې لارې د هېواد راتلونکي نسل په مسوولانه توگه وروزي. د يو ځوان په توگه لومړی له ډاکټر ملت مل صيب نه غوښتنه کوم، چې ژر تر ژره دې دغه اثر په دري ژبه هم وليکي، تر څو زموږ دري ژبې لوستونکي ځوانان هم له دې گټور اثر څخه گټه واخلي. له بلې خوا زه د هېواد پر ټولو ځوانانو غږ کوم، چې دغه گټور اثر دې يو ځل نه؛ بلکې څو څو ځلې په پوره غور ولولي او

په کتاب کې لیکل شوې لارښوونې دې په پوره غور د ژوند په ځینو برخو کې پلې کړي. له یوې خوا به د کتاب لوستنه ددوی شخصیت جوړونې او ساتنې ته ګټه ورسوي او له بلې خوا به د دې لارښوونو په عملي کولو سره به دوي هم د هېواد او خپلو خلکو له پاره ډېر ګټور تمام شي. د دې تر څنګ، زه د افغانستان ښوونې او روزنې وزارت مقاماتو ته په کلکه غوښتنه کوم، چې دغه اثر دې د هېواد ټولو ښونځیو او کتابتونونو ته په پراخه پیمانه ورسوي، او حتا که ممکن وي چې دغه کتاب په درسي نصاب کې هم شامل کړای شي. په پای کې همدومره باید ووايم، چې لوستونکي کولای شي له دې اثر څخه د ژوند په کړکېچن چاپیریال کې د یو ښه لارښود په توګه زیاته ګټه واخلي.

• ښاغلی زرغونشاه شینواری صیب، چې د هېواد یو غښتلی ملي، سیاسي شخصیت

دی، پر کتاب خپله ژوره سیاسي تبصره داسې راټولوي:

((لیکوال نه یوازې د افغانستان د محرومې ټولنې، کونډو، یتیمانو، غازیانو، سپین ږيرو او ځوانانو د خوږو خوږو ارمانونو د وژلو ترخې کېسې کړي دي، بلکې دی په خپله هم د هغو ډېرو ځوانیمرګو هیلو په جنازو کې شامل و، چې هدف یې په یو خپلواک افغانستان کې د افغان ولس حاکمیت و. هر با شعوره انسان، چې په کومه خاوره کې خاپوړې وکړې، د هغې مینه د هغه په وینه کې د ساه په شان ژوندی وي. سیاسي، هوښیار، متفکر او پر وطن مین بنیادمان ځانونه د ټول عمر له پاره د همدغې بې مثاله او بې سیاله مینې پورې ګډي. هر چېرې چې ژوند کوي، هر چېرې چې خبرې کوي، او د هر چا سره چې راشه درسه کوي، هدف یې د دغې مینې درنښت او پېښت وي. ددې کتاب لیکوال دا ویاړلي خصلت د مبارزې په اوږدو کې تر ګوتو کړی او پر مبارزه باندې د باور پر اساس یې په خورا ښه توګه ژوندی ساتلی دی.

زه نه یوازې دا چې ددې کتاب لوستنه ځوانانو ته په کلکه توګه توصیه کوم، بلکې د دوی

توجه د ليکوال اساسي هدف ته چې هغه د يو با وقاره افغانستان جوړول دي را اړوم. خدای جل جلاله دې وکړي چې دا کتاب (ځوانان او شخصيت جوړېدنه) د افغانستان ځوان نسل، د خپل ورک او لوټ شوي ماضي اساسي سوال ته ځير کړي او هره پاڼه يې د وطن د ازادۍ، نېکمرغۍ او سرلورۍ له پاره داسې سرتپه شي، چې د دې ټپې وطن په ټوټې، ټوټې پټر کې، يو روغ، متحد، مستقل او سرلوري افغانستان، چې د ليکوالۍ ارزو ده، خپلو راتلونکو نسلونو ته په ميراث پرېږدي.

• عبدالباري جهاني صيب، چې د هېواد يو نامتو او ملي شاعر او ليکوال دی، پر کتاب د خپلې علمي او ادبي ارزونې په منځ کې داسې ليکي: زه گومان کوم دا داسې يو اثر دی، چې زموږ ځوانان يې لوستلو ته ضرورت لري. په ډېره ساده ژبه د ځوانانو ورځنيو مشکلاتو او مسوليتونو ته اشارې پکې شوې دي، او ليکوال تقريبا هر ځای د خپل استدلال د بڼه تر تقويه کولو له پاره ذهن ته ډېر نږدې مثالونه راوړي دي. د مور او پلار او مشرانو له درناوي څخه نيولې حتی د ځوانانو د واده تر سن او امکاناتو پورې د هر څه په باب يې ليکنه کړې ده.

د کتاب يو بڼه خصوصيت د هغه د ژبې ساده والی دی. نه له ډېرو پېچلو او مغلقو عباراتو څخه کار پکې اخيستل شوی دی، چې لوستونکې ته يې فهم گران شي او نه له نويو رواج شويو لغاتو څخه، چې اکثر يې دومره نامانوس دي، چې سړی د ډيکشنري له استعمالولو څخه پرته ورباندې پوهېدلای نه شي، چندانې کار پکې اخيستل شوی دی.

ليکوال د شخصيت د ودې د مراحلو د تشرېح کولو په موضوع کې له خپل علمي صلاحيت څخه ډېره بڼه استفاده کړې ده او دلته يې هم په ډېرو ساده کلماتو، چې تقريبا د هر باسواده سړي له پاره د پوهېدلو وړ دي، ډېر ژور علمي مفاهيم تشرېح کړي دي.

• بالاخره، د هېواد توانمندې سياست پوهې، او د ولسي جرگې غړې، اغلې صفيه صديقي صيبې هم د يوې پراخې مقالې په لړ کې له يو شمېر ډېرو غوره سپارښتونو سره خپل نظر داسې رانغاړلي دي: ((که دغه کتاب تر خپرېدو او مطالعو لاندې ونيسو؛ نو د کتاب ټول خپرکي د خورا زيات ارزښت وړ دي؛ خو په ځانگړې توگه د ځوان پېژندنې، د ځوان صلاحيتونه او مسوليتونه، سالمه ښوونه او روزنه، شخصيت پېژندنه، د شخصيت وژنې مخنيوی، د شخصيت جوړونه او ساتنه او د ځوانانو د ژوند نور مهم اړخونه په دې کتاب کې په داسې ښکلو او څرگندو ټکو او مثالونو بيان شوي دي، چې د کتاب لوستل هر څوک خصوصاً ځوانان د ژوند ايندې ته هڅوي. زما په اند ښاغلي ملت مل د خپلې ټولنې يوې ډېرې مهمې برخې (ځوانانو) ته توجه کړې او زموږ د ټولنې نيمگړتياوو ته يې په پام لرلو سره دغې نيمگړې روزنې او پالنې ته خپلو خلکو او د ځوان نسل توجه را اړولې ده. ده د ټولنې دغه کرکېچن موضوعات په ښه توگه او روانه ژبه خپرلي دي. زه د خپلې ټولنې ځوانان په کلکه توگه ددې گټور اثر لوستلو ته هڅووم؛ ځکه دا کتاب ډېر زيات روزنيز ارزښتونه لري، خاصاً د کتاب دويم او درېيم خپرکي يې ماته ډېر په زړه پورې ښکاره شول. ددې ترڅنگ، چې دا کتاب په ډېره ساده او روانه ژبه ليکل شوی، ولې هغه څه چې زما په نظر تر ټولو ارزښتناک دي، هغه دا دي، چې ليکوال د يو ريښتني افغان په توگه هڅه کړې، چې زموږ ځوان نسل ته، چې ددې تېرو درې لسيزو په اوږدو کې د خپلې ټولنې له کولتوري، فرهنگي، سياسي او اجتماعي ارزښتونو او مسوليتونو نه کاملاً ناخبره او بې برخې پاتې شوی دی، په دې کتاب کې د دغو ژورو ملي ارزښتونو او يادونې او سپارښتنې کړي دي. هو! ښاغلي ملت مل دغه ملي دنده په خورا ښه توگه سرته رسولې ده، هيله ده لوستونکي به د ليکوال دغه ژور پيغام ته ځانگړې توجه وکړي.

رښتيا هم که ځوانان دغو لارښوونو ته توجه وکړي؛ نو دوی به د خورا باثباته او اوسپنيز دريځ لرونکي شي. ده نه يوازې چې ځوانان خپلو دندو ته متوجه کړي؛ بلکې ددې تر څنگ يې هڅه کړې، چې ميندې او پلرونه، د ښوونې او روزنې مسوولين، او د حکومتي چارو مسوولين هم په دې برخه کې خپلو دندو او مسوليتونو ته متوجه کړي.))

دويم د کتاب له خپرولو نه وروسته د لوستونکېو غبرگونونه:

دغه کتاب زما د محدودو مالي امکاناتو په چوکاټ کې په ۱۳۸۶ کال کې په محدوده پيمانه چاپ او هېوادوالو ته د لوستنې په خاطر وړاندي کړاې شو. د لوستونکېو له ډلې يو شمېر زياتو راسره د کتاب په اړه خپلې ارزونې شريکې کړي دي، چې په هغوی کې ځينې داسې کېسې هم شته چې باوري نه دي. ځينو ځوانانو دا هم راته ويلي، چې له خپل ژوندانه نه دومره ناهيلي او په تنگ وو، چې د ځان وژلو په درشل کې وو، چې زما دغه کتاب ورته په لاس ورغی، او د کتاب په لوستلو سره نه يوازې دا چې د ځان وژنې له تصميمونو څخه تېر شول، بلکې په کمه موده کې يې ډېرې زياتې مثبتې لاسته راوړنې ترلاسه کړې. راځئ چې ددغسې پېښو څو ژوندۍ بېلگې ولولو.

• د لويانو خبرې:

((له ډېر وړوکوالي څخه مې د لويانو خبرې او مجلسونه خوښېدل، تر ډېره به مې هڅه کوله، چې له نېکو او هوښيارو خلکو سره ناسته ولاړه ولرم، تر څو ترې ښې او گټورې خبرې زده کړم. تر دولسم ټولگي پورې مې د شخصيت جوړېدنې دوه دورې، چې د (انتقالي) او (مشکلې) په نومونو يادېږي، تېرې کړې وې او د درېيمې، چې ډېره حساسه، باريکه او له تېروتنو ډکه دوره وي، دا دی ترنيمايي رارسېدلی يم. په لومړيو کې دا بحراني دوره ماته ډېره حيرانوونکې ځکه وه، چې زما اندونه، انگېرنې او پام په ډېر نازک حالت کې وو، خو له نېکه مرغه، چې د ډاکتر صيب تاج الدين ملت مل کتاب (ځوانان او

شخصيت جوړېدنه) مې پوره لاس نيوى وکړ. د ټولنيز ژوند له پاره مې د شخصيت جوړېدنې په برخه کې ډېر څه ترې زده کړل، په دې هم پوى شوم چې ښه او بد شخصيتونه په کومو ځانگړنو سره بېلولای شو. شايد زموږ په دې لار ورکې ټولنه کې ما غوندې ډېرى ځوانانو دغه کتاب لوستې وي او هغه گټورې لارښوونې، چې په دې کتاب کې ښودل شوي، د ژوندانه په برخه کې يې ترې ډېر څه زده کړي وي. په پاى کې له ښاغلي ملت مل صيب څخه يوه هيله لرم، چې دا کتاب (ځوانان او شخصيت جوړېدنه) يې له هېواده بهر ليکلى. اوس چې خپل هېواد ته راغلى دى، شايد له نږدې څخه يې د خپلې ټولنې ځوانان ليدلي او څارلي وي، بايد دي، چې د نويو ځوانانو له پاره دې بل دې ته ورته گټور کتاب هم وليکې او کنه؛ نو په همدې کتاب کې دې زياتونې وکړي او د بيا ځل له پاره دې په نوې بڼه چاپ کړي.

(محب الله الله يار)

• (د ډاکټر صيب ملت مل (ځوانان او شخصيت جوړېدنه) کتاب مې ولوست، ځينې لوستونه او پيغامونه مې يې تر خپلې کورنۍ هم ورسول او ځينې تجربې مې يې پر خپل ځان هم عملي کړې، اوس چې زه خپل ځان او خپلې کورنۍ ته گورم، نو له پخوا وخت سره راته ډېر زيات بدلون په کې ښکاري.

ددې کتاب په يو ځاى کې يې ليکلي، چې له مېلمنو سره د ماشومانو د ناستې مخه بايد ونه نيول شي، ما پر دې لارښوونې عمل وکړ، اوس زما يو کوچني زوى دا زده کړي، چې مېلمنو سره څنگه کېږي، څنگه خوراک وکړي او څنگه خبرې وکړي؟

(عبداللطيف احساس)

د شمشاد تلويزيون خبريال

● زما له انده:

د ارواپوهنې او د ژوند په بېلابېلو کړلېږتونو کې د سم تګ په اړه مې تر ډېره د امريکايي ليکوال ډيل کارنيګي کتابونه خوښېږي، لوستي مې دي او لولم يې؛ خو زما په اند ښاغلی ډاکتر صاحب ملت مل هم له هغه کم نه دی. ډاکتر صاحب په خپل کتاب (ځوانان او شخصيت جوړېدنه) کې په ډېره جامع توګه د انسان د ټول ژوند لپاره ځينې داسې فرمولونه وړاندې کړي دي، چې پر عملي کولو يې انسان نېکمرغه کېدای شي. ددې کتاب ښه والی په دې کې هم دی، چې ښاغلي ملت مل د خپلې افغاني ټولنې له روحيې سره برابر داسې ليکلای دی، چې د مثالونو او بېلګو په لوستو يې هر سړی فکرکوي، چې والله زه خو هم دغسې يم، بايد په دې ډول ځان ښه کړم.

زه په دې هيله يم، چې د ښاغلي ډاکتر صاحب دغه کتاب په هر کور کې شتون ولري او هر ځوان، پېغله، پلار، مور، ورور، خور او ... يې يو ځل خامخا ولولي. دا چې ددې کتاب لوستل د ژوند زده کول دي؛ نو ځکه يې ټولو افغانانو ته لوستل اړين بولم.

زه په ځاني ډول دې کتاب ته د ښاغلي کارنيګي د (ژوند لار) او (دوستۍ لار) کتابونو هومره ارزښت ورکوم او له ښاغلي ملت مل صاحب څخه غوښتنه کوم، چې په دې برخه کې نورې ليکنې هم وکړي.

هجرت الله اختيار

● د ځوانانو رښتيني مل:

د تخلصونو اېښودل خو يو اسان کار او په دې کلونو کې زموږ په هېواد کې يو مودگرځېدلی

دی. هر څوک کوبښن کوي چې داسې یو تخلص غوره کړي، چې تر بل هر چا غټ په نظر راشي او لوی مفهوم په کې پروت وي. خو د تخلص ساتنه او په رښتینې مانا د هغې ملتیا یو ډېر نادر او بې مثاله کار دی. ملت مل صېب که څه هم له ځوانانو څخه زیات د ټول ملت د ملګرتوب ادعا کوي او ما ترې په مجلسونو کې دا هم اورېدلي دي، چې دی د تخلص د غوره کولو له شروع نه تر دې دمه دغه تخلص ته وفادار پاتې شوی دی او په دې اوږده موده کې یې د ژوند په هره لحظه او هر ځای کې له خپل ملت او ملي ګټو نه پلوي او دفاع کړې او کوي یې. دی وایي چې په دې لار کې حاضر دی هر وخت خپلو خلکو ته حساب ورکړي. هو، ملت مل صېب زموږ په هېواد کې هماغو یو څو د ګوتو په شمار کسانو کې راځي، چې په غوڅه توګه یې وکولای شول داسې بامسؤولیته تخلصونو ته خپله رښتینولي او وفاداري، خاصتاً د هېواد په دې ګرمو حالاتو کې چې ډیرې سړې اوسپنې یې هم ویلې کړې، ثابته او خپله دغه وفاداري په عمل کې په دوامداره توګه وساتي.

ملت مل صېب که په امریکې کې هم و، په سینه کې یې د خپل دردېدلي او ځورېدلي ملت مینه او خاصتاً د ځوانانو په اړه تشویشونه په غورځنګ ول. همدې مینې دی راوپاراوه، چې خپل قلم راواخلي او ځوانانو ته داسې څه ولیکي چې نه یوازې زموږ د ټولنې یو شمېر ننني ځوانان خوشبخت کړي، خو که یې نور ځوانان په رښتینې توګه عملي کړي، زموږ راتلونکي نسلونه او ټولنه به ډېره خوشبخته کړي. کله چې ملت مل صېب دوه کاله دمخه بېرته هېواد ته راستون شو؛ نو بیا یې خپل دغه زوړ تعهد په عملي توګه ځوانانو ته په یو لړ خدمتونو د بوختېدو له لارې تازه کړ. ده د نوي سید جمال الدین افغان انستیتیوت په پرانېستلو سره د ځوانانو په سالمه ملي اسلامي روزنه، او د دوی د ښوونې د لوړتیا لپاره نه سترې کېدونکې هلې ځلې پیل کړې. ده په ننګرهار او کابل کې له ځوانانو سره مخامخ ناستې، ولاړې درلودې، دوی ته یې په داوطلبانه توګه د شخصیت جوړېدنې سیمینارونه، ورکشاپونه او د تلویزیون له لارې روزنیز پروګرامونو ته ملا وتړله. د دې تر خوا زه د ملت

مل صيب د يو لړ زياتو هغو سياسي نه ستروکېدونکو هلو ځلو شاهد يم چې په هېواد کې دننه او د هېواد نه بهر يې د افغانانو تر منځ د يوه پراخه ملي سياسي وحدت او په هېواد کې د يو سالم ملي اسلامي نظام د لاس ته راوړلو په لاره کې په دوامداره او جدي توگه په ډېر علميت او حوصله مندۍ پرمخ بيولې او وړې يې. زه د دې شاهد يم چې ده په دې لار کې خپل د لاس په تياکوگتلي په زرهاو ډالر د خپلو خلکو په خدمت کې او د يتيمانو د اوبښکو د وچولو په لار کې مصرف کړي دي چې دا په رښتينې توگه هم د ده د ملت مل توب يو ښکاره او عملي ثبوت دی.

ما د ملت مل صيب دغه ليکلی اثر څو څو ځل ولوست، له خپلې مېرمن او ملگرو سره مې هم وخت په وخت شريک کړ. په خپل ورځني ژوند کې مې د ده لارښوونې تر ډېره حده عملي کړې هم دي. د ده علمي لارښوونو نه يوازې دا چې زموږ په ورځني ژوند کې يو لړ مثبت بدلونونه راوستل او له برکته يې زما د کورنۍ چاپېريال لا خوږ او زموږ تر منځ يې د مينې او محبت فضاء لا نوره هم صميمي شوه؛ بلکې د همدې لارښوونو په رڼا کې زموږ کوچنيان هم تر نورو همزولو زيات غښتلي او په ځانونو لا زيات باوري کړل. ما د ملت مل دغه ولسي مرغلرې د احمدشاه بابا د ادبي او فرهنگي ټولنې ځوانانو سره شريکې او وخت په وخت مو هغه باب په باب ولوستې، چې د دې ټولنې د ټولو غړو خاصاً ځوانانو د ډېرې ستاينې وړ وگرځېدې.

زه په داسې حال کې چې د ملت مل صيب د دې لوړ ملي خدمت قدرداني کوم، ټولو پلرونو، ميندو او خاصاً ځوانانو ته په کلکه سپارښتنه کوم چې د ملت مل صيب سپارښتنې چې د ځوانانو، کورنيو، دين او وطن په اړه کړي دي، په غور ولولي، ځانونه دې پرې پوه کړي او د هغو په درست عملي کولو سره دې د ملت مل صيب هيلو ته د عمل جامه ورواغوندي. ما دا کار عملي کړی، پايلې يې خوږې دي، تاسې ته يې هم د لوستلو او عملي کولو سپارښتنه کوم.

۲ _ داکتاب د چا له پاره دی؟

سره له دې، چې ددې کتاب سرليک (ځوانان او شخصيت جوړېدنه) ځوانانو ته په گوته شوی دی، ولې د کتاب په منځپانگه کې ډېر داسې مهم، گټور، او مؤثر معلومات او لارښوونې وجود لري، چې د هغو لوستل او ځانونه پرې پوهول، نه يوازې دا چې هر پلار، مور و خور او ورور، ښوونکېو، د تعليم او تربیې مسوولينو او دولتي چارواکېو ته گټور، بلکې فوق العاده ضروري دي. د کتاب په اوږدو کې په خوره وره توگه ډېرو داسې ضروري موضوعاتو ته اشارې شوي دي، چې هغه نېغ په نېغه د زېروالو (والدينو)، ښوونکېو او د ټولنې په نورو مسوولينو پورې اړه لري؛ نو پر ځای به وي چې ووايو، د يو نوي هېواد جوړولو په اميد راځئ چې ټول په گډه له هرې منبع نه په گټې اخستنې، د خپل هېواد د راتلونکې نسل د سالمۍ او سلامتيا په خاطر د دې اثر په لوستلو او عملي کولو سره خپل انساني، پلرني، مورني، ښوونيز او ټولنيز مسووليتونه درک او په سمه توگه يې پرځای کړو. په تېرو شلو کلونو کې چې زه په امريکا کې اوسېدم، هېواد ته د راتلو په وخت کې خپلې ټولنې ته ځير شوم. دا راته جوته شوه، چې د تېر څه لپاسه (۳۰) کلن جنگ او مهاجرت له کبله زموږ ټولنه په هر اړخيزه توگه له صدمو سره مخ شوې ده، چې ددې صدمو له جملې څخه يوه جدي صدمه د ځوان نسل د تربیې خرابوالی و، چې لا تر اوسه ورته هم هېچا پاملرنه ونه کړه او نه يې په عملي برخه کې هېڅ کوم اقدام شوې دی.

خو زموږ دټولنې د ځانگړي تحليل له مخې دا ستونزه په زغرده رامنځ ته شوه، چې ډېر ځله زموږ په ټولنه کې پلار، مور، د کورنۍ نور غړي او ترڅنگ يې ښوونکي هم د خپلو بچيانو او زده کوونکيو شخصيت په نارادي توگه وژني.

سره له دې، چې د شخصيت جوړونه او پالنه ډېر ضروري اصل دی؛ خو تر دې هم لا

زيات دا مهمه ده، چې په لومړي سر کې د شخصيت وژنې مخنيوی، په بېړه او ځيرتيا سره وشي. نو له همدې کبله د کتاب محتوا داسې جوړه شوې ده، چې د دې تر څنگ چې ځوانانو ته لازمي لارښوونې بايد وشي؛ نو مور، پلار او د کورني غړو او همدا راز د ښوونځي ښوونکيو ته هم په کې ډېرې لارښوونې شوې دي، چې له يوې خوا د بچيانو او ځوانانو د شخصيت وژنې په اړه دوی له خپل دغه نا ارادي کړو وړو څخه خبر کړو او له بلې خوا د ځوانانو د شخصيت جوړونې په اړه دوی ته داسې لارښوونې وکړو، چې دوی په ښه توگه وکولای شي د ځوانانو په شخصيت جوړېدنه کې اغېزمنه ونډه واخلي. دغه لارښوونې د ددې کتاب په ټولو پاڼو کې ځای پر ځای ځوانانو، کورنيو او ښوونکيو ته په گوته کړای شوي دي.

۳ - له ځوان نه مطلب څه دی او ځوانان ولې مهم دي؟

د ځوان تعريف:

لومړی غواړم دا روښانه کړم چې د (ځوان) له کلمې څخه زموږ مطلب دلته نارينه او ښځينه دواړه ځوانان دي. که څه هم زموږ په ولسي فرهنگ کې د ځوانانو کلمه يوازې د هلکانو له پاره کارېږي؛ خو په حقيقت کې دا يوه عامه کلمه ده، چې دواړه يعنې هلکان او نجونې را اخلي. د دې کتاب په اوږدو کې چې کله د (ځوان) کلمه يادېږي، له هغې څخه مطلب نارينه او ښځينه دواړه ځوانان دي.

ځوانان ولې مهم دي؟

د لاندې دلايلو په وجه ځوانان په ټولنه کې ځانگړی او ټاکونکی رول لري:

۱. ځوانان د ځان پر وړاندې يو اوږد راتلونکی لري. هيله لرم چې دا کتاب به له دوی سره د دوی د شخصيت په روزلو او د هر يو په ژوند کې د يوې روښانه راتلونکې په لار کې

اغېزمن ثابت شي.

۲. ځوانان ژوند ته سترگې پر لار او د خپلو کړو وړو په ټاکنې کې لارښوونو ته اړتيا لري، هيله ده دا کتاب به دوی سره د ښه شخصيت گټنې ترڅنگ د يو مسؤل افغان په توگه د دوی په روزنه کې مرسته وکړي.

۳. په ټوليزه توگه ځوانان د پاکو احساساتو لرونکي وي، خپل هېواد او هېوادوالو ته د چوپړ په برخه کې قربانيو او هلو ځلو ته چمتو وي.

۴. ځوانان د ډېرې انرژۍ لرونکي دي، که چېرې له دوی سره لږه مرسته او لارښونه ورته وشي، دوی کولای شي، چې خپل ځان او وطن له پاره دغه انرژي په يوه ډېره گټوره لاره وکاروي او که دوی ته مناسبې لارښوونې ونشي؛ نو ددې خطرات شته، چې دوی به د منفي احساساتو او ناسمو فکرونو او کړنو ښکار شي؛ نو په دې وجه به د دوی شخصي ژوند او ملت دواړه زيانمن شي. يعنې د دې گټورې پانگې د بايلنې په وجه به هم ځوانان او هم زموږ هېواد زيانمن شي.

۵. کله چې زه ځوان وم، زما په ژوند کې د يو څو مشرانو نېکو لارښوونو دومره گټور اغېز وکړ، چې زما ژوند يې سم لوري ته واړاوه او پايلو يې زه ښو او پرځای هيلو ته ورسولم؛ په همدې وسيله غواړم، چې د هغوی د گټورو خدمتونو لړۍ لاپسې وغځوم، او هيله لرم چې زما دغه پېرزوينې به ستاسې په ژوند کې هم يو لږ مثبت بدلونونه راولي. زما اميد له لوستونکو څخه دا دی، چې تاسې به هم دغه اخلاقي مکلفيت لاپسې وغځوئ او د خپل راتلونکي ځوان نسل په چوپړ به ځانونه مصروف کړئ.

۶. له بده مرغه دردوونکې واقعيت دا دی، چې زموږ هېوادوال د تېرو څو لسيزو جنگونو او جگړو له کبله نه يوازې ډېر ځورېدلي او خپل شوي دي؛ بلکې د دې تر څنگ زموږ د وطن عالم (؟) او په اصطلاح وطنپال (؟) مشران چې هېوادوالو پرې تل حساب کړی او د دوی د لارښوونو په انتظار پاتې شوي دي، افسوس، چې دهغوي ډېر يې د مايوسۍ، په خپلو

منځونو کې د نا باورۍ او پر بهرنيو مرستو د اتکا ښکار شوي دي او په دې توگه دغه مشران له هېڅ نوعه نوبت، خلاقيت او مسووليت سره چمتوالی نه ښيي.

د تېرو لسو کلونو په اوږدو کې مو د يو شمېر نورو فداکارو وطنپالو ملگرو په ملاتړ کوښښ وکړ، چې يو شمېر دغه غښتلي (؟) مشران د يو سالم ملي سياسي پروگرام جوړولو له پاره را وبلو؛ خو افسوس پر دې، چې لاسته راوړنې يې دومره د ډاډ وړ نه وي، نو له دې کبله مو هوډ وکړ، چې تر دې زيات بايد ددغو تش په نامه مشرانو په تمه پاتې نشو؛ بلکې د يو بل متبادل دريځ په لټه کې شو، نو دا مو غوره وگڼله، چې خپله انرژي له ځوانانو سره د گډ کار په موخه ولگوو. دا بايد ووايو، چې نن که تاسې ځوانان د خپل ملت او هېواد د راتلونکي په ټاکنه کې د لارښود دندې اخلي، دا ددې تش په نامه مشرانو پر وړاندې ستاسې سپين سترگي او سرغړاوی نه دی؛ بلکې ستاسې دا ډول کرڼه دوی خپلو هغو بي مسووليتيو ته متوجه کوي، چې تاسې ته يې د خپلې ټولنې له پاره د لارښود مکلفيتونه در په غاړه کړي دي. هيله من يم چې تاسې ځوانان به خپل ولس او دې مشرانو ته څرگنده کړئ، چې تاسې د دې وړتيا لرئ چې د تاريخ په دې ډېرو سختو شېبو کې هم خپل ملت او هېواد د يووېشتمې پېړۍ له غوښتنو سره سم د برياليتوب پړاو ته ورسوئ.

د تېرو څو لسيزو په اوږدو کې ما زندانونو او د مرگ له تهديدونو نه نيولې تر تبعيد، لوږې او د غربت شپو او ورځو ته د هغو امکاناتو په نسبت ترجيح ورکړې، چې د هېواد او هېوادوالو پر وړاندې له نامشروع لارو څخه تر لاسه کېدل. پر دې سربېره، ما په خپل ژوند کې خپل ټول مادي او معنوي شتمني د تاريخ په هر حساس پړاو کې تر خپل وس پورې له خپلو هېوادوالو زار کړي؛ خو سره له دې زه خپل ځان د هېواد او هېوادوالو او په ځانگړې توگه ستاسې ځوانانو پر وړاندې لا نور هم پورورې بولم؛ نو د همدې مسووليت تر درک وروسته غواړم، چې د خپلو مسووليتونو يوه برخه له تاسې سره د دي کتاب په ليکلو شريکه کړم.

د مشرانو صادقانه لارښوونې د ځوانانو پر ژوند ژور اغېز کولای شي. د ساري په توگه، زه

چې کله اته کلن او په دويم ټولگي کې وم؛ نو مرحوم جرار صيب زمور په ښوونځي کې د يوه کانفرانس په ترڅ کې د روسيې له پاره د (خرسچوف) د خدمتونو په اړه وويل چې: ((په روسيه کې ټول جوړ شوي موټرونه اوس هم د خروسچوف په وياړ کله چې بريک ونيسي نو (چوف) اواز کوي)).

زه نه غواړم چې ددې خبرې پر حقيقت باندې خبرې وکړم، خو په دې باور لرم چې د دې کيسې په کولو مرحوم جرار صيب غوښتل، چې ځوانان د خپل وطن خدمت کولو ته وگوماري. د هغه مرحوم دغه خبره داده اوس نږدې پنځوس کاله وروسته هم زما په ياد ده.

٤ - ځوانان ولې بايد دا کتاب ولولي؟

دا هغه پوښتنه ده، چې هر څوک يې دمخه تر دې چې دا کتاب واخلي، له ځان څخه دې وپوښتي، چې ايا د دې کتاب لوستل ماته څه گټه رسوي؟ ايا دا کتاب د وخت او پيسو په لگښت ارزې؟

دا د ټولو انسانانو يوه طبيعي ځانگړنه ده، چې د هر کار په برخه کې بايد دا پوښتنه تر هر څه لومړۍ له خپل ځانه وکړي، چې د دې کار په کولو کې زما گټه او زيان څه دی؟ ايا گټه يې تر زيان زياته ده او که نه؟

زه ددې کتاب د ليکوال په توگه، نه يوازې ستاسې دا پوښتنه د خپل ځان وړ نه بولم؛ بلکې زه په کلکه تاسې ته توصيه کوم، چې د خپل ژوند په ټولو چارو کې دا پوښتنه هر وخت له ځانه وکړئ او د يو رښتيني ځواب په رڼا کې پرېکړې وکړئ. زمور د ټولنې يو تريخ واقعيت دا دی، چې د خلکو اکثره کارونه له دې کبله نيمگړي پاتې کېږي، چې داسې کارونه ته لاس اچوي چې سرته رسول يې ورته ناشوني وي؛ نو د يو وخت په تېرېدو او د يو مقدار انرژۍ او امکاناتو تر لگولو وروسته ورته پته لگېږي، چې هغه کار يې بايد هېڅ پيل کړی نه وای او يا هم له دې کبله چې د يوه کار گټه او زيان يې په غور نه وي ارزولې؛ نو د يو کوچني

خپل د پيدا کېدا له کبله بيا هغه ډېر پر مخ تللی کار په نيمايي کې پرېږدي؛ نو دا به ډېره گټوره او د يوه کلک هوډ د نيولو له پاره ښه او غوره لار وي، چې د يو کار له پيله لومړی د هغې گټې او زيانونه په ژوره توگه وارزول شي.

سره له دې چې له دې کتاب څخه گټه اخيستل به يوازې په تاسې پورې اړه ولري، ولې هغه څه چې زه يې په جرئت ويلای شم دا دی، چې د دې کتاب په ليکلو کې موږ هېڅ ډول ځاني گټې په پام کې نه وې نيولې. پر دې سربېره چې نوموړی کتاب مو په خپلو امکاناتو چاپ او له دې کتاب څخه تر لاسه کړې گټه به هم ستاسې ځوانانو د خدمت له پاره پريو بل کتاب او يا کوم بل علمي کار لگېږي؛ نو زه د خپلې پاکې ارادې له مخې تاسې ته په ډاډ ويلای شم، چې که مو دا کتاب په پوره غور ولوست او پوره عمل مو پرې وکړ؛ نو تاسې به نه يوازې د خپلو خلکو او هېواد له پاره گټور شئ؛ بلکې ددې ترڅنگ به مو د خپل شخصيت په لوړتيا او بشپړتيا کې کارنده ونډه اخيستي وي، او هم به مو د خپلې کورنۍ او بچيانو راتلونکې سره ډيره مرسته کړې وي.

دا کتاب په درېيوو دليلونو ځوانانو ته ځانگړی شوی دی:

لومړی: زه د يو افغان په توگه د دې مسووليت احساسوم، چې د خپل هېواد ځوان نسل ته لازمي لارښوونې وکړم، چې په دې وسيله به مې د لوی خدای جل جلاله، خپل وجدان او هېوادوالو پر وړاندې خپل وجداني مسووليتونه تر يو بريده تر سره کړي وي.

دويم: پر دې عقیده لرم، چې ځوانان تل د ډېرو پاکو احساساتو خاوندان، د کافي انرژۍ لرونکي او په رښتيني توگه له هر ډول ځان خوښوونې او شخصي گټو پرته د هېواد او هېوادوالو خدمت ته لېوال وي او په دې برخه کې د مشرانو لارښوونو ته سترگې پر لار وي. درېيم: په دې برخه کې يو بل ټکي ته ستاسې پام راواړوم او هغه دا چې سره له دې، چې زه به ډېر پراخه ملي او نړۍ واله مشهورتيا نه لرم، ولې زه په دې وياړم چې کله زه ستاسې په عمر وم؛ نو ما ځانته "ملت مل" تخلص غوره کړ او تر نن پورې خپلې دغې عقيدې او

لارې ته په هر اړخيزه توگه رښتيني او ژمن يم. دا کتاب يوازې په همدې نيت ليکل شوی، چې ځوانانو سره د روښانې راتلونکې په برخه کې مرسته وکړي؛ تر څو په دې وسيله تاسې غښتلي او سپېڅلي تربيه شئ او دا کتاب په دې لاره کې ستاسې يو ښه لارښود او مرستندوی وگرځي.

۵ - له دې کتاب څخه زما هيلې:

د دې کتاب له ليکلو څخه زما هيلې په دې توگه دي:

۱. زه غواړم چې زموږ د هېواد د ځوان نسل هر غړی د خپل ژوند له پاره يو هدف، يوه ټاکلې لار او روښانه مرام ولري، چې دغه ټاکلي مرام ته د رسېدو په لاره کې خپل پرمختگ په اسانه توگه ارزيايي کړای شي. هيله ده چې دا کتاب به زموږ په ټولنه کې له ځوانانو سره د خپل ځان، هېواد او نړۍ په پېژندنه کې مرسته وکړي او دوی به دې ته وهڅوي، چې په خپل ژوند کې د يوه پاک او سپېڅلي ارمان خاوندان اوسي، او د هغې ارمان د لاسته راوړلو له پاره پرله پسې مبارزه وکړي.

۲: غواړم چې د خپلې ټولنې ځوان نسل دې ته ځير کړم، چې دوی هر يو د يو شخصيت لرونکي دي. دوی هر يو بايد خپل شخصيت وپېژني او د هغې په دفاع سره د خپل شخصيت د ودې او بشپړېدو په برخه کې په غور قدمونه پورته کړي.

له دې کبله، چې ډېر خلک د ژوند په هغه مهم وخت کې چې شخصيت جوړېږي او پراختيا مومي، د شخصيت په اړه معلومات نه لري؛ نو په دې توگه د ناڅېرۍ په وجه په ناارادي او ناغورۍ خپلو شخصيتونو ته زيان رسوي. زه غواړم، چې په وقايوي توگه دوی دغه مهم اصل ته په پام کې کړم، تر څو له خپلو شخصيتونو څخه په پالنه او دفاع کې ځانونه چمتو کړي.

۳: زه غواړم د هېواد ميندو او پلرونو ته هم د دوی د اولادونو د شخصيت پېژندنې او

سالمې روزنې په برخه کې يو څه ضروري لارښوونې وړاندې کړم. زموږ د ټولنې يوه غټه بدبختي دا ده، چې پلرونه، ميندې او ان ښوونکي او روزونکي هم په غور د خپلو بچيانو او زده کوونکيو شخصيتونو ته پاملرنه نه کوي او ډېر يې د ماشومانو شخصيتونه په ناغورۍ او په بې رحمۍ سره وژني. د ساري په توگه دوى ډېر وخت يو لړ منفي جملې لکه (چپ شه!، سپيه!، بې عقله!، کم عقله!، ته کشريې!، خبرې مه کوه، خره!، لېونيه! او...) کلمې کاروي. دوى ته د داسې کلمو کارول يوه عامه او دوديزه مسئله برېښي، ولې له بده مرغه د داسې منفي کلمو کارول زموږ د بچيانو د روحيې او شخصيت وژنې لامل گرځي؛ نو غواړم په دې وسيله د کورنيو او زده کړې د مسوولينو پام له دې منفي کولتور سره مجادلې او د يو سالم او مثبت کولتور دودولو ته، چې هغه به د ځوانانو په وده کې گټور وي را واپوم.

۴: ځوانان خپل لومړني مسووليتونه تر سالمې روزنې وروسته پېژني، چې همدغه ددوى د شخصيت جوړېدنې لامل کېدلای شي. هيله ده چې دا کتاب به له تاسې ځوانانو سره په دې برخه کې تر وښه مرسته وکړي.

۵: زه غواړم چې زموږ د هېواد ځوانان بايد د خپل هېواد او هېوادوالو گټې او پرمختگ د خپل يو اساسي مسووليت په توگه وپيژني او د دې لوړو موخو د لاسته راوړلو په برخه کې له يو روښانه پلان او پروگرام سره پر مخ ولاړ شي. ځوان نسل کولای شي چې د يو سالم لوري په غوره کولو سره خپله ټولنه هم په يوه سالم مسير کې په حرکت راولي او په نتيجه کې يې د يوې روښانه او نېکمرغه راتلونکې پر لور رهبري کړي. هيله مې داده چې دا کتاب به تاسې ته ستاسې مسووليتونه د خپلې ټولنې او خلکو پر وړاندې لا ښه څرگند او روښانه کړي. له لوى خداى جل جلاله څخه هيله من يم، چې ستاسې د هڅو او هلوځلو په نتيجه کې به زموږ دغه ځورېدلي او کرېدلي ملت د يو روښانه راتلونکې پر لور چټک گامونه پورته کړي.

٦ - تعليم مهم دي، خو تربيه ترې مهمتره ده !

د ځوانانو پر ژوند او اجتماعي سلوک د جنگونو او مهاجرتونو اثرات:

انسانان په مجموعي توگه، خو ځوانان او کوچنيان په ځانگړې توگه، له محيط څخه زيات متاثره کېږي. ټول ماشومان او ځوانان يو لړ معلومات، خوی، اخلاق، رويه او سلوک په يو نارمل محيط کې په منظمه او ښه توگه زده کوي. هره ټولنه په مجموعي توگه ځان ته اصول، پرنسپونه او ځانگړي اخلاق لري، چې دغه خصوصيات د هغې ټولنې انسانان، خصوصاً ځوان نسل د خپل ژوند په اوږدو کې په تدريجي توگه د ليدو، اورېدو او په مکرره توگه ونډه اخيستلو سره هغه زده کوي. د مثال په توگه، په ماشومتوب کې د ډوډۍ خوړلو اداب، د سلام اچولو اداب، د مشرانو او خپلوانو د قدر او احترام کولو اداب، د مېلمه احترام او درناوی زده کېږي. بيا وروسته په زلميتوب کې د مجلس اداب، د مړي او ژوندي په مراسمو کې گډون، د ودونو دستورونو او رواجونو پالل او نورې اجتماعي اړيکې زده کېږي.

بالاخره، بيا انسانان په پاڅه عمر کې د مرکو، جرگو او روغې جوړې اصول او پرنسپونه زده کوي. دغه ټول معيارونه، په ټولنه کې دننه او د يو نورمال حالت په جريان کې له مور و پلار او کورنۍ څخه شروع او بيا له کور، کلي او ولس څخه په کارنده او ناکارنده توگه زده کېږي.

دويم څپرکي

د شخصيت په اړه

۷ - د شخصيت تعريف:

(شخصيت هغه مقام، ارزښت او احترام دی، چې د ټولنې خلک يې يو چا ته په ټولنه او خپل زړه کې په خپله خوښه، بې له کومې تمې او تمنا ورکوي). يا په بل عبارت شخصيت (د يو شمېر هغه ارزښتونو ټولگه ده، چې په يوه مشخصه ټولنه کې د ټولنې غړيو ته خاص اهميت لري). شخصيت د خپل ځان درناوی او ځان ته د يو شمېر معيارونو ټاکنه هم ده.

يعنې شخصيت څوک ځانته په خپله نه ورکوي؛ بلکې د ټولنې خلک يې يو چا ته په ټولنه کې ورکوي؛ خو د لاسته راوړلو له پاره يې د شخص هلې ځلې لازمي او ضروري دي. د شخصيت په لاسته راوړلو کې لاندې موضوعات دخيل دي:

۱ - تاسې (هغه شخص) پرې مستقيما کومه ولگه نه لرئ.

۲ - شخصيت د يو شخص د ژوند په اوږدو کې يوه مجموعي لاسته راوړنه ده، نه دا چې د يوې ورځې، يوې مياشتې يا يوه کال محصول.

۳ - شخصيت هغه څه نه دی، چې يو څوک يې د ځان په اړه فکر کوي يا يې ارزوي؛ بلکې دا د هغه څه محصول دی، چې نور خلک يې د دې شخص په اړه په کتلوي توگه ارزوي.

۴ - شخصيت يو دايمي مقام نه دی؛ بلکې د هرې ورځې له ارزونې سره هغه بدليدای شي.

۵ - په ټولنه کې د ټولنې ټول انسانان هره ورځ، هره گړۍ يو بل ارزوي.

۶ - د شخصيت ساتنې له پاره پرله پسې دفاع او وقايع دواړه جدي ضرورت دی.

۸ - شخصيت څوک او څرنگ ټاکي؟

په هره ټولنه کې خلک شخصيتونه ارزوي، چې دا ارزونه په دوامداره توگه او په ټولنه کې د مختلفو خلکو له خوا صورت نيسي. دا ارزونه د معمول پر خلاف په داوطلبانه توگه تر سره کېږي او په داسې حال کې چې خلک پر ځان خبر هم نه وي، دغه ارزونې په نارادي توگه او په داوطلبانه ډول يو له بل سره شريکوي او بالاخره دغه نظريات د ټولنې د خلکو په منځ کې نه يوازي دا چې سره شريکېږي، بلکې ددې ارزونو د شريکولو په نتيجه کې يوه عمومي ارزونه ترې منځته راځي او هغه ارزونه بيا د خلکو په منځ کې خپرېږي او په دې توگه د هغه شخص په اړه خلک يوې ټوليزې پايلې ته رسېږي، چې دغې ټوليزې ارزونې ته د هغه سړي شخصيت ويل کېږي. مثلاً کله چې يو څوک زموږ له مخې څخه تېرېږي او حتا که په يو مجلس کې د يوه کس په اړه بحث کېږي؛ نو په دې دواړو صورتونو کې کتونکي او د مجلس اوږېدونکي د هغه شخص په اړه ښه او يا بد ځانته انځوروي. بيا انسانان په خپلو کې دغه نظريات يو له بل سره بې له دې چې ورته متوجه شي، شريکوي او دغه نظريات په يوه مرموزه، نارادي او پرله پسې توگه له نورو سره په مختلفو لارو چارو شريکېږي او د دې په پايله کې خلک د هغه شخص په اړه يو ډول قضاوت کوي او دغه قضاوت له نورو سره شريکېږي او په پايله کې يې خلک هغه شخص ته په خپلو زړونو کې يو شخصيت قايل کېږي او د همدې ارزښت له مخې هغه ته په ټولنه کې احترام، قدر او ارزښت ورکوي. چې دغه ارزونه هره ورځ، هر ساعت د هر چا په اړه په ټولنه کې مطرح ده او بې له دې چې څوک خلکو ته په دې اړه کومه لارښوونه وکړي. خلک دا کار په اتوماتيکه توگه ترسره کوي نو ويلاى شو، چې د يو چا د شخصيت په اړه پرېکړه، داسې يوه پرېکړه ده، چې هغه د يو شخص نه، بلکې د ټولنې يو ټوليزه ارزيايي ده، هغه د يوې ورځې ارزيايي نه، بلکې د هغه سړي د ژوند د اوږدو، پرله پسې ارزونه ده او بل دا چې په دې ارزونه کې دغه شخص په خپله کوم مستقيم اغېز نه لري ولې په نامستقيم ډول ددې د هرې ورځې کړه وه او راشه درشه ددغې ارزيايي يوه برخه جوړوي.

نو دا هم ويلاى شو چې شخصيت كوم همېشنى مقام نه، بلكې له بدلون او تحول سره ملگرى دى. يو شخص كولاي شي چې په يوه اوږده موده كې دډېرو قربانيو او هلوځلو په پايله كې په ټولنه كې يو شخصيت تر لاسه كړي؛ خو بيا د يوه ډېر وړوكي منفي عمل په پايله كې خپل دغه موقعيت او مقام د خلكو په زړونو كې له لاسه وركړي؛ نو ويلاى شو، چې كه له يوې خوا د شخصيت لاسته راوړل خورا مشكل كار دى، خو له بلې خوا د شخصيت ساتنه لاتر هغه سخت او مشكل كاردى

۹ - ولې او كله بايد په شخصيت وغږېږو؟

له دې كبله چې شخصيت له ډېر وړكوالي څخه پيلېږي او له همدې وخته انسان له رنگارنگ خطرونو او چېلنجونو سره مخ كېږي؛ نو ضرور ده، چې د شخصيت په اړه هر څومره ژر چې كېداى شي خبرې پيل كړو.

البته له اووه كلنۍ نه كوچنيو ماشومانو ته به مشكله وي، چې د شخصيت په اړه د موضوعاتو په توضيح پوره پوه شي؛ خو له اووه كلنۍ نه وروسته تر ۳۰ كلنۍ پورې ځوانان د دې وړ دي، چې په پرله پسې توگه د شخصيت د اهميت په اړه او همدا راز د شخصيت پر وړاندې د چېلنجونو او وقيوي تدابيرو په اړه ورسره خبرې وشي؛ خو د هغو ماشومانو د شخصيت ساتنې له پاره چې عمرونه يې تر اووه كلنۍ كم دي دا ډېره مهمه ده، چې د هغوى له مور، پلار، خويندو او وروڼو سره ددې ماشومانو د شخصيت جوړونې، ساتنې او پالنې په اړه خبرې وشي. البته د كورنۍ ټول غړي د يو بل په شخصيت جوړونه او پالنه كې لاس لري، چې حتا دغه رول د غټو بچپانو او د كور د لويانو په اړه هم مهم گڼل كېږي.

كورنۍ لكه چې د بچپانو د خوراك، جامو او نور ضرورتونو مسووليت پر غاړه لري، همداراز مسووليت لري، چې د اولادونو د شخصيت د رشد او تكامل په اړه، د دوى د تعليم او تربيه په اړه، د دوى د ملگرو د انتخاب په اړه، د دوى د تحصيل او واده په اړه هم

فکر وکړي او پلان ولري. نو د شخصيت په اړه خبرې يا له ځوانانو او يا د دوی د کورنۍ له غړيو سره خبرې چې هر څومره ژر تر ژره شروع شي گټوره ده؛ خو د خبرې کولو اساسي هدف بايد دا وي، چې ځوان او د کورنۍ غړي يې په خپله ونډه اخيستلو ته وهڅول شي.

۱۰ - د شخصيت پراوونه:

د شخصيت په جوړونه کې دغه لاندې پراونه شامل دي.

الف: د شخصيت پېژندنه

ب: د شخصيت وژني مخنيوی

ج: د شخصيت جوړېدنه او تکامل

د: شخصيت تثبيتونه

ه: د شخصيت ساتنه

و: د شخصيت د خپرولو لارې چارې

الف: د شخصيت پېژندنه:

څو کاله د مخه مې د شخصيت پېژندنې موضوع په اړه د يو کنفرانس له پاره تياري نيوه، د موضوع تر څېړنې دمخه له ما سره نظريات يو شان وو؛ خو په دې برخه کې تر ژورې علمي څېړنې وروسته زما په نظرياتو کې د توقع خلاف ستر بدلون راغی، لکه چې نور خلک هم فکر کوي، چې شخصيت تر ځوانۍ وروسته جوړېږي، خو زما په عقیده، شخصيت له درې کلنۍ څخه پيلېږي. د دې اصلي لامل دا دی، چې په دې عمر کې ډېر ماشومان پر خپلو ډکو او تشو ميتيازو کنترول پيدا کوي، چې تر دې دمخه له دې کبله چې دی پر خپل

ځان کنټرول نه لري؛ نو د شخصيت په برخه کې هم ادعا نه کوي. ولې کله چې د دوی د ژوند دغه نیمګړې برخه پوره شي؛ نو بیا دوی هر یو د یو ځانګړي شخصيت د لرلو ادعا کوي. دا هغه نظر و، چې له ما سره درې کاله دمخه راپیدا شو؛ خو د ۱۳۸۸ لمريز کال په جدي کې له یوې نوې پېښې سره مخ شوم، چې هغې زما نظر نور هم بدل کړ. زما یوه کوچنۍ لور ده چې (هڅانده) نومېږي. (هڅانده) په هغه وخت کې پینځه لس میاشتې وه، زه جلال اباد ته د څو شپو له پاره تللای وم. کله چې بېرته په کابل کې کور ته راغلم، هڅانده زما د هرکلي له پاره په لارو (دهلېز) کې منتظره وه او په ډېرې خوشحالي یې زما خواته راوځغاستل. د هغې هیله هم دا وه او لازم هم دا و، چې زه باید هغه په غېږ کې راپورته کړم؛ خو له دې کبله چې زه تشناب تللو ته په بېرته وم، ما هغه راوانخیسته او د تشناب په لور مې وځغاستل، هڅانده په دې کار ډېره خفه شوه او وې ژړل. له تشناب نه وروسته چې ما او مور یې هرڅه خواږي وکړه، هغه پخلا نه شوه، تر څو چې په ژړا کې ویده شوه او بیا سبا سهار چې له خوبه راپاڅېده؛ نو راسره پخلا شوه. دې پېښې ماته دا نظر راکړ چې، ماشومان حتا په یو کلنۍ کې هم ځانته یو شخصيت لري، او چې کله د هغو شخصيت ته پاملرنه ونه شي؛ نو هغوی بیا مرور او مایوسه کېږي؛ نو پکار ده چې د ماشومانو شخصيت ته ډېر پام وکړو.

ځینې ماشومان له ورکتوبه ډېر حساس وي او هر ډول کره وړه د هغه د کورنیو او یا نورو خلکو له خوا چې دده شخصيت ته زیان رسوي، دوي نا اراموي. دغه ډول ماشومان ډېر حساس وي او دا ډېره مهمه ده چې مور و پلار او د کورنۍ نور غړي دغه ډول ماشومان تشخیص کړي او له دوی سره د دوی له له غوښتونو سره سم چلند وکړي، او که نه دغه ماشومان به ناهيلي شي او په پرله پسې توګه به خپل شخصيت له لاسه ورکړي. په دې برخه کې غواړم یو مثال راوړم:

زه په امریکې کې د خپل یو دوست زرغون شاه (شینواري) صیب په کور کې مېلمه وم؛

مېلمه نه بلکې د کور د يو غړي په شان وم، ځکه زموږ په منځ کې د ورورۍ نه هم بڼې اړيکې دي. د ماښام ډوډۍ تياره شوه او د اصیل افغاني کولتور سره سم د شينواري صيب په (سالون) کې دسترخوان اوار او د کورنۍ ټول غړي، نر او ښځې سره يو ځای ډوډۍ ته کېناستو. د شينواري صيب د کور دغه ځانگړنه زما ډېره خوښېده.

ډوډۍ ته ناست وو، چې د شينواري صيب يوې څلور کلنې لور ملالۍ جانې غلي پلار ته څه وويل. پلار يې پرې غوسه شو او څه ناخواله يې ورته وويله؛ خو ما وانه وربډه. ملالۍ سمدلاسه ډوډۍ بس کړه او غلې پر خپل ځای کېناسته، نور يې هېڅ ونه ويل. څه شېبه وروسته چې زموږ ورته پام شو، هغې ډوډۍ نه خوړه او غلې ناسته وه. زه د يو ډاکټر په صفت دې پېښې ته لا زيات ځير شوم. له هر اړخيزې ارزونې وروسته دې پايلې ته ورسېدم، چې ملالۍ خپل ځان ته په شخصيت قايله ده. رښتيا هم چې د ملالۍ ټول کړه وړه ځانگړي دي او په کوچنيوالي کې دومره پوهه، درنده او مينه ناکه ده، چې د يوه غټ انسان ځای نيولای شي. ملالۍ په خپل دې عمل خپل پلار ته دوه شيان څرگند کړل.

لومړی يې خپل پلار ته وښوده چې زه يوه شخصيت لرونکې نجلی يم. تا ولې زه تهديد کړم، زه بايد تا د دې کاکا مخکې نه وای رټلې. او ورته يې وښوده چې ستا دې کړو زما شخصيت ته زيان ورسوه. زما شخصيت مه زيانمنوه. دويم دا چې ملالۍ د دود خلاف د نورو ماشومانو په څېر نه وژړل او نه له دسترخوان نه پاڅېده، او نه هم بيا د چا په پخلا کېدو پخلا شوه. په دې کې هم هغې خپل شخصيت تثبيت کړ. هغې دا وښودل چې زه دومره عادي نجلی نه يم چې يا وژاړم او يا د دسترخوان نه پاڅېرم. زه کولای شم چې دا خپگان او غوسه په ښه او سالمه توگه وزغمم او د خپلې مرورتيا په وجه يې دا هم وښوده، چې زما خپگان ددې سطحې څخه چې په څو خوږو خبرو له هغې نه تېره شم، ډېر او لوړ دی.

زه د ملالۍ جانې دې ژورې ارزياوې، مودبانه غبرگون او باثباته دريځ ته هک حيران شوم.

وروسته بيا ما دا موضوع له شينواري صيب سره شريکه کړه او ورته مې وويل چې: شينواري صيب! ستا دا لور ځانگړې کرکټر او شخصيت لري. ته بايد د هغې سره دهغې له غوښتنو سره سم چلند وکړئ، او نور يې بايد شخصيت ته زيان ونه رسوې.

د ملالۍ په څېر زيات ماشومان زموږ او ستاسې په کور کلي او ماحول کې شته، چې د هغوي د ځانگړي شخصيت پېژندنه، ورته احترام او ور سره مناسب سلوک کول به نه يوازې د دوی د شخصيت له پرمختگ سره لا مرسته وکړي؛ بلکې دوی به ډېر ژر د کورنۍ له پاره د سترو وياړونو سبب شي. غواړم په دې اړه د مور، پلار، وروڼو او خويندو ځانگړې پاملرنه دې ټکې ته راواړوم، چې د خپلو ماشومانو د شخصيت په پېژندنه او له دوی سره په مناسبې روپې کې له پوره پاملرنې او احتياطة کار واخلي. کله چې مو درک کړه، چې ستاسې ماشوم ځانگړی شخصيت لري، هغه ته ناز ورکړئ او د نورو ملگرو، دوستانو او کورنۍ د غړيو په منځ کې د هغه د شخصيت په اړه مثبتې او ښې خبرې وکړئ. دغه ډول چلند دا ماشومان تر بلې هرې روپې زيات د لاسه شخصيت څخه برخمن کوي او که ستاسې ځينې ماشومان د کمزوري شخصيت او کرکټر لرونکي هم وي؛ نو دوی تر بل هر چا لا زياتې پاملرنې ته اړتيا لري؛ تر څو دوی په پرله پسې توگه ځانونه با ارزښته او مهم وگڼي.

ب: د شخصيت وژنې مخنيوی:

زموږ په کور، کلي او ښوونځي کې دا دود دی، چې ماشومان د بېلابېلو معاذيرو له کبله چې کله کومه نيمگړتيا ولري؛ نو بيا د هغې کورنۍ، ملگري او ټولگيوال ترې د هغه ماشوم د تهديد او ځورونې له پاره کار اخلي، ځينې داسې ناروغۍ، معيوبیتونه او نيمگړتياوې شته، چې لري کول او يا يې له منځه وړل د هغه ماشوم او کله کله د نورو انسانانو له قدرت څخه هم لوړ وي؛ نو په کار ده چې دا ډول نيمگړتياوې د هغه ماشوم کمزوري او يا بې کفایتي ونه گڼل شي. د بېلگې په توگه ځينې ماشومان چې کانه يا رانده وي، يا يې لاس شوټ وي، په

پښه گوډ وي او يا هم له ذهني پلوه وروسته پاتې وي. لومړی خو خپل پلار، مور، خویندې، وروڼه، ملګري او ټولګيوال ورته د هغې پيغور ورکوي، ډېر يې په هماغه بد نوم لکه ګونګی، شوتی، ګوډی، غبي، لېونی، ګرنگن او په نورو ناوړه نومونو يادوي، چې د زيات تکرار له کبله يې هغه ماشوم هم ځان بې عقله، ناپوهه او د خداى په قهر اخته محسوسوي او نور د هېڅ ډول شخصيت ادعا هم نه کوي. کله کله دغه موضوعات د دې سبب هم شي، چې بيا دغه ماشوم ځينې غير نورمال او خرابو کارونو ته لاس اچوي او په دې توګه خپل شخصيت نور هم تخریب، تحقير او توهين کړي. په دې برخه کې دوه بېلګې د ذکر وړ بولم:

زه يو وخت په کوچنيوالي کې لويديلى وم او د پوزې هډوکى مې مات شوى و؛ نو د پوزې پرله پسې میکروب مې پيدا کړ. په دې وجه زه په کورنۍ کې همېشه له تهديد او تحقير سره مخ وم. ټولو به راته ګرنگن، خيرن او بې عقل وايه. دا توهين دومره زيات شو، چې نور يې پر ما د توهين کوم اغېز هم نه کاوه او د دې پرله پسې توهين له وجې مې ځان په خپلو همزولو کې عاجز او نيمګړى محسوساوه؛ نو اکثره به په لوبو کې هم له هلکانو سره نه شاملېدم، زه دې کار لا نور هم ځورولم.

دا چې ما دا ډول ناروغي درلوده او زه نه پوهېدم، چې دا يوه طبي ناروغي ده او درملنه لري، او زما کورنۍ په دې نه پوهېده، چې ډاکټر ته مې يوسي. سره له دې، چې زه به څو څو ځلې د نورو ناروغيو له پاره د کورنۍ له خوا ډاکټر ته وړل کېدم، خو د هغه وخت ډاکټران هم دومره پوه نه وو، چې زما دغه ستونزه يې تشخيص کړې وای؛ نو ايا دا زما ګناه وه که زما د کورنۍ او که زما د ډاکټر؟ خو په هر حال په ۳۵ کلنۍ کې چې کله زه امريکا ته لاړم، زما دا تکليف بيا هلته تشخيص او د عمليات له لارې يې درملنه وشوه؛ نو اوس چې زه ګورم، ماته هغه ورځې را يادېږي، چې همېشه به د کورنۍ د غړيو، همزولو، ملګرو او ټولګيوالو په منځ کې د داسې يوې ناروغۍ له کبله چې تشخيص او تداوي يې نه زما په قدرت کې وه، نه زما د کورنۍ او حتا چې زما ډاکټران هم په دې برخه کې نيمګړي وو، زه

تهدیدېدم؛ نو ولې زه باید د هغه څه په وجه توهین او تحقیر شوی وای، چې کنټرول یې زما په اختیار کې نه و؟

زه د خپلې دغې ترخې تجربې شریکول ددې له پاره اړین گڼم، ښایي همدا اوس ستاسې شاوخوا یو شمېر داسې کسان وي، چې د بېلابېلو عواملو له کبله داسې نیمگړتیاوې ولري؛ نو له تاسې نه په کلکه غوښتنه کوم، چې نه یوازې دغه راز ماشومانو ته په سپکه سترگه مه گورئ، بلکې نورو ته هم سپارښتنه وکړئ، چې له دغه راز تحقیر او توهین څخه لاس واخلي. له بلې خوا دا به ستاسې د شخصیت لوړوالی وښيي، چې کله ناکله دغه ډول ماشومانو ته ځانگړې مینه ورکړئ او وېې پوهوئ، چې د دوی دغه جسمي یا ذهني تکلیف د دوی جرم نه؛ بلکې دا د الله جل جلاله له خوا ټاکل شوې ورکړه ده او که علاج ولري؛ نو لطفا هغه او یا د هغه کورنۍ ته د هغې د درملنې په برخه کې لارښوونه او مرسته وکړئ. او هم ورته ته توصیه وکړئ چې دوی باید د دې په وجه خپل ځان په روحي توگه نارام نه کړي. که ستاسې پر وړاندې چا له داسې ماشومانو سره ناوړه چلند وکړ په نرمۍ سره هغوی ته توصیه وکړئ چې له دا ډول چلند څخه لاس واخلي.

یوه بله حادثه، چې ویل یې هم راته ښه نه ښکاري؛ ځکه چې دا زما د یوه ښه ملگري یو راز دی، غواړم له تاسې سره شریک کړم. خو زه د خپل دغه ملگري فرضي نوم (احمد) یادوم. دا کیسه ځکه له تاسې سره شریکوم، چې دغه ناروغي د احمد په خبر په نورو افغانانو کې هم خورا زیاته ده او په زرگونو نور کسان هم له همدې تکلیف څخه په جسمي او روحي توگه دردېدلي او دردېږي. زما هیله داده، چې په دې وسیله او ستاسې په مرسته د خپلې ټولنې دغه یو بل منفي اړخ هم سم کړو او ددې ناوړه دود د سمون له لارې د خپلې ټولنې په منورتیا او سلامتیا کې اغېزمنه ونډه واخلو.

انسانان د بېلابېلو خوراکي موادو د هضم لپاره ځانگړي انزایمونه لري. انزایمونه له ډېرو نورو دندو سره سره، د خوړو په هضمولو کې هم مرسته کوي. د هر انسان په معده کې یو

انزايڼ وي، چې د لکتيز **Lactase** په نوم يادېږي. د دې انزايڼ دنده دا ده چې شيدې هضم او پر نورو ګټورو موادو يې بدلوي. يو شمېر داسې انسانان شته، چې د هغوی په معده کې بيا دغه لکتيز انزايڼ نه وي، چې دې حالت ته د لکتيزنشتوالی يا (**Lactase deficiency**) وايي.

ددې انزايڼ نشتوالی ددې سبب کېږي، چې شيدې په ناهضمه توګه له معدې نه کولمو ته داخلېږي او بيا هلته د يو شمېر مکروبونو له پاره د يو بڼې غذا په توګه کار ورکوي. په نتيجه کې يې د کولمو ځينې بکټرياکانې بيا دغه شيدې په يو څه نورو داسې موادو بدلوي، چې هغې سره د سړي په کولمو کې زيات باد جمع کېږي. دغه ناروغي په افغانانو کې ډېر معمول او همداراز په يو زيات شمېر اسيانيو (د اسيا لويې وچې اوسېدونکو) کې وجود لري. هغه انسانان، چې د دې انزايڼ له کمښت سره مخ وي؛ نو هغوی چې کله شيدې، مستې او نور د شيدو محصولات لکه پنير او نور وڅوري، نو لږ ساعت وروسته يې بيا په ګېډه کې باد جمع شي او دا کسان نه شي کولای چې د خپلو ګېډو باد ښه کنټرول کړای شي او اکثراً د دوی له ګېډو څخه باد په ناارادي توګه خارجېږي او د دې کسانو د ګېډې باد هم ډېر بد بويه وي، چې نږدې کسان خورا زيات په تکليفوي. دا حالت اکثراً د دوی د شرم او بدنمۍ سبب کېږي. د دې ناروغۍ تشخيص تر اوسه هم په افغانستان کې نه کېږي او له دې کبله يو زيات شمېر کسان، چې دا ناروغي لري په ټولنه کې د (تيزن) او يا (پسکن) په نوم يادېږي او له دې کبله له ډېر شرم او خجالت سره مخ وي. ځينې کسان داسې هم شته، چې د همدې پېښې له کبله د ورکړل شويو پيغورونو له لاسه يې وطن پرېښی او ځينې يې لا ځانورنې ته هم اړ شوي دي.

زه چې پوهنتون کې وم زما يو ټولګيوال چې (احمد) نومېده، هم دا ناروغي درلوده. دې ته ورته زما يو شمېر خپلوانو او زموږ په کلي کې څو نورو کسانو هم دا ستونزه درلوده؛ خو هېچا ته پته نه وه، چې د دې اصلي لامل د هغه انزايڼ نشتوالی دی. احمد به اکثره د

ملگرو په منځ کې له دې امله له تهديد او تحقير سره مخ و؛ خو کله چې احمد هم امريکې ته راغی، دلته يې ددې ناروغۍ تشخيص وشو او دا څرگنده شوه چې احمد د لکتيز انزايم نه لري او په دې وجه شيدې او د شيدو محصولات نه شي هضمولای. دې تشخيص د احمد په ژوند کې ډېر مثبت بدلونونه راوستل. احمد نن په امريکا کې يو لوی ډاکټر او د يو خوشحاله ژوند خاوند دی.

د لکتيز د انزايم د کمښت د ناروغۍ تداوي درې شيان دي:

۱. په امريکا کې يو ډول شيدې جوړوي، چې دغه انزايم په کې ورزياتوي، نو دغه کسان کولای شي چې له هغو شيدو نه گټه واخلي. دې شيدو ته لکتيز لرونکې شيدې وايي.

۲. د لکتيز انزايم د گوليو په توگه هم خرڅېږي، چې د شيدو او د هغې د محصولاتو د کارولو پر مهال ترې د گېلې د بادو د مخنيوي په برخه کې گټه اخيستل کېږي. يعنې هغه کسان، چې د لکتيز انزايم ونه لري، د شيدو او مستو د خوړولو په صورت کې له دې گوليو نه يوه - دوه گولۍ خوري؛ نو بيا دوی کولای شي چې عادي شيدې او مستې هم وخوري او بله کوم تکليفه هغه هضم کړي.

۳. دا کسان بايد د شيدو او د هغې له محصولاتو لکه (مستې، پنير، کوچ او شومړو) د استعمال څخه ډډه کوي. چې دا طريقه په افغانستان او نورو وروسته پاتې هېوادونو کې چې دغه ډول درملنه او يا دغه ډول ځانگړې شيدې نه شته، ددې مشکل د حل يوازينی لار ده.

که تاسې په ټولنه کې داسې څوک پېژنئ، چې ددې ناروغۍ له کبله نه شي کولای چې د خپلې گيلې باد کنټرول کړي، لطفا هغه ته توصيه وکړئ، چې د خپلې درملنې له پاره له کوم تکړه ډاکټر سره خبرې وکړي. يا دې د شيدو او د هغې د محصولاتو نه پرهيز وکړي او يا دې ځان ته دغه گولۍ له خارج نه راوغواړي. دا به د هغوی د دغه شرمېدونکې ناروغۍ مخنيوی وکړي او بيا به هغوی په ټولنه کې له تهديد او تحقير سره نه مخ کېږي.

له دې دوو بېلگو څخه دا جوتېږي، چې يو شمېر زيات داسې حالات شته، چې د هغې تشخيص او کنټرول څه اسان کار نه وي، نو نه بايد چې دغه ډول ناروغي او ستونزې د يو شخص د کرکټر د کمزورۍ او يا د هغې د نیمګړتيا نښه وګڼل شي.

باور وکړئ، چې زه د پوزې د ناروغۍ په وجه او احمد د لکتیز انزایم د کمښت له کبله دومره له ټولنیز تحقیر او سپکاوي سره مخ وو، چې زموږ پر شخصیتونو او کرکټرونو یې ډېر منفي اغېز اچولای و. په ټولنه کې داسې زیاتې پېښې شته، چې درملنه یې د یو سړي او یا د هغه د کورنۍ له توانه بهر کار وي، نو دغه ډول ماشومانو او ځوانانو ته باید د حقارت په نظر ونه کتل شي؛ بلکې دا زموږ د ټولنې نیمګړتیاوې دي، چې د دا ډول ناروغيو تشخيص او تداوي نه شو کولای، چې د هغه شخص د تهدید او تحقیر سبب نه کېږي. که موږ نه شو کولای، چې ټولې طبي نیمګړتیاوې حل کړو؛ نو دا خو کولای شو، چې خلک په دې وپوهوو، چې د دا ډول ناروغيو په وجه ماشومان تهدید او توهین نه کړي. زما هیله له ځوانانو نه داده، چې له دې منفي عادت سره مجادله پیل او هغه په خپلو ورځنیو کړو وړو کې شامله کړي.

د بېلګې په توګه که ستاسې کوم ملګری د ګېډې نفخ او باد ولري او هغه نشي کنټرولولای، لطفاً په ډېرې خواخوږۍ (غیر قضاوتي لاره) هغه ته ددې کتاب د توصیې له مخې مشوره ورکړئ، چې یو څو ورځې شیدې او د شیدو محصولات بند کړي، چې تکلیف یې ښه کېږي او که نه؟ که ښه شو، نو تشخيص یې واضح دی چې هغه شخص دغه انزایم (لکتیز) نه لري، نو باید همېش له شیدو او د هغې له محصولاتو نه پرهېز وکړي. ددې د ویلو یوه ښه طریقه به داوي چې کله هغه کس په مجلس کې حاضر وي، نو تاسې په دې کتاب د تبصرې په ترڅ کې دا خبره را یاده کړې، او مثال ورکړي، چې زما یو ملګری (سیداجان) داسې یو تکلیف درلوده، او ددې کتاب د لارښوونې په نتیجه کې هغه خپل دا مشکل تشخيص او حل کړ.

ج: د شخصيت جوړېدنه او تکامل:

د ځوانانو په ژوند کې تر ټولو مهم او اساسي اصل دا دی، چې يو ځل يو ځوان خپل ځان، خپل شخصيت او موقف په ټولنه کې وپېژني او د هغه ځانگړي موقف د ساتلو او لوړولو په لاره کې لازمو کړو وړو باندې پوه شي.

تر ټولو لومړی دا خبره مهمه ده، چې موږ بايد خپلو بچپو ته د ځانونو په اړه د څه ويلو لپاره داسې يو څه ولرو. يعنې دا چې موږ بايد په خپل ژوند کې څه لاسته راوړنې ولرو، چې هغه په افتخار خپلو بچپو ته وويلاي شو او زموږ بچې پرې افتخار وکړای شي. دا د ژوند او دکورنۍ د پرله پسې ترغيث له پاره يو ځانگړی اصل دی.

زه ټولو هغو کسانو ته چې په خپل چاپېريال کې د ځينو داسې ځانگړتياوو لرونکي وي، چې پرې وياړ کولای شي، په کلکه ددې توصيه کوم، چې خپل دغه عالي ځانگړتياوې په ډېر وياړ سره له خپلو بچپو او ځوانانو سره شريکې کړي. د بېلگې په توگه که تاسې يو ديني، علمي، کورنی یی! او يا مو د خپل وطن او خلکو له پاره ځانگړي خدمتونه کړي وي، په ډېر وياړ او مناسبه توگه دغه د خپلو بچپو پر وړاندې داسې ور وپېژنئ.

زه پر خپلې کورنۍ وياړم، زموږ مشران داسې پاک، پوه او د ټولني خدمتگاران وو. زما پلار، نيکه همېشه د خپلو خلکو درناوی کړی، خلک موږ ته په درنه سترگه گوري. بچپانو! موږ ته دا ټولنه په خاص نظر گوري، حتا ځيني کارونه چې د نورو خلکو بچپان يې کوي، تاسي سره ښه نه ښکاري. تاسې بايد ډېر احتياط وکړئ. زموږ کورنی داسې ده لکه (سپينې جامې) پر سپينو جامو داغ له ورايه ښکاري.

ستونزه دا ده، چې اکثره خلک فکر کوي، چې د دوی د کورنۍ ځوانان په ټولو شيانو پوهېږي، ولې دا اکثرا واقعيت نه لري. زه غواړم دلته تاسې ته يوه بېلگه راوړم. د (۲۰۰۱) ز کال په منځ کې د سپتمبر د پيښې نه څو مياشتې دمخه زه د جناب حامد کرزي صيب د ورور ښاغلي قيوم کرزي په کور کې مېلمه وم، د مازيگر په وخت کې راته څه داسې وخت

برابر شو، چې د ښاغلي قيوم کرزي له يوې ځوانې لور سره، چې يوه ډيره مؤدبه او هوښياره جلی وه، او زما يې ډير قرر او عزت وکړ، خو دقيقې په مجلس او خبرو اخته شوم. ما هغې ته وويل چې (ته په يوې مهمې کورنۍ پورې اړه لرې، ستاسې نيکه په افغانستان کې غټ او مهم سړی و). دا نجلی حيرانه شوه او دا ځکه چې هغه په امريکې کې پيدا شوې وه، مور يې سره له دې چې ډېره شريفه ښځه ده، اما بيا هم يوه امريکايي ښځه وه، چې پلار يې (قيوم کرزي) به هم ښايي چې يا ددې وخت نه درلود او يا يې دغه موضوع خودستاينې گڼله او نه يې غوښتل چې خپلې لور ته خودستاينې وکړي، نو ورته يې څه نه و ويلې.

خو کله چې ما دې نجلی ته ددې موضوعاتو په اړه خبرې وکړې؛ دې خبرو په هغې خاص اثر کړی و، نو څو ورځې وروسته يې مور راته وويل، چې (ډاکټره! ستا د خبرو په وجه خو زما د لور په رويه او روش کې ډېر مثبت بدلون راغلی دی. ستا خبرو پرې ډېر ښه اثر کړی دی، هغه اوس ځان ډېر باغروړه او باشخصيته او مهمه گڼي. زه له تاسې څخه مننه کوم، چې له دې سره مو دا خبرې شريکې کړي دي).

تصادف داسې وشو، چې څو مياشتې وروسته د سپتمبر پېښه وشوه او بيا ددې تره (حامد کرزي) رئيس جمهور شو. دې خبرې لا زيات زما د خبرې پخلی وکړ او هغې نجلی باندې يې ډېر زيات اثر کړی و. نو له دې مثال څخه داسې ښکاري چې دا يو ضرورت دی، چې پلرونه او ميندې بايد خپلو بچيو ته د خپل ځان، خپل ټولنيز موقف او خپلو خدمتونو او لاسته راوړنو په اړه خبرې وکړي. پدی اړه، دوستان او نور خپلوان په ښه توگه کولای شي چې دا موضوع د يوه او بل ملگري بچوته ووايي. نو پدی اړوند هر څوک د خپل ملگري او خپلوانو د بچو په اړه ځانگړې مسؤليتونه لرې، چې هغه بايد په ښه او درسته توگه ترسره کړي.

خپلو بچپانو ته په زغرده ووايي، چې کوم شيان دي، چې د دوی د شخصيت او ددوی له کورنۍ سره ښه ښايي، او کوم شيان دي، چې هغه له دوی سره ښه نه ښايي او دا هم ورته

ووايئ، چې خلک ولې کورنيو ته ارزښت ورکوي. يعنې ښي کورنۍ په ټولنه کې د چټنار مثال لري، چې له لرې ښکاري او هرڅوک يې گوري، ډېر هغه عادي کارونه چې نور خلک او د هغوی بچي يې کوي، ولې خلک ورته دومره بد نه وايي، خو د ښو او نوم لرونکيو کورنيو ځوانانو ته خلک ډير متوجه وي او د هغوی ډېرو وړو غلطيو ته هم بيا خلک بد وايي، ځکه چې عوام خلک د ښو کورنيو ځوانانو نه نسبت نور خلکو ته اوچت او ښه توقعات لري.

په دې کې شک نشته چې په شرقي کولتور کې د خپل ځان او خپلې کورنۍ صفت کول معمول نه دي، ليکن دا زموږ د کولتور هغه برخه ده چې بايد بدله شي، خصوصاً، چې د بدلون څخه يې مطلب ځانښودنه نه؛ بلکې د بچيو سالمه روزنه وي، نو دا بالکل يو ښه او پر ځای کار دی، چې موږ خپلو بچيو ته د خپلې کورنۍ، د شخصيت، اهليت او نورو ښو ټکو په اړه خبرې وکړو. يو ځل چې يو ځوان خپل ځان وپېژانده او خپل ټولنيز موقف يې په ټولنه کې وپېژانده؛ نو بيا هغوی د ټول عمر له پاره خپل ټول تصميمونه او کره وړه د همدې پېژندنې له لارې برابرولاي شي، او دا کار بيا ددوي په شخصيت کې ډير مؤثر ثابتېږي.

د. د شخصيت تشييتول:

ځان پېژندنه د انسان په ژوند کې تر ټولو مهمه اوازښناکه مسئله ده. لکه چې په اسلام کې هم لومړی ځان پېژندل دي، بيا خداى جل جلاله او ورپسې نور موجودات، که يوڅوک ځان ونه پېژني هغه حتى خداى جل جلاله هم نه شي پېژندى. هو، همدا وجه ده چې لېونيان او معذور خلک د خدايي احکامو له سرته رسولو څخه هم معاف دي. ددې خبرې اصلي مطلب دادى چې هرانسان مکلفيت لري، چې د خپل ځان او چاپيريال په برخه کې بشپړ معلومات ولري. خپل ځان، ځای او خپل موقف د نورو مخلوقاتو او انسانانو په منځ کې تشخيص او تشييت کړي. هرانسان په خپلې کورنۍ، ټولنه او

نړۍ کې ځانگړې ځای لري او د همدې ځانگړې موقعيت پېژندنه او درک انسان د نورو په وړاندې د مسووليتونو په تشخيص او د دندو په سرته رسولو مکلفوي. د بېلگې په ډول که تاسې ځان د يوه ماشوم په موقف کې وينئ نو بيا تاسې ته د ماشوم په توگه ځانگړي مسووليتونه او دندې در په غاړه کېږي، او د جلا حقوقو لرونکې کېږي. که تاسې خپل ځان د متعلم په موقف کې انگېرئ، نو بيا تاسې ځانگړي مسووليتونه، دندې او حقوق لرئ. او که تاسې په خپله کورنۍ کې د پلار، مور او يا ورور په موقف کې اوسئ، نو دا موقف بيا تاسې ته ځانگړي مسووليتونه او دندې در په برخه کوي. همدا راز په ټولنه کې د يوه عادي وگړي موقف، دندې او مسووليتونه تر يوه مشر او يوه چارواکي توپير لري. د بېلگې په ډول د ټولنې د يو عادي غړي له پاره به دا بس وي، چې په خپله رښتينۍ او خدمتگار وي. ولې يوازې د همدې ځانگړنو لرل بيا د يوه ولسمشر له پاره بسنه نه کوي. ځکه د ولسمشر ټولنيز دريځ، او ټولنيز مسووليتونه دا غوښتنه کوي، چې دې بايد دده تر لاس لاندو ټولو مامورينو او وگړو د پاکنفسۍ او صادقانه خدمت کولو د څارنې مسووليت هم تر سره کړي. دا د هر وگړي لومړنۍ او تر ټولو مهم مسووليت دی، چې خپل موقف په خپله کورنۍ او ټولنه کې وپېژني.

ددې تر څنگ بله مهمه مسئله د هر ځانگړي موقف دندې، مسووليتونه او صلاحيتونه دي، چې په هغوی پوهېدل هر چاته اړين او لازمي دي. ددې دندو او مسووليتونو څرگند تشخيص، د هغوی مسئولولانه سرته رسول او ددغه هر موقف له ځانگړيو وړتياوو سالمه گټه اخيستنه، سړي د کورنۍ او ټولنې په وړاندې د يو څرگند، اغېزمن او مسوول غړي په توگه مکلفوي. که پام وکړئ د ډېرو کورنيو او په ټولنه کې د ډېرو ستونزو اساسي عوامل له همدې برخې څخه سرچېنه اخلي. د بېلگې په ډول که يو پلار په خپله کورنۍ کې خپل موقف نه پېژني او په ده پورې اړوند مسووليتونه او دندې نه تر سره کوي، هغه د خپلې کورنۍ له پاره يو اغېزمن پلار نه شي گرځېدای. دا ددې سبب کېږي چې د هغه دکورنۍ

غږي هم بې بندوباره تربيه شي، او بلاخره ددوئ د نامسووليتي په پايله كې د هغې كورنۍ او حتى ټولنه له ستونزو سره مخ كېږي.

د پام وړ خبره داده، چې د انسان موقف په كورنۍ او ټولنه كې په پرله پسې توگه د بدلون په حال كې دى، او بايد هر څوك د خپل موقف د پېژندنې په برخه كې په پرله پسې او څرگنده توگه پاملرنه وكړي. د خپل هر موقف له مسووليتونو، دندو او وړتياوو نه په بشپړه توگه خبر او د هغې په عملي كولو كې له پوره پاملرنې څخه كار واخلي.

دا هم د يادولو وړ ده، چې يو انسان بنيادي يو وخت په ټولنه كې بېلابېل څو موقفونه ولري. د بېلگې په ډول تاسې په يو وخت كې چې متعلم او يا محصل يئ د يو چا زوى، لور، د بل چا ورور، خور او د خپلې ټولنې يو ځوان غړى هم يئ! چې په همدغه مهال په كورنۍ او ټولنه كې ددې بېلابېلو موقفونو درلودل د خلكو له پاره يوه كړكېچنه مسئله گرځي. او ددې ددې بېلابېلو موقفونو له پاره لازمي بېلابېل نقشونو اداكولو په برخه كې توازن ساتل او يا ددې بېلابېلو نقشونو په منځ كې د عمده نقش تشخيصول له ستونزو سره مخ كوي. دا مسئله ددې باعث كېږي، چې دغه كس خپل اساسي نقش په اغېزمنه توگه ترسره نه كړاى شي، او دا بيا دهغه په ژوند كې ځانگړې ستونزې رامنځ ته كوي.

د بېلگې په ډول د يو متعلم او محصل په توگه به ستاسې تر ټولو مهم او ارزښتناكه نقش دا وي، چې خپلې دندې ديو زده كوونكي او محصل په توگه په كلكه پام كې ونيسئ او پرېږدئ، چې ځينې نورې غوښتنې مو د اصلي دندو مخه ونيسي. په داسې حال كې چې په زده كړه بوخت يئ، اوس ځوانان شوي يئ، چې دا بيا تاسې يو لړ نورو خواوو ته هڅوي، چې همدا مسایل د ډېرو ځوانانو له پاره ددوئ د ټولنيز دريځ درك كول او ددوئ د ژوند د لومړنيو مسووليتونو په ټاكنه كې ستونزې رامنځ ته كوي.

كله چې زه د يوولسم او دولسم ټولگي زده كوونكى وم، زما ډېر ټولگيوال او همزولى وو، چې د ژوند ددې مرحلې په يو شمېر فرعي مسايلو، لكه ساعت تېريو، د شپې مجلسونو، له

هلکانو او جنکبانو سره په يارانه او ساعت تېريو کې لگيا شول او دا د دې لامل شو، چې ډېرو حتی تر دولسم ټولگي پورې زده کړې هم بشپړې نه کړې. يا دا چې په علمي برخه کې ورسره دا ځواک نه و، چې د پوهنتون په ازموينو کې بريالي او له لوړو زده کړو څخه برخمن شي او يا دا چې تعليم نور د دوی له پاره لومړيتوب نه درلود. متاسفانه نن ورځ د هغوی زيات په پرله پسې توگه ستونزمن ژوند لري او که همدا اوس هغوی تاسې زما تر خوا ودری نو هغوی به زما د پلار په شان زاړه ښکاره شي. يعنې دا چې دوی نه يوازې د علم څخه محروم پاتې شول، بلکې د همدې نا علمي په وجه ددوی اقتصادي، او ټولنيز حالات هم خراب شول، او دا ددې سبب شو، چې ددوی روغتيايي حالت او سلامتيا هم صدمې ومومي، او له دې کبله دوی ډېر زاړه ښکاري.

برعکس ما چې د خپلې کورنۍ په ملاتړ او د خپلې ځانگړې مينې له برکته خپل مسووليتونه درک کړي وو او ددې مسووليتونو په ترڅ کې مې تعليم د جدي مسووليت په توگه غوره کړی و، نو زه په دې وتوانېدم، چې خپلې لوړې زده کړې بشپړې کړم، يوه تکړه ډاکټر او د يو ښايسته او هوسا ژوند خاوند شم، خو کله چې امريکا ته ولاړم، زه په دې ونه توانيدم، چې د خپل ژوند لومړيتوبونه ښه تشخيص او خپل وظيفې په سمه توگه ترسره کړم. ددې پر ځای چې ما خپلومسلکي زده کړو ته جدي پاملرنه کړې وای، د سياسي موضوعاتو او په افغانسان کې د ملي سياسي مبارزې ضرورت مې جدي وباله او دا ددې لامل شو چې له خپل مسلک څخه لرې شوم، چې په پايله کې له يو لړ ښو امکاناتو څخه بې برخې شوم. دې محروميتا بيا زما سياسي فعاليتونو ته هم زيات زيان ور وړاوه او هم يې زما په شخصي او کورني ژوند کې ډېرې ستونزې راولاړې کړې.

د خپل ژوند ددغې ترخې تجربې له مخې غواړم، چې تاسې ځوانانو ته جدي توصيه وکړم، چې ځان پېژندنه، خپل ټولنيز موقعيت او موقف درک کول او د ژوند د هر ځانگړي موقف له مهمو او لومړنيو غوښتنو څخه ځان خبرول او هغې ته په جدي توگه

پاملرنه د ژوند يو مهم او اړين اصل دی. سره له دې چې زموږ په ټولنه کې ددغه ډول ټولنيزو ستونزو په برخه کې کومې موثرې همکارۍ او توصيه کوونکې مرجع شتون نه لري، خو بياهم تاسې کولای شئ چې په دې برخه کې د نورو ملگرو، دوستانو په تېره بيا د هغو خلکو له مشوروڅخه گټه واخلي، چې په خپل ژوند کې د يوه کامياب او سرلوري موقف لرونکې دي. داسې کسان کولای شي، چې تاسې ته د يوه ښه لارښود حيثيت ولري. له بلې خوا د ځان پېژندنې موخه داده، چې د ټولنې هر غړی خپل ځان ته د يو ځانگړي کرکټر غوښتونکی وي او يا دی د يو ځانگړي کرکټر لرونکې کورنۍ پورې اړه لري. دا ددې غوښتنه کوي، چې دغه شخص بايد لومړی خپل ځان درک کړي او د خپل ځانگړي ټولنيز شخصيت او موقف له مخې په ورځنيو چارو کې ځانگړې ونډه واخلي او په دې برخه کې ځانگړی نقش پرځای کړي، چې د دوی دغه رول او شخصيت په ټولنه کې يو لږ ځانگړتياوې او محدوديتونه ولري، يعنې هرڅومره چې يو څوک خپل ټولنيز موقف او شخصيت په ټولنه کې په روښانه توگه څرگند کړای شي، په هماغه کچه کولای شي، چې د ژوند په ورځنيو چارو کې هم ځينې کارونه يا د ځان له پاره مناسب او يا نامناسب وټولي. او پدې توگه په څرگند ډول د هغو چارو او چلند مخه ونيسي چې د هغه له شخصيت سره په ټکر کې وي. که تاسې غواړئ چې په خپله ټولنه کې د يوسالم او وړ شخصيت په توگه تبارز وکړئ، نو ستاسې دغه هوډ تاسې ته ځانگړی شخصيت در په برخه کوي، چې د هغې ساتل بيا يو لږ قرباني غواړي.

د بېلگې په توگه، تاسې بايد درواغ ونه وايئ، غلا ونه کړئ او له يو لږ نورو منفي کړنو څخه ځانونه هر وخت لرې وساتئ، او په وړاندې يې بايد د نورو خدمت اوملاټر ته مټې را بېوهئ. د مثال په ډول زه د ښوونځي او پوهنځي له دورې څخه يو سياسي او ټولنه کې پېژندل شوي سړي وم، نو په همدې وجه يو شمېر هغه کارونه چې زما نورو ملگرو او ټولگيوالو کول ما نشو کولای، ځکه زه ډېرو خلکو پېژندلم او له بلې لوري بيا ما يو شمېر

زيات ښه کارونه کولای شول، چې هغوی نشو کولای.

زموږ د ټولنې د غړو لومړنۍ ستونزې دا دي چې دوی نه پوهېږي، چې څه ډول شخصيت لري، او بيا ورته دا هم روښانه نه وي، چې ددغه ټاکلي شخصيت غوښتنې څه دي او بايد له کومو شيانو څخه ډډه وکړي. د همدې ټکو نشتوالی او ناروښانتيا ددې لامل شي، چې ځينې خلک په خپلو کړو وړو کې ناڅرگندې او متضادې کړنې ترسره کوي او په ارادي او نا ارادې توگه خپل شخصيت زيانمنوي دا د پام وړ خبره ده که چېرې تاسې د يو ځوان په صفت د هر ډول شخصيت جوړېدل غواړئ بايد په دې پوه شئ او دا ومنئ چې شخصيت جوړېدل او ساتل يوې پرله پسې مبارزې ته اړتيا لري. دا مبارزه بايد په ارادي، څرگنده او پرله پسې توگه اجرا کړای شئ. ځينې خلک فکر کوي چې ښايي په پټه داسې کارونه وکړي، چې که هغه ددوی له شخصيت سره په ټکر کې هم وي، خو دوی فکر کوي چې څوک به پرې خبر نه شي، خو په دې کار دوی خپل شخصيت زيانمنوي. ځکه چې ډېرې موضوعگانې له يوې خوا پټې نه پاتې کېږي او له بلې خوا که څوک پرې خبر هم نه شي دا ډول موضوعات په خپله ددغه شخص وجدان محکوموي او پدې توگه په هغه کې د شخصيت ساتنې روحيه وژني.

په دې برخه کې د خپل يو ملگري د ځوانۍ يوه کيسه درسره شريکووم. زما يو ملگري (اسدالله) په يوې مذهبي کورنۍ پورې تړاو درلود، خو هغه خپلواک او خپل سړی ژوند خوښاوه، د نجونو شوقي و، البته هر ځوان ښايي دغه شان احساسات ولري، خو هغه په دې برخه کې يو څه افراط کاوه او يا د زياتو نورو ځوانانو په څېر يې خپلې کړنې نه پټولې، له بدو چارو سره سره يې دروغ ويل نه خوښول، نو دده يو لړ اړيکې له ځينو ځانگړو ښځينه ملگرو سره، ملگرو او ټولنې ته څرگندې شوې، د ټولنې د نظرياتو محدوديتونو له کبله دی د خلکو په وړاندې د يو نامؤدب او نا موزون ځوان په توگه څرگند شو. زه هغه وخت دده يوازيني ملگري وم، چې کوم ضديت مې وسره نه ښوده. هغه هم خپل هېڅ راز له ما نه

پټاوه. دى هغه وخت ددې مسلې پايلې ته دومره ځير نه و، خو چې کله يې په ضررونو پوه شو، پرې ډېر ناوخته شوى و. غوښتل يې، چې هغه يو لړ مهم کارونه ترسره کړي، د هغه د شخصيت په برخه کې ددې تېروتنو له امله راپيدا شوو نيمگړتياوو په ټولنه کې هغه ته زياتې ستونزې راولاړې کړې وې او دده جرات يې تر ډېره حده را محدود کړى و. سره له دې چې د حقوقو له پلوه دا پر ځاى ده، چې هر ځوان دې د خپل ژوند د ملگري په ټاکنه کې ازادي ولري او دا هم پر ځاى ده، چې هر ځوان او پېغله بايد د يو لړ اخلاقي محدوديتونو او معيارونو په ساتنه د خپل ژوند له ملگري سره ناسته ولاړه ولري، چې د هغې په ټولو ځانگړنو باندې پوه شي او ددې ځانگړنو په پوهېدو سره په خپلو کې واده وکړي.

خو له يوې خوا زموږ د ټولنې ټولنيز شرايط او محدوديتونه دا ډول شرايط نه چمتو کوي او له بلې خوا پر ښځو باندې د نارینو لورواو، حاکميت او د ځوانۍ احساسات او عواطف، ددې لامل شوي، چې ډېرې دغه ډول اړيکې د عواطفو او جنسي غرايزو ښکارشي. زه بيا په جدي توگه له دې سره جوړ نه يم، خو که يو ځوان او يا يوه پېغله په خپل ځان کې دا ځواک او مټره وويني، چې له يو بل سره له ناستې ولاړې سره سره خپل جنسي غرايز او عواطف کابو کړاى شي، نو حق لري چې يو له بل سره د پوره او ښې پيژندنې له پاره ناسته ولاړه ولري.

ځوانانو ته ددوى د شخصيت پيژندنې او پر هغو يې پوهونه هغه اساسي کار دى، چې دوى بيا د هر وخت له پاره نظارت او څارنې ته اړتيا نه لري. په دې اړه يوه غوره بېلگه شته، چې له تاسې سره يې شريکووم. ناهيد شنوارې زما د يوه دوست لور ده، چې د خپلې کورنۍ تربيت له مخې يې ځانگړى شخصيت غوره کړى او هغه اوس هر څه د خپل دغه شخصيت په چوکاټ کې ارزوي او هر هغه څه چې له دې چوکاټ سره سمون نه خوري، ترې ډډه کوي.

ناهيد يوه ورځ ماته خپله کپسه داسې وکړه: (کاکا جان! زه يوه ورځ له کار څخه ناوخته

رخصت شوم، کور ته ناوخته راغلم، مشر ورور مې راته په غوسه شو او وېې ويل، چې ته به ځايه گرځې او ناوخته کور ته راځي، نو يو اوږد لکچر يې راکړ. ناهيد وايي ما ورته وويل، چې: ((ته ناسم فکر کوې، زه هېڅکله داسې کارونه چې ته يې فکر کوي، نه کوم، او دا چې زه دا کار نه کوم، دا نه ستا له پاره دي او نه د مور و پلار له پاره، بلکې زه داسې کارونه ددې له پاره نه کوم، چې دغه ډول کارونه زما له شخصيت نه ډېر ټيټ دي.))

زما د ناهيد دا خبره ډېره زياته خوښه شوه او هغې ته مې شاباش ووايه، ځکه چې کله يو څوک يوه مسئله له خپل ځان سره ومني او د خپل شخصيت په رڼا کې يې وارزوي، نو هغه کولای شي، چې هر وخت خپله لار په ډېرو کرکېچنو حالاتو کې هم پيدا کړي. دغه راز ځوانان بيا د مشرانو څارنې ته هم اړتيا نه لري. زه د ناهيد ددې ډول پر ځان اتکا درناوی کوم او له ټولو ځوانانو څخه غوښتنه کوم، چې د ناهيد په څېر ځان ته خپل شخصيت تثبيت او تل هغه په نظر کې ولري.

د يوه ماډل پېژندنه، غوره کول، او پيروي:

د شخصيت او لارښود غوره کول:

دا هغه مهمه او اساسي مرحله ده، چې ډېر خلک ورڅخه ناخبره وي، نو د شخصيت په غوره کولو نه پوهېږي، مثلاً هر ځوان بايد په دې فکر وکړي چې دی څه غواړي؟ د کوم ډول شخصيت لرونکې واوسي؟ ددې خبرې له پاره ښه لار داده، چې ځوانان لومړی يو مسلک يا ځانگړې ټولنيزه لاره لکه سياست، شاعري، ادبيات، انځورگري، سپورټ، سياحت، کيميا، بيالوژي، طبيعت، وترنري، معدنيات، ژورنالېزم، ښوونه روزنه، عکاسي فلمبرداري او يا کومه بله ځانگړې څانگه خوښه کړي او بيا دې په اړوندې څانگې کې د نړۍ نوموتي او شخصيت لرونکي شخصيتونه وپېژني او د هغوی له ډلې څخه د ځان له پاره يو ځانگړی شخص د ماډل په توگه غوره کړي، مثلاً يو څوک غواړي، چې په سياست کې يوه پېژندل شوې څيره وي، نو د نړۍ د سياستوالو په منځ کې دې، د ځان له پاره ځينې

سياستوالان غوره کړي، د هغوی په هکله دې لوستنه وکړي، تر لوستنې وروسته دې د یو ځانگړي تن ځانگړنې او سبک غوره کړي. په دې برخه کې ځوانانو ته دارنگه لارښوونه پر ځان لازمه گڼم: لومړۍ وگورئ، چې تاسې له کومې ځانگړې لکه، سیاست، شاعري، ادبیات، انځورگري، تاریخ، سپورټ، سیاحت، نجوم، کیمیا، بیالوژی، طبیعت، وترنري، معدنیات، ژورنالیزم، معلمۍ او یا بلې کومې رشتې سره لېوالتیا ښیئ. بیا د هغې ځانگړې په اړه ژور معلومات پیدا او د هغې ځانگړې په برخه کې پېژندل شوې څېرې وپېژنئ. ښه لاره به دا وي، چې په هغه برخه کې ځان ته یو تن سمیه ایز، یو تن په ملي کچه او یا یو تن په نړۍ واله کچه پېژندل شوې څېرې غوره کړئ.

د غوره کولو ښه لاره یې دا ده، چې له سیمه ایزو وگړو څخه یو خوښ کړئ او هغه سره د شخصیت له مخې خپله اړیکه ټینګه کړئ او هغه ته خپل ځان ور وپېژنئ او ورته ووائئ، تاسې غواړئ، چې له هغه سره مسلکې اړیکې ولرئ؟ او هم ورته ووائئ چې زه ستاسې لارښوونې او مرستې ته اړتیا لرم. خپل سیمه ایز لارښود سره څه وخت تېر کړئ. د یو څه وخت په تېرېدو سره بیا د خپل سیمه ایز او د سیمه ایز لارښود په مشوره د هېواد په کچه یو پېژندل شوې څېره په اړونده رشته کې غوره کړئ او ورسره د خپل سمیه ایز لارښود په لارښوونه او مرسته اړیکې پیدا کړئ. په همدې توګه هغه ته هم خپل ځان او اړیکه پوره ور وپېژنئ او ورته ووائئ، چې تاسې د چا له خوا او ولې ده ته ور پېژندل شوي یئ او ورڅخه د لارښوونو او مرستو غوښتنه وکړئ.

په یاد مو وي چې دغه اړیکه باید په پرله پسې توګه وپالل شي. په پیل کې هېڅکله هم لارښود ته دا مه وایی چې تاسې له خپل ځان څخه لوړ لارښود ته وروپېژني، ځکه دا د انسانانو یو طبیعي ځانگړنه ده، نه غواړي، چې له ځان نه پورته خلکو سره د نورو پېژندګلوي وکړي. ولې د هرې سطحې له لارښود سره د پېژندګلوی او له هغه سره د یو څه ګډ کار کولو په پایله کې داسې شرایط او امکانات رامنځ ته کېږي، چې تاسې بیا د هغه

څخه د لوړې کچې له لارښود سره پېژندگلوي پيدا کړي. يوه ښه لاره به يې دا وي، چې تر يو څه وخت د تېرېدو وروسته له خپل سيمه ايز لارښود څخه پوښتنه وکړي، چې ايا په دې ځانگه کې د کومو خلکو د شخصيت او کرکټر تر اغېز لاندې دی او لامل يې ترې وپوښتي، په پرله پسې توگه ورته وړاندیز وکړي، که ښايي، تاسې هم هغوی خپل لارښود ته وروپېژني او يا دا چې د خپل سيمه ايز لارښود څخه د ځينو غونډو او ناستو چې هغه په سيمه ايزه کچه وي وپوښتي او ورته غوښتنه وکړي، چې دوی تاسې له ځان سره دغه ډول غونډو ته بوځي او هلته مو نورو ته وروپېژني، په همدې توگه دا لړۍ تر سيمه ايز، ملي او نړۍ والې کچې پورې وڅاري!

دوېمه مهمه خبره دا ده، چې که هر څوک مو دلارښود په توگه غوره کړ له هغه سره يو څه وخت يو ځای تېر کړي او د هغه په ځانگړنو ځان پوه کړي په مناسب وخت کې ترې نېغ په نېغه وپوښتي، چې دوی څرنگه يوې داسې مرحلې ته رسېدلي دي.

ه: د شخصيت ساتنه:

د شخصيت په برخه کې تر ټولو مهم او ستونزمن کار د شخصيت ساتنه ده، چې تر ډېره د شخص په کړو وړو پورې اړه لري. سره له دې، چې ځينې نور خلک به و غواړي، چې ستاسې شخصيت ته زيان ورسوي، خو دغه خارجي عوامل يوازې هلته پر تاسې بريالي کېدلای شي، چې په خپلو کړو وړو کې مو د شخصيت وژني عوامل وي. که شخصيت يوه ونه وگڼو؛ نو خارجي عوامل هغه باد ته ورته دي، چې له يوې او بلې خوا په ونې لگېږي او ونه خوځوي راخوزوي، خو ونه بېرته خپل ځای ته راځي. اما د شخص منفي کړنې داسې مثال لري لکه، چې د ونې په تنه کې دننه يو چېنډی وي، که څه هم دغه چېنډی که ډېر وړوکی هم وي؛ خو په پرله پسې توگه ونه زيانمنوي، که څه هم دغه ونه به له باندې نه روغه ښکاري؛ خو که پرې يو نرم غونډې شمال هم راشي، دغه ونه راماتوي. يعنې د يو شخص خپل منفي کړه وړه د ځان له پاره د نورو د زيان په وړاندې لاره جوړوي. له دې

کبله چې تاسې د نورو خلکو په کړو وړو کومه ولکه نلرئ، هغوی چې ستاسې پر ضد هر څه غواړي وکړي، هغه کولای شي؛ خو کوم شی چې تاسې پرې ولکه لرئ، هغه ستاسې خپل کړه وړه دي. نو په دې توګه ویلای شو چې د هر چا د شخصیت ساتنه، تر زیاتې اندازې د هغه په خپل ځان پورې اړه لري.

و: د شخصیت د خپرولو لارې:

اړینه خبره ده چې تاسې باید نور په دې پوه کړئ، چې تاسې یو ټاکلی شخصیت او کرکټر لرئ. سره له دې چې دا څه اسان کار هم نه دی، ولې دومره ستونزمن هم نه دی؛ خو ځانته ځانګړې لارې غواړي. د دې له پاره، چې تاسې نور په دې پوه کړئ، چې تاسې څه ډول کرکټر او شخصیت لرئ، نو له لاندې لارو څخه ګټه واخلي.

- دا چې تاسې دا ارزښتناک تصمیم نیولای، چې باید د یو ځانګړي شخصیت لرونکي اووسئ او د شخصیت د ساتنې له پاره مو ډېرې قربانۍ هم ورکړي دي، نو دا ستاسې حق دی، چې باید نور ستاسې له دې تمزاري (قربانۍ) څخه خبر شي. ددی له پاره، چې ستاسې شخصیت په ټولنه کې خپور او خلک پرې خبر شي، نو په ډېر جرئت سره سیمه ایز او ملي خبري رسنیو ته مراجعه وکړئ او هغوی ته ووايئ، چې له تاسې سره مرکې وکړي او ستاسې شخصیت نورو ته وروپېژني. تاسې هغوی ته د دې کار ټولنیزې ګټې ور په ګوته کړئ.

هغوی ته ووايئ، چې زه غواړم ددې مرکې په خپرېدو سره نور ځوانان همداسې نېکو کړنو ته وهڅوم. دا کار به له یوې خوا په ټولنه کې ستاسې د شخصیت او پېژندنې له پاره ډېره ګټه وکړي او له بلې خوا به یو شمېر نور ځوانان هم دې ته وهڅول شي، چې ستاسې پل واخلي.

- په خپلو مرکو کې نورو ځوانانو ته هڅوونکې خبرې وکړئ. ځوانانو ته ووايئ، چې تاسې چمتو یئ، چې له دوی سره مرستې وکړئ. ولې کوبښن وکړئ، چې په مرکو کې

رېښتني واوسئ. په دې کار کې د جوړجاړي د لاسته راوړلو په لاره کې ستونزې هم دوى ته وويي. د شخصيت جوړول، ټاکل، ساتل او ښوول ټول مراحل دوى ته تشرېح کړي. ورسره بيا د شخصيت د ساتلو ستونزې ورته بيان او هم د شخصيت د خپرولو ښېگڼې له دوى سره شريکې کړي.

- کونښن وکړئ ، چې د ځان په اړه ډېر رښتيني بحث ولري. کله کله پر تشو او منفي اړخونو باندې اعترافونه کول کوم بد کار نه؛ بلکې دا د يوه ښه شخصيت نښه ده.
- خپل ليکلي اثار او ستاسې په اړه په کې خپاره شوي مطالب ټول له ځان سره وساتي. په دې برخه کې زما توصيه دا ده، چې يوه لويه دوسيه، چې په هغې کې د کاغذ ساتنې پلاستيکونه وي د خپلو اثارو د خونديتوب له پاره تهيه کړئ او سملاسي په کې د هر خپاره شوي مضمون، مقالې، کتاب او يا په اخبار کې ستاسې په هکله خپرو شويو موادو نقلونه په کې وساتي. که تاسې راډيويي او يا ټلوېزيوني مرکې کړې وي، لطفا د هغې کاپي ترلاسه کړئ، لړليک (فهرست) يې کړئ او په خپل ارشيف کې يې وساتي. او همدا راز د يادښتونو په کتابچې کې مو د دارنگه مرکو نېټه، منبع او موضوع وليکئ. کېدای شي، چې يو وخت مو دې موادو ته اړتيا پيدا شي؛ نو بيا به د داسې يادښتونو له مخې هغه په اسانۍ سره تر لاسه کړای شئ او يا هغه د اخستنې (ريفرنس) په توگه وکاروئ. د هر ډول موادو د پاسه د هغه نوم، نېټه او موضوع په څرگند ډول وليکئ. لطفا دا کار سمدستي وکړئ، دغه خبره په د ملت مل په يوه متل کې ښه روښانه ده: (هر کار چې سبا ته وسپارل شو، هغه پيريان وړي).

۱۱ - د عمر له مخې د شخصيت مرحلې:

د شخصيت ساتنې او د هغې د خطراتو وختونه په درې مرحلو وېشل کېږي:

الف: د تنکۍ ځوانۍ دوره (۹ - ۱۵) کلنۍ:

د تنکي ځوانۍ دوره د ځان ساتنې دوره ده. په دې وخت کې کوبښښ وکړي، چې د يو شمېر منفي اشخاصو له تېري او تجاوزونو څخه خوندي پاتې شي. دا هغه وخت دی، چې ډېر هلکان او نجونې د نورو د جنسي تجاوزونو ښکار کېږي. په دې مرحله کې بايد په خپل تگ راتگ او ناسته ولاړه کې ډېر زيات احتياط وکړي. ميندې او پلرونه د خپلو اولادونو په برخه کې په دغه مرحله کې ژور مسووليتونه لري، چې د خپلو ماشومانو راشه درشه او ناسته ولاړه له نږدې څخه تر څارنې او کنټرول لاندې راولي او خپل ماشومان له هغو ځايونو څخه، چې په احتمالي توگه دوی ته ضرر رسولای شي، په کلکه منع کړي. دا همدا دوره ده، چې په ماشومانو کې د مثبتې سيالۍ احساس غښتلی کول ډير گټور تمامېدای شي. ددې موخې له پاره کوبښښ وکړي، چې د خپلو ماشومانو برياوي وستايي. د دوی بريا ليکونه په خپل کور، حجره او دېره کې راوڅړوي او د هغوی ځانگړو موقف گټلو ته لکه په ټولگي کې لومړی کېدل او نورو ته يي وهڅوي.

د خپلو بچپانو نومونه په درنښت واخلي. زما يو ډېر نږدې دوست دی، چې قوماندان صيب محمد گل خان نومېږي، دی د ظاهرشاه د وخت د پوليسو د پوهنځي استاد او يو پاک او توانمند صيب منصب و. دی تل خپلو بچپو ته په درنښت نومونه اخلي، چې د هغه دغه عادت زما ډېر خوښ شوی او نور خلک هم زما په شمول دده بچپانو ته په ډېر درنښت نومونه اخلي.

ب. د ځوانۍ دوره له (۱۶ - ۲۵) کلنۍ پورې:

دا دوره د يو ځوان له پاره په خپله د ښوېدنو او تيندکونو او پر غلطو کارونو باندې لکه غلا-زنکه بازي، سگرت څکول، نصوار اچول، پوډر څکول، بچه بازي او په داسې نورو کړنو مبتلا کېدلو دوره ده. ددې دورې غلطې اکثره ځوانان په داسې خرابو لارو روانوي، چې بيا يې ترې خلاصېدل گران وي. دا هغه دوره ده، چې ځوانان به په کې داسې فکر کوي، چې دوی اوس لويان دي. پر هر څه پوهېږي او بايد، چې د مور و پلار له بنديزونو څخه خلاص

شي، مگر واقعيت دا دی، چې ډېر ځوانان په دې پړاو کې هم د ښو او بدو تمیز سم نه شي کولای او ډېر د نورو غلطو ملگرو د بېځايه هڅونو ښکار کېږي.

نو د ملگرو ټاکل په دې پړاو کې یو له هغو مسایلو څخه دی، چې د ځوانانو ژوند ښه یا بد لوري ته اړوي؛ نو له دې کبله توصیه دا ده چې پدې مرحله کې:

۱- کوښښ وکړئ، چې له ډېرو کمو ملگرو سره ناسته ولاړه ولرئ.

۲- خپل هر ملگری تر بشپړې څارنې لاندې ونیسئ، چې له چا او چا سره اړیکې او ناسته ولاړه لري او هغه کسان څرنگه خلک دي؟

۳- کله چې مو یو ملگري درته د یوه منفی او غلط کار بلنه درکړه، ورته ووايئ، چې لومړی خو مې له تا څخه غوښتنه دا ده چې ته هم له دې کاره تېر شه او که ته له دې کار څخه نه تېرېږي، زما غوښتنه دا ده چې نور به له ما څخه د ناستې ولاړې او ملگرتوب تمه نه کوې او د الله جل جلاله په امان. دا پرېکړه مو باید غوڅه وي.

۴. خپل ټول ملگري خپل پلار، ورور او د کورنۍ نورو مشرانو ته ور وپېژنئ، چې هغوی درته له دوی سره په ملگرتوب کې ښه نظر درکړای شي.

۵. د ملگرو ازمویښ: هغه ملگری، چې تاسې فکر کوئ چې دغه ستاسې ښه او صادق ملگری دی وخت په وخت هغه د یوې مرستې کولو، پیسو پور او ناوړه کارونو ته د هڅونې له پاره و ازمویښ که یې پایلې مثبتې وې؛ نو خپل ملگرتوب ورسره لا زیات کلک وساتئ او که پایلې یې منفی وې؛ نو په غوڅه توګه ترې ځانونه وژغورئ.

پر دې باور وکړئ چې د ملگرو ټاکل ستاسې د ژوند یوه داسې بنسټیزه برخه ده، چې ستاسې ژوند یوې مثبتې خوا ته او که نه نو یوې منفي خوا ته راکشولای شي. د هر انسان ژوند پورې اړوندې یو شمېر ستونزې له ناسالو دوستانو څخه را پیدا کېږي. په دې برخه کې د سگرتو په باره کې دغه لاندې خبره د تطبیق وړ ده: سگرت د انسان په ژوند کې تر بل هر څه بد ترینه ډالۍ ده، چې یوازې د یوه ډېر خوږ دوست او ملگري له خوا یو چاته

ورکول کېږي.

د ځوانۍ په مرحله کې د خپلو جنسي غواړنو او شیطاني غوښتنو کنټرول خورا ستونزمن کار دی. له همدې کبله ده، چې اکثره ځوانان خپل شخصيت دلته خرابوي، چې د بيا جوړولو امکانات يې بېخي ناشوني وي. په ځوانۍ کې جرئت، رښتينولي، صداقت، رښتيا ويل، له خرابو اعمالو نه ځان ساتل دا هغه ځانگړنې دي، چې په جدي توگه د نورو د اعتماد او احترام لاره تاسې ته برابروي.

که تاسې په دې پوه اوسئ، چې کوم عمر او څوک دی، چې ستاسې د شخصيت له پاره حساس او خطرناک دی، زه په دې باوري يم، چې دا به له تاسې سره ډېره مرسته وکړي، چې خپل شخصيت د هغوی له زيانونو څخه وژغورئ.

۱۲- په ځوانۍ کې غلط احساس او له څارونکو والدينو سره د ټکر مرحله :

کله چې ځوانان (په ځانگړې توگه) په خپل عمر کې يوې ځانگړې مرحلې ته، چې د ۱۴ - ۱۸ کلنۍ مرحله ده ورسېږي، دوی فکر کوي، چې اوس خو زلمي شوي دي، په هرڅه پوهېږي، د ښو او بدو توپير کولای شي، او ښه ملگري هم لري؛ نو دکورنۍ مشران په ځانگړي ډول پلار او مشر ورور بايد دوی ته ازادي ورکړي، او دوی پرېږدي، چې د خپل قضاوت له مخې خپلو ملگرو سره ازادې ناستې ولاړې ولري او له دې کبله، چې پلار او ورور، او يا دکورنۍ نور غړي بيا دوی دغه ډول خپلسريو ته نه پرېږدي؛ نو دوی د خپلې کورنۍ سره په کراره شخړې او ټکر ته ځان جوړوي.

گرانو ځوانانو! زه پوهېږم دا پرما تېر شوي دي. او همدا اوس هم هغه احساس چې په هغه وخت کې مې کاوه، زما په ياد دي. ما به له ځانه سره ويل، چې ايا ولې زما پلار، مور او ورور پر ما باور نه لري؟ ايا زه دوی ته نجلۍ ښکارم؟ او يا زه دوی ته بې عقل ښکارم؟ زه اوس زلمی يم. زه په هر څه پوهېږم، زه دکوم غلط او خراب سړي سره ناسته او ولاړه نه لرم، زما ملگري، خو هر يو ډېر ښه خلک دي. دا ټولې هغه خبرې دي، چې زما په زړه

کې به گرځېدې، چې کله به شيطان دا وسوسې هم را اچولې، چې راځه دکور نه وتېسته، کوم بل ځای ته ولاړشه ايا تاسې هم کله کله دداسې حالاتو سره مخامخ کېږئ؟ که داسې وي؛ نو دا برخه په جدي توگه ولولئ.

که داسې وي، نو تاسې يوازې نه یئ! اکثره هغه ځوانان چې دغه عمر ته رسېږي او د يوې منظمې کورنۍ په چوکاټ کې ژوند کوي، ددغسې ستونزو سره مخ وي، خو باور وکړئ، چې دغه ټول شيان غلط احساسات دي. ځوانان په همدغه پړاو کې د غوښتنې خلاف له ډېرو زياتو خطرونو سره مخامخ کېږي.

سمه ده چې ځوانان په خپلو زړونو کې پاک دي. دوی فکر کوي، چې د سيمې ټول خلک به هم همداشان پاک وي؛ خو متاسفانه زموږ په ټولنو کې ډېر داسې غلط او تېري کوونکي اشخاص شته، چې د همدې ډول ښه باور نه ناسمې گټې اخلي او د ځوانانو اخلاق خرابوي. . سره له دې چې ځوانان پدې عمر کې په خپل ځان ډېر اعتماد لري، خو دوی ته د ټولنې ټولې هغه حيلې او غولونکې لارې چارې او دوه مخي انسانان لا نه دي معلوم شوي، چې په خولو او ژبو کې په ښکاره ډېر نرم، خواږه او مهربان معلومېږي؛ ولې په عمل کې بيا هاغه شان نه دي، بلکې د ځوانانو د بې لارې کولو، پر دوی د جنسي تېري او د دوی د بداخلاقه کولو له پاره لارې برابرې، له ټولو ځوانانو نه داغوښتنه کوم، چې لطفا ددغې مرحلې احساسات په ولکه کې راولي او د خپلو مشرانو په ښوونو او لارښوونو باور وکړي. ځکه چې هر مور او پلار، ورور او نور خپلوان دغه ډول څارنې ستاسې د ابرو، عزت او ښه شخصيت د ساتنې په غرض تر سره کوي. د بلې خوا زه پلرونو او ورونو ته هم دا سپارښتنه کوم، چې ځوانانو ته ددغه ډول پابنديو عوامل په روښانه توگه ووايي، او تر وښه دې پدې برخه کې ځينې منفي مثالونه له ځوانانو سره شريک کړي، ترڅو ځوانان ددې موضوع په علت پوه شي؛ نو بيا به هغوی دومره نه خورېږي.

درېم څپرکي

د شخصيت اړيکې له نورو څيزونو سره

۱۲ - د شخصيت اړيکې له نورو څيزونو سره:

لکه د نورو ډېرو کسانو په څېر لومړی ما هم دا فکر کاوه، چې شخصيت به گوندې د زياتو پيسو، غټې کورنۍ، ډېر تعليم او تحصيل په ښار او عصري کورونو کې په اوسېدو پورې اړه ولري؛ خو کله چې ما د دې موضوع په اړه خپلې څېړنې په ژوره توگه بشپړې کړې؛ نو دې پايلې ته ورسېدم، چې ياد شوي فکتورونه (پيسې، د غټې کورنۍ غړيتوب، زيات تعليم او تحصيل او په ښاري او عصري کورونو کې استوگنه او د ژوند د لومړنيو ضرورتونو لرل) دې ته ښه لاره برابرولای شي، چې يو څوک داسې کارونه وکولای شي، چې د هغه د شخصيت په جوړونه او خپرونه کې به مرسته وکړي؛ خو دا يو هم کوم لازمي او ضروري شرط نه دی، چې د شخصيت په جوړونه کې دې مستقيماً اثر ولري. موږ او تاسې په خپل شاوخوا کې گورو، چې د ډېرو داسې کورنيو غړي، چې د پورته يادو شويو شرايطو نه دي يا خو شرايطو لرونکي دي، ولې بچيان يې بيا د داسې کوم شخصيت خاوندان نه وي؛ خو داسې هم ډېر پېښېږي، چې د يوې غريبې کورنۍ سړی د خپل سالم درېځ په وجه په ټولنه او د خلکو تر منځ د يو ډېر ښه شخصيت مقام ته رسېدلای وي.

په دې اړه زه کولای شم د (نوي سيد جمال الدين افغان انستيتيوټ) د يو استاد ذبيح الله عادل مثال ورکړم. عادل صيب يو شل کلن هلک، د دولسم ټولگي متعلم او يو يتيم ځوان دی. دی ددې تر څنگ چې خپل ښوونځی لولي او په خپل ټولگي کې يو ممتاز زده کوونکی دی، ځان يې دومره په انگليسي کې رسولای، چې اوس له موږ سره د انگليسي ژبې د ښوونکي په توگه کار کوي. ددې تر څنگ عادل صيب يو عادي ښوونکی نه؛ بلکې

دی د خپل ښه شخصیت، اهلیت او ښه سلوک په وجه زموږ د انستیتیوت (تر ټولو ښه ښوونکي) لقب هم گټلای دی. زه پر دې باور لرم، چې ښایي و دې ښوونکي ته د نورو ځایونو له خوا ډېرو پیسو وړاندیزونه هم شوي وي، ولې هغه په دې خاطر نه وي منلي، چې دی په دې پوهیږي چې د (نوي سید جمال الدین افغان انستیتیوت) کې نه یوازې، چې د دې او نورو استادانو ښه پالنه کېږي، بلکې په دې انستیتیوت کې د دې سیمې د بچیانو د ښې تربیې او روزنې دنده تر بل هر ځایه جدي ده. نو ده او دده نورو ملګرو ته په دې انستیتیوت کې کار کول یو ویاړ او د هېواد راتلونکي له پاره یو ښه خدمت ښکاري.

که پورتنۍ بېلګې ته ځیر شو، د عادل صیب سره هغه پورتنی شرایط یو هم نه و، ولې دی خپل ځان او خپل ژوند ته په پام کولو سره ځانته داسې یو شخصیت ترلاسه کړی، چې له یوې خوا په خپل ژوند کې ښه کامیاب او له بلې خوا په انستیتیوت او ټولنه کې د پوره اعتماد، احترام وړ شخصیت دی.

۱۳ - په شخصیت جوړونه او خرابونه کې د کورنۍ رول:

ښوونه او روزنه د ژوند له لومړنۍ مرحلې نه پیلېږي. د وګړپوهنې (انسان څېړنې) ځینې پوهان وايي چې ماشومان د مور په گېډه کې هم له بهرني ماحول او محیط څخه اغېزمن کېږي. که د یو ماشوم مور ارامه او خوشحاله وي، نو ماشوم یې هم په گېډه کې ښه وده کوي. برعکس که مور د حمل پر مهال له ډېرو کړاوونو، ستونزو او بدو سلوکونو سره مخ شي، نو دا حالت د ماشوم پر وده هم منفي اغېز اچوي او ماشوم کمزوری او ډارن رالویږي.

د انسانانو او پدیدو ترمنځ اړیکې او یو پر بل یې اغېز د هر څیز په هکله درې ډوله اړیکې شتون لري، چې ددې اړیکو تشخیص او بیا د دوی تر

منځ انډول ساتل ډېر مهم دي.

الف: ځانگړي يا انفرادي خصوصيات يا

Individual or Basic Characteristics

دا هغه خصوصيات دي، چې د يوې پديدې هره برخه يې بايد د خپلو دندو د سرته رسولو له پاره ولري.

د بېلگې په ډول د يو انسان زړه، وينه، او رگونه بايد ددې وړ وي، چې په هغو پورې اړوندې دندې تر سره کړای شي او که هره برخه، يا غړی خپل اړوند کارونه ونه کړای شي، هغه نشي کولای، چې له نورو سره په سوله، تعادل او خوښۍ کې وخت تېر کړي، چې دا بيا له نورو غړو سره په ټکر او جگړه کې اچوي، چې پايله يې عموماً گډوډي او ناروغي وي. که دغه اړيکې د ليندې په يوه ساده مثال کې وڅېړو، هغه د ليندې د هرې برخې يعنې، رېرونو، کاڅې، او د دوښاخې خصوصيات دي. ددې له پاره، چې يوه لينده په سمه توگه د ویشتلو کار ورکړي؛ نو بايد رېرونه يې مناسب نرمښت، کاڅې يې هم مناسبه اندازه او دوښاخه يې هم مناسب توان، اندازه، او موزون شکل ولري که له دې اجزاوو څخه يو يې هم هغه لازمي خصوصيات ونه لري؛ نو هغه د ليندې کار نشي ورکولای او يا هم نه شي کولای، چې نښه سمه وولي.

ب: د يوې پديدې د اجزاوو تشخيص او د هغې د اجزاو په منځ کې انډول، سالمې اړيکې او همغږي:

په دنيا کې ټولې پديدې له اجزاو څخه جوړې شوي او د هرې پديدې اجزاوې په يو بل پورې تړلي او د دوی ژوند او پاپښت له يو بل سره تړل شوی او د يو بل په ملاتړ او نظم باندې ولاړ دي. دغه اړيکې د داخلي اړيکو يا **Internal Relations** په نوم يادېږي. د هرې پديدې د اجزاو ترمنځ انډول، گډ ژوند او مسالحه ضروري او مهمه ده.

د بېلگې په ډول دانسان په بدن کې زړه، سږي، اعصاب او غړي بايد چې په ټاکلي وخت او

په يو ځانگړي نظم کې سره گډ کار وکړي، چې د بدن له پاره گټور تمام شي، يو انسان بايد په هره دقيقه کې د ۱۲- ۱۵ ځلې ساه واخلي او د دې اخيستل شوې هوا د نقل ورکولو له پاره بايد چې د هغه زړه په يوه دقيقه کې د ۶۰- ۸۰ ځلې کېکابل شي، چې هغه هوا د بدن بېلابېلو برخو ته ورسوي. او اعصاب بايد په پرله پسې توگه تر همداسې يوه نظم لاندې، سږي او زړه تنبه کړي، چې خپلې دندې په سمه توگه تر سره کړي. کله چې دغه اړيکې وشلېږي، نو بيا د بي نظمۍ او ناروغۍ سبب گرځي. البته له نظم نه ور اخوا، ددې اعضاوو و تر منځ د يوه نسبي انډول لرل هم خورا مهم او اړين دي. د دې يو ساده مثال په لينده کې کتلاى شو. د يوې ليندۍ اجزا، دو بڼاخه، رېږونه او کاڅۍ دي. د هرې ليندۍ دغه اجزا بايد يو له بل سره معادل وي. که له دې اجزاوو څخه هر يو يا ډېر غټ يا ډېر وړوکې وي او يا يې رېږونه ډېر سخت او يا ډېر نرم وي، نو نه شي کولای چې په سمه توگه خپلې دندې ادا کړي.

ج: درېيم ډول اړيکې بيا د هرې پديدې او له هغې سره د تړلي چاپيريال تر منځ اړيکې دي. دغه اړيکې د خپلمنځي اړيکو يا **Intra Relations** په نامه يادېږي. هره پدیده بايد، چې د خپل ځانگړي محيط او چاپيريال له شرايطو سره برابره وي او که دغه موزون والی ويجاړشي؛ نو بيا هغه پدیده له محيط څخه په تجريد کېدو او لرې کېدو مجبورېږي. د بېلگې په ډول هر انسان بايد د هغه له محيط سره په يوه نسبي تعادل کې ژوند وکړي او که نه، نو هغه به د محيط په تجريد کېدو مجبور شي، چې د ليندۍ په برخه کې دا موضوع داسې تشرېح کولای شو، چې د ليندۍ مجموعي حالت (د دوشاخې غټوالی، د رېږونو سختوالی، او د کاڅۍ اندازه) د هغې د کاني اندازه د هغې د کاروونکي له عمر او ځواک سره بايد چې معادل وي او که دغه تعادل شتون ونه لري؛ نو هغه پدیده هم په درد نه خوري. د دې ټولې موضوع اصلي ټکې دادي، چې سره له دې موږ هر يو د دې اجازه او حق لرو، چې څه وکړو او څه ونه کړو، ولې بايد په دې هم پوه اووسو، چې زموږ د هر يوه انتخاب له

نورو خلکو سره تړلای دی او زموږ د هر یو کره وړه د نورو په کارونو او د هغوی په پایلو مثبت او یا منفي اغېز کوي، چې هغه باید هېڅکله هم له یاده و نه باسو. یعنې موږ سره له دې، چې د خپل هر انتخاب په برخه کې ازادي لرو، ولې ددې ازاديو تر څنګ موږ د نورو خلکو او ټولنې پر وړاندې په یو لړ اخلاقي اړونو (اصولونو) تړلي یو او پر وړاندې یې هم درانده مسوولیتونه لرو، څرنگه چې د انسانانو ژوند ټولنې دی او زموږ د هر یوه کره وړه پر نورو اغېز لري، نو له اخلاقي پلوه موږ نشو کولای، چې هر هغه څه چې موږ په وغواړي وکړو او باید چې دا اخلاقي مسوولیتونه سرسري او کم ارزښته ونه بولو.

۱۴ - د شخصیت جوړونې له پاره اساسي کارونه:

لکه څرنگه مو، چې دمخه وویل، شخصیت جوړېدنه د یو واحد کار په عمل او یا د یوې ورځې یا یوې میاشتې محصول نه؛ بلکې د ژوند په اوږدو کې د رنګا رنګ کړو وړو د مجموعې هغه کره ارزیابي ده، چې نور یې زموږ په اړه کوي. نو د دې له پاره چې تاسې خپل شخصیت په ټولنه کې تثبیت کړئ، لطفا دغه لاندې توصیې په نظر کې ولرئ:

۱. په ځانګړو بحثونو کې د ځینو داسې خلکو چې منفي خویونه لري؛ خو ولې په ټولنه کې مشهور شخصیتونه دي. خپله موضع ګیري د هغوی په وړاندې په پرېکنده توګه ووايئ، اما د منفي بحث نه په غیاب کې ډډه وکړي، او په عوض یې هغه بحث په لاندې ډول قطع کړي:

د بېلګې په ډول که بحث په رشید دوستم وي، تاسې باید په غوڅ ډول سره ووايئ: ښه به دا وي چې د داسې کسانو نومونه د دغو ښو کسانو په مجلس کې یاد نه کړو، یا ښه به دا وي، چې پر داسې انسانانو د بحث پر ځای یوه بله ګټوره موضوع وڅېړو. یا دا چې زه فکر کوم دا به زموږ او ستاسې د وخت ضیاع وي، چې په دې سړي بحث کوو.

۲- دا چې تاسې د خپلو خلکو له پاره څه کړي په جرئت د هغو یادونه وکړئ او له هغو نه

دفاع وکړې. مثلاً زه پر خپلو تېرو کړنو وياړم، ما خپل ټول امکانات د خپلو خلکو چوپړ ته بښلي، زه د خپل ولس او ملت پر وړاندې خپلې دندې او مسوولیتونه پېژنم. کله ناکله موږ افغانان دا ځان غوښتنه بولو او له دې کبله ترې ډډه کوو، چې و وایو ما دا کار کړی دی، یا ما دا ویلي دي، یا ما..... کتابونه لیکلي دي. ولې دا اوس منل شوی اصل دی او دا ځان ښودنه نه، بلکې د ځان تثبیتول دي.. نو زه ځوانانو ته سپارښتنه کوم چې په ډېر جرئت تاسې ووايي چې ما دا..... کارونه کړي، ما ----- کتابونه ویلي او یا مې هم ----- اثار لیکلي دي.

۳- منفي اعمال په کلکه وغندئ. د مثال په توګه که تاسې غواړئ خلکو ته دا وښيي چې تاسې دروغ نه وایئ؛ نو ویلای شئ، چې زما له نظره درواغ ویل د انسان شخصیت وژني. ددې خبرې اړخیزه معنا دا ده، چې واورئ خلکو زه درواغ نه وایم. او که کله هم د یو ناوړه سړي په اړه خبرې پیل شي، تاسې خپله دریز داسې غوره کړئ، چې د هغه سړي په بد ویلو کې ونډه وانخلي، ځکه په غیاب کې بد ویل څه ښه کار نه دی، اما خپل مخالفت دهغه د کړو وړو په اړه په غوڅ ډول څرګند کړي.

۴- کوښښ وکړئ، چې په خپلو خبرو کې ډېر لنډ او ژور پیغام ځای کړئ. مثلاً خپلې جملې په پرېکنده توګه ووايي: (راځئ چې دا فرعي خبرې پرېږدو او پر دې غور وکړو، چې څه کول په کار دي). او یا هم داسې جملې لکه: (موږ ته په کار دي، چې هر یو په خپله برخه کې ژمنه وکړو چې.....)

۵- کله چې د یوې موضوع او یا یو چا په برخه کې خبرې کوئ کوښښ وکړئ چې په خپلو خبرو دهغه شخص نوم ولو که په نیمګړتیاو یې هم تبصره کوي، په دروند ډول واخلي، او همدا راز په خپلو خبرو کې واقعیتونه ووايي، د مثال په ډول: د جناب کرزي صیب د دولت دا... کارونه کړي دي، چې د ستاینې وړ دي، لکن دا... کارونه یې د نیوکو او سمونې وړ دي.

٦- کونښن وکړئ، چې د نورو عادي خلکو پر خلاف يوازې د شکاياتو مرجع ونه اوسئ، بلکې د يوه رښتيني انسان په صفت ښو ته ښه او بدو ته بد ووايي او بله مهمه خبره دا ده چې د خپل انتقاد په اړخ کې عوذي وړانديز ولري. د مثال په ډول، دولت ته په کار دي چې د سرکونو د ساتنې او څارنې يونټونه ولري، چې درنې لارې پر هغو سرکونو پرې نږدي چې د هغې د بار توان نه لري. نيوکه د ژوند يو مهم او ښه اصل دی. اما هغې نيوکې ته سالمه نيوکه ويل کېدای شي، چې په اصل موضوع ولاړه وي، نه په فرعي مسايلو او شخصي موضوعاتو. د انتقاد کولو يو بل ډېر مهم اصل هم دا دی چې انتقاد بايد هميش له وړانديز سره ملګری وي.

څوک چې له نيوکې سره وړانديز ونه لري، اصلاً هغه د نيوکې حق هم نه لري.

بي دليله، او بي وړانديزه انتقاد شرارت دی (ملتمل)

٧. کونښن وکړئ چې د خپل ځان له پاره پېژندکارتونه چاپ کړئ، ولوکه تاسې څه عمده شغل او يا کومه مهمه دنده هم ونلري. که تاسې متعلم هم اوسئ د کارت جوړول چې په هغې کې ستاسې نوم، او د تيليفون شمېره ليکلې وي، او دا چې تاسې له څه شي سره مينه لري. دا خپله ستاسې د شخصيت ثبوت دی او نور خلک به تاسې ته د يوه پلان لرونکي سړي په سترګه ګوري.

٨. غونډو او بلنو ته همېشه ډېر پاک منظم او ښه لباس واغونډئ کونښن وکړئ چې د امکان په صورت کې لږ تر لږه دوه درې جوړې مناسب، موزون او ښايسته لباسونه ولري او هر مجلس ته له حالاتو سره سم لباسونه واغونډئ که تاسې په دې کې شک لري چې دريشي واغونډئ يا جامې، نو په دې مه شرمېږئ چې له خپل لارښود يا بلونکې نه وپوښتئ چې د دوی له نظره به په دې مجلس کې کوم لباس موزون وي؟ د ښه او پاک لباس او پاکو جرابو په خوا کې د فردي پاکوالي ساتنه هم خورا مهمه ده، کونښن وکړئ چې داسې مجلسونو ته له تللو څخه دمخه ولامبي او همداراز د تخرګونو د خولو د مخنيوي شيان،

بنايسته نرم عطر او د غاښونو برس او کريم وکاروئ.

۹. کوبښښ وکړئ چې د هرې غونډې په اوږدو کې لږ تر لږه څو تنه په نظر کې ونيسئ، چې تاسې بايد له هغوی سره پېژندگلوي پيدا کړي، ښه لار به دا وي چې له خپل لارښود نه غوښتنه وکړئ چې تاسې و هغو اشخاصو ته وروپېژني. خو که له هغې سره وخت نه وي، په خپله دا نوبت په لاس کې واخلي، او په يوه مناسب وخت کې هغه سړي ته ځان وروپېژنئ. هغه ته ووايئ چې تاسې د هغه په اړه معلومات لرئ او غواړئ، چې له نږدې ورسره وپېژنئ او په راتلونکې کې ورسره خپلې اړيکې وساتئ. ښه خبره به دا وي، چې د پېژندنې په وخت کې لومړۍ ورته خپل کارت وړاندې کړئ او په لنډ ډول د خپلو ټولو مثبتو کارونو لنډيز ورته ووايئ، چې تاسې څوک يئ؟ څه مو کړي او څه غواړئ چې تر لاسه يې کړئ؟ له مشرانو او لويانو سره د پېژندگلوي په وخت بايد داسې فکر وکړئ، چې تاسې يوازې يوه دقيقه وخت لرئ او په دې يوه دقيقه کې بايد تاسې هغه ته د خپل ځان په اړه هغه څه ووايئ چې هغه ستاسې په اړه دې ته وهڅېږي، چې تاسې ته په راتلونکې کې د يوې بلې مفصلې ليدنې کتنې وخت درکړي. د بېلگې په ډول:

رفيع صيب! سلام عليكم. زما نوم عبدالصير (سباوون) دی، زه د ولسي هېندارۍ مسئول مدير یم. خپل کارت ورکړئ. (ما ستاسې په اړه له ... او نورو دوستانو څخه اورېدلي او ستاسې اثار مې لکه کتابونه دريابونه او ... هم لوستي دي. زه ډېر خوښ شوم، چې له تاسې سره مې د مخامخ پېژندگلوي هېله پوره شوه.

بيا لږ ځنډ وکړئ او هغه ته د خبرو وخت ورکړئ، خو چې کله د هغه خبرې ختمېږي سمدلاسه خبرې داسې لنډې کړئ.

رفيع صيب! زه پوهېږم چې اوس تاسې ډېر مصروف يئ! زيات وخت مو نه نيسم، په ليدو مو خورا خوشحاله شوم، زما اراده ده، چې له تاسې سره په تفصيل وگورم. که مهربانۍ وکړئ خپل کارت او يا د ټيليفون شمېره مو راکړئ، زه به بيا تاسې سره اړيکې ونيسم.

۱۰. تل چې دغه ډول مجلسونو ته ځئ له ځان سره يوه وړه جيبې کتابچه او قلم بايد ولرئ. که هغه سړی کارت ونه لري ورته خپله کتابچه او قلم ور وړاندې کړئ چې تاسې ته خپل نوم او د تيليفون شمېره وليکئ. او چې کله له مجلس نه راوگرځېدئ بايد په دې غونډه کې له ټولو کسانو نه لاس ته راوړل شوې پټې او د تيليفون شمېرې په خپلې ځانگړې کتابچې کې چې د همېشنيو پټو له پاره مو بېله کړې ده ورسوئ. ورسره دا يادښت هم وليکئ چې دا شخص مو چېرته ليدلی و او د راتلونکې له پاره مو ورسره څه پلان نيولای و. مثلاً (حبيب الله رفيع صيب، د علومو اکاډمۍ غړی، چې د ارواښاد ملنگ جان په ياد جوړه شوې غونډه کې مې وليد، زه به ورته خپله تاريخچه وراستوم او هغه به ماته خپل ... اثر رااستوي.)

ددې له پاره چې مو د دې سړي خبره په ياد پاتې شي، نو د هغه د بدن يوه نښه به هم ورسره وليکئ. مثلاً لنډې، عينکو والا سړی.

۱۱. بله مسئله چې په دې ډول مجلسونو کې د موفقيت له پاره ډېر ارزښت لري، هغه دا ده چې تاسې بايد په ورځنيو مسايلو د نړۍ او هېواد پر خبرونو او تازه پېښو، سپورتي لوبو او نورو ټولنيزو موضوعاتو پوره لاس بري ولرئ. ځکه په دې صورت کې کولای شئ، چې تاسې له خلکو سره په خبرو کې ځان اسانه ورگډ کړئ، او په مجلس کې د يو ناخبره او ورک انسان په توگه ونه پېژندل شئ. کوبښښ وکړئ چې يو څو ټوکې، لنډۍ، بيتونه او لنډې کيسې زده کړئ، چې د مجلس د خوږولو له پاره په خپل وار مناسب ځای کې ترې گټه واخلي. دا تاسې ته په ځانگړو مجلسونو کې د خبرو کولو او له خلکو سره د گډون لار برابروي.

۱۲. د يو څو مشرانو او مهمو خلکو نومونه يادول او د هغوی څو خبرې او له هغوی سره ستاسې د ليدنو کتنو په اړه يو څو خبرې اکثراً ډېرې اغېزمنې وي. ددې لپاره کوبښښ وکړئ چې د يو شمير مهمو او مشهورو خلکو سره ليدنې کتنې وکړئ او د هغو سره د يو لړ مهمو

ورځينې موضوعاتو په اړه خپل نظر شريک کړي، او د هغو نظرونه هم په مؤثقه توگه په ياد وساتي، او په درسته توگه يې ياد کړي. اما دا ډيره مهمه ده چې د يو چا نظر ذکرول بايد رښتيني او مکمل وي.

۱۳. يو بل اصل چې هغه هم ډېر ارزښت لري هغه دا دی: کله چې تاسې له يو چا سره پېژنئ، کوښښ وکړئ چې د هغه نوم او د هغه تخلص په ياد وساتي. د نومونو د ياد ساتلو له پاره ښه لار دا ده چې د هغه سړي په بدن کې (نه په لباس کې) يو ځانگړې ښه خوښه کړئ او د هغه د نوم اړيکه د هغه ښې سره پيدا کړئ. او په ډله کې هغه سړی يو څو ځله په خپل نامه ياد کړئ. دا کار به ستاسو سره د هغه د نوم په ياد ساتلو کې ډيره مرسته وکړي. او چې کله هم بيا د هغه سره مخ شوي، نو هغه په خپل نوم سره ياد کړئ. د دنيا هر انسان د خپل نوم په اورېدلو خورا خوښېږي او چې کله تاسې د هغه د توقع پر خلاف د هغه نوم واخلي هغه فکر کوي، چې تاسې له هغه سره ځانگړې مينه او لېوالتيا لرئ، نو ځکه مو د هغه نوم په ياد ساتلای دی. نو دا په هغه پوره اغېز کوي او بيا هغوی تاسې ته په درنه سترگه گوري او قدر مو کوي.

۱۴. له هر چا سره په خبرو کې ځينې ځانگړنې راټولې کړئ مثلاً تاسې په يوه گروپ کې د غونډې پر وياند خبرې کوئ، تاسې بايد ووايي چې زما خو د صفيې صديقي خبرې ډېرې خوښې شوې، هغه څومره فصيح او بليغه وغږېده. کله چې تاسې د کوم بل چا صفت کوئ دا ستاسې د صفت معنا لري. کوښښ وکړئ چې د هر چا په برخه کې مثبت ټکي پيدا او هغه له نورو سره شريک کړئ. دا ستاسې د ښه شخصيت ثبوت ښيي. د افغانانو خوی دی، چې پر خلکو تل منفي تبصرې کوي، زما هيله له تاسې ځوانانو نه دا ده، چې دغه منفي دستور ورکړي. نو که په يو کس کې د منفي شيانو تر څنگ يو څو مثبت ټکي هم و، نو تاسې د نورو پر خلاف د هغه پر هغو مثبتو ټکو هم تبصرې وکړئ. تاسې پر دې باور وکړئ، چې ستاسې دغه مثبتې تبصرې به ستاسې شخصيت او ستاسې او د هغه

شخص په منځ کې ښو اړيکو ته ډېره ګټه ورسوي. بيا کولای شئ، چې د همدې نېکو اړيکو پر بنسټ هغه سړي ته په پټه د هغه منفي اړخونه ورپه ګوته کړئ، خو په دې برخه کې بايد، چې د ډېر احتياط نه کار واخلي، ځکه چې زموږ د ټولنې ډېر خلک نيوکې منلو ته تيار نه دي.

۱۵. کوښښ وکړئ چې په دغه رنگ مجلسونو کې يوه يا دوه ښې سنجولې پوښتنې تهيه کړئ او په مناسب وخت کې يې مطرح کړئ. د پوښتنې ښه مو بايد عمومي وي مثلاً د دې مسئلې عوامل څه دي؟ او د هغې اثرات پر ځوانانو باندې ستاسې له نظره څه دي؟. ځوانان څرنگه کولای شي، چې په دې برخه کې موثر نقش ولري؟ ستاسې مشورې به د نن ځوانانو ته په دې برخه کې څه وي؟ موږ څرنگه کولای شو، چې خپل ځوانان دې مسایلو ته وهڅوو.

۱۵ - په ټولنه کې د انسانانو تر منځ نالیکل شوي او ناويل شوي ټولنيز قراردادونه:

د هرې ټولنې انسانان په خپلو منځنو کې په يو لړ داسې ټولنيز قراردادونو تړل شوي وي، چې هغه د انسانانو کره وړه کنټرولوي. سره له دې چې دغه قراردادونه، نه کومه لیکلې ښه لري او نه چېرته هم په لفظي توګه د دغو انسانانو په منځ کې ياد شوي وي، اما د هغې ټولنې هر غړی ځان ددې قراردادونو په عملي کولو ملګف بولي. يعنې سره له دې چې انسانان په يوه ټولنه کې ازاد ژوند لري؛ خو بيا هم په ټوله معنا ازاد نه؛ بلکې د هغې ټولنې د يو لړ پرنسپونو مننونکې وي. نو ويلای شو چې د هرې ټولنې د انسانانو ژوند په ټوله معنا ازاد نه؛ بلکې د هغوی د ټولنو د يو لړ اجتماعي پرنسپونو تابع وي.

په نورمال حالت کې افراد، کورنۍ او ټولنې ځانته يو شمېر معيارونه او سټنډرډونه لري، چې د هغو په رڼا کې د هغې ټولنې هر وګړی، هره کورنۍ او هر کلی ځان د دغو نارسمي او نالیکل شويو سټنډرډونو تابع بولي. بالاخره بيا دوی هر يو له بل سره د مقابلې او سيالۍ په

غرض ډېر داسې کارونه کوي، چې که د دغو سياليو وجه نه وي، نو ښايي هغه به هيڅکله هم هغه کارونه ونه کړي. او يا هم برعکس خلک ځينې کارونه د همدې سياليو په وجه کوي، او که د دغه ډول سياليو وجه نه وي، نو ښايي، چې دوی به هغه کارونه پيلکل کړاي نه وای. د مثال په توګه، په ټولنو کې له يو لړ منفي اعمالو لکه زنا، غلا، بچه بازي، رشوت او نورو څخه يو شمير خلک د همدې سياليو په وجه، او يا هم له يو بل نه د شرم و حيا په وجه مخنيوی شوی دی. او يا هم ځني ښه کارونه لکه ميلمه پالنه، غيرت، او نور هم په خلکو کې د همدې سياليو په وجه جدي دي. دغه پورتنی حالت يوازې په هغو ټولنو کې پاتې کېدای شي چې د ژوند عادي او نورمال شرايط ولري.

تېر پينځه دېرش کلن جنگ زموږ په هېواد کې د ټولنو، کليو، قريو او حتا د کورنيو طبيعي، نورمال او د ژوند منظم شوي شرايط له منځه يوړل. لومړی د کمونستانو په دوران کې تر هر څه زيات زموږ د ټولنې اجتماعي جوړښتونه ونړول شول. کمونستانو په کليو او بانډو کې د قدر وړ او شرافتمند مشران وځپل، اود دوی په مقابل کې يې بې کرکټره، بې هوښه او بې شخصيته، ناپوه او مغرور خلک چې نه ورته خپلې ابرو او عزت څه ارزښت درلود او نه هم د نورو عزت او ابرو ورته څه قدر درلود، منځ ته راوستل، مسلح يې کړل، غټې څوکۍ او اقتدار يې ورکړ، حتا دوی ماشومان هم په جاسوسۍ وګومارل. دا هغه لومړنی ګوزار و، چې زموږ په ټولنه يې اندېښمنه کړه او ځوانان يې په بې باوري او بدو لارو سر کړل.

بيا د دوی د پرله پسې بمباريو، بنديانولو، وژلو په وجه وحشت او ترور پر ټولنه حاکم شو، چې دې حالت په ټولنه کې د عمر په اوږدو کې حاصل شوی اعتماد هم ختم کړ، هر څوک يو پر بل بې باوره شول او بالاخره بيا د دوی د جناياتو په وجه په زرګونو خلک شهيدان، ميندې کونډې او بچې موييتيمان شول. د کمونستانو د دې جناياتو بهير په ګرمه روان و، چې ورسره بيا د جهاد په نوم يو شمېر نورو نااهله خلکو د ولسونو پر وړاندې يو بل ډول جنايات پيل کړل. ولس او خلک د دې دوو نااهلو په منځ کې راګير و. کمونستانو به

له يوې خوا او په يو ډول زورول او د جهادپه نامه د پردو ګوډاګيانو به بيا له بلې خوا پرې بل ډول زور زياتي لکه نااخلاقي، ناسلامي او ناانساني فشارونه واردول. که له يوې خوا کمونستانو د خلکو پر مال، ناموس او عزت هېڅ ډول درېغ ونه کړ؛ نو له بلې خوا د اسلام په نوم راغلي پتنگان هم له هغوی څخه کم نه وو، چې بالاخره بيا دې وحشتونو او دهشتونو خلک له خپلو کورونو، کليو او باندو څخه په تېنېدلو مجبور کړل، چې د ولسونو زيات شمېر يې د ښارونو په لور وکوچېدل او يو شمېر نور يې بيا له هېواد څخه په تېنېته ګاونډيو هېوادونو لکه پاکستان، ايران، شوروي، او نورو ملکونو ته تېنېتي ته اړ اېستل. په زرګونو پلرونه شهيدان او ميندې يې ګوندې شوې. خپلوان سره جدا شول او ماشومان مو يتيان شول. ګوندې ميندې مجبوره شوې، چې د خپلو يتيمو بچيانو د سرونو د سلامتيا په پار يې سره لپه بچي څوک په اوږو او څوک په لوڅو پښو له ځان سره روان کړل.

کورونه، ځمکې، باغونه، فصلونه او حتا د بدن جامې يې هم قضا و قدر ته وسپارلې. تر دې، چې په لارو کې د غلو له وېرې يې حتا پيسې هم له ځان سره ونه شوې وړلاي. دوی د خپلو خپلوانو، قوم او کلي نه وشلېدل، لاړل او د بې سرنويشتي په حالت کې يا په ښارونو کې ورک او بې وسيلې د يوې مړې ډوډۍ او سر پناه په خاطر له هر ډول ستونزو، بې عزتو او شرمونو سره مخ شول، او يا خو د وطن په پرېښودلو مجبور، او په پرديو ملکونو کې له پرديو خلکو سره په سرو دښتو او رغونو کې له يو داسې بې حرمته او بې عزته ژوند سره مخ شول، چې د دنيا پر مخ هر ډول بې عزتي او بې حرمتي په کې شاملې وې. چې د دې بې عزتي او بې حرمتي دغه سلسه تر ننه هم روانه ده.

هو، زموږ د ټولنې نننۍ لوی قشر (ځوانان) د همدې ناورين محصول دی، دوی د ټوپکو، بارودو، انسانوژنې، سوال، گدايگري، غلا، تجاوزونو، ظلم، زياتيو او تېريو نه پرته نور څه ونه ليدل. له دوی څخه خدای جل جلاله او د دونيا انسانانو، نورمال او د انسانيت ژوند واخيست، دوی نه روغ کور وليد او نه روغه کورنۍ، چېرته به چې پلار او مور دواړو په مينه

د بچېو د نفقې او تربیې مسئولیت درلود، او کولای به یې شول، چې هغه په درنه توگه ترسره کړي. نه یې خپل کلی ولید، چېرته به چې مشر، ملک، خان او کلیوالو په گډه یو د بل عزت کاوه او د غیرت له پاره به یې ځانونه یو پر بل قربانول او نه دغو بچیانو هغه دېره، حجره او جومات ته د تللو هغه شرایط درلودل، چېرته به چې د کلي ماشومانو اخلاق، تربیه، عزت داري، ناموس داری او ټولنیز اخلاق زده کول. دوی نه ښوونځي ته د تللو شرایط لرل چې اقلا د علم او پوهې خاوندان شي او د علم او پوهې په رڼا کې د ښو او بدو قضاوت وکړای شي او نه یې د نارمل ژوند شرایط لرل چې سالم قضاوت په کې وده وکړای شي. تر ټولو خواشینونکې خو لا دا وه چې ددوي په زرگونو تنکې بچیان د اسلامي زده کړو تر جال لاندې وداسي مرکزونو ته ویول شول، چېرته چې به دوي د وطن پلورنې او انسان وژنې لپاره برینواش (سوچېدلون) کیدل. دوي دغه ماشومان د ټولو نورمال انساني اړیکو نه قطع، او د خپل انسان وژونکې طلسم کې د راگیرولو په غرض پداسي لارو سر کړل، چې اوس هغو ته هره اصلاح کوونکې نظریه هم کفر او ددښمن توطه ښکاری. یعنې په دغه ۳۵ کلن ژوند کې نه یوازې دا چې د دنیا ټولې مثبتې هستې له دوی نه واخیستل شوې؛ بلکې د دنیا ټول منفي او تباه کونکې خصوصیات او عوامل هم د دوی پر سرونو مسلط کړای شول.

د اولادونو د نفقې په خاطر زموږ باغیرته میندې په پردې ملکونو، او ښارونو کې ورکې، او په سوال کولو مجبورې شوې، زیاتره خو بیا دغه کونډې میندې د دغو جنایت کارو (کمونستي او ټوپکې) قوماندانانو د نفسیاتي خواهشتاتو په خاطر خپل غرور او عزت هم له لاسه ورکړ. زموږ په ځوان نسل د پردیو د کولتورونو بهیر واکمن شو او په بېگانه ملکونو کې یې د انسانیت په خلاف هر ډول توطیې او دسیسې دوی ته ور وښودل شوې. د دوی پر ذهنونو (چې د سپینې تښتې په څیر د هر څه لیکلو ته تیار وو) د انسانیت، افغانیت، شرافت او نېکو اخلاقو په عوض پرې د انسانوژنې، وطنپلورنې، غولونې، درواغو، جنایت

او هر ډول نااخلاقي سلوکونه ور وټپل شول.

نو زموږ ټولنه چې يو وخت يې حتا غلو هم انساني اخلاق او شرافت درلود، نن په داسې يوه ټولنه بدله شوې چې د هغې اکثريت له انساني، اسلامي او افغاني اخلاقو څخه محروم را لوی شوي دي. همدا وجه ده چې نن افغاني ټولنه د فزيکي جوړښت (يعنې سرک، پل، تعمير او روغتونونو جوړولو) نه هم د دې ټولنې د خلکو ذهني رغونې ته تر هر څه زيات او جدي ضرورت لري.

دا د دولت او بين المللي ټولنې تر هر څه جدي او لومړنی مسووليت دی چې د دې ټولنې د انسانانو د ذهني رغونې له پاره مناسب او لازم تربیوي پروگرامونه په کار واچوي او د دوی انسانانو د ذهني ډېر رغونې چارو ته تر هر څه جدي توجه وکړي.

دلته د يوې خبرې ذکر کول ضروري او لازمي بولم او هغه دا چې نړۍ وال کولای شي چې له موږ سره يوازې د دې هېواد په فزيکي رغونه کې مرسته وکړي اما د معنوي او ذهني رغونې اساسي مسووليت د افغانانو پر غاړه دی او د دې مسووليت په سر ته رسولو کې د افغانستان دولت او خلک، خصوصاً عالمان، پوهان، مذهبي مشران پلرونه او ميندې تر بل هر چا جدي مسووليت لري.

د دې مسووليتونو درک، تشخيص او سرته رسونه هم ځانته ځانگړې پوهه، مينه او علاقه غواړي او تر بل هر څه مهمه داده چې يوازې هغه څوک کولای شي دا کار په برياوو سرته ورسوي څوک چې په دې لار کې يو عملي مثال جوړېدای شي؛ نو ددې خدمت سرته رسول تر هر څه لومړی يو جدي عزم، ارادې، پاکې تاريخچې او پراخې قربانۍ ته اړتيا لري.

زه د يو افغان په توگه دغه مسووليت پر خپلو غوښو او هډوکو محسوسوم او په همدې غرض چې د دې ټولنې د يو عالم، بااحساسه او با مسووليتنه انسان په حيث مي تر خپل وسه ستاسې ځوان نسل پر وړاندې خپلې دندې ادا کړي وي؛ نو مې دا کتاب تهيه او په دې

لار کې مې د علمي سيمينارونو، ورکشاپونو راډيو او تلويزيون له لارې خپلې هلې ځلې پيل کړي دي؛ خو دا مشکل ډېر لوی، پراخه او ژور دی. هيله مې ده، چې د هېواد نور توانمند عالمان او ملي شخصيتونه او دولتي چارواکي به هم پدې اړوند خپل انساني او اخلاقي مسووليتونه درک او د هغې په اداکولو کې به جدې ونډې واخلي.

۱۶ - د منفي اشخاصو پېژندنه او له هغوی نه لرېوالی:

په هره ټولنه کې يو زيات شمېر داسې کسان وي چې هغوی د هر راز نوي پروگرام پر وړاندې ولو که ډېر گټور هم وي، له گډون څخه وېره لري. ډېری انسانان په خپل ژوند کې يو ټاکلي پرمختگ ته د رسېدو نه وروسته خپل ځان په هماغه ځای کې ارام محسوسوي، او تر هغه زيات نور خپل ځان ته تکليف نه ورکوي، چې دغې مقطع ته د راحت کړي يا **Comfortable Zone** وايي. او دغه کسان د هر هغه بدلون پر وړاندې چې د دوی په دغه هوسا حالت کې د بدلون راوستو سبب کېږي، ولو که هغه دده په گټه هم وي، مقاومت کوي. له بلې خوا څخه يو شمېر نور کسان بيا په طبيعي توگه دا خاصيت لري، چې د بل هر چا له خوا وړاندې شوي وړاندېز پر وړاندې، ولو که ډېر معقول هم وي، مقاومت کوي. چې دغه ډول اشخاصو ته په مجموعي توگه منفي اشخاص ويل کېږي. منفي اشخاص نه يوازې په خپله په يوه پروگرام کې گډون نه کوي، بلکې کوښښ کوي چې نور هم د يوه نوي پروگرام پر وړاندې په شک او تردید کې واچوي. ځوانانو ته لازم او اړين دي چې نه يوازې دغه ډول منفي اشخاص وپېژني؛ بلکې بايد په هر ډول د دوی له اغېزو څخه خپل ځان او د ټولنې نور وگړي وژغوري. منفي اشخاص درې ډوله دي:

۱- وچ منفي اشخاص: دا هغه اشخاص دي چې بې له دې چې د يوې مسئلې ارزښت ته پاملرنه وکړي، د هغې پر وړاندې مخالف دريځ نيسي. که له دې اشخاصو نه د دلايلو پوښتنه وشي، نو دلايل يې هم ډېر کمزوري، او بې اړه وي. ددې اشخاصو پېژندنه د دوی په

خبرو کې د منفي کلماتو لکه (خو، اما، ولې، زه نه پوهېږم، دا به نو څنگه شي) له کارنې څخه کيدای شي. دا کسان نه کوم منطقي استدلال کوي او نه کوم روښانه وړاندیز ورسره وي. دا خلک دغه منفي کلمات يوازې له مسووليتونو څخه د تېښتې د وسيلې په توګه کاروي. مثلاً دوی وايي چې: ستا خبره سمه ده خو که ددې اشخاصو دغو انتقاداتو ته چې همېشه تر منفي الفاظو وروسته ذکر کېږي، ځير شو، نو يو يې هم واقعا نه انتقاد او نه اعتراض وي، بلکې هغوی دا د مسووليتونو نه د تېښتې په لاره کې کاروي. سالم او معقول انتقاد دا وي چې يو څوک د يو پروګرام پر محتوی او يا مکانيزم باندې څرګند او روښانه اعتراض کوي او له دغه اعتراض سره بيا خپل وړاندیز هم لري.

۲. نا مستقيم متجاوز کسان **Passive Agreesives**: دا هغه کسان دي چې په ښکاره له چا سره مخالفت نه کوي او اکثره هم مخامخ له تاسې سره د ټولو پرېکړو په اړه سر خوځوي، خو هېڅکله هم په خپلو ژمنو کې جدي نه وي. دا کسان له ډېرې بېوزلۍ او مجبوريته سره سره يو يا دوه ځلې هغه ورسپارل شوی کار تر سره کوي، ولې بيا ادامه نه ورکوي. دا ډول اشخاص خطرناک او له ناوړه پايلو سره تړلي دي، ځکه خلک د دوی د ژمنو پر بنسټ پلانونه جوړوي، ولې بيا د اړتيا پر مهال نه دوی وي او نه يې ژمنې. دا ډول کسان په مجلسونو کې په ډېر ښه باور ستاسې وړاندیزونه مني؛ خو دا ډول خلک ډېر خطرناک وي او بايد دوی تشخيص کړي، د دوی ژمنې په ډېر احتياط سره ومنئ او په جدي توګه بايد د دې کسانو په سمونه کې له دوی سره مرسته وشي.

۳. کېنه کېښي او بدنيتي: په هره ټولنه کې يو شمېر داسې کسان وي، چې د دوی هېڅ پيرزو نه وي، چې بل څوک دې، کوم برياليتوب تر لاسه کړي؛ نو دوی د بل چا برياليتوب او پرمختګ نشي زغملای، حتا که د دوی ډېر نږدې ملګری يا خپلوان هم وي. دا ډول کسان د دې له پاره، چې د يو کار مخنيوي وکړي، نو د نورو منفي کسانو پرعکس، دوی په هغه کار کې په ډېر جدیت ونډه اخلي او په دې توګه د هغه کار واګي په خپل لاس کې

اخلي، او بيا هغه کار په نيمایي کې پرېږدي. دا ډول اشخاص د گروپونو او ډلو په منځونو کې زيات وي؛ خو د دوی پېژندل او د دوی د لاسونو لنډول هم خورا گران وي. دا ځکه چې له يوې خوا دوی ډېر هوښيار او هم په اکثره کارونو کې ښه موفق وي، نو د نورو کسانو له پاره دا ډېره ستونزمنه وي چې په اسانۍ سره دوی وپېژني؛ نو تاسې ځوانانو ته جدي توصيه کوو چې دغه راز منفي کسانو ته په کلکه پاملرنه ولرئ. کله مو چې د دوی په برخه کې د دوی د منفي بافۍ تشخيص وکړ، له يوې خوا ترې ځان وساتئ او له بلې خوا هغوی دغه ټکي ته متوجه کړئ او د اړتيا پر مهال خپل نور ملگري او مرستندويان د دوی له دغه خطرناکه عادت څخه هم خبر کړئ، تر څو هغوي ددوي د توطيو ښکار نه شي.

۱۷ - په ټولنه کې د ستونزمنو خلکو پېژندل او له هغوی سره د سلوک غوره کول:

انسانان په هر مشکل کې، يا د مشکل د توليد برخه او يا د هغی د حل يوه برخه کېدای شي. که يو انسان ددی دواړو نه بې برخې وي، نو هغه اصلا انساني دندې نه ترسره کوي. زه تاسې ځوانانو ته کلکه مشوره درکوم، چې بايد د هر مشکل په ليدو سره کوښښ وکړئ چې د هغه مشکل د حل په برخه کې ونډه واخلي.

داد ډېر تاسف وړ خبره ده چې زموږ ټولنه په دې وروستيو ډېرشو کلونو کې داسې خرابه شوې ده چې دټولنې يو زيات شمېر خلک ياخو دستونزو د ايجاد په برخه کې عاملين گرځيدلي دي، او يا خو هم ددوی لوی اکثريت په بې تفاوته انسانانو بدل شوي دي. دوي د مشکل د پېدا کېدو په صورت کې لاس تر زنې ناست وي، او هرڅه قضاءوقدرته، او يا هم خداي(جل جلاله) ته اوياهم نورو ته پرېږدي.

د مثال په ډول زه چې اکثرا دکابل نه جلال اباد ته سفرونه کوم، په لاره کې گورم چې يو شمېر زيات ډرېوران په ډېر بې مسئولېته توگه خپلي موټري ځغلوې، او د ترافيکي اصولو نه خلاف ډرېوري کوي چې دا ډول ډرېورې د ډېرو ټکرونو او دلارو د بندېدو لامل گرځي. نو که ديوې خوا دغه بې مسئولېته ډرېوران د مشکل او ستونزو عامل کېږي، نو د بلې خوا

ددې ډرېورانو سره سپره سوارۍ هم ددې مسئوليت احساس نه کوي، چې ددې حالت په وړاندې خپل انساني او اخلاقي دندې اداء کړي. لومړي ډرېور خپلو غلطيو ته پام کې کړي او د خلاف ورزۍ په صورت کې بيا هغې ته سزا ورکړي. او اقلا دغه ډول بې مسئوليتۍ ډرېور ته دومره قدر خو ووايي چې : (ستا دا ډول ډرېوري زما او دنورو انسانانو ژوند ته صدمه رسوي. يا بايد اصلاح شي او که نه نو زه همدا اوس درڅخه کوزېږم، او کرايه هم نه درکوم) تاسې باور وکړئ، چې د يو څو تنو سوارليو دغه ډول جدي کړنه به د ډېرو داسې ټکرونو مخه ونېسي. د بلې خوا، چې کله د کومې حادثې له کبله (اکثرا خو حادثه نه وي، بلکې د همد اشان ډرېورانو دغلط او څو کتار جوړولو ډرېوري او د نورو د لارو د بندولو له کبله) لارې په ساعتونو، ساعتونو بندې وي. بيا زمونږ خلک (ددوي سره ناستي سپارلي) هم اکثره يي لاس ترزنې ناست وي، او ددې مشکل په حل کې کومه ونډه نه اخلي. حتی باور وکړئ چې ما څو ځله پوليس ليدلي او رټلي می دي، چې هغوی هم د نورو عوامو په څېر لاس ترزنې ناست وي، او انساني دندې خو لا پرېږده چې خپل مسلکې دندې هم نه ادا کوي.

ما څو څو ځلې د داسي حالتو په ليدو سره فورا پخپله اقدام کړی، او دغه موټرې مې يوې خوا او بله خوا کړي، او بالاخره مې په څو ساعتو کې لاره خلاصه کړې ده. دغې ته دحل په لاره کې ونډه اخيستل وايي، چې ددې اقدامونو په نتيجه کې نه يوازې ماته، بلکه په زرهاوو نورو خلکو ته هم ګټه رسيدلې ده. د مثال په توګه، دا يوه کيسه درسره شريکوم: يوه ورځ د خپل ډرېور (محمد شفيق جان) سره جلال اباد ته تللم، د نغلو په سر کې په يوه موږ کې ټکر شوی و، چې دوه موټرونه پکې ټکر شوي او څو تنه پکې زخميان او مړه و. چې اغلبا علت به يې د موټرو تيز چلوونه، او د ډرېورانو بې غوري او غلطې وه. سره لدې چې پوليس د حادثې ځای ته راغلي و، مړي او زخميان يې روغتون ته وړي و، خو د بلې حادثې د مخنيوي له پاره يې هېڅ اقدام نه وه کړی. څرنگه چې دا موټرې په يوه موږ کې

ټکر شوي وه، نو هره لحظه ددې احتمال وه چې يو بل موټر هم ددې ټکر شوو گاډو سره ټکر وکړي. هماغه و چې ددې بې غورۍ په وجه يو دريم موټر هم راغلي و، او دهغه دوو موټرو سره يې سخت ټکر کړي و، چې څو تنه نور هم پکې زخميان او مړه شوي و. پوليس بيا ساحې ته راغلي و، او مړي او زخميان يې وړي و. دا ځل دوی يو تن عسکر هم په ساحه کې د کنټرول له پاره پرېښی و. اما د وقايې هغه ډېره عاميانه او اسانه طريقه، چې هغه د موټر نه مخکې د يو څو ډېرو اېښودل و، نه وه کړي. دا هغه طريقه ده چې په ډېري اسانۍ سره نور ډرېوران ددې نه خبروي چې په موټر کې کومه حادثه شته. موټر چې دا حالت وليده، ودرېدو، او د عسکر نه مو غوښتنه وکړه چې د موټر نه مخکې څو ډېرې کېږدي. هغه ومنله او مونږ هم تري حرکت وکړ. په هېواد کې د بې اعتمادۍ د زياتوالي په وجه، د لږ منزل نه وروسته راسره دا سودا شوه چې ايا دغه عسکر به زمونږ خبره منلي وي که نه؟ نو بېرته راوگرځېدو، چې پخپله دا کار وکړو. کله چې بېرته راغلو، ښه و هغه عسکر يو څو ډېرې اېښودلې وې، سره له دې چې کافي نه وې، خو بيا هم هغه يو څه کړي و. لومړی مو د عسکر نه مننه وکړه، او يو عکس مو ورواخيست، او بيا مو نورې ډېرې پخپله کېښودې.

نو وگورۍ چې په دې ملک کې څومره بې غورۍ او بې مسؤليتۍ ده. نه پوليس، او نه هم خلک د بل چا په فکر کې دي. دا د پوليسو اساسي وظيفه ده چې د هرې حادثې په صورت کې د نورو اضافي تلفاتو او خسارو مخه ونيسي. اما پدې پېښه کې نه پوليسو او نه هم خلکو او نه هم دې عسکر دغه شان يو اسانه کار چې هغه کولای شوو ددې دوهمې حادثې، او د نورو راتلونکو حادثو مخه نيولای وای، تر سره کړي. دا د همدې بې غورۍ نتيجه وه چې دوهم ټکر وشو، او که مونږ دغه اقدام نه وای کړی، ممکن نور ټکرونه به هم شوي وایي.

تاسې ځوانانو نه زما جدي هيله داده چې: تل او په هر حالت کېښې کوښښ وکړئ چې د

خپلې ټولنې په ستونزو کې دحل کونکې ونډه واخلي. دا له يوې خوا ستاسې خپل مشکل حلوي، او له بلې خوا په خلکو کې تاسې ته ښه شهرت درکوي، او نور خلک هم پدې لاره کې ونډې اخيستلو ته چمتو کوي. دخپلو دغه نوعه کارونو په اړه نورو ته ووايي، خو هغوی هم پوه او دغه ډول نیکو کارونو ته وهڅول شي. خدای (جل جلاله) همداسې چې انسانان دخپرو له مخې بېلابېل پيدا کړي، همدا راز يې دکړو، وړو، خوي او خصلت په لحاظ هم دوی بېلابېل پيدا کړي دي. چې ددې خصلت له مخې انسانان په درې برخو ویشل شوي دي:

لومړۍ ډله کې هغه خلک شامل دي، چې دوی د ډېر نرم، ښه او د تېرونکې خوي او اخلاقو لرونکې وي، چې عموماً دخپل ځان په نسبت نور لمړی او مهم گڼي. ددغه ډول خلکو پېژندل عموماً اسانه او ورسره راکړه ورکړه او گډ ژوند تېرول هم اسان وي. عموماً دا ډول خلک په سلو کې ترشلو زیات نه وي.

دوهمه ډله خلک هغه دي، چې دوی بیا منځنۍ موقف لري. دوی ته تر یوه حده خپل ځان مهم، خو دیو معقولیت سره سم نور خلک هم ورته خاص ارزښت لري. چې دغه ډول خلک بیا دټولنې ترشېبتو په سلو کې تشکېلوي. ددې خلکو سره هم گډ کار کول ممکن ښايي خو ځینې ځانگړې مهارتونه غواړي.

درېیمه ډله هغه خلک دي چې دوی ته تل خپل ځانونه او خپلې گټې تر هر څه مهمې او ځان ورته تر بل هر چا او چت ښکاري. دوي دخپلو گټو له پاره دې ته هم حاضر وي چې دنورو په حقوقو او امتیازاتو یرغل وکړي. دغه ډول خلک عموماً ځانگړی او سخت دریځ لري. چې هغه هېڅ ډول جوړجاړي ته تیار نه وي. دا خلک هم په ټولنه کې په سلو کې تر شلو پورې وي. ددې ډول خلکو په اړه لاندې مشورې ضروري او گټورې بولم.

۱. ددې له پاره چې دخپل چاپیریال او اړونده خلکو په منځ کې دغه ډول خلک وپېژنی، دهغوی کړو، وړو او غبرگونونو ته په جدي توگه پام وکړئ او له ځان سره یې یادښتونه

- واخلي، او کله کله دنور خلکو څخه هم دهغوی په اړه پوښتنې وکړي.
۲. ددې خلکو په وړاندې دځان سره مخ کې له مخ کې تصامیم ولري، او کوښښ وکړي چې ددوی سره په معامله کولو مجبور نه شي. که بل هر چانس لري، نو ددوی په نسبت هغه بل چانس ته ترجیح ورکړي. خو که مجبور شوی چې ددوې سره معامله وکړي، او په یو کار کې دخپل شي، نوخپل دریځ او موقف ورته په جدي توګه، په روښانه الفاظو او ښه په ډاګه ووايي. ښه به دا وي چې ورته دا موضوع ګېږي دیوه یادوو نورو کسانو په وړاندې ووايي. یعنی د موضوعاتو په اړه دخپل قضاوت نه کار واخلي او هغه ورته غوڅ او روښانه ووايي، نه دا چې موضوع دې ته پرېږدي چې څه دې هم انسان دی، ممکن سالم او انساني قضاوت به وکړي، ځکه دوی هېڅکله هم سالم انساني قضاوت نه کوي.
۳. کوښښ وکړي چې دوی ته ووايي چې خپله موضوع ګېږي تاسې ته اول ووايي. هغه واورئ، که در ته دمنلو وړه وه، ورسره موافقه وکړي، او که نه وه، نو بیا ورته خپل نظریات په لیکلي توګه وړاندې کړي، او د موافقې په صورت کې ترې لاسلیک هم واخلي او یا یې هم د شاهدانو په محضر کې ورته په واضحه توګه بیان کړي.
۴. د دوی سره څو معاملې او موضوع ګانې مه شریکوي، ځکه دوی بیا یوه په بله کې ورګډوي او ګډوي منځ ته راولي.
۵. دداسې خلکو سره د خپلو راکړو ورکړو تجربې له نورو دوستانو سره هم شریکې کړي، او تر وسه هغوی ته هم دخپلو بریاوو او ناکامو تجربو لاملونه روښانه کړي.

څلورم څپرکی

پر شخصیت اغېزمن فکتورونه

۱۸ - پر شخصیت اغېزمن فکتورونه:

سره له دې چې شخصيت جوړول يو مغلق کار او يوه اوږده موده غواړي. خو د لاندې خصوصياتو لرل او د هغوي په دوامداره او جدي توگه تعقيبول د سړي له شخصيت سره مرسته کوي.

۱. د يوثابت دريځ لرل:

کوښښ وکړئ چې د يوې موضوع په اړه ښه او ښک دريځ غوره کړئ او تر ممکن حد پورې پر خپل دريځ ودرېږئ. که مو درک کړه چې ستاسې دريځ په غلطه دی، په رښتني ډول نورو ته پرې اعتراف وکړئ او خپل دريځ بدل کړئ.

۲. رښتيا ويل:

کوښښ وکړئ چې په ټولو موضوعاتو کې رښتيا ووايئ. کله ناکله کېدای شي دا کار ستاسې په تاوان هم پرېوځي، خو په اوږده موده کې دا بيا ستاسې په گټه دی. که پوهېږئ چې ستاسې رښتيا ويل بل چاته ضرر رسوي هلته له نظر ورکولو نه ښه وغواړئ او که په خپلو کړو وړو کې مو تېروتنې کړې وي، سمدلاسه د هغې ښه وغواړئ. په خپلو تېروتنو اعتراف کول او د هغو په برخه کې ښه غوښتل تر بل هر څه سخت کار دی خو ډېر اوچت کار هم دی.

۳. په پرېکړو کې جدیت:

په خپلو خبرو کې د غوڅ دريځ خاوندان اوسئ. ښو ته ښه او بدو ته بد ووايئ، ولو که څوک پرې خپه هم شي. لیکن په خپلو تبصرو کې د ډېر احترامانه چلند خاوندان واوسئ او په خپلو تبصرو کې موضوع ته پاملرنه وکړئ نه دا چې ستاسې مقابل لوري کس ته. افغانانو يو منفي خوی دا دی چې که ويونکې د دوي نه خوښېږي نو بيا دا ورته هېڅ معنا نه لري، چې هغه څه وايي. نو په دې وجه په داسې حال کې چې ويونکې خپله خبره

لاټکميله کړي نه وي، نو دی بيا د هغې په مقابل کې د ځواب په تهيه کولو چرت او فکر کوي. ښه به دا وي چې تاسې ځوانان له دې منفي عمل سره مجادله وکړئ او خپل قضاوت اصل خبرې يا موضوع ته مربوط کړئ نه د هغې ويونکې ته.

۴. ژمن پاتې کېدل:

پخوا تر دې چې له چا سره ژمنه وکړئ پرې ژور فکر وکړئ که مو د ټاکلي کار په برخه کې لږ شک هم وي، له ژمنې څخه ډډه وکړئ. خو چې کله مو ژمنه وکړه بيا په هر قيمت چې وي کوښښ وکړئ چې تر سره يې کړئ. که د ځينو ځانگړيو دلايلو له امله يې نه شی تر سره کولای، نو څومره ژر چې کولای شی مقابل لوري ته خبر ورکړئ، او د خپل معذرت د وړاندې کولو تر څنگ خپل تاثر او نيمگړتيا ورته څرگنده کړئ.

۵. په وخت ټينگښت:

د اسلام مقدس دين په رښتيا ويلو، د ژمنې پالنه او د وخت پر ارزښت ډېر ټينگار کوي. ولې د اسلام د اصولو پر خلاف، بيا ډېر مسلمانان د ژمنې او وخت پر ټينگار عمل نه کوي. د دې له پاره چې دغه منفي عمل له مسلمانانو او افغانانو څخه لرې کړای شو، موږ هر يو بايد د وخت په پابندۍ ډېر ټينگار وکړو. که د يو مشکل په صورت کې د يوې ژمنې ټاکلی وخت او يا ځای ته نه شی رسېدای، لطفا هغه بل لوري ته ژر تر ژره خبر ورکړئ.

د تاسف وړ خبره دا ده چې ډېر مسلمانان هغه کارونه چې اسلام ورته امر کوي، نه کوي، اما برعکس هغه کارونه چې اسلام يې ترې منعه کوي، کوي يې. لکه چې علامه سيد جمال الدين (افغان) اروپا ته د خپل سفر په پای کې ويلي وو: (د حيرانتيا خبره دا وه چې زه ډېرو اسلامي هېوادونو ته لارم خو مسلمانان مې په کې ونه ليدل، خو چې نا اسلامي هېوادونو ته لارم، نو هلته مې نامسلمانان ونه ليدل)

په دې اړه راته د امين صيب يوه خبره را ياده شوه. پېښور کې په يوه مجلس کې (پروفيسر رسول امين صيب، ډاکټر صيب پښتونيار، شينواری صيب، ارواښاد تڼيوال صيب او څو تنه

نور پوهان او عالمان ناست وو، چا د يو پرنګي نوم واخيست او ويې ويل چې هغه مسلمان شو. امين صيب وخنډل او ويې ويل: (دا خبره به سمه وي، ځکه چې ما له ډېره وخته په هغه کې د مسلمانانو نښې ليدلې وې. هغه له ډېرې مودې راهيسې په درواغو راغلی و او مجلسونو ته به هم ناوخته راته.)

۶. د نورو احترام:

د يو سړي د شخصيت لويه نښه دا ده چې هغه نورو خلکو ته لکه هغه څوک چې له ده څخه مشران، پوهان او عالمان دي د قدر او لوړ شخصيت په نظر ګوري. که ستاسې وظيفوي مقام هر څومره لوړ وي د سپين بېرو، عالمانو او مشرانو ځانګړی احترام کول ستاسې د شخصيت يو اساسي رکن تشکېلوي. ددی تر خوا، کشرانو ته دروند نوم اخستل، او د هغوي درناوی، او پر هغو شفقت کول هم خورا ضروري، او ګټور دي.

۷. په ژوند کې انډول او تعادل ساتل:

هر چا ته په کار دي چې د کار، کورنۍ او ټولنيزو خدمتونو په منځ کې يو تعادل وساتي او هغه تعادل په پرله پسې توګه عملي کړي. د تعادل په برخه کې غواړم لاندې مهمې مسئلې ته ستاسې پام راواړوم:

د کورنۍ حقوق:

هغه څوک چې په تاسې پورې تړلي دي او ستاسې مينې او شفقت ته اړتيا لري، هغوی بايد له خپلې مينې او شفقت څخه محروم نه کړئ. که مو واده کړی وي، نو کوښښ وکړئ چې د ماشوام ډوډۍ حتما له خپلو بچپانو او ښځې سره يو ځای وخورئ. خپلې ښځې او ماشومانو سره لوبې ټوکې او ټکالې وکړئ. دوی د تفريح ځايونو ته بوځئ. ورسره لوبې او ساعت تيري وکړئ. پرېږدئ چې دوی لوبې وګټي. له دې سره مينه وکړئ، غېږ ورکړئ، لاس پرې راکش کړئ، ورته ډالۍ، بخششونه ورکړئ. په نړۍ کې بل هېڅ شی ستاسې د کورنۍ ځای نه شي نيولای.

افسوس دی چې!! زموږ ډېر خلک په رسمي کارونو، مبارزه، سياست، ساعت تېريو او يا هم ټولنيزو خدمتونو کې دومره مصروف پاتې شي چې بيا خپل کور او کورنۍ ترې له ياده ووځي. چې کله کور ته راشي نو دومره ستومانه وي، چې له خپلې بڼې او بچو سره د خبرو کولو متره هم نه لري. دا هغه ستره گناه ده چې نه يې الله جل جلاله بښي او نه بيا کومه چاره لري. کله چې يو ځل له تاسې څخه ستاسې د کورنۍ او ماشومانو مينه غوڅه شوه، د هغې رغول نا ممکن دي. ځينې خلک دا استدلال کوي چې زه زيات کار کوم تر څو کورنۍ ته ډېرې پيسې وگټم، چې دوی ارام وي. ولې دا بايد په غوڅ ډول ووايم چې يوازې پيسې يوه کورنۍ نه شي خوشحالولای او ډېر ځله دا ډول کسان په خپل کور کې له ډېرو پيسو سره سره هم د کورنۍ له مينې نه بې برخې وي.

۸. په کار کې رښتنولي:

هر کار چې تاسې قبول کړ، دا ستاسې ايماني او وجداني مسووليت دی، چې د هغه کار د پوره کولو له پاره په پوره صداقت او ځواکمنۍ کار وکړئ. که تاسې خپل يو کار په صداقت تر سره کړئ ډېر ژر به د هغه د ثمرې په وجه ډېر نور اوچت او ښه کارونه در وسپارل شي. هېڅکله هم د دې احساس مه کوئ چې که ستاسې امر او يا بادار تاسې گوري، نو کار وکړئ او که هغه نه وي، نو بيا کار ته شا کړئ. دا د يو کارگر يا مامور ډېر لنډ نظری وي چې فکر کوي د هغه امر په دې نه پوهېږي چې دی کار کوي که نه؟ تاسې باور وکړئ چې هر امر پر دې پوهېږي چې د هغه په غياب کې څوک کار کوي او څوک يې نه کوي. په کار کې ټگي نه يوازې دا چې د لوی الله جل جلاله پر وړاندې ستر جرم دی؛ بلکې له همدې ځای څخه تاسې په خپل کار کې اعتبار او اعتماد له لاسه ورکوئ.

د رسمي کار تفريح او شخصي کار وختونه سره بېل او هغه په ټوله معنا په جدي توگه عملي کړئ. لطفا خپلو نورو خپلوانو او ملگرو ته هم دا ووايئ چې تاسې غواړئ په پوره صداقت خپل کارونه وکړئ او له هغوی څخه نېغ په نېغه غوښتنه وکړئ چې په رسمي کار کې او د

رسمي کار په وخت کې ستاسې د مزاحمت سبب نه شي. که څه هم په لومړي ځل ممکن دوی له دې وضعې څخه خوښ او خوشحاله نه وي، خو په پرله پسې توګه به دوی له دې سره بلد شي او ستاسې د صداقت قدر به کوي.

۹. اسرار او راز ساتنه:

د هر چا د رازونو ساتل څه اسان کار نه دی. د اسلام مقدس دين د اسرارو په ساتنه ډېره کلکه سپارښتنه کوي. دا د يوه سړي اعتماد او اعتبار په خلکو او ټولنه کې زياتوي. کونښن وکړي چې د هر چا راز له خپل ځان سره پټ وساتي. د يو چا راز د خپل ډېر نږدې او اعتباري ملګري او ان له خپلې ښځې او يا خاوند سره هم مه شريکوي.

۱۰. امانت ساتنه:

دا د شخصيت ساتنې يو بل ارزښتناک اړخ دی. تاسې بايد په خپل ژوند کې تل کونښن وکړي چې د خلکو اعتماد ولوکه ډېر لږ هم وي. په جدي توګه وساتي. په وړو کارونو کې امانت ساتنې او د خلکو د اعتماد ساتل او له هغې څخه منفي ګټه نه اخيستل د دې باعث کېږي چې خلک او ټولنه بيا درياندي ډېر لوړ اعتماد وکړي. بڼا د امانت ساتنې په برخه کې نه يوازې بايد امانت ساتونکي واووسي، بلکې د خپلو اجراتو صورت حساب خلکو ته په ډېر څرګند او ښکاره توګه ورکړي. په ياد ولري چې د ډېرش کلونو جنگونو او لاسوهنو له امله زموږ په ټولنه کې اعتماد په عمده ډول له منځه تللی؛ نو اوس يو ځل بيا د هغه اعتماد لاس ته راوستل، د پوهو خلکو سترو قربانيو او ملاتړ ته اړتيا لري؛ نو دا ستاسې په څېر د پاکو او سپيڅلو ځوانانو مکلفيت دی چې دغه له لاسه تللی اعتماد بيا را پيدا او ورځ په ورځ هغه لا غښتلی او قوي کړي.

۱۱. روښانه او عاميانه خبرې کول:

کله چې له نورو خلکو سره پر کومه موضوع خبرې کوئ، کونښن وکړي چې خپلې خبرې

د اورېدونکو سطحې ته راتېټې کړې. د خپلو خبرو لنډېز ورسره تکرار کړې. د خپل مطلب ټکې د يو-دوه-درې په شمارو روښانه وويي او حتا د امکان په صورت کې يې هغوی ته وليکي. کله چې تاسې له بل چا نه لارښوونې اخلي او يا چاته لارښوونه کوئ کوبښن وکړئ چې تکرار يې کړي. دغه تکرار ډېر ځل د سترو غلطيو او ډېرو زياتو بې اړه سرگردانيو مخه نيسي. د تکرار ښه ښه داده چې هغه چا ته چې هدايت ورکړل شوی وي، نو هغه يې بايد چې تکرار کړي، نه هغه څوک چې هدايت يې ورکړي وي. ځکه چې په هداياتو کې اورېدل تل له ويلو سره يو شان نه وي. ساينسپوهان وايي چې که دوه کسان يو له بل سره مخامخ هم خبرې کوي، نو ۲۵ فيصده د دوی خبرې بدلې اورېدل کېږي.

۱۲: د نورو خبرو ته ځانگړې پاملرنه:

کله چې بل څوک تاسې ته خبرې کوي، هغه ته ځانگړې توجه او کلکه پاملرنه وکړئ. ځان پرې ښه پوه کړئ، چې هغه څه وايي. کوبښن وکړئ چې څوک پر دې مجبور نه کړئ چې هغه موضوع (راز) چې هغه يې نه غواړي تاسې سره شريک کړي، تاسې ترې هغه بيا بيا مه پوښتنئ. د مثال په توگه که تاسې ته يو څوک وويي چې (زه سبا چېرته ځم) او يا (زه له چا سره گورم؟) نو تاسې ترې پوښتنه مه کوئ چې (چېرته ځي؟) او يا هم (له چا سره گورې؟) دا ځکه چې که هغه غوښتل چې تاسې ته وويي نو ممکن ويلي يې وي چې (زه سبا کابل ته ځم) يا (زه له احمد جان سره گورم) خو دا چې هغې ددغه ځای يا د هغه کس نوم ونه وايي، البته هغه نه غواړي چې دغه برخه تاسې سره شريکه کړي. نو تاسو د خپلو پوښتنو په ذريعه هغه مه مجبوروئ چې هغه راز تاسې ته وويي، ځکه بيا شايد هغه په درواغو ويلو مجبور شي.

۱۳- د دندو گذارش او څارنه:

کله چې چا ته دنده ورسپاري نو وخت په وخت د هغې څارنه وکړئ. مقابل لوري ته خپلې غوښتنې روښانه او د دوی مکلفيتونه د ۱، ۲، ۳، په ترتيب روښانه کړئ. او کله چې تاسې

ته کوم کار در وسپارل شي، په مناسبو وختونو کې خپل گذارش او راپور بېرته هغې مرجع ته ورکړئ. د خپل کار د اجرا کولو له پاره پلان او د گذارشونو او راپور ورکولو له پاره ځانته ټاکلی مهالوېش جوړ کړئ او که تاسې هم کوم کار چا ته ورسپارئ؛ نو د هغې څارل هم په مسلسل ډول وکړئ او هغه شخص ته هم دا روښانه کړئ چې تاسې کله او څرنگه گذارش غواړئ.

۱۴- نرموالي او تېرېدنه:

سره له دې چې موږ په قاطعيت او جدت خبرې وکړې، خو د دې تر څنگ زغم او نرموالی او په راکړه ورکړه کې له نورو سره جوړښت هم په خپل ځای کې ارزښتناک او اړين دی. يو متل دی چې وايي:

((د غشي منزل د ليندۍ رېر ټاکي)) ملت مل

يعنې هر څومره چې د ليندۍ رېر نرم وي او له کښولو سره لا زيات مخ په شا لاړ شي، هماغومره يې غشي وړاندې رسېږي. يعنې که تاسې هر څومره په خپلو راکړو ورکړو او معاملو کې نرم او حلیم اووسئ، هماغومره به تاسې د نورو د اعتماد وړ وگرځي او گټه به مو زياته وي.

۱۵. زړه وړتيا او خطر قبلول:

د دنيا ټول کارونه داسې دي چې لومړی به تاوان کوې، تر څو گټه وکړې. هر څومره چې تاسې له خطر سره مخامخېږئ، هماغومره به ستاسې د گټې چانس زيات وي. په هر کار کې بايد لومړی پر ځان تاوان او خطر قبول کړئ، چې بيا گټه تر لاسه کړئ، يو متل دی چې وايي:

(د هرې مانۍ لوړوالی د هغې د بنسټ ژوروالي ټاکي) ملت مل

يعنې هر څومره چې د يوې مانۍ بنسټ ژور وي، هماغومره هغه مانۍ زياته لوړېدای شي. نو هر څوک چې کوم کار کوي، د هغه کار پرمختگ او پايښت له دې سره مستقيمه اړيکه

لري، چې خومره هغه سړی په دې برخه کې شاتگ، يا خطر اخیستلو ته چمتو دی، چې
خوک لري ټوپ وهل غواړي، هغه لا زیات شاته ځي او بیا منډه وهي.

پينځم څپرکي

د ژوند د عمومي اړخونو په اړه

۱۹- د زده کړو ډولونه:

ماشومان تر پيدايښت وروسته له دوه ډوله زده کړو سره مخ کېږي. يعنې زده کړه په عمومي توگه په دوه برخو وېشل کېږي، چې يوې ته يې نارادي يا نفاعله زده کړه او بلې ته يې ارادي يا فعاله زده کړه وايي.

لومړۍ: نفاعله زده کړې (*Passive Learning*):

دا هغه زده کړې دي چې يو ماشوم يې په نارادي ډول د خپل چاپېريال په ليدو کتو او اورېدلو سره تر لاسه کوي.

که مو پاملرنه کړې وي چرگوري هم تر پيدايښت وروسته ډېر ژر دا زده کوي چې څه بايد وخورې او څه ونه خوري. له کوم ځای او کوم حيوان څخه ووېرېږي او له کوم ځای او کوم حيوان څخه ونه وېرېږي. دوی خو کوم ښوونځي ته نه دي تللي چې هلته يې دا زده کړې وي. دوی هغه ټولې ځانگړنې د نفاعلې زده کړې يا *passive learning* په بڼه زده کوي او يا هم که د نورو حيواناتو لکه مرغانو، حشراتو او نور بچې وگورو؛ نو دوی هم ټول د خپل ژوند د بقا لومړنۍ ځانگړنې د خپل ماحول په ليدنې او کتنې سره زده کوي. څرنگه چې ماشومان هم تر ډېره وخته د فعالې زده کړې يا *Active learning* ته چمتو نه وي نو تر دې وخته دوی ټولې زده کړې په نافعالي توگه ترسره کوي.

د مور، پلار او کورنۍ هر ډول کړه وړه د هغې کورنۍ پر ماشومانو او ځوانانو ډېر ژور اغېز لري. د ماشومانو د ودې او بشپړتيا يو نړۍ وال څېړونکی *Freud* ليکي چې د ماشومتوب د دورې ځانگړنې بيا د ځوانۍ او حتا د ټول ژوند په اوږدو کې ټاکنده نقش لري. د دغه

عالم له انده که يو ماشوم په وړوکتوب کې خوښ او ازاد وساتل شي، بيا دغه ډول ماشوم د ټول عمر له پاره په خپل ځان متکي، باادبه او د ښه شخصيت خاوند روزل کېږي. خو برعکس که د ماشومتوب لومړنۍ دوره له پامه وغورځول شي؛ نو دغه ماشومان ټول عمر په گوښي توب، نااعتمادۍ او له شخصيته کمزوري پاتې کېږي.

په لنډه توگه ويلای شو، چې د ماشومتوب د لومړيو مرحلو ځانگړنې او له ماشومانو سره په دې دوره کې سالم چلن او هغوی ته ځانگړې پاملرنه ارزښتمنه ده.

يوه بنسټيزه خبره چې موږ ټول ورته بايد څير شو، دا ده چې د ژوند لومړنۍ زده کړې د يوکس پر کړو وړو، شخصيت او خوی کې تر بل هرڅه زيات اغېزمنې وي؛ نو موږ پلار او خپلوان بايد دې ټکي ته پوره توجه وکړي.

هغه اغېزې چې موږ او پلار او د کورنۍ نور نږدې غړي يې د يو ماشوم په ژوند او خوی خصلت کې اچوي د همېشنو اغېزو (*Foot Prints*) په نامه يادېږي. ساينس دا څرگنده کړې ده چې دغه زده کړې د ماشوم په ژوند کې ټاکنده او همېشنۍ اغېزې لري. د بېلگې په ډول د کنجوسو او شومو کورنيو ماشومان هم اکثره کنجوس او شوم وي.

په دې وسيله د موږ و پلار او کورنۍ د ټولو غړيو پاملرنه دې ارزښتناکې مسئلې ته را اړول غواړو، چې دوی بايد په دې حساسو شېبو او پړاوونو کې خپل نقش، د هغې ارزښت او اغېزې اړينې وټولي. دوی بايد خپل ټول کړه وړه د خپلو ماشومانو سمې ودې ته داسې را وگرځوي چې د هغې په سم پرمختگ او روزنه کې اغېز ولري او د ټولو هغو خبرو، کړو وړو په کلکه مخنيوی وکړي، چې د يو ماشوم د سپکاوي او ناسمې لارښوونې لامل گرځي. د دې تر څنگ غواړم تاسې ځوانانو ته چې په نږدې راتلونکې کې به د بچپانو خاوندان شئ، د دې سپارښتنه وکړم چې تاسې هم په دې برخه کې خپلې دندې او مسووليتونه د يو مهربان پلار او موږ په توگه وپېژنئ او هغه اړينې وگڼئ او په درسته توگه يې تر سره کړئ.

دا هغه دندې دي چې ډېر ماشومان يې له کوچنيوالي څخه تر پاڅه عمره (۳۰ کلنۍ پورې) له خپل چاپيريال څخه ترلاسه کوي. زموږ هيله داده چې ځوانان او د دوی کورنۍ بايد د ژوند په دې بنسټيزه موده کې د خپلو دندو په جدیت او د هغو په اغېزو چې يې د يو ماشوم په راتلونکې ژوند کې په هر اړخيزه توگه لري، خبر او د هغې ټولو باريکېو ته څير وي. هر څومره چې مور و پلار او د کورنۍ غړي په يو ماشوم کې د پوهې، ځواک، جرات، ملاتړ، اعتماد او باور کولو روحیه په کلکه توگه وهڅوي، هماغومره به ماشوم پر خپل ځان متکي، هوښيار، زړه ور او باتريه وي.

که د يو ځوان په توگه تاسې په دې برخه کې د خپلې کورنۍ، ښوونځي، خپلوانو او د کور کلي د خلکو نيمگړتياوې گورئ؛ نو دا به ډېره ښه خبره وي چې په يو اخلاقي جرئت سره د هغې په وړاندې گامونه واخلي. د بېلگې په ډول که ستاسې پلار، مور او يا د کورنۍ کوم بل غړی، تاسې ته سپکه خوله و خوځوي؛ نو په ډېر درناوي ورته ووايئ چې (پلارجانه! مورجاني! کاکا يا لالا! دغه ډول خبرې زما پر شخصيت منفي اغېز اچوي او ستا له شخصيت سره هم ښې نه برېښي. که مهرباني وکړئ له داسې سپکو الفاظو څخه ډډه وکړئ دا به ښه وي). داسې مودبانه چلند به نه يوازې هغوی پر خپل دغه منفي عمل پېښمانه کړي؛ بلکې تر دې وروسته به هغوی ستاسې شخصيت ته په ځانگړي ارزښت قايل وي. په دې برخه کې مور او پلار او د کورنۍ نورو غړيو ته هم توصيه داده کله چې وگوري چې د دوی ماشوم کوم وران کار کوي؛ نو د دې پر ځاي چې ورته غوسه شي او بدې خبرې ورته وکړي، په کار دي چې ورته ووايي: (گلالي جانه! دغه کار ستا له شخصيت سره ښه نه ښکاري. دا مه کوه). نو له دې لارې تاسې هغه ته وايئ چې ته د يو شخصيت لرونکې يې؛ نو بيا به هغه همېشه کوښښ کوي چې خپل دغه شخصيت وساتي. دويم: فعاله او بشپړه زده کړې يا (*Active learning*):

دا هغه زده کړې دي چې ماشوم يې له خپلې مور، پلار د کورنۍ نورو غړيو او ښوونځي

څخه په ارادي ډول زده کوي.

د انسان عمر زيات او د عمر هره مرحله ځانگړي وجايب او دندې لري چې د هرې مرحلې وجايب بايد په خپل وخت کې د پام وړ وگڼل شي. که دغه وجايب په خپل وخت او په رښتيني توگه تر سره نه شي؛ نو بيا د هغې معاوضه گرانه او حتا ناممکنه وي.

کوچنيوالي او ځواني د زده کړې او ښه شخصيت د جوړېدو ځانگړې مودې دي. زده کړې ته پوره پاملرنه په ماشومتوب او ځوانۍ کې دوه بنسټيز عوامل لري:

لومړي: د کوچنيوالي او ځوانۍ دوره د نړۍ او چاپيريال په اړه د زده کړې ښه مرحله ده. دا هغه حساس وخت دی چې يو انسان په خپل ژوند پورې د اړوندو څېړنو ځانگړې ځواک لري؛ نو په همدې وخت کې کولای شئ چې د بېلابېلو څيزونو، وسايلو او سامان الاتو په تخنيکي او وظيفوي اړخونو ځان پوه کړي؛ نو د ټولو اړوندو شيانو په اړه ځانگړي او ژور معلومات زده کوي. علمي تحقيقاتو دا ښودلې ده، چې ماشومان تر ۷ کلنۍ پورې څومره شيان زده کولای شي په پاتې ۷۰ کلونو کې بيا هاغومره نشي زده کولای؛ نو بايد دا وخت بلکل ضايع نشي او ورڅخه جدي گټه واخيستل شي.

څرنگه چې په دې مرحله کې د ماشوم ماغزه د تجسس، تفکر او ارزيايي په حال کې وي؛ نو له همدې کبله دوی له ځان څخه عجيبې غريبې پوښتنې کوي، مثلاً لمر ولې له ختيز لوري راخيژي؟ او ولې په لويديځ کې لوېږي؟ اوبه ولې ټول عمر روانې وي؟ برېښنا څرنگه تولېدېږي او څنگه رڼا او انرژي ورکوي؟

هر ماشوم په خپل ذهن کې دغه ډول په زرگونو پوښتنې. دوي غواړي چې ځانونه په هر څه پوه کړي. کله چې يې د پلار بايسکل، موټر او يا ماشين ويچار شي او هغه يې جوړوي؛ نو ماشوم ورته ډېر ځير وي چې ځان په هغې پوه کړي؛ نو که له يوې خوا ماشوم په دې عمر کې زيات شيان زده کوي له بلې خوا په همدې عمر کې ماشوم د هغې زده کړې له پاره ښه ماغزه، فکر او ارامه حافظه هم لري، ځکه چې په دې وخت کې دی له يوې خوا د جنسي

غرايزو تر اغېز لاندې نه وي راغلی، چې هغه يې بې لارې کړي، سترگې او فکر يې هغې خوا او دې خوا ته مصروف کړي. له بلې خوا د کور کورنۍ، ښځې او بچيانو د مسوليتونو، د کور له نفقې پيدا کولو او داسې نور مسوليتونو څخه هم فارغ وي، چې په دې توگه ددې له پاره هم په دماغي توگه او هم د وخت له پلوه د دې کافي فرصت او شرايط وي چې هرڅومره کولای شي هغومره زده کړه وکړي او څومره چې دې د ژوند په بېلابېلو اړخونو ښه پوه شي، نو بيا د ژوند په بېلابېلو برخو کې ښه تصميمونه هم نيولای شي.

خبره مو د زده کړې، تعليم او تربیې کوله. غواړم ستاسې پاملرنه د تعليم تر څنگ تربیې ته هم راوگرځوم. موږ افغانان بايد په دې وويارو چې پخوا به زموږ په بېوزلي هېواد کې د پوهنې وزارت د تعليم او تربیې د وزارت په نامه يادېده. که څه هم د امريکايانو د راتللو نه وروسته افغاني حکمرانانو هم په کورکورانه ډول د غربيانو د برنامو کاپي گانې په افغانستان کې پيل کړې. حتا چې زموږ د تعليم او تربیې د وزارت نوم يې هم د تعليم وزارت په نوم بدل کړ؛ خو هيله من يم چې زموږ مشران به دې تېروتنې ته ژر په پام کې شي او د تعليم وزارت نوم به بېرته د تعليم او تربیې په وزارت بدل کړي. زموږ د تعليم او تربیې د وزارت ځانگړنې دا وې چې زموږ په ښوونځيو کې به زده کوونکو ته د ساينسي او مدني علومو تر څنگ د تربیې، اخلاقو، ښه کرکټر او شخصيت زده کړې هم ورکول کېدې. که له يوې خوا زموږ مور او پلار موږ ته د معلم او استاذ د ادب او حقوقو سپارښتنه کوله؛ نو له بلې خوا بيا زموږ استادانو او معلمينو هم په ښوونځي کې موږ ته د مور او پلار د ادب او حقوقو او د مشرانو او کشرانو د احترام او مينې زده کړې راکولې. د دې دواړو خواوو همکارانه لارښوونو زموږ له ماشومانو څخه با شخصيته، اخلاقي او گټور ځوانان جوړول.

متاسفانه په غربي نړۍ او په تېره بيا په امريکا کې په ټولو ښوونځيو کې يوازې د ساينسي او مدني علومو تدريس کېږي او په دې هېوادونو کې د اخلاقي زده کړې برخې نشته. د اخلاقي زده کړو نشتوالی د دې باعث شوی دی، چې په دې ټولنو کې ډېر شمېر ځوانان د

ډېر ضعيف کړکټر او اخلاقي معيارونو لرونکې دي. په نتيجه کې دوی د تل له پاره له يو لړ زياتو اخلاقي او اجتماعي ستونزو سره مخ دي. زه د يوه پوه او وطنپال افغان په صفت د خپل هېواد ددغه لوړ او عالي خصوصيت قدرداني کوم او له تاسې ځوانانو نه دا غوښتنه کوم چې د خپلو ساينسي او مدني زده کړو تر خوا د تربیوي زده کړو اړخونو ته هم کلکه پاملرنه وکړئ، چې د خپل شخصيت او کړکټر د سالمې روزنې له لارې په خپله ټولنه کې د يوه سالم او د قدر وړ شخصيت په توگه تبارز وکړئ، او خپل يو ځانگړی هدف غوره کړئ. زه د هېواد د تعليم او تربیې له مسوولينو څخه هم په کلکه دا غوښتنه کوم چې له يوې خوا دې دوی د تعليم وزارت نوم بېرته د تعليم او تربیې په وزارت بدل کړي او له بلې خوا دې د ځوانانو د سالمې تربیې په برخه کې د ټولو درسي موادو په هر اړخ کې دې د تربیې او د سالم پرمختگ او نمو معيارونه په اساسي توگه په پام کې ونيسي. تر هغه ځايه چې زه خبر يم، په دې وروستيو وختو کې د امريکا د نبراسکا پوهنتون يو شمېر کارکوونکو په ډېره بېرحمانه او بې مسوولانه توگه زموږ د هېواد تعليمي نصاب د پردو د خوشحالولو په غرض تبديل او خراب کړی دی. د نبراسکا پوهنتون دغو غوره مارانو سره له دې چې دا منله چې د يونسيف له خوا جوړ شوي تعليمي نصاب د نبراسکا د پوهنتون د نصاب په پرتله ډېر ښه او منظم و؛ خو له دې سره هم دوی د نبراسکا نصاب برتر وگاڼه او د هېواد د تعليم او تربیې له پاره يې هغه رسمي کړ.

دا د ډېر تاسف خبره ده چې زموږ د بچيانو تعليمي نصاب د سياسي ملحوظاتو ښکار کېږي. دا د پوهنې د وزارت مسووليت دی چې د داسې تباه کوونکو مداخلو مخه ونيسي. د تعليم او تربیې په برخه کې يوه ډېره په زړه پورې کيسه راياده شوه، غواړم له تاسې سره يې شريکه کړم.

د طب پوهنځي د څلورم ټولگي په ازموېنه کې يو استاذ د پينځو پوښتنو په لړ کې يوه پوښتنه داسې کړې وه: ستاسې د ليلې د اشپز نوم څه دی؟ او استاذ دې پوښتنې ته ۲۵ نومرې

ورکړې وې. البته د دې په وجه يو ډېر شمېر محصلين ناکام شول، او محصلينو شکايت وکړ. چې دا پوښتنه خو په طب پورې هېڅ اړه نه لري. استاذ ورته وويل: طب د انسانانو خدمت کول دي. دغه سړی چې د پينځو کالو راهيسې يې ستاسې خدمتونه کړي دي او تاسې د دې په قدر او ارزښت نه پوهېږئ، تاسې د طبابت کولو حق هم نه لرئ.

دا د هغو افغانانو مسووليت دی چې په بهر کې يې وخت تېر کړی وي او د لويديزو ټولنو په منځ کې يې ځينې مثبت ټکي موندلي وي؛ نو دوی بايد دا مسئله له خپلو هېواد والو سره شريکه کړي. د دې خبرې معنا به دا نه وي چې گوندې د لويديزې نړۍ ټول شيان تر موږ ښه او بهتر دي. که له يو پلوه زموږ هېواد د ښوونې او روزنې په ډگر کې له ډېرو نيمگړتياوو سره مخ دی؛ خو له اخلاقي پلوه بيا زموږ ښوونځيو زموږ د ماشومانو په سالمه روزنه کې ډېره مرسته کړې ده. دا چې زموږ د روزنې ځيني اړخونه نيمگړي دي دا د پوهو او هېوادپالو افغانانو مسووليت دی، چې د خپل کلتور دغه منفي اړخونه هېوادوالو ته په گوته کړي او د نورو نيمگړتياوو د سمونې له پاره يې اړينې لارښوونې وړاندې کړي. ما له يو شمېر هغو افغاني ځوانانو سره چې اوس په اروپا او امريکا کې اوسېږي، د دوی د ژوند د بېلابېلو پړاوونو په برخه کې مرکې وکړي، چې د خپلې ټولنې نيمگړتياوې درک او د هغې د سمون په لټه کې اړين وړانديزونه وړاندې کړم. دا راته جوته شوې ده چې لويديز ته تر تللو وروسته د دغو ځوانانو ډېري (اکثريت) د خپل کولتور له نيمگړتياوو څخه خبر شوي دي. د بېلگې په ډول: په پخوانيو کلونو کې به زموږ د استادانو دا عادت و چې يو زده کوونکي به درس نشو زده کولای او يا به ښوونځي ته ناوخته ورته، نو هغه به يې په لښتو واهه او کله نا کله به ځينو ناپوهو استادانو ور ته داسې دردوونکې سزاوې هم ورکولې چې ورسره به د ماشوم شخصيت ويجاړېده. د بېلگې په ډول ځينې معلمينو به متعلم ته بوټ په خوله کې ورکاوه. دا هغه منفي بېلگې دي چې بايد وبې غندو او د له منځه وړلو له پاره يې مبارزه وکړو؛ ځکه دغه رنگه سزاوې د ماشومانو روحيه او شخصيت وژني.

۲۰ - اسلامي زده کړي، د هغې اهميت او اثرات يې:

لومړۍ شى چې د دين په اړه بايد ووايو دا دى چې دين د ټولنې د نظم او نسق له پاره د لوى خداى جل جلاله له خوا هغه رالېږل شوي اصول دي چې د خلکو په منځ کې د مينې، محبت، اعتماد او همکارۍ او يو د بل له ضرر نه د ساتلو په خاطر رالېږل شوى دى. او د اديانو په منځ کې بيا د اسلام مقدس دين په ډېره روښانه توگه تر ټولو نورو اديانو په فوق العاده کامل، اجتماعي عدالتي او دگټو نه ډک دين دى.

باور وکړئ چې د اسلام پر مقدس دين زما عقیده هلته لا غښتلې شوه چې زه امريکا ته ولاړم. په امريکا کې ماته د دې لار هواره شوه چې د اسلام مقدس دين له نورو اديانو سره پرتله کړاي شم. زه هلته د بېلابېلو اديانو عبادت ځايونو ته لاړم، او د دوى له عالمانو او مشرانو سره مې ازادې خبرې وکړې. نو له نورو اديانو سره په پرتلې ماته دا لار ښه جوتې شوه چې سره له دې چې هر دين ځانته ځانگړي اصول لري او ټول اديان په بنسټيز ډول يو له بل سره يو شان دي؛ خو په يو څه ځانگړنو کې سره توپيرونه لري. د ټولو دينونو اساسي پيغام دا دى چې هر انسان بايد په ټولنيز ډول نورو ته گټور وي. خو د اسلام مقدس دين، تر نورو دينونو په ټولنيزه برخه کې لا زيات غني دين دى. له ما سره ددې هيله ده چې د اسلام د مقدس دين په ټولنيز اړخ يو ځانگړى کتاب وليکم. په لنډه توگه دا ويلاى شم چې د اسلام د مقدس دين ټول بنسټونه، احکام او مناهي هر يو پر خپل ځاي ځانگړي ټولنيز ارزښتونه لري.

که موږ د اسلام د مقدس دين پينځو بنسټونو او يا ستونو ته پام وکړو، دا بنسټونه له اسان نه پيلېږي او تدريجا سختېږي، او په همدې توگه د هغې گټې هم له فردي گټو نه پيل او پر پراخو ټولنيزو گټو بدلېږي. د بېلگې په ډول د کلمي مبارکې ويل او قبولول يو اسان او فردي عمل دى او د هغې گټې هم په زياته کچه شخصي دي؛ خو لمونځ بيا تر هغې يو څه گران

کار، او په هغې کې پر عقیدې سربېره د فزیکې کړاو او زحمت اړتیا هم وي، نو د هغې گټې هم لا زیاتې ټولنیزې دي. او بیا روژه ده، چې دا بیا پر فزیکې کړاو سربېره پر نفس، گېډه او خواهشاتو هم د یو ډول لاسبری دی. نو په دې توگه د هغې گټې هم له ځاني گټو نه وړ اخوا او په ټولنه کې په بېوزلیو خلکو پورې اړه لري. او بیا خو زکات ورکول تردې هم اوچت او په مادي ډول ستره قرباني ده، په دې توگه د هغې گټې نورې هم لا زیاتې او په ټولنه کې په لا زیاتو او ډېرو بېوزلو خلکو پورې رسیږي او بالاخره، د کعبې شریفې زیارت له مادي او فزیکې قربانیو سره تړلی او له ټولنیز پلوه دا د ټولې نړۍ د مسلمانانو تر منځ د یو نړۍ وال کانسفرانس ارزښت لري. تر ټولو په زړه پورې خو لا داده چې د حج په مراسمو کې د نړۍ له گوټ گوټ نه ټول خلک په یو ډول لباس (احرام) کې حج ته راځي. او ددې بنسټیزه موخه داده، تر څو خلکو ته ددې درس ورکړي چې د نړۍ بډایان پر خوارانو کوم تفوق نه لري.

د اسلام د مقدس دین د ډېرو نورو ښیگنو تر څنګ یو هم د اسلام د مقدس دین د لمانځه گټې دي. ما ډېر وخت له بېلابېلو ملایانو نه د لمانځه د رکعتونو په باره کې پوښتنې کولې، خو هېچا راته د قناعت وړ ځواب رانه کړای شو. ما د خپلې څېړنې په لاسته راوړلو کې دا ومونده چې د لمانځه رکعتونه او وختونه ټول په ډېر ساینټیفیک ډول برابر شوي دي. د بېلګې په ډول، سهار کې لمونځ ددې له پاره دی چې له خوب نه د راپاڅېدو وروسته باید چې سړی ځان پاک کړي او د اودس په کولو سره یوازې څلور رکعتو لمونځ وکړي چې پرې د کار ناوخته نه شي. بیا د سهار له لمانځه نه تر غرمې پورې لمونځ نه وي، ځکه چې خلک باید کار وکړي؛ خو له دې کبله چې ۴ - ۶ ساعته کار وکړي، نو بیا ورته د ډوډۍ خوړلو او څه دمې اړتیا شي؛ نو د دې له پاره چې د کار مکروبونه یې لرې کړي وي؛ نو بیا اودس وکړي، او له دې کبله چې د غرمې یې ډېره ډوډۍ خوړلې وي، نو باید دې چې لس رکعتو لمونځ وکړي. او بیا د غرمې تر ډوډۍ وروسته د ۴ - ۶ ساعتونو له پاره کار کوي، او

چې بيا له كاره رخصت شي، نو ددې له پاره چې د كار مكروبونه له ځان سره كور ته يونسې، بايد چې اودس او لمونځ وكړي. او ددې له پاره چې د كور پرې ناوخته نه شي نو يوازې ۴ ركعت له لمونځ بايد وكړي. او چې كله كورته ورشي بايد چې له خپلي كورنۍ او بچيانو سره لوبې وكړي او چې كله له لوبو څخه وزگار شي، نو بايد چې د لوبو مكروبونه هم لرې كړي، او ژر ژر پينځه ركعت له لمونځ وكړي او بيا چې د شپې ډېره ډوډۍ وخوري، نو بايد ۹ ركعت له لمونځ وكړي او بيا ددې له پاره چې پوره ارام او خوب وكړي، نو د ۹ نورو ساعتونو له پاره بيا لمونځ نشته. زه ځوانانو ته په كلکه سپارښتنه كوم چې بايد تل لمونځونه وكړي ځكه په ښه او سمه بڼه د لمونځ كول د بدن له پاره بشپړ گټور او تر ټولو تمرينونو ښه تمرين دى. نو زه وړانديز لرم چې لومړي بايد پلرونه، ميندي او نور خپلوان د اسلام د مقدس دين په ټولو مثبتو او ټولنيزو اړخونو خپل ځانونه ښه پوه كړي او په عملي توگه هغه پر خپل ځان عملي كړي او بيا د اسلام د مقدس دين دغه مثبت اړخونه خپلو بچيانو ته تدريس كړي، چې په دې توگه د خپلو ماشومانو له پاره د يو مثبت لارښود نقش ترسره كړاى شي.

۲۱ - د تعليم او تربيه په اړه مشورې:

يو بل ټكى چې د زده كړې په برخه كې يې يادول او پر هغې ټينگار كول ډېر اړين بولم، هغه دادى چې هر څه زده كول د ژوند له پاره ځانگړى ارزښت لري.

بهترينه زده كړه هغه ده چې يو ماشوم يې د دې له پاره وكړي چې دا به زما په درد وخوري، نه دا چې زه يې بايد زده كړم چې په ازموينه كې بريالى شم. هر هغه څه چې تاسې يې ددې له پاره زده كوي چې په ژوند كې به مو په درد وخوري، هغه به مو بيا هېڅكله له ياده ونه وځي، هغه څه چې تاسې يې يوازې د ازموينې له پاره زده كوي، د ازموينې تر مهاله به مو هم په ياد پاتې نشي.

په دې برخه كې زه د محترمو معلمينو او استاذانو پاملرنه يو ټكي ته را اړوم او هغه دا چې كو ښښ وكړي د هر درس له وركولو نه دمخه هغه موضوع ته د ځوانانو له ژونده سره اړيکه

ورکړي، يعنې د دې موضوع زده کول ولې مهم او څرنگه به هغه د ده په ژوند کې په کار راشي. پر موضوعاتو د پوهېدو د ښه اغېز په اړه دوه بېلگې له تاسو سره شريکوم:

لومړۍ: زه لا په ښوونځي کې نه وم شامل شوی چې موږ يو کورنی معلم درلود، چې عبدالروف خان نومېده او هغه زما مشر ورور او زموږ په کورنۍ کې له ما نه مشرانو هلکانو ته له وخت نه وروسته سبق وايه. زه به پينځه کلن وم يوه ورځ نوموړي استاد وويل چې: (شمېر زده کول تاسې هوبنياروي او بيا به تاسې څوک نشي غولولای.) دې خبرې له شمېر زده کولو سره زما مينه پيدا کړه، چې په يوه اوونۍ کې مې تر ۱۲ پورې شمېر ليکل او لوستل زده کړل. نو چې کله په ښوونځي کې داخل شوم که څه هم زه ډېر ورکوتی وم او زما نور ټول ټولگيال تر ما غټان ول؛ خو زه له هماغې لومړۍ ورځې راهيسې په حساب کې تر ټولو دمخه وم، او د خپل ښوونځي غښتلی او تکړه زده کوونکی او بيا د لېسې په دوره کې هم د نورو مضمونو تر خوا د حساب او الجبر په مضمونونو کې تکړه زده کوونکی وم. د همدې ښه بنسټ په برکت ما په حساب کې څلور اختراعات هم تر لاسه کړل، چې په نړۍ کې منل شوي دي او د امريکې د کانگرس په کتابتون کې هم دغه اختراعات زما په نامه ثبت دي.

دويمه بېلگه يې د اتم ټولگي د فزيک په مضمون کې د محذبو او مقعرو هېندارو مسئله وه، استاذ موږ ته ويلي وو چې (دا همدا قوانين دي چې د سترگو د عينکو د جوړېدو سبب شوي او پانده خلک کولای شي د همدې علم په مرسته ليک ولولي.) زه دې مسئلې د فزيک دغې برخې ته دومره وهڅولم چې زما همدا اوس (۴۰ کاله وروسته) هم په ياد دي چې ما هغه مهال د خپلو ځمکو په يوه برخه کې تر يوې ونې لاندې په يوه چوتره کې دغه هېندارې رسمولې او له هغې څخه د وړانگو په تېرېدو سره مې د عکس د توليد فورمولونه زده کول او هغه فرمولونه مې نن هم په ياد پاتې دي.

نو دا يوه خورا ارزښتناکه موضوع ده چې هر ښوونکی بايد د خپل ورځني درس اړيکه د

زده کوونکیو په ژوند پورې ونښلوي او زده کوونکي پر دې وپوهوي چې د دې موضوع زده کول به څرنگه د هغوی په ژوند کې په کار راشي. کله چې زده کوونکي پر دې اصل پوه شول او د هغې درس زده کولو ته ځیر شول؛ نو بیا یې هغه درس تر عمره پورې زده او د هغې تحلیل، ارزیابي او کارول به یې وړ ته ډېر اسان وي. نو په دې برخه کې زما توصیه داده چې د ځوانانو د ژوند لومړنۍ مسوولیت د دوی زده کړې او په ټولو درسي توکو د ځانونو بڼه پوهول دي. باور وکړئ که تاسې د لومړي ټولګي درس په ژوره توګه ولولئ، نو دویم ټولګي به درته ډېر اسان وي او ټول عمر به د ښوونځي له لوست او زده کړې نه خوند اخلي او ازموښتونه به درته چمتوالی اسان او بې اندېښنې وي.

ددې یو ښه مثال هم دادي چې د محمد اسماعیل په نوم یو استاد یو وخت زما میرمنې ته د انګلیسي ژبې درس ورکاوه. دغه استاد ځني داسي ښه او اړوند مثالونه استعمالول، چې هغي سره به شاګرد هغه موضوع ډېره ښه زده کولای شوه. د مثال په توګه، دې استاد، ددې له پاره چې شاګرد ته د څلورخواو یو ښه مثال ورکړي، نو ده د **NEWS** د کلمې نه ګټه اخستله. او هغه یې داسي تشریح کوله. **N** د **North** له پاره، او **E** د **East** له پاره، **W** د **West** له پاره، او **S** د **South** له پاره غوره شوي، چې باید د هري خوا نه خبرونه پکې شامل وي. دا یو ډېر ښه مثال دي.

بل مثال یې دادي چې ما یو وخت د پښتو ژبې درس ورکاوه. ددې له پاره چې خپل شاګردان په دې پوه کړم چې د پښتو کوم توري دي چې هغه په اخر کې د بل توري سره نشي یوځای کېدای. ځدنگه چې دا توري د (ا، ر، د، و) توري، او ددوي پوري مربوط توري لکه (ا، د، ز، ډ، ر، ز، ژ، پ، ږ، او و دي) نو ما داسي یو مثال ورته راوویست چې. اردو، عسکرو ته وایي، او عسکر نه غواړي چې د شا له خوا دي ورپوري څوک ونخلي، نو دا توري هم د شا له خوا د بل توري پوري نه نښلي. چې دي طریقي زما شاګردانو سره ددې موضوع په زده کړه کې ډېره ښه مرسته وکړه.

د درس د زده کړې په برخه کې يو بل مهم اصل له تاسې سره شريکول غواړم او هغه دادی. کوښښ وکړئ چې درس هاغه وخت ولولئ چې ماغزه مو ارام او استراحت موکړی وي. په ځانگړي ډول د سهار له خوا وختي د سبق ويل ډېر گټور دي. ځکه چې په دې وخت کې دماغ تازه او په يوې موضوع پوهېدل اسان وي او په دې وخت کې د هرې موضوع لوستل هم تر زيات وخت پورې په حافظه کې پاتې کېږي. غواړم په دې برخه کې خپله يوه کېسه در سره شريکه کړم:

زما په ياد شي چې ما به د خپل ټول تعليم او تحصيل په موده کې تل سهارې سبق لوسته. زما ډېر ملگري او ټولگيوال به د شپې تر ناوخته ناست وو او درسونه به يې لوستل او زه به وېده کېدم، خو زه به سهار وختي پاڅېدم، دوی به ویده وو ما به يوساعت يا يو نیم ساعت درس ولوست. خو کله چې به د ازموېنو نومرې راووتې، نو ما به له خپلو ملگرو څخه ښې نومرې وړلې، دوی به هک پک وو. ولې اصلي لامل يې دوه شيان وو: لومړی دا چې ما به د شپې پوره ارام او خوب کاوه او سهار وختي به راپاڅېدم، بهر به لاړم هوا به تازه وه او شا او خوا به هم چپه او چوپتيا وه، زما فکر او ماغزه به سبق ته ښه چمتو وو؛ نو که به ما لږ وخت سبق ولوست نو هغه به مې په ښه توگه په مغزو کې پاتې کېده.

دويم لامل يې دا و چې ما به هره ورځ نه يواځې د تېرې ورځې درس پر هماغه ورځ تکرار او؛ بلکې په لنډ ډول به مې د سبا ورځې درس هم يو ځل کول. چې دې لنډې کتنې به له ما سره مرسته کوله او کله چې به معلم د هغې موضوع تشرېح کوله؛ نو زه پرې په ټولگي کې پوهېدای شوم. کله چې به بيا له ټولگي راغلم، نو اړونده موضوع به مې تکراروله، هغه موضوع به مې د تل له پاره په ژوره توگه حافظې ته سپارله؛ نو زه له هر ځوان څخه غوښتنه کوم چې:

۱. خپل درسونه د سهار له خوا وختي ولولي.
۲. د هرې ورځې درس له ټولگي نه د فراغت پر مهال تکرار کړي.

۳. د سبا ورځې درسي موضوع يو ځل مخکې له مخکې ولولي.
۴. هرڅه چې لولۍ پر دې فکر وکړې چې دا موضوع به څرنگه زما په ژوند کې مرسته وکړي. زده کوونکي دې سبق د ژوند د اړتيا له پاره ولولي نه دا چې په ازموینه کې د برياليتوب له پاره.
- ۵: کله چې ستړيا درک کوي، سبق بس کړي. يا استراحت وکړي او يا هم د لوبو او ساعت تېريو په سرته رسولو، خپل دماغ تازه، ځان غښتلی او چمتو کړي.
- ۶: ژوند يواځې سبق ويل نه دي، د سبق تر څنگ په سپورتي لوبو او تمريناتو ځانونه روږدي کړي. دا ستاسې له روغتيا، پياوړتيا جرئت او حافظې سره ډېره مرسته کوي. د دې تر څنگ کېدای شي چې يو کامياب او وتلی لوبغاړې شي، په سپورتي لوبو کې مشغولېدل، تاسې له يو لړ منفي او بدو کارونو څخه هم ژغورلای شي.
۷. د سبق او سپورټ تر څنگ کوښښ وکړي چې په يوه هنري برخه کې هم تشبث، لاسبري او لېوالتيا ولري. د موسيقۍ يوه اله زده کول، د سندرو ويل، او اورېدل، اتني زده کول، انځورگري، نقاشي، ليکگري او داسې نور نه يوازې د فکر له ښه والي سره مرسته کوي؛ بلکې ستاسې صحت، شخصيت او په ټولنه کې ستاسې د پېژندگلۍ ښه وسيله کېدای شي.
۸. د درس تر څنگ يو څه وخت په خپل چاپيريال کې ثوابي، ټولنيزو او داوطلبانه کارونو ته هم ورکړي. کوښښ وکړي چې د جومات، روغتون، ښوونځي او کورکلي په پاکوالي او نورو خدمتونو کې د مخکښ او خدمتگار په څېر واوسي. کوښښ وکړي چې په اوونۍ کې له ۵ نه تر ۱۰ ساعتو پورې رضاکارانه کارونه تر سره کړي.
۹. د تعليم پر مهال تر ټولو ښه کار به دا وي چې په لاندینو ټولگيو کې داوطلبانه درس ورکړي او يا هم له يو يا څو ماشومانو سره تر وخت وروسته په کورونو کې درس ووايي. نورو ته ورښوول د زده کړې بهترينه لار ده.

۱۰. دنورو په کاغذونو او کتابونو کې بې اجازې لاس مه وهئ:

ټولو پلرونو، ورونو، خويندو او ځوانانو ته په کلکه سپارښتنه کېږي چې حتی دخپلو بچيانو کتابونه او شخصي شيان ونه گوري. داځکه چې د هر چا شخصي شيان ځانته يو محرميت لري که تاسې دهغو په شيانو کې ې لاس ووهئ نو ممکن چې هغوی هم ستاسې په شيانو کې لاس ووهي.

۱۱. دچا کاغذ او خط او يا نور شيان بې اجازې مه ولولئ. که مو دکوم شي دلوستلو ځانگړې مينه او علاقه درلوده، نو لومړی دهغه شخص نه اجازه واخلي او بيا يې ولولئ.

۱۲. که ستاسې ملگرې او دوست يا خپلوان کوم ښايسته څيز اخيستی وي، هغه دې ته مه هڅوئ چې هغه څيز تاسو ته درکړي. مثلاً ځنې کسان چې يو ښه شی وگوري نو بيا وايي چې (واوا، دغه شی خو زما ډېر خوښ شو) چې دا ښه خبره نه ده ځکه چې هغه شخص دې ته اړ کوي چې هغه څيز تاسې ته درکړي. ښه به دا وي چې ددې په عوض داسې وويل شي چې (واوا، دا ډېر ښايسته قلم دی، او يا داچې دا قلم له تاسو سره ښه ښکاري) نه داچې داسې ووايو چې (دا قلم زما ډېر خوښ شو) ځکه چې ددوهمې جملې استعمال هغه سړی دې ته هڅوې روي چې بايد تاسې ته يې درکړي.

۱۳. دخپل ژوند ټولو شيانو ته لکه سفرونه، مجلسونه، واده او نورو ته مخ کې له مخ کې تياری ونيسئ. پدې تياری کې ټول هغه کارونه چې تاسی ئي بايد دهغه کار د شروع نه مخ کې وکړي هغه ټول وليکې، او بيا هغه کارو نه چې دهغه کار په اوږدو کې يي بايد وکړي هغه بيل وليکې، او هغه څيزونه چې يي بايد دهغه کار نه ئي ورسته وکړي، هغه بيل وليکې.

دمثال په ډول: که تاسې يو سفر ته روان يئ نو ټول هغه شيان چې د سفر نه مخ کې بايد تکميل کړي، هغه بيل وليکې او د سفر نه مخ کې دهغی په کولو او عملی کولو لاس پوري کړئ. بيا هغه کارونه چې تاسې يي بايد ددی سفر په اوږدو کې وکړې هغه بيل وليکې.

همداراز هغه کارونه چې د سفر نه وروسته يې بايد وکړې هغه بيل وليکې . خو دالست له ځان سره ولري چې د ضرورت په وخت کې نوی مواد په کې ور اضافه کړای شي. ددی لستونو مخکې له مخکې تهيه کول داگټه لری چې پداسی وختو کې اکثره سړی په ذهني لحاظ تر فشار لاندی وی، او که دلست له مخی کارونه اجرا نه کړی، نو ممکن چې ځني کارونه او حتی ځنی مهم کارونه یی له یا ده ووځی. نو دغه لست سړی سره ددی کومک کوی چی سفر ته دتللو په وخت کې، د سفر په اوږدو کې او همدا راز د سفر نه د بیرته راتللو په صورت کې بیا هغه کارونه په داسی یوه منظمه توگه تنظیم کړي چې دهر کار له پاره به مناسب او ټاکلې وخت ولری او تر ممکن حده به خپل کارونه تر سره کړې.

۲۲ - د کتاب د لوستلو او ساتلو په اړه مشورې:

مور او تاسې کله نا کله یو څه لولو او یا په ځینو ځانگړو مجلسونو، غونډو او مېلمستیاوو کې د ځینو پوهانو، علماوو او اغېزمنو خلکو خبرې اورو. خو کله کله په هغې کې یوازې یو څو خبرې داسې وي چې د هغې زده کول او په سمه لاره د هغې کارول نه یوازې زموږ علمیت زیاتوي، بلکې په محفلونو او غونډو کې د هغې سم ویل په ټولنه کې د سړي د شخصیت د تثبیت او پېژندنې بڼه شرایط برابروي.

ددې له پاره چې مو له دې اصل څخه په بڼه توگه د تل له پاره گټه تر لاسه کړي وي بڼه به دا وي چې د هر کتاب، ورځپاڼې او مجلې تر لوستلو وروسته او یا هم د هر مجلس له خلاصیدو وروسته دغه ډول ځانگړې خبرې په خپلې ټاکلې کتابچې کې په ټاکلې برخه کې وليکئ. د یادښتونو دغه غټه کتابچه باید پټه وساتئ او دننه یې پر څو خپرکو او برخو ویشئ. د کتابچې په پیل کې د خپرکو یو لیکلې وليکئ. د کتابچې پر ټولو مخونو باندې گڼه ووهئ او تر هر خپرکي لاندې خپلې ټاکلې څرگندونې، معقولې او کیسې وليکئ. بېلگې، کیسې او متلونه ځانگړي ارزښتونه لري. د دوی راټولول، ساتل او مناسب کارول

تاسې ته په هر مجلس کې د خبرو کولو له پاره ټاکونکي، جرئت او ښه شخصيت درکوي. لطفا دې اصل ته ځانگړې او جدي پاملرنه وکړئ. په دې برخه کې زما سپارښتنه داده چې د معلوماتو له پاره ځانگړې کتابچه او د لنډو کيسو او نورو ارزښتناکو خبرو له پاره ځانگړې کتابچه ولرئ.

د ماخذونو پر ځای کارول:

يو له هغه شيانو څخه چې ستاسې شخصيت په مجلسونو کې تر نورو لوړوي هغه د حوالو ورکول دي. حوالې په دوه ډوله دي:

الف: ليکلې حوالې:

په دې برخه کې تاسې د ځينو عالمانو، پوهانو د نظرياتو لنډيز د يوې ځانگړې موضوع په اړه ذکر کوئ. دا ډېره مهمه خبره ده چې لومړی تاسې د هغه عالم او ليکوال نوم پوره وپېژنئ او بل دا چې د هغې اصل خبره هماغسې چې ويلې يې ده ذکر يې کړئ. د نورو علماوو او شخصيتونو ليکلې حوالې ډېرې مهمې دي او دا ستاسې د لوستنې او معلوماتو کچه تثبیتوي. ددې له پاره چې دا کار مو په موفقيت تر سره کړي وي لاندې مشورې ارزښتناکې دي:

۱. کوبښن وکړئ چې په خپله ټاکل شوې رشته کې د عالمانو او ليکوالانو اثار ولولئ.
۲. د هر اثر د لوستلو پر وخت مهمې جملې په ښه کړئ، ښه به دا وي چې د يو کتاب تر لوستنې وروسته د هغه کتاب په اړه يوه لنډه، يوه يا دوه پاڼې ليکنه وليکئ چې دا کتاب مو کله لوستی و، اصلي موضوع يې څه وه. پر تاسې يې څرنگه اغېز کړی او د دې کتاب د حوالې وړ معلومات او مقولې څه دي.
۳. د دې لنډيز له پاره يوه ځانگړې د يادښت کتابچه واخلي او د هر کتاب تر لوستلو وروسته د هغه کتاب په برخه کې دغه لنډ معلومات په خپله ځانگړې کتابچه کې وليکئ. همدا راز کولای شئ چې خپله د ماخذونو کتابچه پر څو بېلابېلو موضوعاتو وويشئ او د

هرې موضوع په اړه حوالې په هماغه برخه کې وليکئ. دا به د اړتيا پر وخت ستاسې کار ډېر اسانه کړي.

۴. زما به ځوانانو ته دا مشوره وي چې ځان ته يو داسې ليکلې جوړ کړئ چې په کې خپل ټول لوستل شوي کتابونه، د لوستلو له نيتې او موضوع سره ثبت کړئ د بېلگې په ډول ستاسې ليکلې به دا رنگه وي.

گڼه: د کتاب نوم، د ليکوال نوم، د کتاب موضوع، د کتاب اثر، د کتاب يادښت د لوستنې نېټه، او نور

د بېلگې په ډول، زه په ۱۷ کلنۍ کې د پوهنتون محصل وم چې ما د اجمل خټک يو کتاب ”دا زه پاگل وم“ ولوست دې کتاب په ما کې د ثبات، مقاومت او مبارزې احساس دومره پياوړی کړ چې همدا اوس هم په هماغې انرژۍ روان يم.

نو کله چې تاسې داسې يو ليکلې ولرئ چې په کې مو د لوستل شويو کتابو نومونه او د هغو کتابونو مهم معلوماتونه او مقولې په لنډ ډول ليکلي وي؛ نو کولای شئ چې په ډېره اسانۍ هغه بيا وگورئ او د اړتيا پر وخت هغه ژر پيدا کړای شئ.

۵. د هر کتاب په پيل يا پاى کې د هغه ليکوال د نورو کتابونو لست هم وي. کوبښن وکړئ چې د خپلې خوښې د ليکوال له هغو لستونو څخه نور کتابونه غوره کړئ او وېې لولئ.

۶. کتاب مو چې واخيست، بيا يې له لاسه مه ورکړئ او خپل ځان ته يو کتابتون ترې جوړ کړئ.

۷. د کتاب ډېر غله او دښمنان هغه ملگري وي، چې کتاب امانت وړي نه يې لولي او نه يې بېرته ورکوي. هيچاته کتاب د هغې د بېې له امانت اېښودلو پرته مه ورکړئ. که څوک غواړي چې ستاسې کتاب وړيا ولولي، دا ښه خبره ده، خو حطماً ترې د کتاب بيه، حتا يو څو روپۍ زياتې ترې امانت واخلي او چې کله يې کتاب بېرته راوړ بيا پيسې ورکړئ، يا ورته بل معادل کتاب ورکړئ. په دې برخه کې د هيچا مخ هم ونه کړئ. که نه نو ډېر ژر به

مو کتابتون له منځه ولاړ شي، او بيا به مو د کتاب اخیستلو مینه هم مخ پر کمېدو شي.

۸. کله چې مو کتاب تر لاسه کړ، سمدلاسه پرې خپل نوم وليکئ او يا پرې ټاپه ووهئ. پر کتاب د نوم لیکلو بڼه ځای د کتاب اړخ دی، چې په اسانۍ سره کتل کېږي، او دا د کتاب له ورکېدو څخه تر یوه حده مخنیوی کولای شي. خو زما یو دریور محمد شفیق چې ډېر هوښیار ولې متاسفانه زده کړې ترې نیمگړې پاتې شوي دي ولې بیا یې داسې یو ابتکار اختراع کړی چې د کتاب په غاړه خپل نوم په یو ځانگړي مهارت لیکي چې ښکاري هم نه ولې کله یې چې په خاص شکل ونیسئ بیا نوم پرې لوستل کېږي.

۹. چې کله هم ممکنه شوه او د دې وخت مو تر لاسه کړ چې دې کتاب د لیکوال سره وگورئ نو دا کتاب ورته وړاندې کړئ او ترې غوښتنه وکړئ چې تاسې ته یې ډالۍ کړي.

۱۰- بله لار چې تاسې کولای شئ د هغه له مخې موزونې ټوکې، مقولې او حوالې راټولې کړئ، هغه په مجلسونو کې د نورو خلکو له خوا د هغې ویل دي. لطفا کوښښ وکړئ چې د هر مجلس له پاره یوه ځانگړې کتابچه ولرئ او په کې په مجلس پورې تړلي ټول معلومات یو ځای درج کړئ. مثلاً که ځینې ویاندویان ځینې حوالې کاروي، نو هغه یادښت کړئ چې بیا یې د خپلو حوالو کتابچې ته ورسوئ او هلته یې ثبت کړئ.

۱۱. دا به ښه لاره وي چې داسې غونډو ته تر تللو دمخه خپله دغه د حوالو کتابچه ولولئ او ځینې اړونده حوالې له ځان سره یادښت کړئ او د اړتیا پر مهال یې وکاروئ. د عالمانو او مهمو شخصیتونو حوالې او د هغوی اغېزمن کارونه په مجلسونو کې ستاسې اغېز زیاتوي.

ب: ژوندۍ حوالې:

کوښښ وکړئ چې له ځینې پېژندل شویو، سمیه یېزو، ملي او نړۍ والو شخصیتونو سره د ځانگړو موضوعاتو په اړه خبرې اترې وکړئ او د دوی د خبرو ځینې ځانگړي ټکي وليکئ او بیا هغه له نورو سره په خبرو او مجلسونو کې د حوالو په توگه وکاروئ.

د بېلگې په ډول: ما په _____ نېټه له _____ سره لیدلي وو او هغه په

دې برخه کې وويل .-----

د داسې حوالو ورکول درې شيان تثبيتوي:

۱- دا چې تاسې يو متشبت شخص يئ او له داسې اوچتو خلکو سره مو ليدنې کتنې کړې دي.

۲- تاسې چې په کومه موضوع خبرې کوئ. په دې اړ مو ډېر کار کړی.

۳- د دې موضوع په اړه تاسې د يو پېژندل شوي سړي د خبرو او موضوع حواله ورکوي دا ډول حوالې د مجلس ډېری غړي تر ډېره ستاسې د شخصيت، پوهې او ځواکمنۍ تر اغېز لاندې راولي.

شپږم څپرکي

د ځوانانو د شخصيت په اړه دده کورنۍ او ښوونکو ته لارښوونې

۲۳ - کورنۍ ته لارښوونې:

په دې کې هېڅ شک نشته چې هر څوک غواړي چې د هغوی اولادونه په ټولنه کې د ښه شخصيت خاوندان وي. اجتماعي څېړنو دا ثابته کړېده چې حتا غله او نور ټولنيز مجرمين هم نه غواړي چې د هغوی اولادونه دې په ټولنه کې بې هوښه او بې شخصيته وي. خو مشکل په دې کې دی چې زياتره وخت د ناپوهۍ په وجه ځينې پلرونه او ميندې بې له دې چې د خپلو خبرو او کړو وړو عواقبو ته متوجه شي، د خپلو ماشومانو شخصيتونه وژني او کله کله خو سره له دې چې دوی کولای شي د خپلو بچيانو د شخصيت په جوړونه کې لازمي او موثره ونډه واخلي، ولې دوی بيا له دې کبله چې يا د دې موضوع په ارزښت نه پوهېږي او يا هم ورته د شخصيت ورکونې او شخصيت پالنې لارې چارې معلومې نه وي؛ نو دوی ډېر کله بيا په نارادي توگه او يا هم د خپلو ناتوانيو په وجه دغه کار په درست ډول نه ترسره کوي، او په نتيجه کې يا د خپلو بچيانو شخصيت وژني او يا هم د دوی د شخصيت په جوړونه کې لازمي ونډه نه اخلي. نو د دې له پاره چې ددغه ډول پلرونو، ميندو او وروڼو خوښو سره مو ښه مرسته کړي وي، دا کتاب مو وليکه تر څو د دې کتاب د لوستلو له لارې يو شمېر وطنوال هغو مسووليتونو ته چې دوی يې د خپلو بچيانو پر وړاندې لري په جدي توگه متوجه کړو. تر څو دوی خپل دغه مسووليتونه په درست توگه ادا کړي.

په دې اړه والدينو ته زموږ لارښوونې دا دي:

۱- والدين بايد پر دې پوه وي چې د دوی کړه وړه او خبرې هر څه د ماشومانو پر شخصيت

اثر لري نو:

الف: ماشومانو ته بدې خبرې چې د دوی شخصيت ته صدمه رسوي (لکه چپ شه، خره، سپيه، او داسې نورې بدې خبرې) مه کوئ.

ب: د ماشومانو پر وړاندې يو بل ته او حتا د خپلو مخالفينو په اړه هم بدې خبرې مه کوئ.
ج: د ماشوم پر وړاندې درواغ مه وایئ او يا هم ماشومان پر درواغو ويلو مه روږدوئ. د مثال په توګه کله چې يو څوک راشي او ستاسې پوښتنه کوي، ماشومانو ته مه وایئ چې (ورته ووايه، چې نشته).

د. هېڅکله هم خپل ماشومان د دوی د ملګرو او نورو ماشومانو پر وړاندې مه تهديدوئ.
حتا که دوی ډېر غلط کار هم کړی وي، صبر وکړئ او بيا ورسته ورته ځانته سزا ورکړئ.
ه. له ماشوم سره په خپلو وعدو کې احتياط وکړي. هېڅکله هم داسې وعده مه ورسره کوئ چې هغه نشي تر سره کولای.

و. د ماشومانو پر وړاندې جنگ مه کوئ، او حتا چې په لوړ اواز خبرې هم يو له بل سره مه کوئ.

ز: د ماشومانو پر وړاندې يو بل ته مه په غوسه کېږئ، دا ستاسې ماشومان په روحي ناروغيو او بې جرړتۍ اخته کوي.

ح. ماشومانو ته هر وخت مه په غوسه کېږئ. اما دا په دې معنا نه ده چې ماشوم ته بايد د سره غوسه و نشي. په ځانګړيو وختونو کې ماشومان جدي دسپلين او غوسې ته ضرورت لري. خصوصاً چې کله دوی کوم داسې کار کوي چې هغه د دوی صحت او سلامتيا ته صدمه رسوي؛ نو بيا ورته په کلکه غوسه کول پکار دي. خو دا غوسه بايد نه وهل وي او نه ښکښلې کول، او يا کومه بده خبره کول. بلکې بايد ورته په جدي او لوړ اواز ووايي، (چې مه کوه) او بيا ورته د دې علت توضيح کړئ، مثلاً (خطرناک دی) يا (دا به دې مړ کړي). خو که تاسې ماشوم ته هر وخت غوسه کوئ، دا ستاسې د غوسې او قهر ارزښت او

اثر راځموي.

ط. د بچپانو پر وړاندې له خپلې مېرمنې او نورو بچپانو سره ځانگړې مينه وکړې، دا کار ستاسې او ستاسې د بچپانو تر منځ د مينې، اعتماد او نېک باوري سبب کېږي. د مور و پلار له مهمو وظيفو څخه يو هم له ماشومانو سره د مکتب د سبق ويل او تکرارول دي. دا خبره ستاسې او د ماشومانو تر منځ مينه او علاقه ډېره زياتوي. حتا هغه پلار او مور چې ليک او لوست يې هم نه وي زده، که خپل ماشومان کښوي او ورته ووايي چې زما په مخکې خپل سبق ولوله، دا د هغه ماشومانو سره ډېره مرسته کولای شي. له بلې خوا تاسې کولای شئ چې په خپلې موجودگۍ کې غټو ماشومانو ته لارښوون وکړئ چې له ورو ماشومانو سره سبق ولولي.

انعامونه:

خپل ماشومانو ته شاباس، افرين، او ښه هڅوونکي کلمات وکاروئ. هغوی ته ډالۍ او بخششونه په داسې وختونو او ترتيب سره ورکوئ چې د دوی له پاره حيرانوونکې او له توقع نه لرې وي. که ماشوم مخکې له مخکې پوه وي چې دوی ته ډالۍ ورکول کېږي، نو بيا هغه ډالۍ دومره اغېز نه لري. نو کوبښن وکړئ چې د هغوی ډالۍ دوی ته ناڅاپي او حيرانوونکې وي.

ستاينه:

مور او پلار بايد د بچپانو پر وړاندې گټه پاليسي ولري. يعنې يو د بل خبره تقويه کړي. خو برعکس دا ډېر خطرناک عمل دی چې مور د پلار په مقابل کې او يا پلار د مور په مقابل کې د ماشوم پلوي کوي. بايد هر يو کوبښن وکړي چې د بل د تعليم او خبرې پلوی وکړي، ولوکه هغه په غلطه هم وي، خو وروسته دې بيا په دې اړه خبرې ورسره وکړي. او تر دې ښه طريقه به دا وي چې: که پلار په غوسه و او مور پوه شوه چې پلار په غلطه په غوسه شوی دی؛ نو په ډېر احتياط سره دې پلار را جدا او پوه کړي اما د ماشوم پر وړاندې دې د

پلار مخالفت نه کوي. دا موضوع ډېر ژور اثرات لري چې په گټه او تاوان يې بيا وروسته موراو پلار پوهېدای شي. خو متأسفانه هغه وخت بيا ډېر ناوخته شوي وي. د دې موضوع بڼه شکل دا دی چې مور ماشومان له پلار نه يو څه وډاروي او ورته ووايي چې (دا کار مه کوه چې پلار دې خفه کېږي يا په غوسه کېږي) او پلار هم بايد همدغه شان لاره په کار واچوي.

مينه، خندا او لوبې:

- له کوچنيانو سره مينه او محبت کول او له نورو خلکو سره په ورين تندي او خندا غږېدل په تاسې کې د مينې تخمونه کري.
- کوچنيانو ته په درنه سترگه وگورئ او مينه ورسره وکړئ. کله چې مو لږ وخت هم پيدا کاوه، د خپلې کورنۍ او د کلي له ماشومانو سره لوبې وکړئ. پرېږدئ چې دوی لوبې وگټي، يعنې تاسې دوی ته لوبې بايلئ. ماشومان په درنو نومونو يادوي.
- خپل ماشومان هېڅکله هم د هغوی د ملگرو او نورو خلکو پر وړاندې مه توهينوي او تحقيروي. ځکه دا کار د هغوی شخصيت او غرور وژني او بيا دوی د نورو خلکو د تحقير وړ گرځي او دوی ته هم بيا توهين او تحقير خپل هغه ارزښت له لاسه ورکوي.
- برعکس توصيه داده، چې د خپلو ماشومانو ډېر واړه برياليتوبونه او بڼه کارونه هم په ډېر درنښت او وياړ سره د دوی د ملگرو او نورو خلکو پر وړاندې ياد کړئ. ساينس دا څرگنده کړې ده، چې نمانځل او هڅول د يو انسان په سمونې کې تر بل هر څه ډېر اغېزمن دي.
- هېڅکله هم د خپلو ماشومانو پر وړاندې چا ته سپکې او سپورې خبرې مه کوئ.
- د دوی پر وړاندې درواغ مه وايئ. ځکه دا په نا مستقيم ډول دوی ته ويل دي چې درواغ ويل کوم بد کار نه دی.
- له ماشومانو سره د منفي جملو له کارولو څخه په کلکه ډډه وکړئ. هېڅکله هم

ماشومانو ته دا لاندې جملې او يا هم ددې په څېر نورې بدې جملې مه کاروئ:
چپ شه! غلي كېنه! ته نه پوهيرې! كم عقله! خره! سپيه! چارپايه! گيدرېه! چټل خوره!
تنبله! نر بنځيه! او داسې نور.

كوښښ وكړئ چې له لاندې مثبتو او هڅوونكو خبرو نه ډېر كار واخلي، لكه:
ته هوښيار يې، زه پر تا وياړم، ته پر ما گران يې، ته ډېر ښه هلك يا نجلۍ يې، زما ستا خوى
خوښېږي، ته نام خدا ډېر پاك او ستره گرځي، خلك ماته هر وخت ستا صفت كوي.
او چې كله يو وړوكى شان برى هم تر لاسه كړي، نو هغه وستايئ. په تېره د دوى د كاميابيو
ستايښت او صفت يې د ملگرو پر وړاندې وكړئ. ورته داسې كلمې وكاروئ لكه: شاباش، زه
نن ډېر خوشحاله يم، تا زما سترگې اوچتې كړې.
او كه هغوى په كوم ټولگي كې او يا په كوم كار كې پاتې راغلل؛ نو هېڅكله يې هم مه
تهديدوئ، بلكې بيا هم ورسره له لاندې هڅوونكو جملو نه كار واخلي:
زه ستا د كوښښونو درناوى كوم. په ژوند كې برياليتوب او ناکامي سره تړلي دي. خير دى
مه خپه كېږه، يو ځل بيا كوښښ وكړه.

ستا په نظر ددې وجه څه وه؟ ددې د حل له پاره بايد موږ څه وكړو؟
زه ستا نظر غواړم. زه له تا سره څه ډول مرسته كولاى شم؟
ته كولاى شې چې په دې اړه له ما سره غوڅې خبرې وكړې.
خپلو ماشومانو ته لاندې گټورې جملې ورزده كړئ او كوښښ وكړئ چې د دارنگه جملو
كارول د دوى د ورځنيو خبرو يوه همېشنى او مهمه برخه وگرځي. مثلاً:
مننه، لطفا يا مهرباني وكړئ، په سترگو، بلې، زه ننونكى يم
دا زما وياړ دي، تاسې ماته ډېر محترم يئ، زه ستاسې كشر او تابعدار يم
د ساعت تېرۍ او لوبو غوره لارې چارې:

دمخه مو وويل چې ځوانان له يو اړخه ډېره زياته انرژي لري او له بلې خوا د طبيعت او

خپل چاپېريال په برخه کې ډېر ژور فکر کوي. د دې له پاره چې د ځوانانو دغه انرژي په ښه لاره ولگول شي نو هر ځوان ته په کار دي چې:

لومړی: په سپورټي لوبو کې برخمن وي او لږ تر لږه يوه ځانگړې لوبه د خپلې ځانگړې لېوالتيا، عادت او د ساعت تېرۍ وسيله وگرځوي. سپورټ له يوې خوا ستاسې د ډېر ښه صحت تضمين کوي او له بلې خوا په جسماني توگه تاسو ځواکمنوي چې د خپلو ملگرو او همزولو په منځ کې پر خپل ځان متکي اوسئ او له هيچا څخه ونه ډار شئ. همدا راز کېدای شي چې د يوې سپورتي لوبې په برخه کې تاسې د يوه ځانگړي مهارت په لاس ته راوړلو سره په محلي، سيمه ييز او نړۍ واله کچه يو پېژندل شوی شخصيت وگرځئ. د بېلگې په ډول محمد علي کيلي چې د سوک وهنې د لوبې يو اوچت لوبغاړی و، د اسلام او مسلمانانو له پاره ډېر اوچت خدمت يوازې د دې لوبې له لارې وکړای شو.

دویم: د لوبو په برخه کې زما مشوره داده چې لومړی بايد مور و پلار خپل بچيان له ماشومتوبه سيمه ييزو مناسبو لوبو ته وهڅوي او مور و پلار، خوښدو او وروڼو ته توصيه ده چې خپل واړه دغو لوبو ته بوځي، د هغوی د لوبو سيل وکړي او هغوی دې لوبو ته وهڅوي.

درېیم: د نورو لوبو په خوا کې ځغاسته او کتمانده او د يوگا لوبه د هر ماشوم، هلک او نجلی له پاره په ځانگړې توگه توصيه کوم.

ځغاسته ستاسې د ښه صحت تامين او کتمانده ستاسې د تحفظ او د تجاوز او جنگ په صورت کې خپلې موثرې دفاع ضمانت کوي. لامبو کېدای شي چې په يوه ځانگړي وخت او ځای کې تاسې ته حياتي ارزښت ولري. او د يوگا لوبه تاسو ته ښه دماغې تفريح ورکوي. هغه څوک چې له ماشومتوبه په لوبو عادي وي د دوی پر خپل ځان باور او زړورتيا تر نورو زياته او د ښه صحت خاوندان وي. دا د هر ماشوم له پاره له ډېرو مهمو اړتياو څخه ده چې په يو ډول سپورتي لوبه کې حتما د خپل او تر څنگ يې ځغاستي، کتمانده او يوگا زده

کړې پې هم ترسره کړي وي.

له موسيقۍ او سندرو سره مينه او لېوالتيا:

د موسيقۍ د الاتو غږول يا هم سندرې ويل او اتن کول هغه هنرونه دي چې نه يوازې انسانان بلکې حيوانات او نباتات هم خوشحالي. د ساينس د تجربو له مخې هغه گلان چې ورته موزيک اورول کېږي، بوټي يې ډېر تازه او گلان يې غټ غټ راځي. په حېواناتو کې د موزيک د اغېزو يوه ښه بېلگه هم بيم شپيلۍ ته د مارانو راټولېدل او ارام ویده کېدل دي. هغه ځوانان چې د دوی کوم ډول موسيقي زده وي او په ټاکلي وختونو کې تر لوستنې وروسته موسيقي آلات غږوي د دوی دماغ ښه ارام، او بيا د درس ويلو په وخت کې ښه دماغي تمرکز کولای شي. د موسيقۍ د سامان الاتو زده کول هر ځوان ته يوه جلا ځواکمني وربښي او دی کولای شي چې د همدې موسيقۍ له لارې يو زيات شمېر ملگري پيدا او د ډېرو نورو ځوانانو په زړونو کې ځای ونيسي. بالاخره د دې امکان شته چې د همدې هنري ځواکمنۍ له مخې په ملي او نړۍ واله کچه ښه شهرت پيدا کړي او د خپل ملت د سرلورۍ سبب وگرځي.

موسيقي د يو ملت د پېژندنې او سالمې ساعت تېرۍ له پاره يوه بهترينه وسيله ده. که په عادي ژوند کې هم د موسيقۍ اغېزو ته پام وکړو نو په همدغه ټاکلې موده کې چې خلک موزيک اوري او يا د موسيقۍ سامان الات غږوي اصلا دوی له غيبت او نورو ناروا کارونو څخه ژغورل کېږي.

دا د ډېر تاسف خبره ده چې په افغاني ټولنه کې موسيقي او موزيک له ډمټوب او بدفعۍ سره تړل شوی دی. دا په واقعيت کې زموږ د خلکو ذهني نيمگړتيا ده. په نوره نړۍ کې موسيقي پوهان او سندرغاړي دومره هڅول کېږي چې د هغوی نقش په ټولنه کې د جمهور رئيس او نورو لويانو کچې ته هم رسېږي.

په لنډه توگه سندرغاړي تل د نورو د خوشحاله ساتلو له پاره خپل لاسونه او خوله ستومانه

کوي. دا هم بايد ووايم چې اکثره سندرغاړي د خپل هنر د ثبت او خرڅون له لارې او يا هم په مجالسو کې دهنر ښوونې له لارې ډېر ښه اقتصادي امکانات ترلاسه کولای شي. په لنډه توگه ځوانانو ته په کلکه سپارښتنه کوو چې د موسيقۍ د الاتو څخه د يوې الې زده کول، د غزلو ويل، اتنې او نورو هنرې لوبو لکه ډرامې، تمثيلي پارچې او نور ستاسې په ژوند کې گټور کارونه دي. د خپلې ځوانۍ او حتا ماشومتوب له وخت څخه د هنر په برخه کې خپل ځواک غښتلی کړئ. البته د موسيقي او هنر تر څنگ ادبيات، شعر او شاعري، رسامي، ليکگري (خطاطي) او نقاشي هغه نور هنرونه دي چې دا هم له يوې خوا د ښه ذهني پرمختگ او له بلې خوا د ځانگړې ځواکمنۍ سبب کېږي.

يوه بله مسئله چې زموږ ټولنه ورڅخه تل محرومه پاتې شوې ده، هغه د يو خوشحاله ژوند لرل دي. زموږ ډېر مشران خدا کول حتا جرم او گناه بولي. له ماشوم سره مينه کول او د هغه اخيستل او ورسره د هغه په ژبه خبرې کول خو د اکثره ميندو او په ځانگړي ډول د پلرونو له پاره شرم ښکاري. دا زموږ د کلتور هغه منفي اړخ دی چې ورسره مجادله کول د هر افغان مسووليت او د ځوانانو دنده ده. له ماشوم سره مينه، خدا کول او ټوکې ټکالې، ددې سبب کېږي چې دوی خپل ځانونه له کورنۍ څخه جلا او په کور کې ځانونه د مېلمه په څېر ونه گڼي، بلکې خپل ځانونه د کور غړي او د کور په ټولو کړو وړو کې شريک او مسوول وگڼي. او برعکس، له ماشومانو سره د مينې لږوالي ددې سبب کېږي چې ماشوم خپل ځان پردی محسوسوي او د مينې له پاره نورې لارې لټوي.

زما هېڅکله هم له ياده نه وځي کله چې زه درې کلن وم، د لومړي ځل له پاره خپل پلار په غېږ کې ونيولم او له ما سره يې وخنډل. په داسې حال کې چې زه په يوه منوره، علمي او ديني کورنۍ کې زېږېدلای يم؛ خو د چاپېريال غلط رسم او رواج زه د ماشومتوب له هغې مينې څخه محروم کړی وم، چې بايد زما پلار، ورور او نورو خپلوانو ماته د ژوند له لومړي وخته راکړې وای. او دا د همدې مينې او خدا کمښت ممکن د دې سبب گرځېدلای و

چې زه تر ډېرو کلونو پورې گوښه ناستی او شرمندوک ځوان وم. البته دې کار کلونه واخیستل چې ما په خپل ژوند کې دغه نیمګړتیا تشخیص او له هغې سره د فعالې مبارزې له لارې تر یو ځایه د هغې پر سمولو بریالی شوم.

یوه بله خبره چې کول یې اړین بولم، هغه د ماشومانو له پاره د ماشومتوب د چاپېریال او ماحول تیارول او دوی ته د ماشومتوب ازادۍ ورکول دي. ماشومان باید پرېښودل شي چې دنیا او خپل چاپېریال درک او وپېژني؛ خو زموږ په ټولنه کې ډېر پلرونه، میندې او نور خپلوان چې په دغه رازنه پوهېږي، دوی له ماشومانو څخه د غټانو په څېر غوښتنې او هیلې لري، او غواړي چې د دوی ماشومان دې هم کټ مټ د غټانو پیروي وکړي. حتا چې ځینې پلرونه خو په دې برخه کې دومره افراطي او جدي شي چې ماشومان بیا د ماشومتوب روا او سالمو لوبو ته هم نه پرېږدي، دا خو لا څه کوي چې یو ماشوم دي بیا له نورو ماشومانو سره لوبې وکړي.

د ځینو پلرونو په اند بیا د ماشومتوب یوازنی بوختیا باید په جومات کې سبق ویل او لمونځ کول وي او بس. زه په داسې حال کې چې د اسلام د مقدس دین ژوره زده کړه او منظم جومات ته تګ د یو ماشوم په سالمه روزنه کې بشپړ اغېزناک او ګټور بولم؛ خو په داسې جامده توګه د اسلام فشاري تزریق کول نه یوازې د هغه ماشوم په ګټه نه، بلکې چې دا به له اسلام سره هم ښه سلوک نه وي. په داسې حال کې چې الله جل جلاله ماشومان له ځینو شرعي احکامو او وجایبو څخه معاف کړي دي، ولې موږ په زور خپل ماشومان مجبوروو چې په ډېره وچې توګه اسلام بې له دې چې پرې پوه شي قبول کړي. په داسې حال کې چې د اسلام مقدس دین دومره یو اوچت او عالي اجتماعي نظام دی که په رښتیني معنا ځوانان پرې په هر اړخیزه توګه وپوهول شي؛ نو د هغې ښېګڼې او ګټې به د دې سبب وګرځي چې ځوانان به په پرله پسې توګه او عملاً د اسلام د مقدس دین په منلو او نورو ته د هغه په تدریسولو کې لا ښه فعاله او اغېزمنه ونډه واخلي.

خبره مو د لوبو او ساعت تېريو کوله، ساينس دا څرگنده کړې، هغه ماشومان چې په وړوکتوب کې د رنگارنگ لوبو او ساعت تېرو له بېلابېلو سامان الاتوسره روږدي وي، د دوی ذهني پرمختگ تر هغو ماشومانو چې له داسې شيانو څخه بې برخې وي اوچت او د استدلال کولو ځواک يې زيات وي. همدا دليل دی چې اوس په بهرنيو هېوادونو کې د وړو ماشومانو روزنتونونه د لوبو په خورا زياتو سامان الاتو سمبال دي. هغوی خپل ماشومان له بېلابېلو چلنجونو سره مخامخ کوي، ځکه چې هر چلنج د ماشوم او حتا د لوبانو د ذهني تنبيه او پرمختگ له پاره ډېره مرسته کوي. حيف!! که له يوې خوا زموږ د خلکو اقتصادي ستونزې او د ژوند ناموزون شرايط ددې لامل شوي دي چې زموږ کوچنيان د لوبو د بېلابېلو وسايلو او حتا په ماشومتوب کې د زده کړې له اړينو او مناسبو لوازمو څخه هم بې برخې پاتې شي. په داسې حال کې چې په غربي نړۍ کې يوه منځنۍ کورنۍ په کال کې په زرگونو ډالره د خپلو ماشومانو د لوبو پر سامان الاتو لگوي، خو په تاسف سره موږ بيا د خپلو ماشومانو له لاسونو څخه هغه کلي، ډانگي، بيتي او لينده هم په زوره اخلو، چې هغوی په خپل ډېر ساده نوښت سره د خپلې ساعت تېرۍ له پاره تيار کړي وي.

ځينې خلک خو خپل ماشومان له نورو ماشومانو څخه لرې او گوښې را لوبوي، چې دغه ډول مسايل د يو ماشوم په ژوند کې ډېر منفي اغېزې پرېباسي. ځکه موږ له نورو ماشومانو څخه د خپل ماشوم په جلا کولو سره هغه ته پر نورو باندې د اعتماد نه کولو درس ورکوو. په داسې حال کې چې ممکن د هغې د کورنۍ اصلي موخه دانه وي، ولې دا د دې وضعې يو تر ټولو عمده منفي اغېز دی، چې دا بيا زموږ د ماشومانو تر منځ او بالاخره زموږ په ټولنه کې د انسانانو تر منځ د بې اعتمادۍ لار برابروي. په دې مسئلې پوره پوهېدل هغو هېوادوالو ته چې يواځې په افغانستان کې يې ژوند کړی وي او د بهرنۍ نړۍ او نورو انسانانو چلند يې له خپلو ماشومانو سره نه وي کتلاي، يو څه ستونزمنه برېښي چې هغوی چېرې هم د داسې يو محيط تصور وکړي چې ماشوم ته په کې د ماشوم په سترگه کتل کېږي او له

ماشومتوب نه د خوند اخيستو په موخه هغه ماشوم ته هر ډول د لوبو او ساعت تېريو او لومړنيو زده کړو شرايط برابرول کېږي. زه په دې برخه کې د خپل ځان مثال راوړم. زه چې کله ماشوم وم، نو دا خو لا پريږده چې مور او پلار راته د لوبو سامان الات واخلي، حتا ما او زما د کورنۍ نورو ماشومانو ته ددې اجازه هم نه وه چې موږ دې له نورو ماشومانو سره يو خای لوبې وکړو. خو که کله به مو بيا په خپلو کې هم لوبې کولې، نو هڅه به مو دا وه چې مشر بابا او يا پلار مو ونه گوري او که نه نو بيا مو خير نه و. زموږ د مشرانو له نظره د ماشومتوب کليوالي لوبې هم جرم او گناه گڼل کېدې.

۲۴ - ښوونکو ته لارښوونې:

لکه څومره چې د مور او پلار او کورنۍ رول د يو ځوان د شخصيت په جوړېدنه او پرورنه کې ارزښتمند او موثر دی همدا راز د ښوونکو او د مکتب د ادارې رول د زده کوونکو د شخصيت په جوړونه او پرورنه کې موثر او مهم دی. متاسفانه تر اوسه زموږ ډېر ښوونکي او اداره چپان له دې کبله د شخصيت د جوړېدو، پرمختيا او موثريت په اړه او همدا راز په دې برخه کې د ښوونکي د رول په اړه معلومات نه لري؛ نو ډېر ځله داسې شوي او کېږي چې استاد په نارادۍ او لاشعوري توگه د شاگرد په اړه داسې کارونه کوي او يا شاگرد په داسې توگه توهينوي چې د هغوی شخصيت او احساس ته جدي صدمه رسوي. د دې له پاره چې ښوونکي لومړی د موضوع په ارزښت پوه او بيا په دې اړه مناسب اجرات وکړي؛ نو په دې اړه لاندې لارښوونې وړاندې کوو:

۱ : ښوونکي بايد ځانونه د شخصيت په جوړونه، د هغې په ارزښت، د هغه عوامل چې شخصيت ته ناگټور او يا ضرر رسوونکي دي، ځانونه وپوهوي. چې په دې اړه معلومات ترلاسه او دامکان په صورت کې د دې رشتې د متخصص نه معلومات ترلاسه کړي.

۲. ښوونکي بايد شاگردان د خپلو بچو په خير وروزي.
۳. ښوونکي بايد د پوره حوصلې او دغم لروني وي.
۴. ښوونکي بايد د هر شاگرد ځانگړي ضرورتونه درک او د هغې په برخه کې د شاگرد سره لازمي همکاري وکړي.
۵. ښوونکي بايد د هر شاگرد د کورنۍ حالت په اړه پوره او اوږند معلوماتونه ولري، تر څو د هغې په رڼا کې د هر ماشوم ځانگړي ضرورتونه تشخيص او ورته لازمه رسيدگي وکړي.
- ښوونکي بايد د شاگردانو رازونه په مناسبه توگه وساتي، تر څو پري د شاگردانو اعتماد زيات شي، او د ضرورت په وخت کې شاگرد استاد ته خپل اوږند ستونزي وويلې شي.
۶. ښوونکي بايد د شاگردانو د پلرونو او کورني سره دوامداره اړيکي ولري، او د کورنيو غوي د شاگردانو په کړو وړو خبر کړي.
۷. ښوونکي بايد وخت په وخت د شاگردانو پلرونه راوغواړي او ورته لازم معلوماتونه او لارښووني ورکړي.

اووم څپرکی

د ژوند پړاوونه، د فعال او اتوماتیک ژوند

۲۵ - د انساني ژوند پړاوونه اود هغوی د غني کېدو اغېزمنې لارې:

د هر انسان ژوند درې پړاوونه وهي. د پيوستون پړاو، د خپلواکۍ پړاو او د اجتماعيت پړاو.

لومړی: د پيوستون پړاو:

د پيوستون پړاو له ماشومتوب څخه پيلېږي او د خپلواکۍ تر پړاو پورې رسېږي. په دې مرحله کې (فردی کاميابی) مهمې دي. او دا کاميابی ددې سبب کېږي چې هغه فرد ژر او په اغېزمنه توگه د خپلواکۍ پړاو ته انکشاف وکړي. لاندیني عوامل ددې پړاو په کاميابی کې اغېزمن دي:

۱. پلان شوی او با تدبیره ژوند کول (Proactive life style)

۲. د هر کار له پیل څخه باید د هغې پایله په پام کې ونیول شي. یعنې هر کار ته چې ننوځی، باید په دې ډاډمن اوسې چې هغه به بشپړوئ.

۳. باید د خپل ژوند په چارو کې لومړیتوبونه او نظم، مراعات او عملي کړئ.

هر څومره چې تاسې دغه اصول په پراخه توگه په پام کې ولرئ، او په منظمه توگه یې رعایت کړئ، هماغومره به تاسې په کامیابه توگه د خپلواکۍ مرحلې ته ژر او برياله ارتقا وکړئ.

دوېم: د خپلواکۍ پړاو:

دا مرحله د پيوستون پړاو له پای نه پیل او د اجتماعيت تر مرحلې پورې رسېږي. په دې

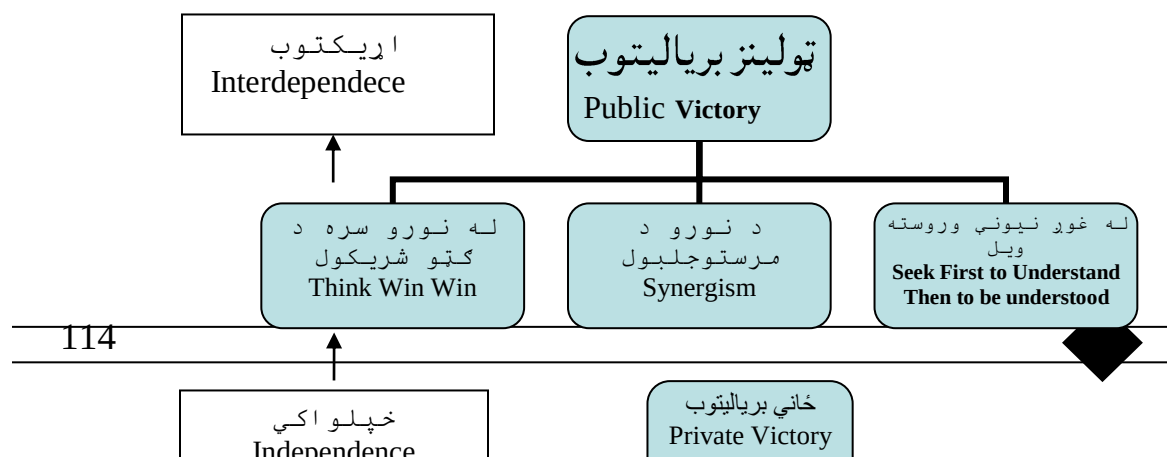
مرحله کې عامه پيروي د انسان اساسي موخه جوړوي. د ټولنيز بري له پاره د نورو اعتماد او ملاتړ د پوره برياليتوب بنسټ جوړوي. نو په خپلو ټولو کړو کې د نورو خيال ساتل اړين دي. يعنې ټول کارونه بايد داسې ترتيب شي چې په هغې کې يوازې ستاسې گټې نه، بلکې د نورو گټې هم په پام کې نيول شوي وي، چې دې ته **Win/Win Situation** هم وايي.

ددې مرحلې ځينې ځانگړتياوې:

۱. لومړي نورو ته غوږ نيول او هغوی ته ارزښت ورکول، او بيا ورته خپله خبره کول.
(ددوو غوږونو او يوې ژبې خدايي حکمت لږ ويل او ډير اوريدل دي. م، م)
ښه خبره داده چې هر انسان بايد دوه غوږونه او يوه ژبه وکاروي. ددې له پاره چې نور تاسې ته غوږ ونيسي، نو لومړی بايد چې تاسې هغوی ته غوږ ونيسئ. د همدې موخې له پاره لوی الله جل جلاله موږ ته دوه غوږونه او يوه ژبه راکړې ده.
- ۲: د نورو ملتيا راجلبول: بايد کوشښ وکړئ چې خپل ټولو کارونه له نورو سره په تفاهم کې تر سره کړئ او د هغوی ملاتړ په خپلو چارو کې تر لاسه کړئ.
ددې پورته موضوعاتو په پام کې نيول او عملي کول به تاسې درېيمې مرحلې ته لا ښه چمتو کړي.

درېيم: د اجتماعيت يا اړيکتوب پړاو:

په دې مرحله کې تاسې د ټولنې له نورو غړيو سره يو ځای د ټولنې د بهبود او پرمختگ له پاره کار کوئ.

له بنکته نه پورته، لور ته د ژوند بېلابېلې دورې

۲۶- سنجولې که اتوماتيک ژوند **Active or AutomaticLife**

که مو خيال کړې وي، موږ ټول په خپل ژوند کې کارونه ددې پر ځای چې د عقل، سنجش او ارادې او هوډ له مخې تر سره کړو، ډېر کارونه په اتوماتيک ډول تر سره کوو. د بېلگې په ډول دا زموږ عادت گرځېدلای چې سهار پاڅېږو او خپل ورځني کارونه بې له دې چې پرې فکر وکړو تر سره کوو. په دې برخه کې کله کله دومره افراط ته هم ورسېږو، چې د موټر ډريوري هم چې يو حساس او خطرناک کار دی، هغه هم راڅخه اتوماتيک شي. که مو پام کړې وي، چې کله يوې اشارې ته ډير موټري ولاړي وي، نو که يو يې په سهوه کې حرکت وکړ، نو دا نور ټول هم ورسره بيلدي چې اشارې ته وگوري، ورسره سم حرکت کوي. دا د اتوماتيک ژوند يوه ښه بيلگه ده. دا اتوماتيک ژوند زياتره د ډيرو خطرناکه پايلو

سره تړلې وي. كه موږ خپل ژوند په فعاله يا سنجولې توگه پيل كړو، نو د خپل ژوند ډېرې نيمگړتياوې به مو را كمې كړې وي.

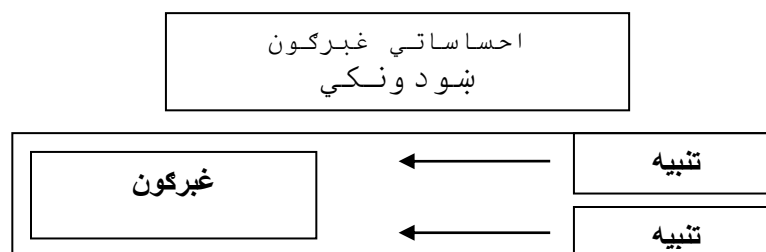
انسانان په خپل ژوند كې همېش له چلنجونو سره مخ كېدونكې دي. هر چلنج انسان اړيا سي چې له دوو حالتونو څخه يو غوره كړي. يا به عمل كوي او يا به پرې عمل كېږي. يعنې يا به فاعل وي او كه نه نو نور به پر هغه خپل عملونه تحميلوي. نو ښه به دا وي چې تاسې د يو عمل كوونكې شئ نه دا چې د بل چا د عمل له پاره د مفعول حيثيت ولرئ. نو اوس دا په افغانانو پورې اړه لري چې د خپل هېواد د خپلواكۍ، ودانولو او پرمختگ له پاره عمل كوي، او كه غواړئ چې د تل له پاره د نورو گاونډيو هېوادونو د تهاجمونو له پاره د مفعول حيثيت ولرئ!

د افغانستان له ستونزو يوه ستونزه همدا ده چې خلک يې د خپل هېواد له پاره د تدبير نيولو پر ځای تل د پرديو د تجاوزونو ښکار شوي. دوی همېشه د يرغلگرو پر وړاندې قرباني ورکړي او په ډېرو قربانيو يې خپل هېواد ازاد کړی دی، خو له دې کبله چې بيا يې خپل وطن ته شا کړې ده، نو هېواد يې وروسته پاتې شوی دی او په همدې وجه يو ځل بيا د نورو د تېريو او ښکېلاک هدف گرځېدلای دی. که مو فکر کړی وي، نو افغانان تل په دې وياړي چې د دوی ملت يو جنگيالی ملت دی. هو دا يوه رښتيا خبره ده چې افغانانو همېشه د بهرنيو يرغلگرو پر وړاندې ډېرې قرباني ورکړي او همېش يې د خپل هېواد له ازادۍ څخه په نره دفاع کړې ده. اما دا هم بايد ومني چې افغانانو هېڅکله هم دا هوښياري نه ده کړې، چې له ازادۍ نه وروسته خپله ملا وتړي او خپل هېواد دومره اباد او پياوړي کړي چې بيا پرې بل څوک د يرغل کولو توان ونه لري. افغانانو ته زما پيغام دادی چې موږ ته دا پکار دي چې اوس نو بايد يو هوښيار ملت هم شوو. او په دې فکر وکړو چې څنگه کولای شو دا خپل هېواد په گډه يو ځل داسې مرحلې ته ورسوو چې څوک پرې نور د يرغل کولو توان ونه لري.

۲۷ - د عمل او غبرگون ډولونه:

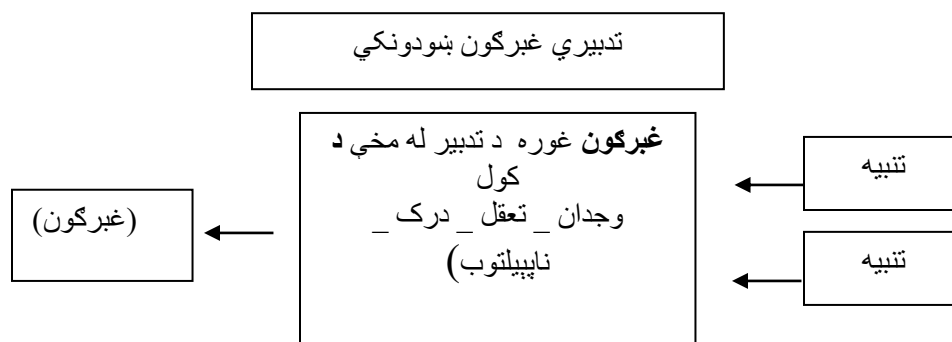
انسانان همېشه د يو ژوندي موجود په صفت د خپل بقا په خاطر په خپل چاپيريال کې د هر ډول پېښو پر وړاندې غبرگونونه ښيي. چې دغه غبرگونونه په دوه ډوله دي، چې يو ډول يې تدبيري غبرگون دی، چې په هغې کې انسانان لومړی د يوې پېښې پيش ښې کوي او د پېښې د پېښېدو نه مخکې خپل ځان ورته چمتو کوي. چې دې ته سنجولې يا **Proactive** غبرگون وايي. او بل ډول يې هغه غبرگون دی، چې انسان يې د يوې پېښې د پېښېدو پر مهال د هغې په وړاندې يو سملاسي غبرگون ته چمتوالی نيسي چې دې ته **Reactive** غبرگون وايي.

ځوانان بايد پر دې پوه شي چې انسانان د محيطي پېښو يا گواښنو پر وړاندې تدبيري او يا احساساتي غبرگون ښيي. هغوی چې د احساساتي غبرگون خاوندان دي، دوی د **Reactive** په نامه يادېږي. دا ډول وگړي د ټولنې اکثريت جوړوي. د تنبھاتو پر وړاندې داسې غبرگون ښيي چې په هغه کې نور اړخونه او فکتورونه لکه وجدان، تصور، درک او ناپېيلتوب په پام کې نه نيسي.

له بلې خوا هغوی چې د تنبھاتو په مقابل کې خپل غبرگونونه د وجدان، تصور، درک او ناپېيلتوب په رڼا کې برابرې، دوی د **Proactive** په نامه يادېږي. نو ددې خلکو پرېکړې زياتره پر تدبير ولاړې وي، او پرېکړې يې هم ښايي گټورې وي. نو په دې وسيله له

ځوانانو نه هيله کوو چې په خپلو پرېکړو کې له **Proactive** رول څخه کار واخلي او د **Reactive** غبرگون څخه ډډه وکړي.

نو ددې له پاره چې مو خپل ځوانان د راتلونکې له پاره په ښه توګه چمتو کړي وي، نو دادی دغه کتاب هم په **Proactive** توګه د ځوانانو د ښي روزنې او ښه شخصيت د لرلو له پاره وړاندې کوو.

يادونه: عکس العمل ته **Responsability** وايي. چې له دوه کلمو **Response** او **Ability** نه جوړ شوی دی. يعنې هر انسان ددې وړتيا (**ability**) او ځواک لري چې خپل عکس العمل (**Response**) کابو او کنترول کړي او هغه د تعقل، وجدان، درک او بېطرفۍ له مخې تنظيم او ترتيب کړي. په افغاني کليچر کې د عکس العمل ښه کنترولول ستايل شوي او هغوی چې د حوادثو پر وړاندې بې حوصلې او غم غوسه زغملای شي د خلکو له خوا تقديرېږي.

۲۸ - انساني سلوک او پر نورو يې اغېزې:

۱. کو ښښ وکړئ چې دورځې لږ تر لږه يو تن د ناڅاپه ښه چلند او ښه سلوک په کولو سره خوشاله کړئ او وې خندوی. که بل څه مو په وس پوره نه وي پر يوچا مثبته تبصره وکړئ. د بېلګې په توګه: تاسې خو يو پوه، سپېڅلي، رښتيني، مېلمه پال، اغېزمن، خدمت گار، سپړي يا ښځه يئ. دغه ډول تبصرې به د خلکو مينه له تاسې سره زياته کړي.

۲ دېدو ځواب په خو ږو ورکړئ. که څه هم دا خورا ستونزمن کار دی، خوکه يوځل

موددې خوند وليد، نو بيا يې کول اسان او ډېر خوشالو نکې دى. د بېلگې په ډول که يو څوک تاسې ته په غوسه شي او بدې خبرې کوي، تاسې ورته وځاندى او ورنه بخښنه وغواړئ، نو بيا وگورئ چې هغه سړى به څومره ستاسې قدر او عزت کوي. غواړم په دې برخه کې خپله يوه تجربه له تاسې سره شريکه کړم:

زه په (۱۳۸۱) لمريز کال کې له امريکې نه افغانستان ته راغلم له خپل کلي څخه مې يو تن د محمد اصف په نوم له ځانه سره د ډريور په توگه کابل ته بوت. اصف يو تند خوښه هلک و. تاسې ته معلومه ده چې په کابل او جلال اباد کې ډېر ډرېوران اصول او قوانين نه مراعاتوي، يو له بل نه مخکې کېږي. په کابل کې څوځلي له داسې پېښو سره مخ شوم چې د مقابل ډرايور او اصف جان تر منځ به شور ماشور جوړ شو. له عادت سره سم به اصف موټر ودراره او له موټر نه به راکوز شو او هغه بل ډريور ته به يې واسکت وويست او د جنگ بلنه به يې ورکړه. اصف يو دوه جنگونه وکړل. زه حيران پاتې وم چې څه بايد وکړم. له يوې خوا د وطن رواج حکم کاوه چې زه بايد په جگړه کې برخه واخلم او له اصف سره په جگړو کې مرسته وکړم، او هغه بل کس ته وهل او ټکول ورکړم. که څه هم چې زه به په کې ټکول وخورم، خو بايد د اصف پلوي وکړم، ولو که اصف به پر هم و. که دا کار ونه کړم، نو دا خو د کلي د دود له مخې بې غيروي ده. له بلې خوا زه يو لوستى شخص وم. جنگ کول بيا په تېره د لوستي وگړي له پاره ډېر شرم دى. نو زه ددې دوو په منځ کې هک حيران پاتې وم. ما تر ډېر سوچ وروسته اصف ته وويل: که زما منې نو زه درته يو چل ښيم. هغه راته وويل چې ووايه څه چل دى؟ ما ورته وويل (بل ځل چې ستا مقابل ډريور درته په غوسه شو، نو ته ورته وځانده. که هغه ښکښلې هم کولې ته ورته لاس پورته کړه او سلام ورته ورکړه، او مسکى شه، او بيا وگوره چې څه کېږي.) يو ساعت لا تېر نه و چې په يوه څلورلارې کې د اصف جان موټر له يو بل موټر سره پوز په پوز شو. گناه د اصف جان وه، هغه بل ډرايور ډېر په غوسه شو او په کنځلو يې پيل وکړ. ما اصف

وسکونډه، هغه پوه شو او هغه بل ډرايور ته يې وځنډل او بيا يې ورته سلام وکړ. د اصف په دې عمل هغه ډرايور حيران پاتې شو، نه پوهېده چې اوس څه وکړي. په منډه رانښکته شو د اصف ډېره يې ونيوله او بښنه يې ورته وغوښته. سره له دې چې د اصف جان حق هم نه و، هغې ډېرې نور موټرونه ودرول او اصف ته يې لاره پرانسته چې ولاړ شي. خو شېبې وروسته اصف جان راته وويل: (ډاکتر صيب! ډېر خير يوسې. زه خو دې له پوره مصيبت نه خلاص کړم. زما خو به په اونۍ کې ضرور يو جوړه جامې په جگړو کې شکېدلې. زه اوس پوه شوم چې څه بايد وکړم.)

د غوسې په مقابل کې نرمي، خدا، او سلام د جنگ جگړې د مخنيوي او د خپل مطلب دلاسته راوړلو او عزت ساتلو يوه اسانتريه لاره ده. زه غواړم چې تاسې هر يو پورتنی مطلب په خپل ژوند کې عملي کړئ، او نورو ته يې هم توصيه وکړئ. خدا او ښه خوی چې د الله جل جلاله ستره او غوره ورکړه ده، هر ځای کې په مناسبه توگه وکاروئ. گټې يې بې حسابه او ډېرې خوندورې دي.

کله چې په ۱۳۸۴ لمريز کال کې زه بيا له امريکې څخه افغانستان ته راغلم او دا ځل مې يو بل کليوال سعدالله جان له ځان سره د ډرايور په توگه گرځاوه، سعدالله جان له ما سره جلال اباد او کابل ته ولاړ. زما د خدا، سلام او موسکا څو بېلگې چې سعدالله جان وکتلې، هغه هم حيران پاتې شو. په لاره او دفترونو کې به عسکر ولاړ وو چې د موټرو تلاشي به يې اخستلې، او يا به يې موټرې دننه نه پريښودلې. سره له دې چې زموږ موټر تر نورو ډېرو زوړ هم و خو چې کله به موږ دغو تلاشيو او پيره دارنو ته ور رسېدو، نو زه به ورته له لرې نه موسکې شوم، او لاس به مې ورته د سلام په دود پورته کړ. دا به ډېر ځل ددې سبب شو چې هغه عسکر به هم سلام وکړ، او زموږ موټر ته به يې بې له تلاشي اجازه ورکړه چې لاړ شي. که څه هم دا موضوع سعدالله جان ته په زړه پورې او د خدا وړ وه، خو له ما سره يې دوه نظرونه پيدا کړل:

يو خو دا چې د افغانستان ټول وگړي دومره ترخه دي چې خدا او موسکا خو د هېچا پر مخ نه ليدل کېږي. او دغه بېچاره عسکر خو بيا هېڅ ددې تمه هم نه کوي چې دوی ته دې څوک موسکي شي، او يا دې ورته سلام وکړي، ځکه چې ډېر موټر لرونکي خو قوماندانان او جنگسالاران دي، چې عسکر ورته انسانان هم نه ښکاري. او نور پاتې خلک خو هسې وچ په وچه تراخه دي، او خدا او سلام هم ور نه د زمانې خپرو له ياده ويستلي دي. دوی ته زه يو لوستی، په ښه لباس ملبس او شتمن سړی ښکارېدم نو بيا خو زما له خوا دوی ته سلام اچول او موسکا د الله جل جلاله نعمت برېښېده، نو بيا خو دا تالاشي کول چې د دوی يواځينی صلاحيت و، هغه به يې پريښوده او پر ځای به يې د چايو ست او سلا هم کوله. دا زموږ له پاره يوه ښه وسيله وه چې له بېځايه تالاشيو او سرخوږي نه يې خلاصولو. دا مثال موږ ته دا واقعيت راپه گوته کوي چې زموږ ټولنه نه يوازې دا چې د موسکا او خدا له نعمت څخه محرومه ده، بلکې سلام اچول چې د اسلام يو رکن دی، افغانان له دې نعمت نه هم بې برخې شوي دي. نو زه تاسې ځوانانو ته توصيه کوم، چې د خپلو خلکو او په ځانگړي ډول د کشرانو او غريبانو سره موسکا او خدا شريکه کړئ او دوی ته په سلام اچولو کې لومړي شئ. دوی به له تاسې څخه خوشاله او ستاسې به لا زيات عزت او قدر وکړي.

اتم خپرکی

ځوانان، د دوی وړتياوې او مسووليتونه

۲۹ - وړتياوې او مسووليتونه:

لکه څرنگه چې پاک خداى جل جلاله انسان (اشرف المخلوقات) پيدا کړى او هغه ته يې د دنيا پر ټولو موجوداتو تسلط او برتري ورکړې ده؛ نو د دې تر خوا يې انسان په دې هم مکلف کړى چې د ښو او بدو تر منځ توپير وکړي. ښو ته ښه او بدو ته بد ووايي. د ښو ملگرتوب او د بدو مخالفت وکړي. صلاحيت او مسووليت د يوې سيکې دوه مخونه دي.

صلاحيټونه بې له مسووليت څخه د جناياتو لامل گرځي. چې ښه بېلگه يې زموږ په هېواد کې له تېرو دېرشو کلونو راهيسې د جنگسالارانو او د اوسمهال دولت خپل سړي ده. او مسووليتونه بې له صلاحيټونو نه د ناکامۍ او نا هيلۍ لامل کېږي. لکه په دې وروستيو کلونو کې چې افغانان ورسره مخ شوي دي.

ځوانان او مسووليتونه يې:

د ځوانانو عمده او لومړني مسووليتونه څه دي؟

د ځوانانو عمده مسووليتونه په لاندې ډول خلاصه کېږي:

۱. سالمه تربيه او نا ارادي زده کړې

۲. ځان پېژندنه

۳. سالمه او بشپړه زده کړه

۴. د شخصيت جوړېدل

۵. د ژمنې او با مسووليته کورنۍ تامين

۶. د هېواد او هېوادوالو د چوپړ او پرمختگ په برخه کې په څرگند ډول له مسووليته ډکې ونډې اخستلو سره يو ښه، گټور او ټولنيز شخصيت جوړېدل که څه هم هر ځوان ممکن تر ډېره ځايه له دغو مسووليتونو څخه خبر وي او د هغې د سرته رسولو په برخه کې تر ډېره ځايه هلې ځلې هم تر سره کوي، خو غواړو چې په دې کتاب کې دا موضوعات د يوې فعالې زده کړې په توگه د ځوانانو د ښې لارښوونې په موخه په هر اړخيزه توگه و څېړو.

۳۰ = وخت، هر څه پر خپل وخت او د وخت پر ځای کارول:

وخت د انسان په ژوند کې يوه ډېره ارزښتمنه شتمني ده. خو متاسفانه ډېر محدود کسان دي، چې د وخت پر ارزښت پوهېږي او سمه گټه ترې اخلي. د نړۍ يوزيات شمېر خلک دغه ارزښتمنه شتمني په ډېره بې ارزښته توگه له لاسه ورکوي.

وخت ته د ارزښت نه ورکولو او پر ځای يې د ناسم کارول دوه اساسي لاملونه لري. لومړی دا چې وخت کوم ټاکلی قيمت او انې نرخ نه لري. د وخت ارزښت او قيمت هغه مهال خلکو ته معلومېږي چې له لاسه يې وتی وي. د بېلگې په توگه له ما سره څلور داسې چلوونکي (ډرېوران) ول، چې دوی يا بيخي زده کړې نه وې کړې او يا يې هم زده کړي نيمگړې پرېښې وې. سره له دې چې ما دوی ته د زده کړې کولو او بشپړولو پوره امکانات او شرايط برابر کړل؛ خو دغه مهال له دوی سره نه هغه پخوانۍ حوصله پاتې وه او نه هم حافظه، نو په دغو څلورو کسانو کې يو هم له دغو امکاناتو او شرايطو څخه موثره گټه ونشوه کړای.

د وخت پر ارزښت د لاندې څو بېلگو تر لوستلو وروسته ښه پوهېدلای شو. که د يوې الوتکې پيلوټ په هوايي ډگر کې د الوتکې د کښته کېدو پر مهال يوازې يو څو ثانيې بايزه وگڼي او اهميت ورنه کړی؛ نو خامخا به له يوې بلې الوتکې سره ټکر کوي، چې د لويو زيانونو سبب به شي. همدرانگه که د دوو موټرونو له چلوونکيو څخه يو يې له بل څخه د مخکې کېدو په وخت کې يوازې څو ثانيې بې غوري او تنبلي وکړي؛ نو شونې ده چې په پايله کې يې د دوو موټرونو ټکر او د څو کسانو مرگ ژوبله رامنځته شي. له دې بېلگو څخه ښه درک کولای شو، چې وخت څومره قيمتي، او ارزښتناک دی. له وخت څخه مناسبه او موزونه گټه اخيستل هم ځانگړې هوښياري غواړي.

د انسان په ژوند کې د بېلابېلو کارونو او چارو ترسره کولو له پاره بېلابېل وختونه ټاکل شوي دي، په دې معنا چې که ځينې کارونه په خپل وخت کې ترسره نه شي؛ نو بيا يې وروسته او بې وخته ترسره کول ستونزمن او زياتره ناشوني وي.

د ماشومتوب په دوره کې بايد دې چې ديني او ابتدايي زده کړې ترسره شي، همدغه دوره د نېکو او غوره اخلاقو د زده کړې هم ده. په همدې دوره کې بايد ماشومانو ته د ښو زده کړو په اړه ډېره پاملرنه وشي.

د تنکي ځوانۍ په دوره کې لومړنۍ زده کړې، په جومات کې ديني زده کړې، ښو او نېکو اخلاقو زده کول، له مهمو او ضروري کارونو څخه گڼل کېږي. ځوانان بايد په دې دوره کې د زده کړو په برخه کې سالم رقابت کولو ته وهڅول شي. مور او پلار، کورنۍ او ښوونکي بايد ځوانان دې ته وهڅوي چې په ښوونځي کې د اول نمره گۍ له پاره له يو بل سره سيالي وکړي. سربېره پر دې ځوانان بايد په دې وخت کې بدني ورزش او د موسيقۍ الاتو زده کړې ته وهڅول شي.

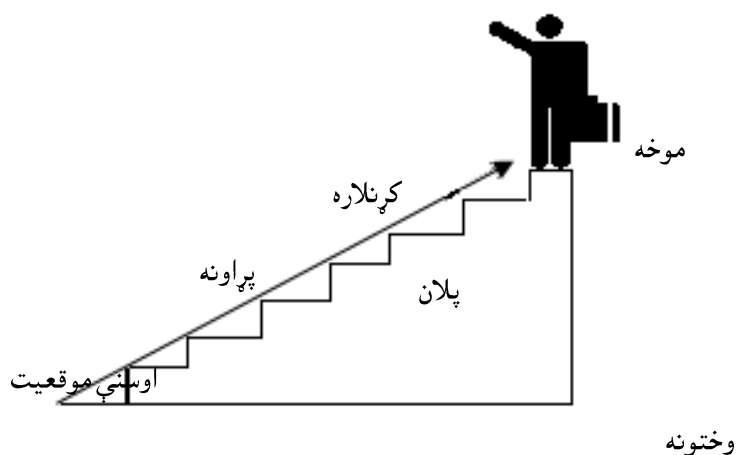
ممکن موسيقي زموږ په ټولنه کې د يو شمېر خلکو په نظر غوره نه؛ بلکې يو منفي څيز اوسي، خو موسيقي هم د ژوند د نورو څيزونو په څېر کېدای شي چې په منفي توگه او يا هم مثبته توگه استعمال کړای شي. دا به ښه وي چې زموږ ځوانان پر دې وپوهول شي چې د موسيقۍ زده کړه او په مناسبه توگه يې استعمال نه دا چې شايد گناه نه وي؛ بلکې يو ښه کار وي.

د لويو ځوانانو له پاره دا ضرور ده، چې له يوې خوا خپلې ورځنۍ زده کړې په منظمه او موثره توگه پر مخ يوسي؛ خو ددې تر څنگ بايد د خپلې ټولنې په اړه نورې اړونده زده کړې، لکه سياسي، اقتصادي او اجتماعي موضوعات هم بايد زده کړي. خپل وطن تاريخ، کولتور او مقدسات بايد وپېژني او خپله ټولنه په سيمه کې وارزوي. د خپل هېواد او گاونډيو هېوادونو د گټو په اړه او د هغو د حيله گرو پاليسيو په اړه ځان پوه کړي. زموږ د ټولنې موجوده غټ مشکل دا دی چې زموږ زيات خلک د گاونډيانو په حيلو او مکارو نه پوهېږي، او په احساساتي توگه د هغو د توطيو ښکار کېږي، چې د اسلام، پښتو، دري، شيعه ايزم او نورو توطيو په کارولو سره زموږ خلک په خپلو منځو کې له يو بل سره جنگوي. نو زموږ ځوان نسل ته دا په کلکه په کار ده چې د خپل هېواد گټې او سياسي ضرورتونه وپېژني او دخپل هېواد په مقابل کې د سيمې د هر هېواد پر توطيو او دسيسو ځان پوه کړي.

۳۱ - ژوند د يوې موخې له پاره :

ژوند يوه اوږد او ارزښتناک بهير دی. هر څومره چې له ځوانۍ څخه ځان دې بهير ته ښه چمتو کړئ، هماغومره به تاسې په خپل راتلونکي اوږد ژوند کې لا ډېر اسوده، کامياب او د وياړلي ژوند څښتنان يئ. د دې له پاره چې په ښه توگه د راتلونکي ژوند او ننګونو ته چمتو اوسئ، نو بايد خپل ځان ته کلکه پاملرنه وکړئ. او د خپل شخصيت په جوړونه او روزنه کې اړين او لازم فرصتونه له لاسه ورنه کړئ.

غواړم تاسې ته په دې اړه سپارښتنه وکړم، چې د ژوند په ټولو چارو کې ځان ته روښانه هدف، با تدبيره پلان او ثابته کړنلار (تکتیکونه) غوره کړئ او په دې برخه کې د پرمختګ د پوهېدو له پاره ځانګړي پړاونه (Mile Stones) وټاکئ چې په دې توګه خپل پرمختګ او شاتګ و ارزولی شئ. د هر کار د سالم او په سمه توګه تر سره کولو له پاره يې بايد لاندې درې شيان روښانه شوي وي:

۱. يوه روښانه او ټاکلې موخه (څه غواړم؟)
 ۲. ټاکلې وخت (يعنې کله بايد دا کار سر ته ورسوم؟)
 ۳. د موخې له پاره معيارونه يا ځانگړنې چې په انگليسي ژبه کې ورته *quality* او دغې پروسې ته ور څارنه *quality control* وايي.
- دغه ځانگړنې بايد چې د هرې موخې په اړه مخکې د مخکې نه تثبيت وي. هر څومره چې دا ځانگړنې تثبيت او روښانه وي نو تاسې په اسانۍ سره کولای شئ چې په هغه کار کې خپل پرمختگ اندازه کړای شي، او د هغې له مخې په خپل سرعت او د هغې موخې په څرنگتيا (*quality*) کې اړين بدلون راولئ.

په تېرو ديرشو کلونو کې زموږ ځوان نسل د علم، تربيتي او هېواد ته له چوپړ کولو څخه محروم کړل شوی و، چې دې مسئلې نن زموږ هېواد په نړۍ کې تر ټولو په يوه وروسته پاتې، نالوستې او بې مسووليتنه ټولنې بدل کړی دی. غواړم په دې توگه خپل ځوان نسل خپلو هغو مسووليتونو ته ځير کړم، چې دوی يې د خپل هېواد، خپلو خلکو او راتلونکېو نسلونو پر وړاندې لري؛ نو راځئ چې په گډه لومړی د خپل ځوان نسل په سالمه روزنه کې خپل مسووليتونه ادا، او بيا د همدې ځوانانو په لارښوونه او ملگرتيا د خپل هېواد د يوې روښانه او ځلاتنې راتلونکې په پار (خاطر) مخ پر وړاندې لاړ شو.

د دري يو شعر دی چې وايي:

چو شمع از پي علم بايد گداخت

که بې علم نتوان خدا را شناخت

زموږ افغانانو تر ټولو غټ کړاو دا دی چې لا تر اوسه پر دې نه پوهېږو چې موږ څه ډول افغانستان غواړو؟ او داسې افغانستان ته د رسېدو له پاره څه شي ته اړتيا ده؟ موږ څرنگه

کولای شو چې په دغه کرکېچن چاپېريال کې د يو خپلواک او وياړلي او هوسا هېواد لرونکې شوو؟

دا هغه پوښتنې دي چې هر افغان او هر ځوان يې بايد له خپل ځان څخه وپوښتي او له دې سره سره بايد موږ هر يو له خپل ځان څخه دا هم وپوښتو چې زه د داسې يو افغانستان په جوړولو کې څه کولای شم؟

يوه تکړه ټولنپوه (Stephen Covey) وايي چې د نړۍ ټول شيان بايد پر درېوو برخو ووېشو:

يو هغه خلک او شيان دي چې تاسې پرې هېڅ ډول لاس بری نه لرئ نو د ژوند کولو له پاره له هغوی سره د گوزارې لارې چارې زده کړئ او په کار يې واچوئ. د بېلگې په ډول، تاسې باران اورېدل نه شئ بندولای، نو د هغې له پاره بايد چترۍ واخلي.

دويم هغه خلک او شيان دي چې تاسې پرې نا بشپړ لاس بری لری. چې په دې کې ستاسې خپلوان او نږدې ملگري راځي. نو له دوی سره بايد په پرله پسې توگه په پوره حوصلې کار وکړئ.

درېيم يې هغه څه او څوک دي چې تاسې پرې بشپړ لاس بری لرئ، او هغه يوازې او يوازې ستاسې خپل ځان دی. نو ددې له پاره چې له حالاتو سره د مبارزې په لاره کې تاسې يوازې پر خپل ځان پوره واکمني لري؛ نو بايد چې خپل واک او ځواک هم د خپل ځان په برابرولو او لوړولو کې ولگوي. نو هېڅ شی هم بايد تاسې ته تر خپل ځان زيات ارزښت ونه لري او دا يوازې تاسې يې چې کولای شئ خپل ځان ته ښه يا بد موقف ورکړئ. البته د بد موقف گټل اسان، اما د ښه موقف گټل گران دي، او پرله پسې هڅې او مجادلې ته اړتيا لري. چې په دې برخه کې د ژوند له پاره د يوې ځانگړې موخې لرل تر بل هر څه اړين او ټاکنده نقش لري. په ژوند کې د يو هدف لرل دا معنا لري چې يو سړی يو ټاکلي ځای ته رسيدل غواړي. که هدف نه وي معلوم، نو په دې نه پوهيږي چې چېرته روان دی؟ پر کومه

لار ولاړ شي؟ او په دې لاره کې پې ستونزې څه دي؟ څه وسايل ورته په کار دي؟ په کوم سرعت ولاړ شي چې په ټاکلي موده کې خپلې موخې ته ورسېږي؟ د انگلسې ژبې يو متل دی چې وايي:

"Those who don't know, what they want, will fall for any thing"

يعنې هغوی چې هدف نه لري پر هره لاره چې سرشوهغې خواته به ځي. د يوه روښانه هدف او ټاکلي جهت د لرلو اړېښت له دغه لاندني مثال څخه ښه څرگنديږي. که تاسې د صفر په موقعيت کې قرار ولرئ او هدف مو ښي خواته لس متره لرې وي، نو که تاسې په هر سرعت هم وکولای شئ خو د خپل هدف په لوري روان اوسئ نو په پای کې به خپل هدف ته ورسېږئ. او که تاسې برعکس کېن لور ته حرکت کوئ، نو نه يوازې دا چې تاسې به خپل هدف ته ونه رسېږئ، بلکې د هر قدم په اخستلو سره به د خپل هدف نه لا نور هم لرئ کېږي. نو د هدف د ټاکلو تر خوا د خپل هدف جهت تعينول خورا مهم او ارزښتناک کار دی.

نهم څپرکي

اداب

۳۲ - اداب يا (Manners):

اداب هغه کليمه ده چې په يوه ټولنه کې د منلای شويو ارزښتونو منل او له يوه نسل څخه بل ته يې په عملي توگه د رسونې معنا لري.

اداب د شرقي ټولني يو ځانگړې خصوصيت دي، چې د غربي ټولنو د ماهيت سره ډېر فرق لري. اداب اکثرا په يوه ټولنه کې ليکل شوي نه وي؛ بلکې يوازې د يو کلتوري محيط په منځ کې هغه په عملي توگه له يوه نسل نه بل نسل ته انتقال مومي. د ادابو زده کول يوازې په يوه عملي محيط کې امکان لري او بس.

لکه چې ومو ويل، اداب يوازې په عملي توگه زده کېږي؛ خو له دې کبله چې زموږ ټولنه په تېرو پينځه دېرشو کلونو کې د جنگ، هجرت او نورو داسې چلېنجونو سره مخ شوه، چې د هغې له کبله اکثره کورنيو د خپل د طبعي ژوند محيط او شرايط له لاسه ورکړل، کورنۍ بېځايه شوې، حجرې، دېرې، دسترخوانونه او گډه خواړه بې نظمې شول او له منځه لاړل. پلرونه شهيدان، ميندې کونډې، د بچيو سرپناه او يوه مړۍ ډوډۍ پيدا کول ورته اوليه فرض وگرځېدل. نو نه مور ته دا محيط و چې هغه اداب چې په يوه طبعي ماحول او کورنۍ کې بچيانو ته وربښودل کېږي اوس خپلو بچو ته وروښيي او نه بچو ته د زده کړې داسې چاپېريال او ذهني شرايط مساعد و، چې هغه دې ددې وړتيا ولري چې دغه شان ژور مفاهيم دې وپېژني. اداب يو لغت نه بلکه يو محتوي (Concept) توضيح کوي، نو ځکه د هغې تشرېح کول په يوه جمله کې مشکل او گران کار دي. نو که زموږ په تعريفونو کې هم تاسي کومه نيمگړتيا گوري، ددې اصلي علت ددې موضوعاتو تشرېح کول دي.

نو له همدې کبله ددې مجبوريته احساسوم چې يو شمېر دغه بارزښته کلتوري، ديني او

ټولنيز ارزښتونه سره راټول او تريو حده يې د کتاب په بڼه خپل ځوان نسل ته وړاندې کړم، تر څو پرې د پوهېدو او پلي کولو له لارې خپل کلتوري پر له پسې والی يو څه ژوندی وساتي.

۳۳ - د ډوډۍ خوړلو اداب:

تر ټولو دا مهمه ده، چې ډوډۍ بايد په ارامه توگه، په گڼه او پر يو دسترخوان وخوړل شي. په گڼه دسترخوان د ډوډۍ خوړل ډېرې گټې لري. ماشومان غټانو ته په کتنې کولای شي چې د بېلابېلو غذايي موادو د خوړلو ځانگړې لارې چارې زده کړي. همدراز د ډوډۍ خوړلو نور اړوند اداب چې مشران يې پرځای کوي، کشران هغه زده کوي.

د بېلگې په توگه پخوا په افغانستان کې دا عادت و، چې وريجې به خلکو په يوه لاس خوړلې او وريجې به يې داسې راخيستلې چې په يوه مړۍ کې هغه ټولې را اخستل شوي وريجې په خوله کې واچوي او که به پاتې شوې؛ نو بيا به يې د هماغه لاس په گوتو سره راټولولې او بيا به يې خولې ته کړې. خو پاکستان ته د هجرت کولو نه وروسته اوس زموږ اکثره ځوانان چې وريجې خوري؛ نو يا خو دويم لاس د وريجو د لاس لاندې نيسي او يا هم په لاس کې پاتې وريجې بېرته په غوري کې څنډه وهي. چې دا يو د کرکې نه ډک عمل دی. هيله کوم چې زموږ ځوان نسل د پخوانيو مشرانو ډوډۍ خوړلو ته ځانگړې پاملرنه وکړي او ددغه منفي کړنې څخه چې د افغاني ادب خلاف ده، په کلکه ځان وژغوري.

د کورنۍ نورو غړو ته به ځوانانو په لاس اوبه اچولې او بيا به ټول دسترخوان ته کېناستل او چې کله به ټول ډوډۍ خوړلو ته چمتو شول؛ نو مشرانو به په بسم الله ويلو ډوډۍ پيل کړه. او چې کله به څوک موږ هم شو؛ نو پر خپل ځای به ناست و تر څو ټول خلک ماږه شي. مشرانو به دسترخوان ته کتل چې ټول ماږه شول نو بيا به مشرانو دوعا وکړه او ټول به يو ځای رخصت شول.

متاسفانه، اوس اکثره په يوه دستراخوان ډوډۍ خوړل نشته او که وي هم نو بيا هر څوک چې هر کله راغی راساً ډوډۍ خوړل پيل کوي او چې کله موږ شي، نو سمدلاسه پورته شي او د بل چا انتظار نه کوي. پخوا داسې عادت و چې بايد خواړه په يوه ژامه و خوړل شي او پر دواړو ژامو په يو وخت کې خوراک او يا هم په خوراک باندې چرپ چرپ کول ډېر بد گڼل کېدل. ځوانانو به له مشرانو څخه د خوراک طريقه د دسترخوان پر مخ يادوله، چې په دواړو ژامو خوراک ونه کړي او په خوراک کې چرپ چرپ ونه کړي. ولې اوس دا اداب له منځه تللي دی او اکثره ځوانان هم په دواړو ژامو خوراک کوي او هم په خوراک کې چرپ چرپ کوي. هيله ده، چې ځوان نسل دغه منفي خوي ته پاملرنه وکړي. پخوا به عادت و چې د خوراک په وخت کې به ټلوېزون گل و، او د کورنۍ ټول غړي به ارام دسترخوان ته کېناستل او خوړو ته به يې ځانگړې پاملرنه کوله، ولې اوس داسې نه ده، له يوې خوا ډوډۍ خوړل کېږي او له بلې خوا په ټلوېزيون کې رنگارنگ پروگرامونه گوري، چې د کورنۍ د غړيو پام له خوراک نه بلې خواته اړوي او له دې سره د دسترخوان پر سر رنگارنگ بحثونه جريان لري. که موږ وتوانېږو، چې خپل ځوان نسل د ډوډۍ خوړلو دغو ادابو ته په پام کې کړو او په هغې پورې اړوند ادابو يې سنبال کړو، نو د دوی خوراک به اصلاح او د هغې صحي گټې به يې زياتي وي.

پخوا به ماشومانو ټولو ددې انتظار اېست، چې مشران ډوډۍ خوړل پيل کړي او په اخر کې لومړی مشران ډوډۍ بس کړي او بيا دوعا وکړي، ولي اوس زموږ ځوانان دغه پرله پسې والی نه پرځای کوي او په دې توگه د ډوډۍ خوړلو اداب يې کمزوري شوي دي.

دا مهمه ده چې هر څوک خواړه له خپلې مخې څخه و خوري او خپله مړۍ برابره جوړه کړي، چې هيله ده ځوان نسل دې ته پام وکړي. سره له دې چې په قاشق پنجه خوراک نن سبا يو منل شوی کار دی، ولې د قاشق پنډې خوراک هېڅکله د لاس له خوراک سره برابر نه دی. په لاس خواړه خوړل نسبت قاشق پنډې ته ډېرې فايدي لري، د مثال په توگه

لومړۍ موږ کولای شو په لاس د خوړو د حرارت، يخوالي، سختوالي او نورو خصوصياتو ډېر ښه معلومات وکړو، چې هغه ښايي موږ سره د هغه په خوړولو او يا نه خوړولو کې خورا مرسته وکړي. چې دغه کار بيا د قاشقې په واسطه شونې نه دی. ښايي موږ ډېر گرم او يا هم يخ ياسخت خواړه خولې ته داخل کړو، چې بيا يې بېرته تويول هم ښه کار نه دی. همدا راز د لاس په واسطه د خوړو رااخيستل، برابرول او خولې ته وړل، د گوتو د عصبي رشتو د **Reflexes** له لارې د غذا د تماس له کبله زموږ په خوله، معده او بدن کې لازمي او ضروري افرازاتو د اطراح سبب کېږي، چې د غذا په نرمولو، هضمولو، جذب او اطراح کې مرسته کوي. نو کله چې موږ خواړه په گوتو تياروو زموږ خوله، مری او معده مخکې له مخکې نه د هغې د خوړلو د اخيستلو، قبلولو او هضمولو له پاره ښه چمتو کېږي، او بيا خوراک ښه هضم او گټور تمامېږي. او قاشق پنجه بيا دغه گټې نه لري او خواړه نيمه هضمېږي. د خوړو په ادابو کې يو بل مهم ټکی دا و، چې خواړه بايد په ناسته او په آرام ځای کې وخوړل شي، مگر اوس يو شمير خلک حتا خواړه په ولاړه او يا په روانه خوري، چې دغه کرڼه هم د خوړو د ادابو خلاف او له صحي نظره يو نا صحي او زيانمنه کرڼه ده. اوس ډېر ځوانان خپل تاوده خواړه په کف او چف سره يخوي او په بيره بيره يې خوري چې دا حالت هم بدن ته ډېر ضرر و نه لري.

د خوړولو پرمهال نورrote ست کول يو بل ادب دی، چې که تاسې څه شی خورئ نو ښه به دا وي چې د هغې ست شاوخوا ناستو خلکو ته وکړئ تر څو د هغوی په زړه کې ارمان پاتې نه شي. اما دا اداب بيا په غربي دنيا کې نشته، او کول يې هم د يوې حيرانتيا سبب کېږي.

۳۴ - دمجلس اداب:

په افغاني کلتور کې داسې مثبت ټکې شته چې په مجلس کې بايد خلک ځانگړي اداب پرځای کړي. خبرې په نوبت وکړي، مشرانو ته لومړی حق ورکړي، په مجلس کې په زوره

ونه غږېږي او خپل متقابل لوري ته بد کلمات ونه کاروي. پخوا به دا عادت و، چې که یو چا به د مجلس له اصولو خلاف بل څوک په خپلو خبرو یا بدو الفاظو سره توهین کړ، نو بیا به د مجلس یو مشر دغه سړی تهدید اوه او ورته به یې غوسه کوله؛ خو متاسفانه اوس په مجلسونو کې خلک دې ته پرېښودل کېږي چې سره لاس او گډېوان شي.

په مجلس کې لږې خبرې کول، نورو ته نوبت ورکول، د نورو خبرې اورېدل د مجلس له مهمو ادابو څخه دي.

خو ددې تر خوا په افغاني کلتور کې دا هم یو منفي اړخ دی، چې کشرانو او ځوانانو ته په مجلس کې د خبرو کولو حق نه ورکول کېږي چې دا کړنه د ځوان نسل د سالم پرمختګ مخه نیسي.

د مجلس یوه بله برخه هم په تیلیفون کې د خبرو کولو اداب دي، چې اوس د گرځنده تیلیفونونو په وجه زموږ ملک کې د تیلیفون پورې اړوند اداب او اخلاق ډېر کمزوري شوي دي. پخوا به په دولتي او شخصي دواړو کې د مېز د سر تیلیفونونه و؛ نو هر څوک مکلف و چې د تیلیفون د ځوابولو سره سم ځان معرفي کړي (خپل نوم او دنده ذکر کړي او له اورېدونکې نه په ډېر احترامانه ډول پوښتنه وکړي چې د هغوی ضرورت څه دی؟) که به کوم مامور دغه اخلاقي اصول نه پرځای کول د ادارې د مشرانو له خوا به په جدي توګه تهدیدېدل. ولي نن په تاسف سره ډېر لږ پورې هم د تیلیفون اخلاق او اداب نه پرځای کوي. دوی فکر کوي چې دا تیلیفون ددوی شخصي ملکیت دی او هر څنګه چې یې وغواړي هغه کارولی شي. حال دا چې ددوی د هر یوه لګښت ددولت له خوا ورکول کېږي.

۳۵ - د لارې اداب:

افغانستان یوه عنعنوي ټولنه لري چې په کې د شخص کړه وړه په هر ځای او هر مهال کې د

خلکو د ارزياوې لاندې وي او دغه ارزياوې د يوه شخص په شخصيت ټاکنه کې ژوره اغېزه لري. ستاسې کره وړه نه يوازې ستاسې له کورنۍ او يا دوستانو سره ارزښت لري، بلکې ستاسې راشه درشه له نورو عامو خلکو سره هم ځانگړی ارزښت لري.

د تلو او راتلو په وخت کې په نورو خلکو سلام اچول نه يوازې اسلامي سنت طريقه ده؛ بلکې دا د خلکو ترمنځ ستاسې د ښه معرفت زمينه او شرايط هم برابرېږي. کوبښن وکړئ چې په سلام اچولو کې تر نورو گړندي او لومړي اووسئ. سنت طريقه داده چې هر وخت سپاره خلک پر پيادو، پياده خلک دې پر ناستو خلکو، او کشران دې په مشرانو سلام اچوي. په لاره کې چې ځای تنگ وي نو، نورو ته د لومړيتوب حق ورکړئ. که ښځې راروانې وي؛ نو سړي بايد د لاري نه يوې خواته شي، او لاره ښځو ته پرېږدي، تر څو هغوی په ارامه توگه له لارې څخه تېرې شي. که لاره خټه وي، کوبښن وکړئ چې نور خلک ستاسې له کبله په عذاب نه شي، او هغوی ته خټې او اوبه وروانه لوزوي. د لارې څخه هر ډول مضر او خطرناک شيان لرې کړئ، تر څو د بل کوم کس د لوېدو، او ژوبلېدو سبب نه شي. په لاره کې که درته ډېر ضرورت نه وي، له بل چا، خاصتا د مشرانو څخه مه مخکې کېږئ.

کله چې په لاره کې له چا څخه مخکې کېږئ؛ نو لومړی د غاړې په تازه کولو سره هغه خبر کړئ چې تاسې ترې مخکې کېږئ، او بيا ورنه بښنه وغواړئ، او ترې مخکې شئ. په لاره کې ښځو او ماشومانو ته کافي وخت او مسافه ورکړئ، چې تر تاسې دمخه شي او يا که تاسې ترې دمخه شوي، نو ترې پوره مسافه واخلي. که پر سړک سپين ږيري او يا کمزوري او ناروغه کسان تېرېږي، له هغوی سره مرسته وکړئ.

که شونې وي او دکوم بودا، ښځې او ماشوم سره دروند پېټی وي، نو ورسره مرسته وکړئ. په لاره کې د بدو الفاظو، کاني په پښه وهل او لوبو کولو څخه پرېږئ. په کوڅو کې منډې رامنډې وهل، کاني ویشتل، او يا هم د کرکت او نورو لوبو کول، يو غلط او بې ځايه

کار دی، تاسې پې مه کوئ، او نور خوانان هم ترې منع کړئ.

لسم خپرکي

د ژوند له پاره يو پلان او د ژوند د لومړيتوبونو ټاکنه او سمونه:

۳۶ - ټاکلی او پلان شوی ژوند لرل:

موږ هر يو د خپل ژوند له پاره راز راز هيلې لرو. کله ناکله ددې هېلو شمېر دومره پراخه شي چې بيا زموږ په مغزو کې هم د ځايېدلو نه وي. ولې ډېر کم داسې کېږي چې له هغو هيلو څخه ټولې پوره شي.

د ټولنې ډېر وگړي کله چې په زده کړه بوخت وي، په هره څانگه کې چې دوى تحصیل کوي، نو بيا له ځان سره په ډېرو اوچتو خيالونو کې وي چې زه به له پوهنځي نه فارغېږم، بيا به لوى ډاکټر، انجېنر، قاضي، څارنوال، مامور، مدير او څه او څه کېږم، ډېر به مشهور شم، ډېرې پيسې به پيدا کړم، داسې کور به ځان ته جوړ کړم او له داسې چا سره به واده کوم او نور او نور....

خو کله چې له پوهنځي څخه فارغ شي، بيا د کار لټولو په ارمان چې کله د سلگونو دروازو په ټکولو او د بې شمېره دفترونو له لټون سره مخ شي، نو له هماغه ځايه دده شخصيت او غرور وټکول شي او هيلې يې په ناهيليو بدلې شي، او د چوپړ کولو لېوالتيا يې بيا له کينې او کرکې سره ملگرې شي. د چوپړ کولو احساس يې بيا ډېر ژر په بلې اخستلو او په ورځني سيستم کې د ځای پيدا کولو په هنر بدل شي. دا هغه بدمرغه حالت دی چې زموږ د ټولنې د ډېرو ځوانانو احساسات او هيلې او د چوپړ کولو هوډ وژني او دوى د ټولنې د خدمتگار په ځای د ټولنې په يوه کرکجن عنصر بدلوي.

ددې له پاره چې په راتلونکې کې تاسې ځوانان د همداسې ناوړه برخليک ښکار نه شي، دغه لاندې څو توصيې درته گټورې بولم.

۱- خپل ځان له ټولنې نه جلا مه گڼئ . په دې بايد پوه يئ چې تاسې په داسې يوه ټولنه کې ژوند کوئ چې مثبت بدلون په کې کم، ستونزمن او زياته قرباني گالل غواړي. نو کوشنې وکړئ چې خپل خيالات او هيلې نسبي مطرح کړئ.

۲- د خپل برخليک له پاره مقدماتي پلان او پروگرام ولرئ. مثلاً که تاسې په هره څانگه کې تحصيل کوئ نو کوشنې وکړئ چې په هماغه څانگه کې له سالمو او باصلاحيتو شخصيتونو سره خپلې اړيکې د همدغه تحصيل په دوره کې تامين او هغې ته پراختيا ورکړئ. په دې برخه کې د خپلو استاذانو او د پوهنتون د مقاماتو او ملاقات کوونکو مشرانو پاملرنه ځان ته راواړوئ.

۳- د زده کړې له دورې څخه دغې اړتيا ته پوره پاملرنه وکړئ او دې له پاره اړين او لومړني کارونه ترسره کړئ. خصوصاً ددې کار بڼه وخت د عملي کارونو او ستاژ دوره ده. په هغه وخت کې چې تاسې د خپل ملک په اړه له هرې بهرنۍ مؤسسې او يا شخص سره کار کوئ په خپل هغه کار کې د جدیت، صداقت، او علمي ځواکمنۍ په ښوولو سره د هغه مقاماتو پاملرنه او لېوالتيا د ځان په لور راواړوئ. چې هغوی دې ته ليوال شي چې ستاسې له فراغت نه مخکې تاسې ته د يوې دندې د درکولو بلنه درکړي.

۴- د خپل تحصيل په دوره کې د ځينو ځانگړو فعاليتونو او پروژو په ادا کولو سره د خپلو استاذانو او ادارې پرسونل پاملرنه ځانته راواړوئ . په مناسب وخت کې له هغوی څخه د ځانگړو تصديقونو او اسنادو غوښتنه وکړئ. د هغوی سره د جوړجاړي له مخې دغه ډول مکتوبونه په خپله برابر او ټايپ کړي، او هغوی ته يې يوزاې د لاسليک له پاره وړاندې کړئ. ډېر ښوونکي او اداري پرسونل يا ددې وخت نه لري، او يا کله کله هم ځانگړي موضوع، داسې بڼه نشي چوکاټ بندي کولی او پدې وجه له تصديق ورکولو او يا ستاينليکونو له ورکولو څخه ډډه کوي. نو تاسې بايد ددې چمتووالي ولرئ چې په مناسب وخت کې د هغوی له موافقې سره سم يو داسې ليکلی سند چمتو کړئ چې په هغې

کې د هغې مؤسسې، ډيپارټمنټ او د هغه استاذ/ مدير نوم او دنده په روښانه توگه ليکل شوي، او د امضا کولو له پاره آماده وي.

کوښښ وکړئ چې ددې سند دوه يادري کاپي مخکې له مخکې چمتو کړئ او په هغه استاذيې له لاسليک کولو وروسته يوه کاپي له هغه سره ياد هغې په دفتر کې پرېږدئ، او دوه نورې يې له ځان سره وساتئ.

۳۷ - د پلان تعريف:

پلان هغې ليکلې طرحې او طريقې ته وايي، چې د يوه ارمان يا موخې د لاسته راوړلو په اړه ټول اړوند معلومات، طريقې، وختونه، ستونزې، ضرورتونه او مالي سرچېنې په گوته او پداسې يوه سيستماتيکه توگه پيوند او تړل شوي وي، چې موخې ته رسېدل پکې په عملي مرحلو وېشل شوي وي، او د هرې برخې اصلي اهداف څرگند او ارزول يې اسانه او عملي وي.

د يو پلان په جوړولو کې دا ډېره مهمه ده چې پلان جوړونکي بايد د هرې مرحلې اهداف، او ددې اهدافو د لاسته راوړلو په اړوند ټولې شونې سرچېنې، ستونزې، چلېنجونه، مکانيزمونه او ټاکوونکې معيارونه داسې روښانه کړي وي، چې لاسته راوړل يې عملي او ارزول يې اسان او شوني وي.

يو پلان هلته عملي بڼه غوره کولای شي، چې د پرېزنت کولو وړ (يعنې نورو خلکو ته د وړاندې کولو او روښانه کولو وړ) وي، په ليکلي ډول تهيه کړاې شي، او د کتنې او مشاهدې له پاره ورته لاسرسی شونې وي.

ځوانان نه يوازې دا چې بايد د خپل ژوند له پاره يو ماسټر پلان ولري؛ بلکې ددې ماسټر پلان د يوې برخې په توگه د خپل ژوند څو مهمو اړخونو ته لکه تعليم او تحصيل، مسلک غوره کول، کار، واده، کور اخيستل او تقاعد ته هم يو، يو ځانگړي پلان ولري. پلان بايد

ليکلې بڼه ولري او اقلا د مياشتې يو ځل وکتل شي او په اولو وختو کې په هرو شپږو مياشتو کې يو ځل وارزول شي، او هدف ته د رسيدو په نږدېوالي کې بيا هر درې مياشتې، او بلاخره هره مياشت، او هره اونۍ وارزول شي.

ښه عملي او کامياب پلان هغه دی، چې د هرې مرحلې له پاره پکې ټاکلي موخې او د هرې موخې د لاس ته راوړلو له پاره عملي کړنلاره او د هرې کړنلارې له پاره شونې وسايل، وسايط او ذرايع پکې تشخيص او غوره شوي وي.

ددې له پاره چې تاسې په خپلو پلانونو کې بريالي شئ، د يو پلان په جوړولو کې لاندې ټکو ته بايد ځانگړې پاملرنه وکړې.

- د هر پلان ورستۍ او مرحلوي موخې بايد مشخص او روښانه کړې .
- د هرې موخې د لاسته راوړلو له پاره يو ټاکلی وخت چې عملي وي، په نظر کې ونيسې.
- د موخو د لاسته راوړلو په لاره کې د برياليتونو له پاره داسي مشخص معيارونه (**Mile Stones**) وټاکې چې دغه هر يو معيار بايد اندازه کېدونکی او ټاکونکی معيار وي. د **Mile Stone** په باره کې بايد دا ووايم، چې دا هغه نښي دي چې د سرکونو په اوږدو کې د مسافو د تعين له پاره ودرول کېږي. څدنگه چې دا نښي د سرک وټن اندازه کوي، نو په همدې خاطر دغه اصطلاح د معيارونو له پاره غوره شوې ده.

- ټول ټاکل شوې موخې بايد، عملي او شونې اووسي.
- د هرې موخې د لاسته راوړنې په اړه اړوندې اړتياوي، وسايل، وسايط، ذرايع او سرچينې روښانه او د هغوی لاسته راوړل شونې ارزول شوي وي.
- د هر پلان له پاره انساني باوري منابع ټاکل شوي وي.
- پلان بايد وخت په وخت مطالعه او په هرو شپږو مياشتو کې وارزول شي.

- که یو پلان په سلوکې تر اویا زیات عملي وي، نو د کامیابېدو چانس یې شته او که تر خلوېښتو کم عملي وي نو د هغې بیا ارزول او د سرچېنې ټاکل یې ضروري دي.
- هغه پلان چې د (۴۰ - ۷۰) پورې عملي وي، ښایې چې تر پلان شوي وخت او لگښت څخه زیات وخت او لگښت ته اړتیا ولري. چې دا باید ورسره په پام کې ونیول شي.
- د پلان غټ او مهم ټکې باید په داسې ځای کې لیکلي او یا انځور شوي وي چې په پرلپسې توګه او هره ورځ تر سترګو شي، تر څو تاسي ته په پرله پسې توګه ستاسې موخه در په زړه کړې.

د عمومي پلان ځینې ځانګړې برخې:

۳۸ - د تعلیم او تحصیل په اړه پلان:

- ښه به دا وي چې هر ځوان په دې پوه وي چې غواړي په کوم ښوونځي، متوسطه او لېسه، کې زده کړې وکړي. دا ځکه چې ځانګړی ښوونځی ښایې د یو ځوان لیاوالتیا او د راتلونکې بریاووله پاره یوه ښه وسیله وي، او یا هم برخلاف د بریاوو مخه ونیسي.

- د تعلیم په وخت کې باید د کانکور له پاره چمتوالې له لسم ټولګي څخه پیل، او پور په پور دغه چمتوالی ګړندی او جدي شي.

- د ښوونځي په دوره کې ښه خبره دا ده، چې یو زده کوونکی په ټولګي کې د لومړیتوب (اول نمره ګې) له پاره سیالي وکړي؛ نو که لومړی نه شي؛ نو دویم نمره خو به شي. د انګلیسي یو متل دي چې وایي:

Shoot for the stars, if you fall short, you will land on the moon.

• يعنې موخه مو ستوري وټاکې، که پاتې راغلي، نو سپوږمۍ خو به موځای وي. هر ځوان ته په کار دي چې د خپل تحصيل په اړه هوښيار اوگړندی وي، او په دې برخه کې خپلي گړندي دندې له پخوا نه پيل او د کورنۍ او ښوونکو په مشورو په چټکه توگه پر مخ بوزي.

• هر زده کوونکی بايد له (۸- ۱۰) ټولگي په دوران کې بېلا بېل مسلکونه، لکه طبابت، انجينري، زراعت، ساينس، شرعيات، حقوق، ډيپلوماسي، ارت، ښوونه او روزنه او داسې نورې څانگې هره يوه وڅېړي او د هرې رشتې ښه او بد ځان ته روښانه کړي. چې کله يې يو يا دوه مسلکونه خوښ کړل؛ نو بيا دې دهغي مسلکونو له ځينو متخصصينو سره له نږدې نه د هغه مسلک د ښو او بدو، مثبتو او منفي اړخونو په اړه خبرې وکړي، تر څو خپل راتلونکی مسلک او په مسلک پورې اړوند مضمونونه په ښه او دقيقه توگه وټاکي.

• د وخته (۸- ۱۰ ټولگي کې) دغه ټاکنه، زده کوونکې ته ددې چانس ورکوي، چې د لېسې په دوره کې د هغه مسلک پورې اړوند مضامينو په برخه کې زياته پاملرنه وکړي او ښې نومرې په کې تر لاسه کړي. زموږ د ځوانانو خورا غټ مشکل دا دی چې دوی د کانکور ازموینه ورکوي، خو پر دې نه پوهېږي چې څه غواړي ولولي. اکثرا د خپل مسلک ټاکنه هم د کورنيو په خوښه تر سره کوي. دا يوه د هاغه ستونزو نه ده چې ځوانان وروسته ځوروي. نو ددې له پاره چې ځوانان د خپل مسلک او پوهنځي ټاکنه په ښه توگه وکړای شي. زه مشوره ورکوم چې ځوانان بايد د (۸- ۱۰ ټولگي په وخت کې) که شونې وي د هغه مسلک پورې اړوند پوهنځي د محصلينو، استادانو او کارکوونکو سره تفصيلي خبرې وکړي او د هغوی تجربې، خاطري او نظريات ددې مسلک په اړه ځان ته په جدي توگه څرگندکړي. د همدې معلوماتو په رڼا کې بيا له خپل ذوق او لېوالتيا سره سم يو ځانگړی مسلک غوره کړي. او دښونځي په درسونو

کې دې بيا په هغه مسلک پورې مربوط مضامينو ته ځانگړې پاملرنه وکړي. د مثال په ډول که تاسې غواړئ چې طب پوهنځی ولولئ؛ نو لومړی د (۸- ۱۰) ټولگيو په موده کې، د طب پوهنځي د محصلينو او استادانو سره اړیکې ټينگې کړي. خپل پلان ورته ووايي او له دوی څخه د اړوندو مضامينو او همدرا راز ددې مسلک په مثبتو او منفي اړخونو ځان وپوهوي. که مو تصميم ونیوه چې د طب مسلک ته لار شئ؛ نو بيا بايد د (۱۰ - ۱۲) ټولگي پورې په طب پورې مربوطو مضامينو لکه کيميا، بيولوژي، فزيک او الجبر ته ځانگړې پاملرنه وکړئ.

• دا به هم گټوره وي چې د خپل تعليم په دوران کې د (۱۰ - ۱۲) پورې د هغه ځانگړي مسلک له ځينو مهمو شخصيتونو سره دوستي او ملگرتوب ايجاد کړئ، او خپل نظر او پلان ورسره شریک کړئ، او وخت په وخت له هغوی څخه لازمي مشورې او لارښوونې وغواړئ.

• دا په ځای بولم چې په دی برحه کې ددولت مسولیتونو ته هم اشاره وکړو. دولت ددې مکلفیت لري چې شاگردانو ته د تعليم په وخت کې دداسې علمي سفرونو او مسلکي پوهاویو زمينې او شرایط برابر کړي.

• کله چې بيا د خپلې خوښې مسلکي پوهنځي ته داخل شوی؛ نو بيا کوبښن وکړئ چې ددې مسلک په اړه خپل معلومات په نړۍ واله کچه تکميل کړئ. په هماغه مسلک کې د دوه درې سیمه ایزو مطرحو شخصیتونو سره او همدا راز د یوه یا دوه په ملې کچه مطرح شخصیتونو سره او بالاخره د یوه یا دوو بین المللي شخصیتونو سره اړیکې، او دوستي ټينگه کړئ. دا به تاسې ته په هماغه مسلک کې د لابريالیتوب ښه چانسونه په لاس درکړي.

• کوبښن وکړئ چې په خپل مسلک کې یو مطرح او پېژندل شوی شخص واوسی او له عادي زده کوونکو او محصلینو نه زیات توپیر ولری، دا توپیر تاسې په لاندي لارو

تر لاسه کولای شئ.

- په دې مسلک کې دوامداره تجربه، جدي مطالعه او منظم او په مينې سره کار کول، د هغه مسلک په اړوند د موثرو او مطرحو سيمه ايزو، ملي او بين المللي شخصيتونو سره اړيکې، په دې اړوند سيمينارونو او غونډو کې ونډې، همکاري او عملي برخه اخيستل، هغه نور عوامل دي چې ستاسې د لابراليټوبونو زمينې برابرولې شي.
- د هغه مسلک په اړه ځانگړې موضوعاتو ته پاملرنه او د هغې په اړه نمونوي موثر او حيرانوونکې کارونه سرته رسول، لکه علمي تحقيقات، مقالې ليکل او نشرول د سيمې او په ملي کچه د مطبوعاتو سره اړيکې او د هغه مسلک د يوه مطرح ځوان په توگه تبارز کول، د خپل مسلک په اړه خپرونې، ژباړې او تاليف هغه گټور کارونه دي چې ستاسې له شهرت سره ډېره مرسته کوي. د پوهنځي په وخت کې له څو تنو استادانو سره ښې اړيکې وساتئ او کوبښن وکړئ چې د هغوی د اثارو د ژباړې، چاپ او لوستلو او اصلاح کولو په برخه کې مرستې وکړئ او ترې وغواړئ چې ستاسې نوم په خپل کتاب کې ذکر کړي.

کله چې زه د طب د پوهنځي د پنځم ټولگي محصل وم، ما د خپل يوه ډېر تکړه او نوميالي استاد مرحوم محمد نسيم لودين صيب د توبرکلوز په نوم د يوه ليکلې اثر په املايي تصحيح کې د هغه سره ډېره مرسته کړې وه. چې په نتيجه کې دا زما حق هم وه چې هغه بايد زما نوم په دې کتاب کې ذکر کړي واي. خو ديوې خوا زه ددې موضوع په علمي ارزښت په هغه وخت کې دومره نه پوهيدم، او د بلې خوا ممکن د لودين صيب به هم ودي ته پام نه وه شوي، نو زما نوم يې په کتاب کې نه وه ذکر کړي. نن زه د هغه افتخار نه محروم یم، چې ما زوروي. خو ددې سره سره هم د هغه کتاب تصحيح کولو ما ته دومره زياته گټه راوړسوله چې د توبرکلوز د ناروغۍ په تشخيص او تداوي کې زه د خپل نورو همصنفيانو په نسبت تکړه وم. بالاخره، د همدې تکړه توب په نتيجه

کې ماته په پېښور کې د توبرکلوز په څانگه کې د کارکولو زمينه، او په دې برخه کې زما د خپل يوه اثر د ليکلو شرايط را برابر کړل. دا هم زما له پاره يوه سرلوړې ده.

• د يو فعال شخص په توگه تل د خپل مسلک په اړه په ملي او بين المللي کچه نوې خپرونې او اختراعاتو نه ځانونه خبر کړي، او وخت په وخت هغه د رفرنس په توگه د راډيو او تلويزيون او اخبار له لارې وړاندې کړي.

• کوشنې وکړي چې په خپله سيمه کې په رسنيو کې د خپل مسلک د يو پېژندل شوي شخص په توگه په مصاحو او پروگرامونو کې ونډه واخلي.

• خپل ځان د داوطلب په توگه وټاکي او په ښوونځي او نورو ځايونو کې د خپل مسلک په اړوند خلکو ته کنفرانسونه ورکړي. په مسلکي کار کې جدي او پابند اوسي. او په خپله دنده کې دخپل ټول اخلاص او رښتينولې نه کار واخلي. دا په د لوړو مقاماتو توجه ستاسې په اړه د علمي او عملي کار په نتيجه کې را جلب، او په مسلکي لحاظ په دا تاسي ته ډېره گټه ورسوي.

۳۹ - د کار په اړه پلان:

لکه څرنگه چې تعليم او تحصيل د مسلک په غوره کولو کې رول لري، همدراز مسلک هم د کار په نوعيت او محيط په غوره کولو کې رول لري. د کارځای هغه محيط دې چې موږ او تاسې هره ورځ په کې د ژوند درېيمه برخه (هره ورځ اته ساعته) تېروو. نو دا ډېره مهمه ده چې د کار په اړه لاندې درې شيان (د کار نوعيت، محيط او خلک) د سړي په مزاج برابر وي؛ نو بيا به کار ستاسې په زړه پورې او نه ستومانونکي وي. که له دغو درې واړو څخه يو يې هم له مزاج سره برابر نه وي؛ نو بيا کار ستومانونکي او ځوروونکي کېږي.

• د کار د انتخاب له پاره اولين شرط د مسلک غوره کول دي. د مسلک غوره کول، يا د لوړو تحصيلاتو د رشتې انتخاب يو خورا مهم کار دي، او بايد چې پوره توجه ورته

وشي. چې د رشتي د انتخاب له پاره بيا وختي تيارې لکه پورته چې ذکر شو، ډېر ضروري دی.

- د مناسب او موزون کار او د ښه محيط پيدا کول يو ضروري موضوع ده. متاسفانه زموږ په هېواد کې خلک هر هغه کار کوي، چې ورته پيدا شي او بيا په کار کې هم څه دومره ورته مهمه نه ښکاري چې کار څنگه پر مخ ځي؟ خو زه ځوانانو ته توصيه کوم، چې د کار د غوره کولو او د کار د محيط په اړه خپلې دندې په ښه توگه ادا کړي او د ځان له پاره يو موزون او له خوښې سره برابر کار پيدا کړي.
- هرڅومره چې تاسي په خپل کار او مسلک کې بريالي، او پېژندل شوې شخصيت يئ، په هماغه اندازه به تاسو ته د نوو کارونو وړاندیزونه زيات وي، نو تاسي به د خپل نوي کار په غوره کولو کې لازيات بررسي ولرې. ځکه ډېر خلک او ډېر مؤسسات به ستاسې د جلبولو سره علاقه ولري.
- لکه څومره چې ښه کار او د کار ښه محيط او خلک تاسو ته مهم دي، همداراز د موسسې او نورو کارکوونکې و له پاره هم دا مهمه او گټوره ده چې تاسې له هغوی سره خوښ او خوشاله يئ. نو پخوا له دې چې يو کار ومنئ، دا به ښه وي چې لاندې معلومات مو تر لاسه کړي وي.
- ايا دغه کار ستاسې له مسلک او خوښې سره برابر دی او کنه؟ که برابر نه وي نو کوښښ وکړئ، چې له هغه کار نه تېر شئ.
- د خپل مسلک څخه بهر کارونه، ولکه ډېرې پيسې هم درکوي، مه غوره کوئ ځکه دا بيا تاسې بې مسلکه کوي او وروسته به بيا پرې پښېمانه يئ. په افغانستان کې د جنگ او غريانو د راتگ نه وروسته، يو لوی مصيبت هم د افغانانو بې مسلکه کول دي. د ان، جي، او (NGO) سيستم چې د افغانستان غوندې وروسته پاتې او قبيلوي ټولنې له پاره د يوه قوي مرکزي سستم پر ځای يو زهرجن سستم دی.

- دى ان جي اوگانو له کبله اکثره افغانان د جگو تنخواگانو په وجه دي ته وهڅول شول چې خپل مسلکونه پرېږدي او په نا مسلکي کارونو کې لگيا شي. چې زه هم د همدغو قربانيانو څخه شمېرل کېږم، ددې کبله چې زه ددې ضايعې له لاسه زورېږم، او نه غواړم چې تاسي هم وزورېږي، نو دادې تاسي ته دا موضوع ليکم..
- ايا تاسې د خپل کار محيط، خلک او ساحه کتلې ده کنه؟ که مو نه وي کتلې، کوبښن وکړئ چې د کار د قبلولو نه مخکې دوه درې ورځې هلته داوطلبانه کار وکړئ. تر څو وگورئ چې ددغه کار، محيط او خلک ستاسې د طبيعت سره برابر دي او کنه؟ که لږ شان هم ناراحته وي د هغه کار له له منلو تير شئ.
- ايا په دې کار کې چې تاسې ورته کانديد يئ، ستاسې د لوړاوي او پورته مقام ته د تللو چانس شته او کنه؟ که نه وي نو ترې تير شئ.
- ايا په دې کار کې تاسې له ځينو چلینجونو او ابتکاراتو سره مخ يئ او کنه؟ که نه وي نو ترې تير شئ. په کار کې علمي چلینجونه ستاسې د علمي پرمختگ او شخصيت د لوړوالي سره مرسته کوي.
- ايا ددې موسسې د فرهنگ په اړه مو معلومات تر لاسه کړي دي او که نه؟ (هره موسسه ځانته ځانگړی سیستم لري چې هغه د هغې موسسې فرهنگ جوړوي. مثلاً ځنې موسسات ډېر فارمل (قيد، منظم او جدي) وي چې د لباس نه نيولې، چې هغه منظمه دروېشي، نکتايي وي، تر د مشر سره د کتلو او خبرو کولو پوري ځان ته يو ځانگړي جدې سیستم لري، چې دي ډول موسساتو ته د فارمل فرهنگ لرونکي يا (formal) مؤسسات وايي، اما برعکس، بيا يو شمير نور موسسات، نسبتاً يو څه نرم، او ازاد سیستم خوښوي، چې په هغوی کې لباس هم نسبتاً ازاد، او د امرينو سره ليدنه کتنه هم نسبتاً اسانه او ازاده وي، چې دي ډول موسساتو ته ازاد يا (casual) مؤسسات وايي. ايا ددې موسسې دغه کاري فرهنگ، د موسسې د مشر او ستاسې د

سوپروايزرانو يا امر رويه اوسلوک ستاسې له پاره د منلو او قبول وړ ده او کنه؟ که نه وي نو ترې تير شئ.

• ايا ددې کار په محيط کې تشويق، ترغيب او ستاينه شته او کنه؟ که يې نه لري؛ نو بيا له دې ځای څخه تير شئ.

• ايا تاسې د خپل امر او د موسسې د عمومي امر سره ځان په خبرو کې ارام محسوس کړې او کنه، کنه نو د هغې کار نه تير شئ

پخوا تر دې چې نوي دنده قبوله کړئ، ددغو لاندینو پوښتنو کول ضروري او گټور دي:

✓ له انټرويو کونکې څخه وپوښتئ چې ايا دا موسسه کوم تشکيلات لري او که نه، او ايا زه کولاي شم چې هغه وگورم؟

✓ پدې تشکېل کې زما ځای، پوزيشن، (پوست) چېرته دی؟ زه څوکسانو او چا، چا ته مسوليت لرم، او د څوکسانو او چا، چا د څارنې مسوليت لرم؟

✓ ايا په دې مؤسسه کې ارزيايي کله صورت نيسي او د ارزيايي سستم څنگه دی؟

✓ ايا پدې مؤسسه کې تشويق، ترغيب، ارزونه او لارښوونه شته که نه؟

✓ ايا پدې مؤسسه کې زما د پورته تللو چانس څومره دی. زه غواړم چې دلته د ډېرې مودې له پاره پاتې شم، نو ځکه غواړم پوه شم چې زما د پورته تللو حدود او امکانات څه دي؟

• د کار ښه پلان دادی چې سړی له ځان سره داسې يو نقشه ولري چې په کوم عمر کې څه ډول مقام ته ورسېږي. دا مقام کېدای شي چې په کار کې د مقام په لحاظ معنایي مدیریت، ریاست او وزارت، او يا هم په کار کې علمي او مسلکي لاسته راوړنې لکه علمي رتبې، لیکنې او اختراعات او نور وي.

• هر ځوان ته په کار دي؛ چې په کار کې پرله پسې مثبت بدلون ولري، دا بدلون به ښه وي، چې په عین کاري محیط کې پرمخ لاړ شي؛ خو که ایجاب وکړي د محیط

- بدلول هم تر محدوده اندازې پورې کوم زيان نه لري.
- وخت په وخت په خپل کار کې د خپلو امرينو (سوپروايزر ، مينجر ، او لوي ريس) سره د ځانگړو ملاقاتونو له پاره ، ددوي د رتبو په ترتيب ، وختونه واخلي . په دې ملاقاتونو کې د خپل امرينو څخه د خپل کړو و وړو په اړه وپوښتې . ددوي نه په روښانه توگه دا و پوښتي چې (ما اوس له تاسو سره کافي وخت کار وکړ . زه ستاسې د لارښوونو نه راضي او په خپل کار کې خوشحاله يم . خو زه غواړم چې ستاسې څخه د خپل ځان او په کارونو کې زما د اجراتو په اړه واورم . زه غواړم چې په خپلو نيمگړتياو پوه شم ، او د هغوی د اصلاح کولو او ښه کولو په اړه ستاسې لارښوونې او مشورې واورم) که ددوي نظر مثبت وه ، تري غوښتنه وکړي چې که امکان ولري خپل دغه نظر په ليکلې توگه تاسو ته درکړي . دا به بيا وروسته يو وخت ډېر ستاسې په درد وخوړې . او که يې نظر منفي هم وي ، هغه په پوره غور او مکمله توگه واورې ، او که کومه غلط فهمي (نادرستي) پکې موجوده وي ، د هغې د روښانتيا له پاره تري په اخر کې په ارامه اجازه وغواړي ، او هغه ورته په سره سينه تشرېح کړي ، نو ددې ناستې حد اقل گټه خو به دا وي چې هغه غلط فهمي به له منځه يوسي .
 - خپل کارونه ژر ژر مه بدلوي ، ځکه دا بيا ستاسې په راتلونکې کار کې ستاسې په بې ثباتي حسابېږي . نو ددې له پاره چې مو ددې مشکل مخنيوي کړي وي ، نو د هر کار په قبلولو کې خپله کورنې دنده په ښه توگه ترسره کړي . يواځې هغه کار قبول کړي چې يې تاسو په ښه توگه ترسره کولای شئ ، او هغه ستاسې د ژوند د فلسفې سره برابر وي ، او په کولو کې يې تاسې راحت يئ . هېڅکله هم هغه کار مه قبلوي چې يا ستاسې د ژوند د فلسفې سره برابر نه وي ، او يا يې تاسو په کولو کې ځان راحت نه محسوسوي .

کور او موټر هم د انسان په ژوند کې ارزښتمن او مهم انتخابونه دي. د نوبت په لحاظ لومړی موټر او بیا کور اخیستل او وروسته بیا واده کول ښه اصل دی؛ خو دا ضرور نه ده چې په همدې ترتیب دې وي. د موټر اخیستل کوم لکسیت نه، بلکې د یو ښه شخصیت او د یو با پلانه او موفق ژوند یوه ښه ده. د موټر درلودل که ښه وکارول شي اکثراً تاسې ته د لا اجتماعي اړیکو، ښه کارونو او نورو بریالیتوبونو مخه پرانیزي.

په یاد ولري چې د انسانانو په ژوند کې تر ټولو گرانو کارونو څخه هم یو د پیسو سنبالول دي. ځنې پوهان وايي چې د پیسو گټل گران، خو ساتل یې تر هغې هم گران دي. انسانان په مجموعي توګه دي ته میلان لري چې هر څومره پیسي چې پیدا کوي، هماغومره مصرفوي. خو که تاسې لږ وخت په ځان یو څه تکلیف ومنې او د یو څه لکسیت نه تیر شي، نو ډېر ژر به د یوه هوسا ژوند خاوندان شي.

هر ځوان باید پلان ولري چې د درې کلو کار کولو په اوږدو کې اقلاً خپل لومړنی موټر چې هغه ډېر قیمتي او لکس نه وي واخیستی شي. بیا دې تر پینځه کلن کار پورې هغه په یو متوسط موټر او تر لس کلن کار پورې دې یې په یو ښه او لکس موټر بدل کړای شي. د موټر اخیستلو ښه طریقه به داوي چې:

دمجردۍ په دوران کې له هر معاش څخه تقریباً ۲۵ فیصده موټر ته وقف کړي او که سړی متاهل وي نو بیا دې ۱۵ فیصده د موټر له پاره جدا کړي.

او یا دی د موټر اخیستلو په خاطر دې یوه ځانګړې دویمه وظیفه شروع کړي، او د امکان په صورت کې دې ددې وظیفې ټول عاید او که نه تر اويا فیصدو پورې دي د موټر له پاره اختصاص کړي. همېش خو په لومړي سر کې حتماً داسې موټر واخلي چې د تېلو مصرف یې کم او ترمیمات یې ارزانه وي.

په دي اړه بله مشوره دا ده چې: تاسې لومړی یو موټر سایکل واخلي، او بیا تدریجاً یو څه نوري پیسې هم ذخیره کړئ او دهغو پیسو او د موټر سایکل د پیسو نه په ګډه بیا یو ارزانه

موټر واخلي.

په دې اړه بله مشوره داده چې خپل موټر او کمپوټر هېڅکله هم بل چاته د چلولو او يا خوهم په کمپوټر د کار کولو اجازه مه ورکوي. تجربو دا ثابته کوي ده چې دغه وسايل، يوازي هلته ښه کار کوي چې په يو لاس استعمال شي.

٤١ - دکور اخيستلو پلان:

د کور اخيستل لږ څه داوږدې مودې پلان او يو څه زياتو امکاناتو ته ضرورت لري. خو موټر او ښه پلان جوړول، کولای شي چې ستاسې له پاره دکور د اخيستلو موده راکمه او د کور اخيستل کم ستونزمن کړي. خپلوان ټول اخلاقي مسووليت لري، چې په کورنۍ کې د هر ځوان له پاره د تعليم، تحصيل، موټر يا کور په اخيستلو او واده کولو کې لازمه او مناسبه ونډه واخلي. دغه ونډه بايد بلا معاوضې وي. که ستاسې په کورنۍ کې دغه سيستم وجود نه لري، زه له تاسو غوښتنه کوم چې دا سيستم پيل کړئ. د واده او کور اخيستلو له پاره قرض اخيستل جواز لري؛ خو په دې شرط چې تاسې د هغې د بېرته ورکولو له پاره يو مناسب او عملي پلان سنجولای وي.

د کور اخستل هم د موټر په خير پلان کړي. يعنې اول يو وړوکى او نسبتا ارزان کور او وروسته بيا په مناسب وخت کې ښه او په خپله طبعه برابر کور جوړ کړي. دکور په اخستلو کې د خپلې ونډې له پاره اقلا له (٣ - ٥) کلونو له پاره پلان ونيسئ، او د خپلې تنخوا %٢٥ دکور د اخيستلو له پاره ذخيره کړئ، چې بيا دکور له اخيستلو وروسته بايد همدا (٢٥%) د دوستانو او نورو لرې خپلوانو د قرضونو خلاصولو ته وقف کړئ. هغه پيسې چې پي تاسې د لرې خپلوانو او دوستانو څخه د قرض په توگه را اخلي، هغه هم په دقيقه توگه وسنجوئ، او په مناسب اندازه يي په نږدې او لرې خپلوانو او دوستانو ووېشئ. د هغوى هر يو د مالي توانمندۍ سره سم د هغوى ونډه ورمعلومه او ورته اقلا يو کال دمخه ووايئ

چې تاسې د هغې مرستې ته ضرورت لرئ او ستاسې توقع ددوی څخه څومره ده، او کله بايد تاسې ته هغه پيسې تيارې کړي. خپله دغه غوښتنه ورته ۶ بيا مياشتې، او بيا ۳ مياشتې، او بيا يوه مياشت مخکې د وعدې نه، ورپه ياد کړئ. دا وريادول دوه گټې لري: د يوې خوا هغه متوجې کوي چې خپل ځان اماده کړي، او د بلې خوا. که چېرې د هغه په تصميم او يا توانمندی کې کوم تغير راغلی وي، نو تاسې به پرې په مناسب وخت کې خبر او د هغې په عوض به کوم بل مدرک په کار واچوې، تر څو د ناڅاپي کمبود سره مخ نه شې.

د کور د اخیستلو له پاره د يو شمېر نږدې خپلوانو له خوا يو څه بلاعوضه مرسته ترلاسه کړئ، خصوصاً په دې برخه کې د مور وپلار ونډه، د وروڼو او خويندو ونډه لازمي، ضروري او جدي ده. تاسې کوښښ وکړئ چې د خپل کور د اخیستلو له پاره د خپل نقشي او پلان له مخې يې د مخکې پيسې وسنجوي (معمولا د مخکې قيمت د کور د ټول تمام شوي قيمت درېيمه برخه وي). ددې پيسو درېيمه برخه د خپلوانو نه وغواړئ. او هغه بيا په خپلوانو په يو مناسب تناسب (چې د دوی د توان او دخپلوي د اړيکو له مخې سنجول شوي وي) اقلاً يو کال دمخه حواله کړئ. د مثال په توگه که د کور ځمکه سل زره (۱۰۰۰۰۰) افغانۍ وي او ستاسې په خپلوانو کې يوازې لس تنه داسې وي چې له تاسې سره مرسته وکړي، نو ددې پيسو درېيمه برخه په مور او پلار، او درېيمه برخه يې په وروڼو او خويندو، او پاتې درېيمه برخه يې په نورو خپلوانو حواله کړئ. خو دوی ته اقلاً يو کال دمخه د دوی ټاکلې ونډه وښيي او ورته ووايي چې تاسې په کومه — نېټه دې پيسو ته اړتيا لرئ.

د کور د ابادۍ پيسې چې معمولا د ځمکې د قيمت دوه چنده وي، نو د هغې نيمايي بايد تاسې په خپله اماده کړئ او نيمايي نورې يې له ځينو دوستانو څخه د يوې اوږدې مودې (پينځو کلونو) له پاره د قرض حسني په توگه ترلاسه کړئ. له هر چا څخه په زغرده غوښتنه وکړئ. ولې غوښتنه مو بايد غوڅه او عملي وي، او هغوی ته د بېرته ورکولو پلان،

وخت او طريقه هم په واضحه توگه ورته ووايي. كه وتوانېږئ دغه پيسې له خپل وخت څخه دمخه بېرته ورورسوي، دا به لا ښه كار وي. او كه د پيسو په بېرته وركولو كې كوم خنډ او ځنډ پيداشو، نو هغه مشكل فوراً هغه كس سره شريك كړي، تر څو هغه هم د خپل ځان لپاره كوم بل پلان وسنجوي.

كه تاسې په يوه وخت كې ځمكه اخستل او كور ودانول دواړه نشي كولاي، نو دا پروا نه كوي چې يو ځل ځمكه واخلي او بيا د درېو كلو په دننه كې پرې كور جوړ كړئ. څوكه د كور جوړل پرې د درېو كلو نه زيات وخت نيسي نو بيا ښه خبره داده چې د مځكې د اخستلو نه تېر شي، او هماغه پيسې په كوم كاروبار كې بندي كړئ تر څو ښه گټه درته راوړي.

د كور په جوړولو كې تل د راتلونكې پلان په نظر كې ولري يعنې په دې معنا چې كه امكان ولري، حد اقل د يوه يا دوه نسله د كورنۍ د غړيو د گټه اوسېدو او د امكان په صورت كې د سره نږدې او جدا اوسېدو شرايط ولري. يعنې ابادې يې داسې جوړه شوي وي، چې كه تاسې دوه يا درې زامن ولري، نو هغې هر يو ته دوه يا درې كوتې د كور په يوه خوا كې ورورسېږي. تر څو پرته د جنگ او جنجالونو نه په كې جدا اما يو له بل سره نږدې ژوند وكړای شي.

د كور د اخيستلو يوه بله ښه طريقه داده چې لومړی كور داسې يو كور واخلي چې په كې له يوې خوا ستاسې گوزاره وشي او له بلې خوا يې وكولای شي يوه برخه په كرايه وركړي او چې كله مو ځان ته بل كور جوړ كړ، نو بيا دا كور خرڅ نه كړئ، بلكه هغه په كرايه وركړای شي. تر څو د نوي كوردقرض په خلاصولو كې له تاسې سره مرسته وكړي. او د بلې خوا كه ستاسې د بچيانو شمير زيات شي، نو دغه كور به هم د يوه يا دوو تنو له پاره د جدا اوسېدو شرايط برابر كړای شي.

٤٢ - د واده له پاره پلان:

واده هم د انسان په ژوند کې تر ټولو يو مهم، جدي او قيمتي کار دی، چې تر بل هر څه ښه پلان کولو ته ضرورت لري. د واده په اړه يو شمېر زيات موضوعات د واده په برخه کې ذکر شوي دي؛ خو هغه څه چې د واده په پلان پورې اړه لري، دلته راوړو:

ښه خبره به دا وي، چې هر ځوان د خپل واده په اړه مشخص او ټاکلې نقطې لکه له څرنگه يو کس سره بايد واده وکړم؟ په کوم عمر کې بايد واده وکړم؟ او د واده مراسم او ترتيبات مې دې څرنگه وي؟

نن سبا ودونه د ځينو ناضروري رواجونو په وجه ډېر گران شوي دي. زما توقع او اميد دا دی چې تاسې د يوه مبتکر ځوان په توگه د واده يو ډېر درونداو خوشاله پروگرام ولرئ، ولې د يو شمير بېځايه قيمتي کارونو مخه ونيسئ.

که تاسې له خپل ځان سره روښانه او غوڅه فيصله ولرئ چې د څرنگه مشخصاتو لرونکې شخص سره واده کول غواړئ نو بيا يې پيدا کول شونې او اسان دي. خو که تاسې نه پوهېږئ چې څه غواړئ نو پيدا کول به يې هم گران او نا شوني وي.

پر خپل هدف د روښانه پوهېدو په صورت کې خپله ټوله پاملرنه او امکانات د هغه په لور معطوف کړئ. دا چې تاسې څرنگه وکولای شي چې د خپل خوښۍ د کس کورنۍ دي ته وهڅوي، چې ستاسې مرکه ومني، ځانته ځانگړي تکتيکونه لري، چې دا تکتيکونه د هر شخص په برخه کې فرق کوي. تاسې کولای شي د ليکوال نه چې په دې برخه کې د کاميابو مشورو په اړه په نړۍ والو سطحه شهرت لري، ځانگړي سلا مشوري واخلي.

کله مو چې له زړه سره برابر نفر پيدا کړ بيا د هغې د لاسته راوړلو له پاره پوره تحقيقات ترسره کړئ. او دهغې د کورنۍ د غوښتنو سره برابر ځان عيار کړئ.

د خپل واده مصارف په لاندې ډول پلان کړئ:

اول : د واده په مراسمو کې ښه او مناسب نوښتونه راوړئ، چې د قيمتي واده په عوض

ستاسې واده دروند او خوښوونکي وي.

دويم: د واده مصارف هم په درې برخو ووېشي. اوله درېيمه برخه يې خپله د درېو کلو کار په اوږدو کې تهيه کړئ، چې بايد د مجردتوب په صورت کې ستاسې له عايداتو څخه ۲۵٪ واده ته گوښه شوي وي يعنې په دې توگه د کار له شروع څخه (۲۵٪) د موټر له پاره ، (۲۵٪) د کور له پاره او (۲۵٪) د واده له پاره جدا کړئ. او پاتې ۲۵٪ يې د ورځني لگښتونو له پاره استعمال کړي. کوشنښ وکړئ چې اول هدف په درې کالو کې ترسره کړئ، نو بيا د دويم او درېيم هدف له پاره (۳۰) (۳۰) فيصده ذخيره کړئ او د اول هدف نه پاتې (۱۵٪) يې د اول هدف په قرض کې ورکړئ او يا هم ممکن ستاسې لگښت له (۲۵٪) نه تر (۴۰٪) فيصده ته زيات شوي وي.

درېيم: اول درې کلو کې موټر واخلي، په دويمو درې کلو کې کور واخلي او په درېيمو درې کلو کې واده وکړئ..

د واده له پاره هم تاسې بايد لومړي درېيمه برخه پيسې خپله ولرئ او دويمه درېيمه برخه نورې يې د خپلې کورنۍ څخه په بلاعوضه توگه واخلي، او وروستي درېيمه برخه يې له خپلو دوستانو څخه د اوږدې مودې له پاره په قرض واخلي. (۵ کلو له پاره). خو د واده نه وروسته بيا ددې قرض ادا کول تر ټولو لومړيتوب لري.

که تاسې کور له واده نه وروسته اخلي، نو کولای شئ چې په دې برخه کې يوه مناسبه بلاعوضه او يا باعوضه ونډه د خپلې خسرگنۍ او اوښو پر غاړه هم کېږدئ. ليکن دا ونډه بايد روښانه او معلومه او شرايط يې عملي وي.

۴۳ - د تقاعد له پاره پلان:

تقاعد هم د ژوند يوه داسې مرحله ده، چې پکې يو انسان د کار توان له لاسه ورکوي، ولې د ژوند لگښتونه دوام پيدا کوي. دا ډېره مهمه ده چې د تقاعد په وخت کې هم سړي په

خپل ځان متکې واوسئ او دخپلې کورنۍ له پاره پټۍ نه شئ. نو ددې له پاره چې تاسې او ستاسې مېرمن د تقاعد په وخت کې هم يو ابرومند ژوند ولري، لاندې تدابير نيول فوق العاده ضروري او جدي دي:

۱. کوبنس وکړئ چې د خپل کار په وخت کې حداقل ځان ته داسې يو کور ترلاسه کړئ چې د تقاعد په وخت کې د هغې کرایه نه وي، او يا نور کوم قيمت ورباندي پاتې نه وي. او تاسې په کې مفته واوسېږئ.

۲. د تقاعد نه مخکې ځان ته داسې يو دويم کور پيدا کړئ چې د تقاعد په وخت کې تاسې د هغې حداقل نظارت وکړئ، ولې تاسې د هغې د کراه نه د ورځنيو لگښتونو پيسې ترلاسه کړای شئ. يعنې د هغه کور يوه برخه په کرایه ورکړاي شي.

۳. د تقاعد له پاره يو څه پيسې د کار د لس کلنۍ نه وروسته د هر کال د عايداتو ۵% فيصده ذخيره کړئ، او په يوه مناسب گټه کوونکې حساب کې مو بايد ايښي وي، او يا مو چاته په مضاربت ورکړې وي. يو بله ښه طريقه داده، چې په همدې پيسو يو دويم کور واخلي او په کرایه يې ورکړئ او يا هم ځمکه پرې واخلي چې دوامداره حاصل ورته وکړي.

۴. کله چې ستاسې بچيان لوي او واده شول، او تاسي لا کار کوي، نو بيا د خپل عايداتو څخه يوه غټه برخه (۳۰-۴۰ فيصده پوري) د خپل تقاعد له پاره بيلې کړي.

۵. په خپلو بچيانو هر يوه چې په کار ودرېدلی وي يوه لازمه اندازه پيسې پرې وټاکئ چې هره مياشت يې په منظمه توگه ستاسې حساب ته واستوي، دا پيسې بايد ثابتې، دوامداره او عملي وي، چپاندازه يې د (۱۰-۱۵ فيصده د هغوی د تنخوا به ښه ونډه وي).

۶. له خپل مرگ نه وروسته د خپل جايداد پيسو او اموالو د تقسيم له پاره يوه ليکلې وصيتنامه ولرئ، چې په شرعي او قانوني توگه د قبلولو وړ وي. څو ستاسې له مرگ نه وروسته، ستاسې د کورنۍ د غړيو ترمنځ د جنجالونو مخه ونيسي.

۷. د تقاعد په وخت کې عمده لگښتونه (د کور کرایه، خوراک او صحي چارې) دي. کونښن وکړي، چې د صحي چارو له پاره يا بیمه ولري او يا هم يوه مناسبه اندازه پيسې مو منظمې پلان کړي وي.

۸. د تقاعد په وخت کې گرځېدل او کار کول ډېر ګټور دي کونښن وکړي چې تر خپل اخري وسه کار وکړي، او په کار کولو کې شامل اوسي. دا ستاسې تندرستيا، روغتيا او خپلواکۍ ته ډېره ګټه رسوي.

۹. د خپل ځان او خپلې بڼې د مرګ، تکفين او تدفين له پاره ټاکلې اندازه پيسې، کفن او يو څه خوراکي مواد مخکې له مخکې نه سپما کړئ؛ تر څو د ناخپلې مرګ په مهال ستاسې په کورنۍ ډېر زور رانشي

يوولسم څپرکي

د ځوانانو د ژوند مهم اړخونه، او د هغوی په اړه اړينې مشورې

٤٤ - د اقتصادي موضوعاتو په هکله:

سره له دې چې پيسې او مادي امکانات د ژوند د مهمو او اساسي اړتياوو څخه دي، اما يوازې پيسې نه شي کولي چې د انسانانو د نېکمرغۍ او خوښۍ سبب وگرځي. خو ډېر خلک د پيسو د پيدا کولو له پاره د ژوند ځينې ډېر خوندونه او چانسونه هم له لاسه ورکوي، چې بيا نه پيسې او نه نوري هلې ځلې کولي شي چې د هغې جبران وکړي.

نو ځوانانو ته په کلکه سپارښتنه کوو چې د پيسو له پاره خپل د ژوند نور مهم او ارزښتناکه اړخونه تر پښو لاندې نه کړي. په دې برخه کې ځوانانو ته لاندې مشورې گټورې بولم:

١. له ځوانانو څخه هيله کوم چې د پيسو پر ځاي زده کړې او تحصيل ته لومړيتوب ورکړي. پيسې هر وخت پيدا کېدای شي، خو زده کړه او تحصيل ځان ته ځانگړي وخت او شرايط لري. نو په هېڅ قيمت د تعليم وخت ضايع نکړئ، او د پيسو له پاره تعليم پرېږدئ. که مو د تعليم وخت په پيسو پسې تېر کړ او له علم او تحصيل څخه وروسته پاتې شؤ، نو بيا به مو ټول ژوند پرېشانه، د لږو پيسو نوکر او د ټول عمر له پاره به په پيسو پسې سرگردانه اوسي. همدا اوس مو وخت دي چې زده کړې او تحصيل ته پوره پاملرنه وکړي.

٢. د نړۍ په ډېرو هېوادونو کې ځوانان له يوې خوا زده کړې او تحصيل کوي او له بلې خوا هره ورځ څو څو ساعته کار کوي چې د خپل ژوند لگښتونه پوره کړي. ولې زمونږ ډېر ځوانان يا خو د لمر پټاوي کوي او يا خو هم خپل طلايي وخت د نورو په غيبت کولو تېروي. زه د خپل هېواد ټولو ځوانانو نه هيله کوم چې د افغاني ټولنې له دغې منفي کلتور سره پرله پسې عملي مجادله وکړي. ځان ته هره ورځ ٤ - ٦ ساعته داسې کارونه پيدا

کړې چې له يوې خوا يو څه لاس ته راوړي او له بلې خوا ستاسې په مسلکې پرمختگ او ټولنيزو پيژندگلۍ کې گټور وي. که مسلکې کارونه داوطلبانه هم وي دا به ستاسې په گټه وي.

۳. د پيسو د سنبالولو په برخه کې هم ځينې لارښوونې اړينې بولم. زموږ په ټولنه کې زيات داسې خلک شته چې ډېرې پيسې پيدا کوي، خو د پيسو د ساتنې د مهارت د نشتوالي له کبله، هغه پيسې ترې په لږه موده کې تار و مار شي، او د اړتيا پر وخت يې بيا يې لاس تنگ او يو او بل ته اړ وي. ډېر کم داسې خلک به وي چې پيسې په سمه توگه سنبالې کړاي شي. د پيسو سنبالول يو ځانگړی مهارت دي. ددې له پاره چې تاسې ځوانان خپلې پيسې ښې سنبالې کړاي شي، غواړم د خپل مرحوم پلار (حاجي سراج الدين خان) نصيحت له تاسو سره شريک کړم:

زما مرحوم پلار راته ويلي وو چې: زويه! همېش خپله ټوله گټه په درې برخو وېشه: لومړۍ برخه يې د پور د خلاصې له پاره ورکړه (يعنې د خپل مور او پلار او نورو خپلوانو هغه قرض ادا کوه، چې يې په تا مصرف کړي او ته يې را لوی کړي يې). دوهمه برخه يې پور ورکوه (يعنې چې دا برخه يې د خپلو بچيانو په تعليم او روزنه ولگوه، او يا يې د هغوی له پاره سپما کړه)، او درېمه برخه يې په خپله خوره (يعنې له خپلو عايداتو سره برابر خپل ژوند تېروه). مه دومره شوم اوسه چې ژوند دې تريخ وي او مه دومره لگښتي او بدخرڅه اوسه چې بل چا ته اړ شي.

سره له دې چې زما پلار هېڅ تعليم نه درلوده، خو زه پر دې پوره عقیده لرم چې د هغه دا خبره د کاني کرښه او د دنيا د ډېرو لوړو فيلسوفانو د سطحي خبره ده. د هغه مبارک دا خبره نه يوازې زما په اړه، بلکې د هر انسان په برخه کې د تطبيق وړ او د هر چا له پاره يوه عاليترينه توصيه ده. نو په دې وسيله له تاسې هر يو څخه دا غوښتنه کوم چې د هغه دغې عظيمې توصيې ته نه يوازې په خپل ژوند کې عملي جامه ورکړئ، بلکې د هغه دغه ټولنيز

وصيت خپلو نوروملگرو، دوستانو، او راتلونکو نسلونو ته هم ورزده کړئ. نو هر ځوان ته توصيه داده چې خپله ورځنۍ گټه پر دريو برخو ووېشي: يوه برخه يې د خپل مورويلاز له پاره وټاکي، يوه يې د خپلو بچيو له پاره وساتي، او په دريمه برخه يې په خپله مزې چرچې وکړي.

٤٥ - د کار په اړه سلا مشورې:

لکه چې دمخه مو وويل، کار د هر انسان د ژوند او معيشت د برابرولو او په منظمه توگه د مصروف پاتې کېدلو يوه مهمه وسيله ده.

ددې له پاره چې موږ هر يو د ژوند يوه زياته برخه وخت په کار کې تېروو، او همدا کار دي چې زموږ د ژوند اړتياوې را پوره کوي. نو له دې کبله داگټور بولو چې په دې برخه کې هم ځوانانو ته اړينې او ضروري لارښوونې وکړو. د کار په برخه کې تر هر څه مهم د کار ټاکل دي. د خپل کار په غوره کولو کې بايد له ډېر غور څخه کار واخلي. تر هر څه لومړی د ښوونځي په دوره کې د زده کړې د څانگې ټاکنه بشپړ ارزښت لري. په دې برخه کې د لازم معلوماتونو راټولول او له مسلکې خلکو سره مشورې کول ارزښت لري. د ښوونځي په دوران کې بايد تاسې داسې يوه څانگه ولولئ چې د هغې سره ځانگړې مينه او لېوالتيا ولرئ. او بيا د عملي کار په وخت کې بايد ځانته د کار ښه يو مطابقت لرونکې ځاي وټاکئ او د عملي کار په وخت کې بايد چې په خپل کار کې دومره صداقت، هوښيارتيا او لېوالتيا ښکاره کړئ چې له فراغت سره سم هغه ځاي تاسې ته په خپله کمپنۍ کې د کار کولو بلنه درکړي. او يا خو هم د ښه عملي تجربود تر لاسه کولو له پاره له هغې څخه گټه واخستلي شئ. د کار په برخه کې نورې عمومي مشورې په لاندې ډول وړاندې کوو:

- د کار په اړه تر ټولو اول او تر ټولو مهم اصل دادي چې تاسي بايد د هماغه اول کار د اول وخت نه ددې تصميم ولري چې غواړي د ټول عمر له پاره د خپل کار په محيط

کې امر پاتې کېدل غواړي، او که معدون پاتې کېدل. ځما مشوره به داوي چې د هماغه اول وخت نه ددې اراده وکړي چې تاسو غواړي په خپل راتلونکې عمر کې په هر کار کې امر اوسي نه معدون. ددې له پاره چې دا کار تر سره شي، اولين کار دادي چې تاسي بايد پدې پوه اوسي چې په خپل کار کې امر کېدل لاندې څو شيانو ته تړاو لري.

- (1) په چارو کې پرله پسې لېوالتيا
 - (2) په کار کې صداقت او اخلاص، او د وخت پابندي، او حتا کله چې ضرورت وي اضافه کاري
 - (3) دکار په ټولو اړخونو ځان پوهول
 - (4) په کار کې د نورو سره همکاري
 - (5) دکار د امرينو اطاعت مندي او د هغوی لارښوونو ته توجه کول
- که تاسي د يوې لنډې مودې له پاره دغه اساسات تر سره کړل، ډېر ژر به د خپلو امرينو توجه ځان ته راجلب او په خپل کار کې به د امريت په لوري خپل پړاونه شروع کړئ.
- خپل هر کار په پوره صداقت، پاملرنه او امانتدارۍ سره سر ته ورسوئ.
 - داسې فکر کوئ چې ستاسې امر هر وخت تاسې گوري.
 - خپل کار ته وختي ځئ او پر خپل وخت له کاره رخصتېږي.
 - د خپل کار ځاي او محيط پاک ساتئ.
 - د کار سامان الات په خپلو شخصي کارونو کې مه کاروئ.
 - د بل نوي کار تر پيدا کېدو د مخه، هېڅ کله هم خپل زور کار مه پرېږدئ.
 - هر وخت د نوي کار او نوي چانس په لټون کې اوسئ.
 - په خپل کار کې د ښو کارونو د سرته رسولو په برخه کې له خپل امر نه لازم تصديقونه تر لاسه کوئ او هغه خوندي وساتي.

- په خپل کار کې هره ورځ د نوو چلنجونو او زده کړو غوښتنه وکړي.
- د خپلو ټولو چارو د پيل او پای نېټې په يوه جلا لست کې وساتي.
- په خپل کار کې له نورو همکارانو سره ملتيا وکړي او د هغوی
- کارونه زده کړي.
- له خپلو ټولو همکارانو ملگرو سره ښې اړيکې وساتي.
- په خپل ځان پورې اړوند کارونه مو نورو همکارانو ته ورزده کړي، چې د اړتيا پر مهال هغوی ستاسې کارونه تر سره کړاي شي. همدارنگه د نورو همکارانو د کارونو په برخه کې ځان ته لازم معلومات تر لاسه کړي، چې د اړتيا پر مهال تاسې د هغوی ځاي په ښه توگه ډک کړايشي.
- د کار په چاپېريال کې له ځانگړو تعليمي او تفريحي اسانتياوو څخه پوره گټه واخلي.
- د خپل کار د ښه والي، مؤثريت په اړه تل فکر کوي، کله مو چې کوم داسي ښه او غوره وړانديز په نظر راغی چې هغه به ستاسې ادارې سره مرسته وکړي، هغه د خپل پورته امر سره په ليکلي شکل د ايميل له لاري شريک کړي او يا هم ور سره مخامخ پري خبرې وکړي. به ليکلي توگه ددې موضوعاتو شريکونه ستاسو لپاره په اينده کې ښه سند کيږي شي.
- په کار کې له هر راز کمپيوټري زده کړو او ورکشاپونو نه سترې گټې واخلي، او د هغې بری ليکونه په هماغه وخت کې تر لاسه کړي او ددې ټولو کورسونو يادښتونه وليکي.
- د کار د ځاي رازونه او اسرار تل خوندي وساتي.
- د خپل کار او مسلک په برخه کې له پېژندل شويو کسانو او خپرو سره ځانونه اشنا او معرفي کړي.
- د خپل کار او مسلک په برخه کې له نورو معلوماتونو او پرمختگونو نه ځانونه خبر وساتي. د خپل مسلک پوري اړوند مجلو او نورو خپرونو کې چې په ملکي او نړۍ

- واله کچه خپرېږي، تر ممکن حده گډون وکړئ.
- د خپل کار او مسلک په ټولنيزو تشکيلاتو او ټولنو کې ځان داخل او په غونډو کې يې تر ممکنه حده ونډې واخلي.
 - د خپل کار په محيط کې يو لړ داوطلبانه او د خوښې کارونو ته کانديد شئ.
 - کوبښن وکړئ چې تل خپل امر ته رښتيا ووايئ، په ځانگړي ډول که کله درڅخه کوم کار خراب شي نو د پټولو په ځای يې نېغ په نېغه خپل امر ته ورشئ، او ورته ووايئ چې له تاسو څخه غلطې شوې، او حاضر يئ چې جبران يې کړئ. په دې صورت کې به ستاسې امر نه يوازې تاسې وښيي، بلکې هغه به ممکن چې د هغې غلطۍ په اړه درسره اړينه مرسته وکړي. خو که تاسې دا خبره ترې پټه کړئ، او هغه بيا د کومې بلې لارې نه خبر شي نو په هغه صورت کې به هغه بيا په تاسې په غوسه شي او نه يوازې دا چې ستاسې مرسته به ونه کړي، بلکې دکلکې سزا سره به مو مخ کړي.
 - په خپل کارۍ محيط کې دخپل شخصيت اوموقف ساتلو ته تل اوپه آگاهانه ډول متوجي اوسي. هيڅکله هم دخپل کار په ماحول کې دجنکو او هلکانو سره دملگرتوب اوجنسي ارتباطاتو په لټه کې نشي، ځکه دغه منفي اړيکې بيا دکار په ساحه کې ستاسې جرئت اوموثریت کموي، او ستاسې شخصيت زيانمنوي.
 - په خپل کار کې **Short Cuts** (دپولې په ځای په پټي کې تگ) نه مخنيوی وکړئ. ددې مطلب دادي، چې ځينې خلک د تنبلې په وجه ددې پرځای چې يو کار په صحيح طريقه تر سره کړي، هغه کوبښن کوي چې هغه کار ته لنډه اما يوه ناقصه لار پيدا کړي، چې ممکن د هغه کار په کيفيت منفي اثر واچوي. زمونږ په سيمه کې يوه قريه ده چې کنديباغ يې بولې. ددې ځای خلک په داسي يوه دري ژبه خبري کوي چې نيمايي يې پښتو او نيمايي يې دري ده. ددوي په اړه يو متل دي چې وايي (د پولې په سر لار ده، په منځ د پټي کې چرا ميروي. به ولا که سنگ در بغلت م زڼم، بوک به

دي راواړوم) دا چې په دي متل کې پښتو او دري څومره سره گډه شوي، دا يوه مساله ده، خو د متل اصلي هدف همدا **Short Cuts** نه مخنيوي دی. يعنې اصلي لار داده چې په پوله ولاړ شې، ولو که هغه لرې هم وي. لکه څنگه، چې په پتي او فصل کې تلل د فصل د خرابوالي سبب کېږي، همدغه شان په کار او دفتر کې شارپ کټونه دکارونو د خرابوالي سبب کېږي.

- له خلکو سره هېڅکله هم درواغ مه وايئ. (ټکی)، يعنې په دې کې نوره هېڅ خبره نه ځاييږي.

٤٦ - د واده په برخه کې لارښوونې:

سره له دې چې ما د واده په برخه کې يو ځانگړی او تفصيلي کتاب ليکلی دی چې ژر به د ځوانانو لاس ته ورشي. خو د دې موضوع ارزښت ته په پام سره دا اړين بولم چې دلته پرې مختصر بحث وکړم. واده د چا په خوښه؟

د هر انسان په ژوند کې زېږېدل، واده او مرگ دري مهمي مسئلې دي. چې له دې جملې څخه د زېږېدلو او مرگ په انتخاب کې انسان هېڅ کوم ټاکونکی نقش نلري. نو له دې کبله ويلي شو، چې واده د ژوند يوازينی او تر ټولو مهمه مسئله ده چې يو انسان په کې کولی شي له خپلې هيلې سره سم يو څه اغېزمنتوب ولري. افسوس چې زموږ د هېواد په رسم و رواج کې بيا دا ازادۍ هم زموږ له ځوانانو نه اخستل شوې او اخېستل کېږي. نو د پورته خبرې په تاييد، د ځوانانو نه په کلکه غوښتنه کوم چې ددې موضوع د اهميت په نظر کې نېولو سره په جرئت دغه ډول بې موده مداخلو ته خاتمه ورکړي. او د خپل معقوليت، ځواکمني او هوښيارۍ په ښوولو سره په دې برخه کې يو څه اساسي خپلواکي او صلاحيتونه تر لاسه کړي. البته دا په دې معنا نه ده چې ځوانان بايد د مور و پلار مشورې له

نظره وغورځوي. زما په اند، که له يوې خوا زموږ د سيمې دودونه نا مناسبه او ډېر يو لوري دي، ځکه چې په هغې کې د ځوانانو هيلو او نظرياتو ته پاملرنه نه کېږي، چې د غندنې وړ ده، له بلې خوا، په همدې کچه د غربي نړۍ خپلواکي چې ځوانان په کې خپل ودونه يوازې په خپله خوښه کوي، او په دې برخه کې د مور و پلار مشورې گټورې نه بولي، هم نيمگړي او زيانمنه بولم. د واده په مسله کې بايد دواړو خواوو ته مناسب حق ورکړ شي.

پلرونه بايد د کورنيو د ټاکلو او ځوانان دې د نجلۍ يا هلک د انتخاب حق ولري. يعنې دا چې يا دې ځوانانو ته د هغو کورنۍ په هکله چې دده کورنۍ به ورسره موافقه ولري، په گوته کړاي شي، او ورته دې وويل شي چې له دغو کورنيو څخه څوک خوښ کړي. او يا خو دې ځوانان ازاد پرېنودل شي چې په خپله خوښه څوک خوښ کړي او بيا دي هغه کس د کورنۍ د موافقې د لاس ته راوړلو له پاره دځوان له خوا مور او پلار ته معرفي کړاي شي. معنا دا چې د واده په پرېکړه کې بايد دواړو خواوو نظر او موافقه شتون ولري. خو مهمه خبره داده چې موافقې بايد په ډېره پراخ نظري سره تر سره شي، چې د هغه دوو ځوانانو د ژوند نیکمرغۍ ته په کې تر بل هر څه لوړ او زيات ارزښت ورکړل شوي وي.

زما له نظره، د کورنيو ټاکل د مور و پلار حق، او د ژوند د شريکبان غوره کول د هر ځوان خدای ورڅښلي حق دي.

زه د ټولو افغاني ميندو او پلرونو نه هيله کوم چې په دې برخه کې د نوښتونو او سمونونو قيادت او مشري په خپل لاس کې واخلي، او د خپلو بچو سره د سالمو، مخامخ او ازادو خبرو له لارې چې په يوه ديموکراتيکه فضا کې تر سره شي، نېغ په نېغه خبرې وکړي او دوی ته د خپلو سالمو مشورو او لارښوونو له لارې د خپلو بچيانو اعتماد تر لاسه او په دې برخه کې يې سالم ملاتړ وکړي. ځوانانو ته هم توصيه کوم، چې په دغه ډېره مهمه او برخليک سازه مسله کې يوازې له احساساتو څخه کار واخلي، بلکې له معقوليت او هوښيارۍ سره په دې برخه کې د خپل مور او پلار مشورې مهمې وگڼي او هغه په نظر کې

ولري. زه په دې اړه د ډېرو داسې غميزه کېسو شاهد یم چې په هغه کې یا خو د ځوانانو غوښتنو ته، او یا هم د زیږوالو (پلارومور) غوښتنو او مشورو ته توجه نه ده شوي، او پایلې یې ډېرې غمجنې او داسې دردونکې وي چې یې ددواړو (هم د زیږوالو او هم د ځوانانو) ژوند ته نه جبرانیدونکې صدمې رسیدلي، او حتا د بیشمیره خلکو په ځان وژنو بدلي شوي دي.

د واده مناسب وخت:

د واده د مناسب وخت ټاکنه د هر چا په ځانگړیو شرایطو پورې اړه لري. خو زما په اند، هر هلک او نجلۍ ته په کار دي چې لومړي خپلې زده کړې او تحصیلات بشپړ کړي، او دوه یا درې کاله دي، کار وکړي ترڅو دومره پیسې وگټي چې د یوه ښه واده او له دې نه وراخوا هم د یوه مناسب کور، د یوه اونیز سفر لگښتونه، او لږ تر لږه د شپږ میاشتو پوره لگښت زېرمه ولري. په دې صورت کې به ددوی واده د پرېشانۍ نه خالي واده وي. واده باید په تمامه معنا له اندېښنو نه خالي وي. له اندېښنو سره واده کول، دځاوند د کوروالي د نا توانۍ سبب کېږي. کله نا کله دغه مسله د ځاوند او ښځې تر منځ د سوء تفاهما تو لارې برابر وي. او له دې کبله د هغه ښځه فکر کوي چې گوندې مېړه یې هغه نه خوښوي، او دا بیا ددوی ترمنځ د نا باورۍ او د لا زیاتو همېشنيو پرېشانۍ سبب کېږي.

د مناسبې جوړې ټاکل:

سره له دې چې د مناسبې جوړې مسله هم یوه ډېره مهمه مسله ده چې د یوه انسان نه بل ته توپیر کوي. خو تجربو دا څرگنده کړې ده چې په نسبي توگه په لاندینيو موضوعاتو کې ورته والی او نږدیوالی، د ودونو په اوږدوالي او بریالیتوبونو کې اغېزمن نقش لوبوي: د اقتصادي حالت ورته والی، د کورنۍ د ټولنیز موقف ورته والی، د دین او مذهب شریکوالی، د ژبې یووالی، او بلاخره د تعلیمي سوېې ورته والی. خو له دې سره سره، تر ټولو مهم او اغېزمن شی د دوو کسانو تر منځ د خوی او خصلت نږدیوالی د بریالیتوب

يو عمده عامل گڼل کېږي. اما دا هم بايد په روښانه سره ووايو، چې تر دغو ټولو شيانو مهم او عمده د دوو کسانو تر منځ مينه تر بل هر څه د خوښي او برياليتوب لوړ بنسټ جوړوي.

مينه وکړي او واده له خپلې مينې سره وکړي، هېڅکله به هم پرېشان او پېښمان نه شي.

د هلک او نجلي تر منځ د ژوند په مختلفو اړخونو کې د توافق او اختلاف د پوهيدو له پاره ، ما يو ځانگړي امتحان جوړ کړي دي، چې ددې امتحان د اخستلو په نتيجه کې دواړو هلک او نجلي ته تر ډېر حده ددې پته لگيږي، چې ددوي تر منځ د ګډ ژوند په اړه توافقات او اختلافات څومره دي. ددوي واده به تر کوم حده کامياب وي. خو لکه د نورو ستونزو په څير ددې امتحان عملي کول هم زمونږ په ټولنه کې يو څه دودنيز چلنجونه لري. يو دا چې په نجونو بنديزونه او داسې اجتماعي خدمتونو ته د هغو د لاسرسۍ کموالي ددې امتحان عملي کول ستونزمن نوي. اما ښه خبره داده چې دا ضروري نه ده چې هلک او نجلي دي په ګډه دغه امتحان ورکړي. دوي کولاي شي چې جلا جلا د امتحان سوالونو ته ځواب ووايي. حتا دا هم ضرور نه ده چې نجلي دي د امتحان له پاره د امتحان مرکز ته مراجعه وکړي. اما دا مهمه ده چې هلک او نجلي دواړه په يوه وخت کې ټاکلو سوالونو ته په مستقله توګه ځوابونه ووايي، او خپل ځوابونه د يو بل نه پټ وساتي. ځکه چې د ځوابونو شريکول اصلا د دې امتحان اصلي هدف له منځه وړي. په دې امتحان کې اصلا د سوالونو په ځوابونو کې صحيح او غلط وجود نه لري، بلکه د هر سوال په ځواب کې د هلک او نجلي نظر ټاکې، چې د همدې جوابونو د مقايسي له مخي بيا د هلک او نجلي تر منځ توافق او اختلاف سنجول کېدای شي. نو دا هېڅ په ګټه نه ده چې د سوالو جوابونه سره شريک کړاي شي. کله چې دواړو سوالونو ته ځوابونه ورکړل، نو د د مقايسي او تحليل له پاره دي دواړه د ځوابونو پاڼي د امتحان مرکز ته وسپاري، تر څو ددوي ځوابونه د يوه بل سره مقايسه او د يوه درست ساينسي فارمول له مخي وارزول شي، او مناسبې ارزونې او لابنوونې ورته تهيه کړاي شي.

دواډه په وخت کې د ښځې او مېړه د عمر مسئله:

غربيان اکثرا دي ته ترجيح ورکوي چې دواډه په وخت کې بايد نارينه د ښځې نه دوه کاله مشر وي. سره لدې چې دواډه په وخت کې د نر او د ښځې د عمر مسئله ته په افغاني کلتور کې دومره خاص اهميت نه ورکول کېږي. خو د ژور تحقيق او ارزيابي نه وروسته او زما ددوهم واده په اړه د فکر کولو نه پس زه هم دې نتيجه ته ورسيدم چې دغربيانو دغه موضوعيکيري درسته ده. که ځير شوو نوپه اسلام کې هم دښځې دبلوغ عمر دنارينه په نسبت دوه کاله کم دې يعنې دطبعي نشؤنماله مخې هم په هر عمر کې ښځې ددو کاله مشر نارينه سره ښه تکاملي برابروالي لري.

دنورو جنسي خواهشاتو او د عمر په لحاظ دموضوعاتو سره د دلچسپي نه علاوه، نور اجتماعي مسائل هم شته چې هغې ته بايد پدې اړه فکر وشي. د نارينه متوسط او متوقع ژوند په افغانستان کې (۴۲) کاله او دښځې متوسط متوقع ژوند (۴۳) کاله اټکل شوی دی. نو دنارينه او د ښځو متوسط متوقع ژوند سره توپير لري. يو نارينه چې ددې سنجش له مخې دښځې عمر دنارينه په نسبت په اکثره ملکو کې يو کال زيات دی. نو دې خبر ته په پام کې نيولو سره ښايي هره کونډه ښځه دمېړه له مرگ نه وروسته هم دوه کاله نور ژوند وکړي.

که ددې تفاوت ترڅنگ، دنارينه عمر دښځې په نسبت څو کاله زيات وي نو دددې احتمال شته چې دهر مړ سړي ښځه به ده هغه د طبعي متوقع ژوند له مخې دوه کاله نور هم په کونډتوب کې تېروي. چې داموضوع بيا دکورنۍ له پاره دردونکې وي.

ددې موضوع ارزښت ماته دخپل دوهم واده په اړه ښه روښانه شو. زه د (۵۴) کالو وم چې ما ديوي نسبتا ځواني ښځې سره واده وکړ. اوس چې زه (۵۷) کلن شوی يم او ددې واده نه يوه (دوه) کلنه لور لرم. زه اکثرا ددې کبله زورېږم او تشويش کوم چې زما دمرگ نه وروسته به زما دغه ځوانه ښځه او دغه ماشومه لور ښايي ستومانه او ستړې ژوند ولري. سره لدې

چې زمونږ په ټولنه کې کورنۍ اکثراً سره نږدې وي او پاتې خپلوان کوبښن کوي چې ديتيم بچيانو او دکونډۍ حال ته پاملرنه وکړي. خو متاسفانه دغه ټول بيا ديو لږ قربانيو په بدل کې وي. اکثراً هغه کونډه او ماشومان بيا خپل استقلال، ازادۍ اواراده پکې له لاسه ورکوي. حتی چې بد بختانه اکثراً بيا پاتې کونډۍ دکورنۍ ديوبل چاسره په واده کولو مجبورېږي داچې زمونږ په ټولنه کې د ميرې د مرگ نه وروسته خپلوان کونډه په خپل کورنۍ کې يو چاته واده کوي، دا ولي کوي، او ايا دا ښه کار دي که نه، ځان ته ځانگړي بحث غواړي، چې دلته يې د وخت په نظر کې نيولو سره تري صرفالنظر کوو. خو دا بيلکل د منلو وړ نه ده چې يوه کونډه دي په زور د بل چا سره په واده کولو مجبوره کړاي شي. نوزه ځوان نسل ته ددې جدې سپارښتنه کوم چې زمونږ داشتبا هاتو څخه ئې زده کړې او دخپل عمر سره مناسب (ددري کالو پورې تفاوت) په نظر کې نيولو سره واده وکړي.

منل، تطابق که بدلونه (Adoptation VS Adjustment) تطابق د انسانانو د ژوند يو داسې بهترين تخنيک دی چې له دې لارې انسانان کولی شي چې د دنيا د ډېرو خطرناکو حالاتو او خپزونو سره ځان عادت کړي. خو د انسانانو يو عمده مشکل دادی چې سره له دې چې دوي کولی شي چې د دنيا له هر ډول خطرناکه څيز يا حالت سره ځان سم کړي، اما دوي نه شي کولی چې له نورو انسانانو سره تطابق وکړي. هر انسان تل غواړي چې نور انسانان بايد ځانونه بدل کړي او له ده سره دې يوشان شي، اما دي بايد په بدلون کولو مجبور نه شي. موږ ددې پر ځاي چې انسانان له توپيرونو سره سره قبول کړو، موږ غواړو چې هغوی دې: زمونږ په شان فکر وکړي، زمونږ په شان دې ښکاره شي، زمونږ په شان دې کړه وړه ولري. او بالاخره که بدلون اړين وي، نو نور بايد بدلون وکړي، نه زه. خو که موږ وکړای شو چې نور انسانان لکه څرنگه چې دي، هماغه شان بې ومنو، نو زمونږ ستونزې به ډېرې کمې شي.

ځوانان بايد پدې پوه وي چې واده ددوه متفاوتو اشخاصو يوځاي کېدل دي . ددې له پاره چې يو واده ښه موفق وي نراوښځي ته لازم دي چې مخکې دمخکې نه دي ته اماده وي چې د واده نه وروسته به دهغي په کړو وړو، اړيکواو خوبونو کې توپير ونه راځي . واده داسې يوه پروسه ده چې په هغي کې بايد ميرې اوښځه دواړه په سلوکې پنځوس راکړې ورکړي ته تياروي. که يو خوادخپل شريکپال څخه څه نوي شيان ترلاسه کوي نو دبلي خوا بايد دي ته هم اماده وي چې په خپل ژوند کې ځيني شيان له لاسه ورکړي.

په واده کې دغه راکړه ورکړه ده چې دموافقت او کاميابۍ سبب کېږي. برعکس که خاوند اوياميرمن وغواړي چې په يوه اړخيزه توگه يوازې خپلې ارزوگانې په مقابل لوري ورومني، نوددوي واده به دستونزو ښکار شي .

“The greatest challenge, perhaps, the key to the global peace & prosperity is in how to adopt others inspite of our differences rather asking them to change not ourselves.”

Tajuddin Millatmal

“The world would be much better off, if we learn and try to live and love others as they are inspite of our differences, rather changing them.”

Tajuddin Millatmal

په کورنۍ کې دخپلوانو دلاس وهنومخنيوي :

اکثرا دهلک اونجلۍ خپل خپلوان دنوي واده شوې ښځې او خاوند په ژوند کې بې ځايه مداخلې کوي. خاوند ته د ښځې په مقابل کې او ښځې ته خاوند په مقابل کې لمسونه او پېغور ورکوي. په دي وجه غواړم ستاسې ځوانانو پام ودغو مداخلو، او د هغوي خرابو

عواقبونه راوگرځوم. .

ددې ډول مداخلو دمخنيوي بهترينه لاره داده چې دشروع څخه دټولو مداخله کوونکو په وړاندې داسي قاطع دريځ غوره کړئ، چې نور بيا د مداخلو جرئت ونه کړي. دمثال په ډول که تاسې ته څوک ووايي چې (ستانښځه ولي ځادرنه په سروې؟)؛ نو ورته ووايي چې (ماورته ويلي چې ځادرمه په سرکوه) ولوکه تاسي هغي ته ويلي هم نه وي، اويا ورته ووايي چې (دازمونږ شخصي مسله ده، هيله کوم دامونږ ته پرېږدي). دا زمونږ په ټولنه کې يو عام رواج گرځيدلي چې د نجلي خپلوان نجلي د هلک په وړاندې او د هلک خپلوان بيا هلک د نجلي په وړاندې تحريکوي. خو دوي دغه ډول تحريک په ډېر مرموز او اکثرا د ډېري مهرباني په لباس کې ترسره کوي، چې د همدې کبله اکثره ځوانان دهغوي دغه لاس وهنيو ته د يوې مداخلې په نظر نه گوري. دا هغه موضوع ده چې تاسي ځوانان بايد ورته ډېر په دقت متوجه واوسي، او د هغي مخنيوی په ډېره هوشيارۍ وکړي.

په واده کې يوه بله موضوع دمسايلو په اړه روښانه اوغوڅ دريځ نيول دي. بايدچې ميره ښځي ته اوبښځه ميره ته دخپل زړه غوښتنې اوارزوگانې په واضح اوروښانه توگه ووايي. که ديوه لوري کومه غلطې وشي بايد هماغه موضوع په روښانه ډول سره وڅيړي اودهغه کسانوپه څيرچې ديوې خبرې په وجه سره خفه او په قهر وي، ولې بيا نور شيان پهانه کوي، کاسه اوياديگ په لغته وهي، صرف نظر وکړي .

٤٧ - د تقاعد په اړه سلا مشورې:

تقاعد يا (زوروالي) د هر انسان په ژوند کېيو نه انکارکېدونکې واقعيت دي. اکثره خلک په دي وخت کې خپل عايدات د لاسه ورکوي، ولي لگښتونه يي تر يو حده دوام کوي. اکثره خلک د ځواني او پيسي پيدا کولو په وخت کې تقاعد يا زوروالي ته څه خاص پاملرنه نه کوي. له همدې کبله د بېايتوب په وخت کې په نورو پيټي او ژوند يي د ستونزو سره مخ وي. سره له دي چې زمونږ په هېواد کې اولادونه (خصوصا زامن) د خپلو پلرونو او ميندو

ښه خيال ساتي، خو متاسفانه د اكثره زامنو ښځي بيا د ځوانبني او خسر خدمت كولو ته امداده نه وي. او كله نا كله بيا ددوي د ضرورتونو پوره كول، اوددوي څخه مراقبت كول ددوي انگورگانو ته په شرعي لحاظ هم جواز نلري. ددې كبله چې د زړو خلكو د خدمتونو هغه اداري چې په خارجي ملكونو كې شته، لا تر اوسه په افغانستان كې د يوي خوا وجود نلري او دبلي خوا په دوديزه توگه هم د منلو وړ نه دي، نوكه تاسې غواړي چې په بېلايتوب كې هوسا او ارام ژوند ولري، نو دا لازمي ده چې د ځوانۍ په وخت كې د بودايتوب د ارامي له پاره لاندې كارونه تر سره كړي:

۱. په بودايتوب كې د خپلو جلا اوسيدو له پاره د خپل زوی د كور تر خوا د يو ځانگړي وړوكي كور تابيا ونيسئ.

۲. په بودايتوب كې د خپلو مصارفو له پاره، په ځوانۍ كې يو څه پيسي په بانك كې دگټې كولو په خاطر او يا هم كوم مطمئن دوست ته د كار كولو له پاره په حلاله گټه وركړئ.

۳. په بودايتوب كې د خپل انگورگانو د توجو په خاطر هغوی سره ځانگړې روا مينه او اخلاص وكړئ.

۴. په بودايتوب كې د ښه صحت او فزيكې تكړه توب په خاطر ځان په سپورت كولو، ښه او صحي خوراك خوړلو او مناسبو تفريحي پروگرامونو عادت كړئ.

۵. په بودايتوب كې كونډو نارينه او ښځو ته په كلکه سپارښتنه كېږي چې د امكان په صورت كې د خپل عمر سره مناسب بله كونډه يا كونډه پيدا كړي او واده ور سره وكړي. دا ځكه چې ښځه يا مېړه يوازي د جنسي خواهشاتو د پوره كولو له پاره نه، بلكه د ژوند د يو ډېر نږدې همراز په شكل چې شرعا ور سره هر څه شريكولي او ورته ښكاره كولي شي، يو ځانگړي ضرورت دي.

۶. ددې له پاره چې په زړښت كې هم باصحته او په فزيكې لحاظ تكړه او فعال پاتي شي، نو د ځواني د وخت نه په سپورت كولو او په فزيكې كار كولو ځان عادت وساتي. په

بدائيتوب کې که کار کولو ته ضرورت هم نه لري، خو د ښه صحت په خاطر داوطلبانه کارونو ته د خپل امکان سره برابر ادامه ورکړي.

٤٨ - د ملگرو د ټاکنې اوله هغوی سره د راشه درشې په اړه مشورې:

ځوانان تل دې سره مينه او علاقه لري، چې د خپل منگ له ملگرو سره زياته ناسته - ولاړه او راشه - درشه ولري. که څه هم له يوې خوا دغه راشه - درشه د ځوان نسل د نمو او اجتماعي وړتيا د رشد له پاره ضروري ده؛ خو له بلې خوا په دې برخه کې لږ غفلت او عدم پاملرنه د ډېرو بدبختيو او خرابو کړو وړو لارې برابرېوي. له دې کبله پر دې پوهېدل ډېر ضروري دي، چې ستاسې د اولادونو ملگري څوک دي؟ او دوی پر کومو موضوعاتو يو له بل سره شريکې اړيکې جوړوي؟

دا چې د بچيانو، وروڼو او خویندو د ملگرو په ټاکنې او له دوی سره د ورځنيو اړيکو په اړه مور او پلار، وروڼه او خویندې پر څه ډول دخپل اوسي، يوه فوق العاده مهمه موضوع ده. الف. د ملگرو د غوره کولو په اړه ځوانانو ته مشورې:

باور وکړئ چې د ملگرو ټاکل ستاسې د ژوند يوه داسې بنسټيزه برخه ده چې ستاسې ژوند يوه مثبتې خواته او که نه نو يوه ډېرې منفي خوا ته راکشولی شي. د هر انسان ژوند پورې اړوندې يو شمير ستونزې او مشکلات له ناسالو دوستانو څخه را پيدا کېږي. په دې برخه کې د سگرتو په باره کې دغه لاندې خبره د تطبيق وړ ده.

- سگرت د انسان په ژوند کې تر بل هر څه بد ترينه ډالۍ ده چې يوازې د يوه ډېر خوږ دوست او ملگري له خوا يو چاته ورکول کېږي.
- د ځوانۍ په مرحله کې د خپلو جنسي غرايزو کنټرول خورستونزمن کار دی. او دي کارونو ته اکثراً ځوانان د خرابو ملگرو له خوا هڅول کېږي. له همدې کبله دی چې اکثره ځوانان خپل شخصيت دلته خرابوي، چې حتا د بيا جوړولو امکانات يې بېخي ناممکن

وي.

- په ځوانۍ کې جرات، رښتينولي، صداقت، له خرابو اعمالو نه ځان ساتل دا هغه خصوصيات دي چې په جدې توگه د نورو د اعتماد او احترام لاره تاسې ته برابر وي.
- کونښن وکړئ، چې محدود، ولې حسابي ملگري ولرئ.
- د خپل ملگرو په اړه پراخ او هر اړخيز معلوماتونه تر لاسه کړئ. په دې کې مو د ملگري کورنۍ تاريخچه، د هغه اجتماعي، سياسي او فردي اړيکې، د هغه د لېوالتيا وړ موضوعات، کړه- وړه، راشه- درشه، د يو شمېر هغو کړو- وړو په اړه د هغه درېځ او علاقه، چې د يو ځوان په شخصيت پورې اړه لري، له زده کړې سره يې مينه او بالاخره له اجتماعي کارونو او مسابلو سره يې مينه او ليوالتيا څه ده؟
- د خپل ملگرو، ملگري او دوستان وپېژنئ، او د هغوی په اړوند بشپړ معلومات تر لاسه کړئ.
- خپل هغه ملگري، چې ستاسې له نظره د اوږد مهالې او کلکې دوستۍ وړ دي، خپلې کورنۍ ته وروپېژنئ، او د خپلې کورنۍ له مشرانو څخه غوښتنه وکړئ، تر څو ستاسې دغه ملگري و ارزوي او تاسې ته يې په اړه مشورې درکړي. بيا د هغوی مشورې ومنئ. بنيادي د هغوی مشورې ستاسې خوښې نه شي؛ خو په راتلونکې کې تاسې ته ډېرې گټورې پربوځي.
- خپل ملگري وخت په وخت و ازموئ، تر څو د هغوی رښتينولي او قرباني درته معلومه شي. کله کله د ملگرو د تحمل، توانمندي او برداشت په اړه معلومات هم اړين او گټور دي، چې وازمايل شي.
- هېڅکله هم پر خپلو ملگرو سل په سلو حساب مه کوئ. تر ټولو غوره فارمول دا دی، چې پر خپل ملگري مو په سلو کې پنځوس حساب وکړئ او اعتماد پرې ولرئ، ولو که هغه ستاسې ډېر باورې ملگري هم وي.

- خپلو ملگرو ته هېڅکله لافې مه کوئ او مه ورته درواغ وايئ.
- کونښن وکړئ چې تر ممکن حده له خپلو ملگرو سره مو اقتصادي معامله ونه کړئ. که مجبور شوي، چې د پيسو راکړه- ورکړه او يا هم کومه بله مادي معامله ورسره وکړئ؛ نو د معاملې په اړه ورسره روښانه او جدي خبرې وکړئ. تر دې چې په معاملې پورې تړلي شرايط ورته په ليکلي توگه روښانه کړئ او د يو يا دوو نورو ملگرو پر وړاندې ورسره اړونده خبرې وکړي، او که ممکن وي ټول شرايط په ليکلي توگه تهيه، تاسي يې امضا او د هغوی نه هم پرې لاسليک واخلئ. دا به ستاسې د ملگرتوب په ساتلو کې، نسبت دې ته چې هېڅ شرايط مو نه وي ايښي، ډېره مرسته وکړي.
- له خپلو ملگرو سره په ژمنو کې جدي واوسئ. کونښن بايد دا وي، چې د ملگرو پر وړاندې خپلې ژمنې له لازم وخت نه مخکې په داسې توگه ترسره کړئ، چې د هغوی په تصور کې هم نه وي. ددې برعکس د خپلو ملگرو ژمنو په اړه پر ځان ومنئ چې هغوی به په سلو کې پنځوس پر خپلو ژمنو وفا وکړي او ښايي د ژمنو پر خلاف خپلې ژمنې په خپل وخت کې ترسره نه کړي. دلته بايد تاسې ډېرې حوصلې او زغم ته چمتو اوسئ.
- د خپل ملگرو، ملگري او دوستان وپېژنئ او د هغوی په اړوند بشپړ معلومات تر لاسه کړئ.
- خپل هر ملگري تر بشپړې څارنې لاندې ونيسئ چې له چا چا سره اړيکې اوناسته ولاړه لري او هغه کسان څرنگه خلک دي؟
- کله چې مو يو ملگري درته د يوه منفی او غلط کار بلنه درکړه، ورته ووايئ: چې لومړي خو مې له تا څخه غوښتنه دا ده چې ته هم له دې کاره تېر شه او که ته له دې کار څخه نه تېرېږي، زما غوښتنه داده چې نور به له ما څخه د ناستې ولاړې او ملگرتوب تمه نه کوې او د الله (جل جلاله) په امان. دا پرېکړه مو بايد غوڅه وي.
- د ملگرو ازمويل: هغه ملگري چې تاسې فکر کوئ چې دغه ستاسې ښه او صادق

- ملگري دى وخت په وخت هغه د يوې مرستې کولو، پيسو پور او خراب کارونو ته د تللو له پاره وازمويي. که يې پايلې مثبت وي، نو خپل ملگرتوب ورسره لا زيات کلک وساتي، او که پايلې يې منفي وي نو په غوڅه توگه يې ځانونه د ملگرتوب څخه لرې کړي.
- ځان په دې پوه کړي چې کوم عمر او څوک دى چې ستاسې د شخصيت له پاره حساس او خطرناک دى. زه په دې متيقن يم چې دا به له تاسې سره ډېره مرسته وکړي چې خپل شخصيت د هغوى له صدمو څخه وژغوري.
 - د ملگرو په ټاکنه کې د هغوى کورنۍ هم ډېر اهميت لري. کوشنې وکړې، چې د خپل ملگرو کورنۍ په دقيقه توگه وپيژني.
 - ملگري بايد وڅېړل شي چې په مخدره موادو، شرابو، بچه بازي، زنکه بازي او يا نورو بدو شيانو روږدي نه وي، او يا هم ددارنگه نورو خلکو سره ملگرو توب و نه لري.
 - د ملگرو ټاکنه بايد داسې وي، چې د يوې ستونزې پرمهال در سره وي او د هغې د حل په اړه در سره مناسبه مرسته وکړي.
- ب. د اولادونو د ملگرو په اړه والدينو ته مشورې:
- خپلو اولادونو ته د ملگرو دلرلو اجازه ورکړئ، ځکه ځوانان د خپلو ملگرو په منځ کې په ښه توگه وده کولای شي. خو د والدينو دندې په دې اړه خورا مهمې دي، او دوي ته په کار ده چې په دې اړه خپلې اساسي دندې ترسره کړي.
 - له خپلو اولادونو سره د ملگرو په غوره کولو او ساتلو کې مرسته وکړئ.
 - د خپلو اولادونو ملگرو ته اجازه ورکړئ، چې له تاسې سره ناسته ولاړه ولري. له هغوى څخه پوښتنې وکړئ او وخت په وخت يې بايد تر نظارت لاندې وساتي.
 - د خپلو اولادونو د ملگرو په اړه د هغوى له شاوخوا خلکو څخه ځينې مهم او ضروري معلومات ترلاسه کړئ، او ځينې مهم ټکي يې له خپلو اولادونو سره شريک کړئ. کله نا کله داسې هم کېږي چې ستاسې د اولادونو ملگري ستاسې د تصور نه هم پورته

چالاك وي، هغوی ستاسې په وړاندي ځانونه داسي عياروي چې تاسي به فكر كوي چې دوي ډېر ښه هلكان دي، ولي په حقيقت كې داسي نه وي.

- خپل اولادونه د ملگرو په مخ كې مه تهديدوئ او مه يې توهينوئ.
- خپل اولادونه پر دې پوه كړئ، چې خپلې غوښتنې دې له تاسې سره د خپلو ملگرو په مخ كې نه مطرحوي. تر څو يې د ردونې په صورت كې هغوی د كمې (كمترې) احساس ونه كړي. متاسفانه ځوانان دا د يوه وسيلي په توگه استعمالوي، او ددې له پاره چې د خپل زېروالو د مجبوريتونو نه گټه اخلي، او خپلي غوښتنې د خپل زېروالو څخه د كلگرو په وړاندي مطرح كوي، او يا هم چې كله كومه لويه غلطې وكړي، نو بيا د خپل زېروالو سره د جلا مخكېدو په عوض ددې كوښښ كوي چې دملگرو سره يوځاي خپل زېروال وگوري، ځكه دوي په دې پوهيږي چې دهغه زېروال به د هغه د ملگرو په موجوديت كې پر هغه هغه شان غوسه ونه كړي.

- خپلو اولادونو ته د مناسبو تفريحي پروگرامونو جوړولو اجازه ورکړئ خو دا پروگرامونه بايد يا ستاسې او يا هم ستاسې د اولادونو دملگرو دكوم يوه د کورنيو د يوه مشر تر نظارت لاندې اوسي.

- د خپلو اولادونو ښه ملگري او پالې او وېې نازوئ، تر څو ستاسې اولادونه پر دې باوري شي، چې تاسې د دوی او د دوی د ملگرو په اړه خپل دندې په اساسي توگه ترسره كړي دي. هغوی بايد پر دې پوه شي چې تاسې د ډېرو څېړنو په پايله كې د هغوی ښه ملگري ستايئ، پالئ او نازوئ يې او د هغوی پلوي كوي، چې اولادونه مو له هغوی سره لا زياته ناسته ولاړه ولري. ددې برعكس، د خپلو اولادونو د ناوړه ملگرو په اړه چې تاسې كومې فيصلې كوي، هغه ستاسې د اولادونو په گټه دي، خپلې فيصلې په ښكاره توگه خپلو اولادونو ته ووايئ او په اړه يې هغوی ته قناعت ورکړئ، په دې ډول به هغوی ته ستاسې ټولې فيصلې د منلو وړ وي، نو له دې كبله توصيه دا ده چې: ددې په عوض چې

زېږوال بچپانو ته واي چې بچپه، ستا دغه يا هغه ملگري زما نه خوښېږي، بايد دوي ته ووايي چې بچپه: ستا دغه ملگري دا، دا کارونه کوي، چې دا کارونه زمونږ په ټولنه کې بد، منفي او د منلو وړ نه دي. زما له نظره ستا شخصيت لا تر اوسه په ټولنه کې د ډېر قدر وړ دي. خو دداسي خلکو سره ناسته او ولاړه کولاي شي چې ستا په شخصيت هم منفي اثر وکړي. نو زه تاسي ته جدا سپارښتنه کوم چې دداسي خلکو د ملگرتوب څخه لاس واخله. دداسي يوه روښانه او قاطع دريځ په وړاندي ستاسې بچپان په ښه توگه کولاي شي چې غوڅ او قاطع دريز غوره کړي.

● خپلې فيصلې په ښکاره او غوڅه توگه خپلو اولادونو ته ووايي او په اړه يې هغوی ته قناعت ورکړي، په دې ډول به هغوی ته ستاسې ټولې فيصلې د منلو وړ وي. نو ددې په عوض چې زېږوال اولادونو ته په مجهوله توگه وايي، چې زما ستا دا يا هغه ملگري نه خوښېږي، ښه به دا وي چې هغوی ته ووايي چې، ستا دا ملگري دا، دا کارونه کوي، او يا دارنگه رويه او سلوک لري. څرنگه چې د هغه دغه کارونه په ټولنه کې منفي او بد اغيز لري، نو د هغه سره به ستا ناسته ولاړه هم ستا پر شخصيت منفي اثر وغورځوي. نو ځکه زه تا ته په کلکه مشوره او لارښوونه کوم چې ددې سړي د ملگرتوب څخه لاس واخله.

● د خپلو اولادونو د ملگرو په اړه په خپلو فيصلو کلک ودرېږي، او په دې اړه هېڅکله هم متزلزل مه اوسئ.

دولسم څپرکی

ځوانان او د هغوی ملي مسوولیتونه

۴۹ - د هېواد تاریخ ، او جغرافې ته یوه کتنه

نننی افغانستان څرنگه یو افغانستان دی ؟

هېوادوالو ته دا په ډاگه ده، چې نن نه یوازې دا چې خارجي عسکر د ملگرو ملتو تر یوه مصنوعي چتر لاندې زموږ په ملک کې د خپلې خوښې حکمراني په درویشیو، ټانکو او طیارو کې کوی، بلکې ددې ترڅنگ زموږ د ملک یوه زیاته برخه بېا دیو ډول نورو اجیرو نظامی قوتونو او جاسوسی شبکو له خوا هم په یرغل نېول شوې ده. حتی ددغو خارجي عسکرو په منځ کې هم کومه هم اهنګي او مشترکه ستراتیژي وجود نه لري. دا حتی د هېواد یو ماشوم ته هم تعجب کوونکې ده چې غربي نړۍ ولې دهغو ټولو نظامي وړتیاو سره چې لري یې، نه شي کولای خپل هدف، چې هغه دالقاعدې او طالبانو له منځه وړل وه(؟)، تر لاسه کړي. داسې ښکاري چې دوی نه یوازې ددغه هدف په لورې ارادی پرمختګ کول نه غواړي، بلکه ځنې حوادث او راپورونه ددې گواهي ورکوي چې حتی دوی خپلو همدغو مخالفینو ته هم وسلې او نوري مرستي وررسوي. ددې ستونزمن حالت په جوړښت او ادامه کې لاندې عوامل دخپل دي:

اول. سره لدې چې په هېواد کې دیوی صادر شوي او وروټل شوي دیموکراسۍ لاندې یو تش په نوم انتخابي دولت او شورا وجود لري، خو په اصلي ماهیت کې نه په ملک کې دولت شته نه حکومت او نه اداره او نظام. دهېواد مشرۍ او رهبرۍ داهلیت پر ځای په مسلحتونو او تقسیمات ولاړ یوه سستم له خوا پرمخ ځي. افغانانو دوه ملیونه شهیدان ورکړل، او تر یونیم میلیون زیات یې معیوبي او په میلیونونو یې یتیمان شول، تر څو یې د

امريکې د نړيوال رقيب نوم ددنيا د خريطې نه پورته او په لسگزنز نوې ملکونه يې د نړۍ په جغرافيه کې راويزول. خو دې بې پاسو ددې ټولو قربانيو په بدل کې، زمونږ په ملک د معافي او چورگرو مداريانو يوه داسې اداره د خپلو ټولو امکاناتو په حمايت سره حاکمه کړه، چې په نړۍ کې د جناياتکارو مبتکرين ورت ويل کيدای شي. د غلو ددې ډلې په راس کې د جناب حامدکرزي صيب ادارې ونه شو کولای چې په تيرو لسو کلو کې خپل مشروعيت او حقوقيت خپلو خلکو ته ثابت کړي، بلکه هره ورځ داسې نوې لوبې رسوا کېږي چې هغه ددوی مخ تورنۍ، بيگانه فروشي، قاچاقبرۍ، او په چور او چپاول کې ددوي ونډې رسوا کوي. دهېواد په ټولو امورو کې ملي گټې او ملي وحدت په عمدي او قصدي توگه وهل کېږي.

دوهم: په افغانستان کې يو محدود نا اهل اقليت دهېواد په ټولو سياسي او اقتصادي امورو مسلت کړل شوي دي. يو شمېر غلو او غدارانو نه يوازې دا چې دطالبانو ددورې نه مخکې ددې ملت ټولې شتمنۍ چورکړې وې، ولې دافغانستان د ډېر خوا خو ږي بين المللي ملگري په لورينه او سپارښتنه او د جناب محترم حامد کرزي صيب په بې نهايته پيرزوينه دوی پدې تېرو نهه کلونو کې لا تر پخوا زيات دهېواد ټولې شتمنۍ چور کړي.

د غريانو نړۍ واله پاليسي دا بنيې چې دوی اوس د ملتونو پر ځای امارتونه او قبيلې تقويه کوي. همدا راز په هر ملک کې د ديموکراسي د تحقق پر ځای چې په هغې کې حزبونه بايد تقويه شي دوی يو څو کسان او کورنۍ تقويه کوي. په افغانستان کې همدې موضوع د سالمو او توانمندو ملي حزبونو د جوړښت مخه نيولې او پر ځای يې دوي څو وطن پلرونکو وړو وړو حزبونو ته مرستي ورکوي.

پدې کې هېڅ شک نشته چې يو څو محدودې کورنۍ نن دافغانستان د اقتصاد ۹۰% په لاس کې لري، او ددوی دغه اقتصادي گټې هره مياشت کې دوه چنده کېږي. نو دا څرگنده ده، چې که دوی په راتلونکي نظامونو کې د سياسي اقتدار څخه وغورزول هم شي، دوی

به په افغانستان کې په اقتصادي لحاظ همېشه حاکم او مسلط وي. درېيم: ددې ستونزو ترخوا همدغه جنايتکاران بيا په ډېره هوښيارانه توگه او په پراخه بڼه دهمدې نا سالمې وضعې ددوام له پاره دافغانستان دمليتونو او قومونو ترمنځ د ژبې، سمت، دين اومذهب دمختلفو توطو نه گټې اخلي، او زموږ خلک په عمدي او قصدي توگه دځينې توطيو په پياده کولو سره په خپل منځونو کې په دښمنۍ او مخالفتونو اخته کوي. که په واقعيت کې ورته څير شو دغه داخلي جنجالونه زموږ دعوامو ترمنځ نه، بلکې زموږ دهمدې جنايتکارانو او د يو شمېر بې مسوليتو لوستو پر له پسې هلوځلو محصول دی او بس.

څلورم: اساسي مشکل زموږ په هېواد کې د جنگ سالارانو شتون او تسلط دی. کله چې د شوروي د تجاوز په وړاندي زموږ دهېواد ازادي بښونکې جنگ په خارجي هېوادونو متکې شو، نو ددغو خارجي هېوادنو دنورو توطئو تر خوا يوه طوطه هم داوه چې ددې جنگ واگي او اختيارات يي و دغسې نا اهلو او بې مسئوليتو خلکو ته وسپارلي چې دجنگ جگړې نه بغير کومه نوره وړتيا يي نه لرله. دي نا امله واکدارانو د خپل اقتدار او گټو د ساتلو له پاره زمونږ په هېواد کې دغه جنگ ته د دوو اهدافو له پاره ادامه ورکوله او ورکوي يي :

لومړی داچې په دې توگه په هېواد کې دسولۍ او ترقي مخه ونيسي، او په همدغه تياره حالت کې خپل اقتدار او زمونږ د ولس وينې ځکلو ته دوام ورکړي.

دويم دا چې په هېواد کې دسولې او ترقي دمخنيوي له لارې دخپل بادار هېوادونو شومې هيلې عملي کړي. دا د همدې گمارل شوو قوماندانانو وطنپلورونکې توطۍ دي چې زمونږ هېواد په بيلابيلو پلمو د اور په لمبو کې سوځوي.

پنځم: زموږ دهېواد يوه بله غټه ستونزه داده چې مونږ پداسې يوه ناوړې او ستونزمنه منطقه کې پراته يو چې زموږ څلورو خواو ته پراته ملکونه همېشه خپلې گټې زموږ په بدبختۍ او ورسته پاتې والي کې گورې. چې په لاندې ډول د هر ملک موخې او لاسوهنې ذکر کوو.

۵۰- د سيمې او نړۍ په حالاتو او د مختلفو ممالكو په پاليسۍ ځان پوهونه:

الف. زموږ د هېواد سياسي جغرافيه

د هېوادونو خصوصيات ابرقدرتونو او غريبو هېوادونه اړيکې د يو بل سره او همداراز د ګاونډي او سيمې د هېوادونو اړيکې د يوه بل سره تل ساده او روښانه نه وي. چې په دې موضوع پوهېدل او دهغې په رڼا کې دخپل هېواد اړيکې د ګاونډيو هېوادونو، د سيمې دهېوادونو او نورو ډېرو قدرتونو سره دهغو دکتو او راتلونکي ستراتيژيو په رڼا کې لري، ځان پوهول دهر ځوان له پاره لازمي او ضروري دي. چې دا اړيکې په دوه برخو کې مطالعه کيدای شي.

لومړۍ: ګاونډي هېوادونه او د دوی گټې او پاليسۍ:

۱- پاکستان:

پاکستان د افغانستان د يوه ډېر نږدې او مهم ګاونډي په توګه چې د افغانستان زياتې تجارتي او اقتصادي تهيه کونې له دې لارې صورت نيسي، تل خپله توجه دي خواته ساتلي ده. همدا راز له دې کبله چې افغانستان د پاکستاني توليدي موادو له پاره يو بهترين ازمايښتي او مصرفي مارکېټ دي، نو ددې کبله هم پاکستان په افغانستان کې ځانګړې لېوالتيا لري، چې په لاندې ډول خپرل کېږي:

لومړۍ- پاکستان د يوه نوې توليد شوي مصنوعي هېواد په څېر په (1947م) کې منځ ته راغی. دافغانستان دهېواد يوه زياته برخه دانګريزانو له خوا په جبر (دډيورنډ د تش په نامه ليکې) په ذريعه زموږ د هېواد نه جدا شوه او د هند د يوې برخې سره يو ځای شوه او په دې ډول پاکستان د افغانستان او هند ترمنځ د يونوي ملک په توګه ايجاد شو.

پاکستان پدې بېرېري چې که په افغانستان کې سوله او امن راشي، نو بيا به ضرور افغانان ددې خاوري ادعا کوي. سره له دې چې د هغې معاهدې دوره په 1372 ل. کال کې ختمه شوی وه، خو زموږ په هېواد کې دجنگ جګړو له کبله او بلي خوا د لاس پوڅو حکومتونو

د ضعف او د پردې پرستۍ له کبله افغانان پدې ونه توانيدل چې خپله دغه ادعا څرگنده کړي. نو ددې له پاره چې پاکستان د ډيورنډ نمونې معاهدې تسلط ته دوام ورکړي وې نو دوي په افغانستان کې د يو لاسپوڅي دولت په جوړولو او دجنگ د ادامې دپاليسې له لاري خپل دغه ناوړه اهداف پرمخ وړي.

دويم. پاکستان په خپله شرقي خوا کې دهند سره همېشه په جگړو اخته دې، او دوي په هېڅ قيمت دي ته نه حاضرېږي چې دغرب له خوا دې هم جنگ سره مخ شي. نو ددې له پاره چې دغرب له خوا يې دحمله مخه نيولي وي، نو دوي ترهر ممکنه حله نه پرېږدي چې په افغانستان کې سوله، امنيت او يوه سالمه اداره منځ ته راشي، کومه چې به بيا ددې وړتيا ولري چې دهغوی سره دپښتونستان په مسئله منازعه راپورته کړي. نو پدې لاره کې پاکستان تل ددوه ستراتيژيو نه کار اخيستی او اخلي يې:

لومړی په دی هېواد کې د داسې مرتجعو او وطن پلورنکو رهبرانو منځ ته راوړل دې چې هغوی تل دپاکستان گټو ته دافغانستان په نسبت برتري ورکړي. دوهمه ستراتيژي يې داده چې پدې ملک کې په هر شکل چې ممکن وي جنگ جگړو ته ادامه ورکړي. ترڅو ددې اصل مخه ونيسي چې په افغانستان کې سوله او يوه سالمه ملي اداره منځ ته راشي.

درېيم: څرنگه چې افغانستان په وچه کې راگير او غيرتوليدي هېواد دی، نو تر زياته اندازه دخپلو ضرورتونو له پاره په پاکستان پورې تړلی دی. پاکستان نه غواړي چې افغانستان دی د يوسالم نظام او سالمې ادارې له لارې په خپلو پښو ودربري او دخپلو توليداتو لرونکی دې شي. ددوی همدا اقتصادي گټي دوی دې ته وادار کوي چې په افغانستان کې دې د يو سالم نظام، ترقی او پرمختگ مخه ونيسي.

څلورم: افغانستان دتاريخ په اوږدو کې دنړۍ د بيلا بيلو ابرقدرتونو ترمنځ ديوه بفر په توگه پاتی شوی دي، مثلاً دغربو تهاجمونو پراختيا ته ئي داروپا خواته، او د شوروی دامپراتورۍ د پراختيا ته يې د جنوبي اسياوعربي هېوادو خواته، دانگريزانو د استعمار مخه يې منځنې

اسيا ته او همدارنگه دچنگيز او اسکندر کبيرمخه يې د جنوبي اسيا او منځنۍ ختيځ خوا ته نيولې ده. افغانستان د خپل همدغه حساس جغرافيوي موقعيت او ازادي غوښتونکۍ او همسايه ساتونکې خصلت په وجه، د تل له پاره ټولو ابرقدرتونو اول هدف گرځيدلې دې. تر څو ددې له لاري بيا دسيمې نورو هېوادونو ته لاس رسي پيدا کړي. د همدې حساس موقعيت او سپري خصلت په وجه، له يوي خوا روس، دبلې خوا چين، ايران، هند، او حتی ترکيې، سعودي عربستان، تاجکستان، ازبکستان، او ترکمنستان هم غواړي چې په دې ملک کې په بيلا بيلو ډولو سره تثبيت او کنترول ولري. چې د نورو همسايه هېوادونو دغه فعاليتونه پاکستان هم ديوې خوا دروس په مقابل کې، او د بلې خوا د هند په مقابل کې، او همدا راز د ايران په مقابل کې رقابت او په افغانستان کې تسلط لرلو ته هڅوي.

دپورته ذکر شو دلايلو په وجه پاکستان په ټوله معنی کوبښن کوي چې څومره چې توانيږي افغانستان ترخپل کنترول لاندې په مستقيم او يا غيرمستقيم توگه وساتي. او که چېرې ددوی کنترول پری ممکن نه وي، نو بايد دلته تل جنگ دوام وکړي. په افغانستان کېنې دپاکستان له خوا دجنگ دوام دستراتيژي مثالونه ډېر دی خو دغه لاندې دوه مثال يې څرگند ثبوت گڼل کېږي.

۱. دروس سره دجگړې په وخت کېنې پاکستان په عمده توگه د افغاني مقاومت په منځ کې د سالمې رهبري مخنيوي وکړ. او بيايې په خپله خوښه او د خپلو تر هر چا لازيات تابعينو نه په گټه اخستلو مختلف جهادي (؟) گريونه جوړکړل ترڅو ددوی ترمنځ درقابتونو څخه په گټه اخستلو سره خپلې گټې پر مخ بوزي. دوی ديوې خوا دپښتنو اوو مشرانو ته وسلې ورکولې چې د مسعود او رباني په ضد ئي استعمال کړي، اما دبلې خوا ئي بيا په ښکاره او پټه او حتی داسرائيلو له لاري احمدشاه مسعود او رباني ته امکانات ورکول چې دپښتنو په ضد ئي استعمال کړي.

۲. سره لدې چې طالبانو په ۱۳۷۴-۱۳۷۵ کلونو کې په افغانستان کې پوره حاکميت

پيدا کړ، ولې ددې سره سره يې بيا هم په کراتو مراتو د پنجشير دنيولو څخه ډډه کوله. دايوه داسې معمی ده چې پری پوهېدل ژور تحقيقات غواړی. خو دا واضح ده چې د پاکستان ستراتيژي دا وه چې په افغانستان کې دي جنگ دوام وکړي. او د جنگ د دوام له پاره د احمد شاه مسعود او رباني او د پنجشير باغې توب لازمي او ضروري وه چې دوام ولري. پنځم: اوبه نن د نړي په اقتصاد کې حتا تر تيلو هم زيات ارزښت لري. سياسي کار پوهان داسي وړاند وینه کوي چې ددنيا راتلونکي نړۍ واله شخړي به هم په اوبو وي. د همدې اصل په رڼا کې دپاکستان بله معضله هم دکابل او کونړ دسيندونو داوبو څخه گټه اخيستل دی. پاکستان په دی پوهېږي چې که په افغانستان کې سوله او سالمه اداره منځ ته راشي نو دوی به ضرور ددغو سيندونو داوبو څخه گټه اخلي او بيا به دغه اوبه دپاکستان په لوری کميږي. څرنگه چې پاکستان يو پراخه زراعتي ملک دی او يوه زياته برخه ئي دهمدی سيندونو له لاری خړوبه کېږي، نو ددې له پاره چې دغه مهمه اقتصادي منبع ئي له لاس ورنه کړی نو دوی په افغانستان کېني دسولې او سالمې اداري مخنيوی کوي.

۲. - ايران:

ايران هم دپاکستان په خير دافغانستان سره مختلف اقتصادي، خاوريز، اوبه ايز او تاريخي ستونزی لری. دتاريخ په اوږدو کېني دایران او افغانستان ترمنځ ډېری داسې جگړې تيري شوي چې دهغي کېنه لا تراوسه هم وجود لری. دبلې خوا ايران دافغانستان دخاوری په يوه برخه د جهيل په اوبو قبضه کړېده. او د هلمند د اوبو ته د ايران بي کتروله لاس رسي د ايران پاملرنه د افغانستان په لوري تقوله کوي.

همدا راز دایران داقصاد له پاره افغانستان ديو ښه مارکېټ حيثيت لری. ترټولو مهمه موضوع داده چې دمنځنی اسيا دنوو ازاد شوو هېوادونو دطبعی منابعو باندې لاس رسی دامريکې، پاکستان او ايران ترمنځ درقابت يو اساسی ټکي دی. امريکايان غواړی چې دمركزی اسيا دطبعی منابعو ته دلاس رسی تجارتي کرښه د پاکستان او افغانستان له لاری

تيره کړې چې داپه اقتصادي لحاظ امريکا ته ډېره ارزانترينه او ښه لارده. ولي ايرانيان ديوي خوا نه غواړي چې امريکائيان دې منابعو ته لاره پيدا کړي او که لاره هم پيدا کوي ايرانيان ددې ليوال دي چې دغه لاره بايد د ايران له لاري تر سره کړای شي. نو پدې خاطر چې ايران دامريکې او د پاکستان ددې ستراتيژي مخه نيولي وي نو غواړي چې په افغانستان کې نا ارامي راولي او بي ثباتي ته دوام ورکړي. ترڅو ددې پلان مخنيوی وکړي.

ايرانيان په افغانستان کې دخپل تسلط له پاره ديوي خوا دافغانستان د هزاره گانو د ځني ناوړه مشرانو نه چې د مذهب په لحاظ شعيه او د ايران سره مذهبي اړيکې لري، کار اخلي، او دبلي خوا دژبنيز اړيکو نه د غلطې استفادي له لاري د دري ژبو خلکو د يو شمير نا سالمو تاجکو په پلوي او مسلط کولو کوښښ کوي. ايرانيان په ډېره جدې توگه ددغو دواړو وسيلونه په استفاده په افغانستان کې دمختلفو شبکو تر تسلط لاندې راوړلو له لاري خپلي توطئې پرمخ وړي.

۳. روسيه:

روسيي که څه هم په افغانستان دتير جنگ دبايللو له کبله خپل ځای دبين المللي رقابت په ساحه کې له لاسه ورکړې دی، ولي دوي پدې پوهېږي چې ددوی دناکامی اساسی عامل په افغانستان کې امريکا او ددوی نړۍ وال اقتصادي او سياسي رقيب هم امريکا ده. ديوي خوا روسان نه غواړي چې دمنځنۍ اسيا تازه ازاد شوی هېوادونه دامريکې سره نږدې اړيکې ولري چې پدې توگه بيا دامريکې نفوذ دروس تر پولو ورسېږي او دبلي خوا روسيه يا د پخوا نې شوروي اتحاد بقايااوس بيا ددې خوبونه گوري چې په کوم بل شکل به دمنځنۍ اسيا ازاد شوی ملکونه يو ځل بيا په خپل ځان راټول کړي. ددې تر خوا، روسيه نه غواړي چې د منځنۍ اسيا طبعي منابع دی ددوی ددشمن په لاس کې پريوزي. نو پدې وجه روسان هم په تمامه معنی ددې کوښښ کوي چې په افغانستان کې دي د امريکايانو په مقابل کې تاو تريخوالي دوام پيدا کړي. روسان پدې پوهېږي چې کله په افغانستان کې يوه سالمه اداره

منځ ته راغله نو هغه به دروسانو نه د جنگ غرامات اخلي او هم به د پنجدي سيمې د بيرته اخيستلو ادعا رامنځ ته کېږي. نو پدې توگه روسان هم په خپله ټوله وړتيا او همداراز داحمدشاه مسعود، رباني او د پرچم د گوند د يو شمېر وطن پلورونکو د لالانو د زړو اړيکو نه په کار اخستلو سره په افغانستان کې د نا اراميو په پيداکولو او ادامه ورکولو کې ژور لاسونه لري.

۵۰ - دوهم: دنړۍ د ابرقدرتونو سره اړيکې، او د خپل ملي هويت او ملي گټو ساتنه: سره له دې چې اکثره مترقي او پرمختللي هېوادونه خپلې اړيکې د وروسته پاتې هېوادونو سره ددغو هېوادونو سره د مرستو تر عنوان مثلاً (د اقتصادي پرمختيا له پاره ، د دېموکراسۍ د تامين له پاره ، د بشر د حقوقو، د ښځو د حقوقو او د تعليم دانکشاف) تر عنوانو لاندې تبليغ کوي، خو اکثراً دا اړيکې يواځې په همدې برخو کې محدودې نه وي، بلکه هغوی دخپلو سياسي اقتصادي او نظامي اهدافو له پاره دغه ډول کارونه کوي. اکثراً ممکن ددوی دغه اهداف دهغه وروسته پاتې ملکونه دگټو سره په ټکر کې نه وي، خو ځنې خلک د احساساتو له مخې دهغې سره مقابله او مجادله کوي. د مثال په توگه داچې ولي امريکائيان افغانستان ته راغلي او دلته څه اهداف لري، ديو شمېر احساساتي افغانانو لخوا دفوري غبرگون سره مخ دي. او دوی داسې مطرح کوي چې امريکا ئيان زموږ د اشغال له پاره راغلي نو بايد ددې په وړاندې جهاد وشي، او په دې کې هېڅ دليل ويل ځاي نه لري. خو يو تعداد نور افغانان بيا ددې خبرې په وړاندې د تعمق او تفکر نه کار اخلي. او داموضوع داسې ارزوي چې: سره له دې چې امريکائيان افغانستان ته د خپلو مشخصو اهدافو او دځنې خاصو نظامي او اقتصادي پالسيو د عملي کولو په خاطر راغلي دي، خو دامريکائيانو دغه گټې دافغاني ټولنې دگټو سره په تضاد کې نه بلکه زموږ دملي گټو له پاره ښه امکانات برابرولی شي. دا په زياته پرځه کې په افغانانو پوري اړه لري چې څرنگه دوي

کولاي شي چې ځانونه ددې جوگه کړي چې امريکايان زمونږ سره په دغو مهمو موضوعاتو ځانونه ددغه امرانه موقف نه رابښکته، او مونږ سره د پارټنر په توگه بحث کولو ته حاضر شي.

چې په لاندې اړخونو ئې توضيح کول ممکن گټه وړ وي.

لومړۍ. په سېمه کې دامريکايانو مالي گټې:

دامريکايانو مالي گټې دمنځني اسياطبعي منابعو ته په لاس رسي کې دي. که امريکايان دافغانستان له لارې دمنځنۍ اسيا طبعي زيرمې استخراج او بهر ته وليږدوي په دې کې زمونږ گټې او تاوانونه څه دي؟

۱. ددې طبعي منابعو داستخراج او استفادې کولو په نتيجه کې به دمنځنۍ اسيا واره هېوادونه په اقتصادي لحاظ په پښو ودرېږي. ددې ملکونو په مالي لحاظ په خپلو پښو ودرېدل ددوی استقلاليت تضمينوي، او په شوروي اتحاد دتکيه کولو او بيا دوباره ديوه کمونستي بلاک دجوړښت مخه نيولی شي. چې دسياسي لحاظه ددغو وړو هېوادونو انکشاف دافغانستان او دشوروي په منځ کې ديوه بفر په توگه په نظامي لحاظ گټور دی.

۲. ددې طبعي منابعو دصادرولو په صورت کې يوازينی اقتصادي لاره يې دافغانستان له لارې دهند بحر ته انتقالول دي.

چه پدې صورت کې امريکايان مجبور دي چې دبين المللی قوانينو داصولو له لارې افغانستان ته ټکس او ددې منابعو څخه دگټې اخيستلو زمينه برابره کړي. دابه زمونږ دهېواد دپرمختيا او اقتصادي ودې له پاره ډېره گټه وړوي.

۳. ممکن داکمالاتو دپوره کولو په غرض دهند دبحر نه تر منځني اسيا دريل پټلۍ او پراخه ترانزيتي لاره جوړه شي، چې ددې ترانزيتي لارې گټې به افغانانو ته زياتې وي.

دويم: په سيمه کې د امريکايانو ستراتيژيک نظامي گټې:

امريکايان غواړي چې په افغانستان کې د موجوديت او نظامي هډو دلرلو له امله روسيه،

چېن، ايران، پاکستان او هندوستان تر خپل کنترول لاندې وساتي. که دا خبره رښتيا وي او امريکايان واقعا په افغانستان کې د پښو نظامي هډو لرل تصميم ولري نو دابه هم دافغانانو په نفعه وي. داځکه چې مونږ خو دسيمې دشاوخوا ټولو هېوادونو سره تاريخي دښمني او جنجالونه لرو. هغوی هېڅ يو هم دافغانستان ازادي او استقلال نه مني، او هريو يې دافغانستان ازادي او استقلال په جدي توگه تحديدولای شي. نو پدې صورت کې افغانستان ته دامريکا په حيث ديوه قوي ملگري لرل ضروري او گټور دی. خو ددې ټولو حالاتو څخه افغانان په يوه صورت کې گټه اخستلی شي چې افغانان منظم او ديوه ملي وحدت او وړ زعامت لرونکي او دسيمې او نړۍ په اړه يوه کوټلې او ثابته ستراتيژي ولری. دبلې خوا امريکايانو ته هم پدې سيمه کې ديو ښه وړ پارټنر ضرورت دی، چې په حقيقت کې افغانستان ددغې کار له پاره يو موزون هېواد دی. خو کوم شی چې پدې برخه کې پاملرني نه لري پاتی دی هغه دادی چې امريکايانو ته يو توانمند او په خپلو پښو ولاړ پارټنر افغانستان ضرورت دی نه داسې يو بې کاره او طفيلي افغانستان چې همدا اوس ددوي په اوږو بار دي. نو دابه ددواړو هېوادو په گټه او دافغانستان دخلکو له پاره حياتي ارزښت ولري چې دغه حساسه موقع په درسته توگه درک او دهغې نه دموثرې گټې اخستلو له پاره د فکر او عقل له مخې خپلې دندې او مسئوليتونه ادا کړي.

۵۱: دهېواد تاريخ، ملي کولتور او ملي شخصيتونو پېژندنه او دهغې نه دفاع: سره له دې چې موږ دافغانستان خلک تقريبا په عظيم اکثريت مسلمعان يو، خو د مسلمانانو ترخوا دلته هندوان، سکان او يو محدود شمير عيسويان او يهودان هم اوسيدل. که داديانو تاريخونو ته په غور نظر وکړو نو دټولنو دينونه دوختونو په بدلون سره بدلېږي رابدلېږي. افغانان يو وخت زردشتان، يو وخت بت پرستان او نور او نور ول، ولی نن مسلمعان دی. اما په مجموعی توگه هره ټولنه ځانته يو ځانگړی تاريخ او يو ځانگړی کلتور

لری چې دغه تاریخ او کلتور دهغې ټولنې دټولو وگړو صرف النظر ددوی عقیدوی جوړښت او قومی جوړښت څخه دوی سره په ګډه دغه تاریخ او کلتور جوړکړی وی. نو دنړۍ بیلا بیل ملتونه که څه هم یوه ژبه یا یو دین ولری ولی یو دبل نه جلا جلا ملتونه وی. دمثال په توګه اوس په نړۍ کې زیات هېوادونه دی چې ددوی رسمی دین اسلام دی ولی دغه ملتونه بیا یو دبل نه جلا او ځانته ځانګړې ملي هویتونه لری چې په دی ملي هویت کې دهریو تاریخ، کلتور او ګټی شامل دی.

همداراز ډېر عربي ملکونه وجود لری چې دټولو ژبه عربي ده او ټول مسلمان هم دی مګر ددوی ملتونه دهمدغو خصوصیاتو په اساس سره جلا دی.

نو په دې اساس مونږ افغانان هم دیو داسې ملت په حیث چې ۵۰۰۰ کلن ګډ تاریخ او یو ګډ ملي کلتور او ملي افتخارات لرو. باید خپل ځان دافغان په توګه وپېژنو او په خپل ملي هویت افتخار وکړو.

په هر حال مونږ افغانانو (چه په هغې کې پښتانه، تاجک، هزاره، ترکمن، بلوڅ، او نور هم شامل دي) دیوه هېواد په توګه په تېرو څو زره کلنه موده کې یو ګډ تاریخ جوړکړي چې په هغې پوهېدل او دهغې نه دفاع دهر افغان مسولیت دی. همداراز مونږ ددې تاریخ په اوږدو کې ځینی داسې ځانګړي خصوصیات سره راخپل کړي دي چې هغه دافغانانو کلتور تشکېلوی. سره له دې چې دکلتور جزئیات ممکن دقوم او منطقې په لحاظ یو دبل څخه څه توپېرونه ولري، ولې په مجموعي توګه دغه کلتوري خصوصیات سره ډېر ورته او شریک دي. چې ددوی څو مثالونه په لاندې توګه ذکر کولای شو.

افغان هریو دبل سره په مړي او ژوندي کې ګډون کوي. دمړي په دعا، خښخولو، جنازې، ختم او خیرات کې یو دبل سره ونډه اخلي او دژوندي په کوژده، واده او نورو خوښیو کې یو دبل سره دایجاباتو مطابق (دغه ایجابات دخلکو په منځ کې په غیر لیکلي توګه وجود لری او یو دبل سره په هغې پوهېږي) ونډه اخلي. دمثال په توګه څوک په مړي کې نه خاندی،

نوی جامی نه اغوندی، ولی په خوښی کې بیا خوشحالی کوي او نوی جامی اغوندی، ټوکی، ټکالی او خنداوی کوي. یو دبل احترام او عزت کوي، څوک دچا په مال او ناموس تېری نه کوي. که دا تېری دهر چا لخوا وشي دټولنې ټول خلک هغه په یوه اواز او یو شان محکوموي. یعنې په ټولنه کې دخلکو ترمنځ یو ډول اجتماعي قراردادونه وجود لري چې که څه هم دغه قراردادونه نه لیکل شوي او نه امضا شوي دی خو دټولنې هر غړی په هغه پوهېږي او ځان دهغې په منلو مکلف بولي. ددغو ټولو قراردادونو مجموعې ته ګډ کلتور وائی. دهرې ټولنې خلک ځانته ځانګړی کلتور لري چې همدې کلتور په ساتنه او عملي کولو دیوې ټولنې یا هېواد خلک دنورو څخه پېژندل کېدای شی. نو ددې له پاره چې هېوادونه ژوندي پاتې شي او یو دبل سره وپېژندل شي نو دهر هېواد دخلکو ته دا ضروري ده چې د خپل هېواد په کلتور باندې ځان پوه کړي او هغه په ژوندي توګه عملي وساتي. او ددې سره دا ویل هم لازمي بولم چې دهر هېواد په کلتور کې ښه او بد، مثبت او منفي ټکې وجود لري. هغه هېوادونه کامیاب او بریالي وي چې تل خپل کلتور ارزوي او ښه ټکې یې تقویه او خراب ټکي او خراب شيان دخپل کلتور نه لري کوي. زه دخپل هېواد ځوان نسل نه په کلکه سپارښتنه کوم چې د ملي کلتور او ملي هویت ساتنې او پالنې ته په جدي توګه ولي په فعاله توګه پاملرنه وکړي یعنې تل دخپل کلتور په صیقل کولو او پالش کولو کې ونډه واخلي. غلط او دردونکې رسم او رواجونو په وړاندې مجادله او مقابله وکړي او ښه او مثبت رواجونو په رواجولو او تشویق کولو سره زیات کړي.

همداراز دتاریخ په اوږدو کې هر هېواد کې داسې علمي، بزمي، سیاسي او اجتماعي شخصیتونه راپېدا کېږي چې دهغوی کارنامې دخپلو خلکو او ټولنې له پاره او همداراز د نړۍ والو له پاره دځانګړې افختار وړ ګرځي. دهر هېواد او سیدونکو ته په کار ده چې ددې شخصیتونو په اړه او دهغوی دکارونو او خدمتونو په اړه ځانونه ته پوره معلومات ترلاسه کړي او دهغوی دشخصیت په پوهېدو سره دهغوی دنیکو خدمتونه قدر او ترممکن حده

دهغوی پیروي وکړي. دخپل هېواد او تاریخ او ملي شخصیتونو نه ناخبر تیا دهغې ټولنې دبدبختۍ او ورکېدو زمینه برابروي.

زمونږ ځوان نسل باید دې ته پاملرنه وکړي چې زموږ ګاونډي هېوادونه زموږ د ټولنې دتاریخ، جغرافیې کلتور اوملي شخصیتونو په وړاندې د رنګارنګ توطیو او دسیسو نه کار اخلي. نو داډېره مهمه ده چې زموږ ځوان نسل دخپل هېواد په دغو لوړو ارزښتونو پوه او دهغې نه د دفاع په لاره کې علما مجهز او ارادتا اماده وي. په دې اړه له لوستونکو سره یوه د تعجب وړ کېسه شریکول غواړم. ما د افغانستان ځوان نسل ته د سالمې تربیې او ښه تعلیم ورکولو په خاطر د (نوي سید جمال الدین افغان انستېتوت) په ننگرهار کې په ۱۳۸۸ کال کې پرانسته. دهغې د رسمي کولو له پاره مې د لوړو زده کړو وزارت ته مراجعه وکړه. په دې وزارت کې را ته یو لوړ پوړي په ډېر سپکاوي سره وویل (تا ولي په دې انستېتوت د سید جمال الدین افغان نوم ایښی دی. ما د الازهر په پوهنتون کې په دې اړه تحقیقات کړي دي او پي، ایچ، ډي مي اخستې ده. هغه (سید جمال الدین افغان) اصلا وجودنلري او که وي هم نو افغان خو نه دی.) ما هغه جناب ته وویل چې (زه افسوس کوم تاسې د دغسې یو غیر اخلاقي او غیر علمي مفکورې سره سره هم د لوړو تحصیلاتو په وزارت کې په داسي یوه لوړه څوکي کې کار کوي. سید جمال الدین افغان خو پخپله ځان ته افغان ویلي دی او

تاسې وایی چې

هغه افغان نه دی)

د تاسف خبره ده چې په افغانستان کې اوس داسې هېڅ ډول مسئوله اداره وجود نلري چې هغې ته ددې موضوع نه د شکایت کولو په وجه به دغه شان خائنین او وطن پلورونکي محاکمه کړای شي چې ما به ورته مراجعه کړی وائی. نو وګورۍ چې په څومره ظالمانه توګه زموږ په هېواد کې په رسمي څوکېو ناست پردې ایجنټان زموږ ملي ویاړنې او ملي تاریخ محوه کوي.

ديارلسم څپرکي

ملي او بين المللي سياسي نظريات

۵۲ - ځوانان او په سياست ځان پوهونه:

دټولنې ديوه فعال عنصر په حيث هر انسان ته په کار ده چې دټولنې په بيلا بيلو اړخونو لکه مذهبي، اجتماعي، سياسي او نور تر يوه حده معلوماتونه ولري، ترڅو چې په ښه توگه وکولای شي ورځنۍ پېښې او مسئلې په علمي توگه وارزولې شي، او دهغې په وړاندې يو سالم دريځ غوره کړای شي. دمثال په توگه: کله چې ددېني او مذهبي موضوعاتو په اړه خبرې کېږي، نو که تاسې دمختلفو اديانو او مذاهبو په اړه اوهمداراز دهغې پيروانو په اړه يو څه معلوماتونه ولرئ، نو تاسې به په نسبتا ښه او علمي توگه هغه موضوع درک کړای شئ نسبت وهغه چاته چې پدې اړه هېڅ معلومات ونه لري.

همداراز دسياسي موضوعاتو، او دمختلفو سياسي نظريو او احزابو په اړه تاسې هلته ښه قضاوت کولای شئ چې تاسې ددې مفکورو او دهغې پورې مربوط ډلو او دهغوی دپاليسو او کړووکړو نه خبر يئ. سياست دهر ملک ضرورت دی او په هر ملک کې مختلفې سياسي نظريې او دهرې نظريې پورې مربوط حزبونه او ډلې وجود لري. نن دنيا هر ملک حزبونه لري چې ددېموکراسي په چوکات کې د خپل ملکونو د بهبود له پاره مپارزي کوي. زمونږ ټول همسايه هېوادونه په خپلو ملکونو کې سياسي احزاب لري، خو زمونږ خلکو ته بيا د خپلو گوډاگيانو له لاري دا سپارښتني کوي چې پام وکړي، او په سياست کې ونډه وانخلي، ځکه سياست ناولي او چټل شي دی. ددې له پاره چې تاسې ځوان نسل سره مو د سياسي موضوعاتو په اړه او دسياسي بيلا بيلو نظريو پورې مربوط او همداراز دمختلفو حزبونو په اړه يو څه معلوماتونه ستاسې د پوهاوي په خاطر په سالمه توگه وړاندې کړي وي،

د ابرخه تاسی ته وړاندې کوو. په عمومي توګه سیاسي نظریې په دوه ډولو ویشل کېږي، یو یې بین المللی نظریې او بل یې ملي نظریې دي.

۵۳ - سیاست که ټوپک؟

په نن زمانه کې د ټولنو په منځ کې دمطرح موضوعاتو دحل له پاره دوه لارې وجود لري: یوه لاره یې په زور او جبر سره دیو محدود اقلیت دنظراتو منل دي په لوی اکثریت باندې. چې دا د زور او ټوپک لاره ده. دا یوه غیرقانونی، غیراخلاقي، غیر اصولي لاره ده. ، چې نن سبا په دنیا کې ځای نه لري. چې دې ته دحل نظامي لاره، یا د ټوپک لاره وایې. متاسفانه نن زمونږ په هېواد کې بهرنۍ قواوې او ټولې جنګي ډلې، او جهادي (؟) ګروپونه د همدې لارې پیروي او پلوي کوي. زمونږ ځنې ناپوهه سیاسيون هم په خپلو خبرو کې په ډېر بي مسؤلیته توګه په ظاهر کې د سیاسي حل خبرې کوي او وایي چې د جنګې ډلو سره دي بي قیده او شرطه روغه وشي، پداسي حال کې چې ده اصلا د جنګي ډلو سره د اقتدار شریکول دي چې پایله یې د هماغه نظامي ساخت او باخت نه بغیر بل څه نشي کېدای. د جنګي مخالفینو سره خبرې کول، یوازي هلته د سیاسي حل مفهوم ادا کولای شي چې دغه جنګي مخالفین خپلي وسلې پرېږدي، او ددېموکراتیکو اصولو په منلو سره د ولس هغه رایو ته تسلیم شي چې ددوي د ټوپکو او انسان وژنو د تهدیدونو نه خالي وي.

د حل دوهمه لاره یې دقانون، انتخاباتو او اکثریت فیصلو ته تسلیمدل او منل دي. چې دغې لارې ته دیموکراسۍ ته غاړه ایښودل وایې، او یا په بل عبارت ورته سیاسي لاره وایې. نن په نړۍ کې دغه لاره دنړۍ دزیاتو هېوادونو او عظیم اکثریت له خوا منل شوې چې پدې لاره کې په هر ملک کې د نظام انتخاب او دحکومت طرز هم ددېموکراسۍ له لارې پیاده او عملي کېږي. نن سبا سیاست او دسیاسي لارې څخه دانسانانو له پاره دنظام انتخاب یو

منل شوی واقعیت دی، خو متاسفانه زموږ په ملک کې اوس هم یو زیات شمیر خلک د سیاست نه کرکه کوي. زموږ د هېواد دخلکو د سیاست نه کرکه دوه عوامل لری.

یو عامل یې په افغانستان کې د سیاسي احزابو هغه خراب اعمال تشکیلوی کوم چې دوی د خپلو خلکو دغولولو له پاره ترې کار اخستی. اما په واقعیت کې دوی دخپلو ټولو وعدو او برنامه خلاف دولس په ضد اعمال ترسره کړه. چې پدې کې دکمونستي گوندونو وطن پلورنه او جنايات، او د جهاد د مقدس نوم او عنوان لاندې د اخواني حزبونو اوډلو جنايات، او د یو شمیر ملي درواغجنو او غولونکو سیاسي گوندونو غولونکو وعدې وي چې یې دافغانستان خلک د سیاست او حزب په وړاندې کرکې کولو ته وهڅول.

دو هم عامل یې متاسفانه بیا د گاونډیو هېوادونو توطیې دي. ددې له پاره چې افغانان په خپلو کې یو ملي وحدت او په سیاسي لاره د خپل ملک دستونزو حل ته ونه رسېږي، نو دغه حيله گر همسایه هېوادونه بیا دخپلو شبکو له لاري سیاست او حزب په وړاندې یو شمېر ناروا او دروغجن تهمتونه وایې او دپخواني حزبونو دمثالونو نه په استفاده زموږ عوام د سیاست او مبارزې په وړاندې کرکې او په سیاست کې عدم گپون ته هڅوي. متاسفانه دا تبلیغات بیا په خلکو کې په ډېره پراخه پیمانه تیتوي. ددې تر خوا غریبانو هم په افغانستان کې ددېوکراسي د خپرولو تر عنوان لاندې ددې په عوض چې د سالنو ملي تشکېلاتو سره مرسته او کومک وکړي، دوي د هغوی په عوض وطن پلورونکې اوداسي لاسپوڅي وړي ډلي منځ ته راوړي او تقویه کړي، چې د یوې خوا یې په دي وسیله د اساسي ملي حزبونو د جوړښت مخه یې ونیوله، او د بلې خوا یې ددوي د لا زیاتو غلطیاو په وجه په هېواد کې د هېوادوالو اعتماد او باور په حزب او سیاست لا نور هم له منځه ویوړ.

نو زه دخپل هېواد ځوان نسل پام دغو دواړو نیمگړتیاوو ته په جدي توگه را اړول غواړم. لومړی خو داچې زموږ په ملک کې دیموکراسي ډېره لنډه تاریخچه لري نو پدې لنډه موده کې حتما سیاسي احزاب هم غلطې کوي، خو دپرون غلطې باید داسې ساده وانخستلای

شي، د هغو نه بايد دده كړه وكړو او بايد چې بيا تکرار نه شي. اما دابه هم غير علمي او غير اصولي خبره وي چې ووايوهغو پخوانيو غلطې كړې نو مونږ بايد دحزب دجوړولو او سياست څخه ډډه وكړو.

دبلي خوا دگاونډيو هېوادونو دغو سياسي توطيو ته بايد فوق العاده پاملرنه وشي او ددغه منفي تبليغاتو دخپرولو مخه ونیول شي. ددې منفي تبليغاتو دمخنيوي بڼه طريقه به دا وي چې ځوانان په فعاله توگه په سياست او دحزب جوړولو كې ونډه واخلي. ولي كو ښښ بايد وكړای شي چې دوی تېرې خبرې تکرار نه كړي، بلكه دخپل سياسي علم او عمل له لارې خپلو خلكو ته دلابنه خدمتونو مصدر وگرځي ترڅو په عملي توگه ددغو زهرجنو تبليغاتو اثرات خنثی او له منځه يوسي.

٥٤- په نړي كې د مذهبونو او سياسي نظريو په اړوند معلوماتونه

نړی په څو لویو گروپونو لکه کمونستي بلاک، سرمایداري بلاک، وروسته پاتې نړی، او د مذهب په اساس په عقیدوی ټولنو او غیر عقیدوی ټولنو ویشل شوي ده. چې په غیر عقیدوی ټولنو کې کمونستان، او نور هغه خلک شامل دي چې په خدای جل جلاله، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) او اسماني کتابونو عقیده نه لري. او په عقیدوی ټولنه کې بیا په مسلمانانو، چې په حضرت محمد (ص) داخري پیغمبر په توگه او په قران کریم داخري کتاب په توگه عقیده لري، عیسویانو چې هغوی په حضرت عیسی (علیه السلام) داخري پیغمبر او په بايبل داخري کتاب په توگه عقیده لري، او دریمه ډله ئی یهودیان دی چې په حضرت موسی (علیه السلام) داخري پیغمبر په توگه او په تورات داخري کتاب په توگه عقیده لري او څلورمه ډله یې هغه ده چې په داود (علیه السلام) د اخري پیغمبر او په زبور د اخري اسماني کتاب په توگه عقیده لري شامل دي.

دعقیدي په برخه کې دري شیان مهم دي:

۱ عقیده: عقیدې ته په انگلیسي کې روحانیت یا **Spirituality** وائی: دا هغه خلک دی چې په خدای (جل جلاله) عقیده لری او دهغې احکام په مجموعی توګه منی ولی دکوم خاص پیغمبر او دین تابع نه دی. دی خلکو ته **Spiritual** یا روحاني خلک ویل کېږي.

۲ دین: دین د عقیدې په چوکاټ کې دیو مشخص پیغمبر او کتاب منل او پیروی کول دی. چې په همدې اساس بیا عقیدوي خلک په یهودیانو، عیسویانو او مسلمانانو ویشل شوی دی. ددې برسیره په نړۍ کې ځنی نور واړه ګروپونه هم شته چې هغوی په خدای (جل جلاله) او یو پیغمبر عقیده لری لکن ځانګړی کتاب نه لری.

۳ مذهب: مذهب دیو مشخص دین په چوکاټ کې دننه دځنو لوړو علماوو او اصحابوو ځانګړی طریقې دی چې هغوی هر یو دخپل دین داحکامو تعریف په ځانګړې توګه کوی چې په عیسویانو کې **Catholic** او **Pradestan** او په مسلمانانو کې بیا شیعیه او سنی مذهب، یا هم دامام ابو حنیفه، امام غزالی، امام جعفری او نور مذهبونه دی.

په اسلام کې ددین او مذاهبو نه علاوه دتصوف یوه برخه ده چې (صوفی) ورته ویل کېږي چې دوی بیا داسلام په خوا کې ځنی نوری ازادی ګانی هم قبلوی لکه دموزیک ازادی او نور.

څوارلسم څپرکی

۵۵ - سياسي نظريي

الف : بين المللی نظريې:

دا هغه نظريې دي چې په نړۍ واله کچه پېروان او په نړۍ واله کچه تقويه کوونکې سرچېنې لري. چې دانظريې بيا په دوه عمومي ډولو ویشل کېږي.

۱. بين المللي کمونستي نظريات:

دا هغه نظريات دي چې دانسانانو په منځ کې داريکو او ستونزو معيار يوازې مادي منابع بولي. او معنوي اړخونو ته چې په هغې کې دين او په خداى، کتاب، پیغمبر او نور عقیده هم شامل دي کوم ارزښت نه ورکوي. په نړۍ کې کارل مارکس ددې نظريې ايجاد کوونکى گڼل شوى دى او په همدې لحاظ ورته مارکسيزم هم وايي .

سره له دې چې د کمونيزم بلاک (په افغانستان کې د شوروي اتحاد د شکست نه وروسته) اوس په نړۍ واله کچه ضعیفه شويدي، خو بياهم وجود لري. د کمونيزم بلاک بيا دځينې خاصو ځانگړتياوو له مخې په دوه نورو عمده گروپونو ویشل شو. چې يو ته يې مارکسيزم لينينيزم ويل کېږي، چې هغه په روسیه کې د لينن په ذریعہ عملي او پياډه شو، نو په همدې لحاظ ورته مارکسيزم لينينيزم ويل کېږي. چې ددې نمونه يې حزبونه په افغانستان کې د خلق ديموکراتيک گوند وه چې دنور محمد تره کې په مشرئ او د حفيظ الله امين، ببرک کارمل او نورو غړو په شمول او د روس په مستقیمه همکارئ ايجاد شو. بيا يې دثور کودتاه له لارې په ۱۳۵۷ هـ ش کال کې د محمد داود خان په وژلو سره اقتدار واخست. څه موده دنورمحمد تره کې (دخلق گوند غړی) تر رهبرۍ لاندې بيا دحفيظ الله امين (دخلق دگوند غړی) لاندې او بالاخره بيا په ۱۳۵۸ هـ ش کال کې دروس دمستقیمې مداخلې له لارې

برک کارمل ته چې دپرچم دحزب غړی وه قدرت وراثتقال او بالاخره بيا د ۱۳۶۵ ل نه تر ۱۳۷۱ ل کلونو پورې دنجيب الله (چې دپرچم دگوند غړی وه) دحکومت دوره کي دکمونستانو اقتدار پای ته ورسېده، او نجيب الله رسماً ملل المتحد ته دتسليميدو له لارې دحکومت نه لاس واخيست.

تر هغې وروسته بيا دخلق او پرچم گوندونه په ډېرو زياتو وړو وړو ډلو بدل شول او همدا اوس هم دغه وړې ډلې وجود لري.

دکمونيزم دپلاک پورې مربوط دوهمه ډله دماؤئيزم په نوم يادېږي، چې ددوې رهبر ماوتو سنگ وه چې په چين کې يې دکمونيزم فلسفه په يوه نوی شکل عملي کړه، او داى وښودله چې دمارکس او لينين دنظرى خلاف چې هغوى ويل يوه ټولنه بايد هغه پنځه تاريخى مرحلې چې د کمون اوليه نه بردگي ته اودبردگي نه فيوډاليزم ته او دفيوډاليزم نه سرمايدارى ته او دسرمايدارى نه سوسليزم ته په ترتيب سره تيري کړي، تر څو سوسياليزم او بالاخره بيا کمونيزم ته ورسېږي. خو دوى په چين کې دفيوډاليزم نه راسا يو کمونستي نظام ته داخل شو، چې دغه شکل ته يې بيا ماوؤ يزم او يا (راه رشد غير سرمايداري) نوم ورکړ. دکمونستي دغې نظريې پيروان په افغانستان کې د شعله جاويد ډله وه چې وروسته بيا په بيلا بيلوگروپونو ووېشل شوه او اوس هم دهغې وړې څانگې وجود لري.

۲. بين المللى اسلامي نظريات:

داسلام بين المللى سياسي نظريه چې په ۱۳۰۷ ل کال کې لومړي په مصر کې منځ ته راغله په نړۍ کې داسلامى سياسي نظام دتطبيق کولو له پاره هلې ځلې کوي، او د ددې کبله چې ددوى اولين اخبار د(اخوان المسلمین) په نوم يادېده، نو ددوي پوري مربوط ډلې هم په هغه ملک کې داخوانيانو په نوم يادېږي، چې په مختلفو ملکونو کې ورته بيا همدا نوم د هغه ملک په ژبه يادوي.

داځوان المسلمین دنظريې له مخې په نړۍ کې بايد اسلامي نظام حاکم او اسلامي نظام بايد د هېوادونو ټولې چارې اداره او تنظيم کړي چې پدې کې داسلامي بين المللي نظرياتو يا داځوان المسلمین پوري مربوط ډلي شاملې دي. چې دا ډلي عبارت دي له، حزب اسلامي، (انجنير گلبدين حکمتيار) او حزب اسلامي (مولوی خالص) جمعيت اسلامي افغانستان (برهان الدين رباني) او اتحاد اسلامي افغانستان (عبدالرسول سیاف) ډلي شاملې دي. په دنيا کې اکثر مسلمعان پدې عقیده دي چې دين او عقیده دانسانانو او خدای ترمنځ يوه رابطه ده او هغه بايد دحکومت داري د وسيلې په توگه استعمال نه شي. خو اخوانيان داسې عقیده لری چې دين يوازې ديو شخص او خدای ترمنځ عبادتي رابطه نه، بلکه دا د ټولنې د انسانو ترمنځ او د ټولنې او دولت ترمنځ د نظام دراوړلو سستم هم جوړولای شی. چې پدې برخه کې حتی دوی دقوي او زور له لارې هم ددېن مسلط کول روا او جائيز بولي. اما يو شمير زيات مسلمعان ددوی دغې تحميلي نظريې او د اسلام په زور تحمیلول، د اسلام ددېن سره يوه مخالف عمل او حتی هغه د اسلام په ضد يو عمل گڼي، همدا وجه ده چې ددنيا د مسلمانانو اکثريت ددوی سره موافق نه دي.

د دواړو بين المللي نظراتو عمده مشکل پدې کې دی چې دوی د هېوادونو داخلي ځانگړي شرايطو ته کوم خاص ارزښت نه ورکوي، بلکه دنړۍ د هېوادونو په منځ کې سرحدو نه مني. کمونستان يې دکمونستي جهاني بودن تر نظريې لاندې دنړۍ هغه هېوادونه چې کمونستی نظامونه لری، سره يو بولي. او اخوانيان بيا ټول هغه اسلامي هېوادونه چې ددوی له نظره اسلامي نظامونه لري يو واحد ملت په توگه پيژني. چې ددوی همدا نظر ديو شمير زياتو خلکو داعتراض او ددوی سره مخالفت سبب گرځيدلی دی. او ددې هېوادونو يو زيات شمير خلک داسې استدلال کوي چې سره له دې چې موږ به دنورو اسلامي ملکونو سره گډ دين لرو خو زموږ د هېواد ځانگړي شرايط، دژوند کولو طرز او دخلکو غوښتنې ددې باعث کېږي چې بايد داسلام په چوکاټ کې دننه هر هېواد ځانته ازاد، مستقل او

ټاکلي سرحدات ولري.

۳. ملي اسلامي نظرياتي گروپونه:

دا هغه سياسي ډلې دي چې عقیده لري چې مونږ بايد دنړۍ د مهمو او غټو نظريو او عقيدو نه فايده او چټه کړو او دهغوی دتطبيق له پاره بايد ځانگړي شرايط برابر کړل شي. خو دهر هېواد ځانگړی تاريخي، جغرافيوې او روان سياسي حالت يو دبل نه توپير لري، نو ددې کبله نړۍ والې سياسي نظريې نه شي کېدای چې کټ مټ په هر هېواد کې تطبيق شي. دمثال په ډول: دوي دسوسياليزم هغه اقتصادي برخه چې د اجتماعي عدالت سره برابره ده مني، او دا مني چې په ټولنه کې دی اقتصادي منابع ديو اجتماعي عدالت په اساس توضيح شي. خو دوي دسوسياليزم هغه برخه چې ددېن سره مخالفت لري او دين ديوې ټولنې له پاره د اپين او زهرو په توگه پيژني نه مني او نه يې قبلوي. همداراز ملي اسلامي سياسي ډلې په افغانستان کې پداسې حال کې چې داسلام مقدس دين دخپلې عقيدې په توگه مني، خو هغوی نه غواړي چې دين دې دحکومتي نظام په خير په خلکو تحمیل کړای شي. همداراز نه غواړي چې دنورو مسلمانو هېوادونو سره دې يو بې سرحدو مشترکه نظام ولري. دا ځکه چې نور پرمختللی اسلامي هېوادونه بيا زموږ دوروسته والي نه په ظالمانه توگه فايده اوچتوي. نو ددوی له نظره دين بايد دعقيدې په توگه او دولت بايد ديو نظام په توگه ديو بل نه جلا پاتي شي.

همدا وجهه ده چې داصولو له مخې ملي اسلامي ډلې اکثرا کومه بين المللی پشټوانه نه لري، نو دهمدې کبله ضعيفې هم وي. ملي اسلامي ډلو کې افغان ملت، دملت ولسی سازمان، دافغانستان دنجات ملي جبهه (صبغت الله مجددي)، دافغانستان ملي اسلامي محاذ (سيد افندی گيلاني)، حرکت اسلامي افغانستان (مولوي محمد نبي محمدي) او دافغانستان مترقي ديموکرات گوند (مساوات) او ځنې نورې ډلې شاملې دي.

ددې ليکنې مطلب دا نه دی چې ځوانانو ته ديوې يا بلې ډلې سره ديوځای کېدو سپارښتنه

وکړې، ولي هدف يې دادي چې ځوانان بايد د سياسي موضوعاتو په اړه ځانونو ته کافي معلوماتونه تر لاسه کړي، او دهغو معلوماتونو په رڼا کې بايد تصاميم ونېسي. خو دا په دغرده وايو چې ځوانان بايد دهر ډول افراطيت څخه ډډه وکړي، او ددې کبله چې دهر مملکت ځانگړي شرايط يو دبل څخه توپير کوي، نو په دغو ځانگړو شرايطوپوهيدل او دهغوی اثرات دسياسي مبارزي په انتخابولو کې له نظره ونه غورزوي. دا هم ضروري ده چې ووايو چې اسلام افغانستان د مطلق اکثريت دين او عقیده دهو چې د عقيدې تر خوا يې ددې هېواد په ازادي بخونکې مقاومت کې تل ډېر مثبت او ښه رول لرلي دي. نو هر افغان ځوان ته دا ضروري ده چې د اسلام مقدس دين ته درناوي، او احترام ولري. او په احساساتي توگه نه دداسي نظرياتو ښکار شي چې هغه د اسلام او افغاني کلتور سره مخالف وي، او نه هم داچې د اسلام د مبارک دين نه په استفاده د نورو افراطي او تجاوزگرانه نظرياتو تر اثر لاندې راشي.

د هېواد ددې اوږد بحران د حل اساسي لاره به څه وي؟

دملي احساس او ملي مسئوليتونو په اړه يوه بله موضوع دخورا جدي توب وړ ده چې زموږ ځوان نسل بايد ورته په جدي توگه پاملرنه او په اړه يې هوښيار او بيدار وي. هغه په هېواد کې دملي وحدت دتامين اساسي لاره يعنې د يوه پراخه سياسي وحدت تامينول دي چې په هغې کې دمطرح اصولو او ارزښتونو په اړه داسې يوه سالمه لاره او فارمول بندي منځ ته راشي چې په هغې کې دهېواد ټولې پرگنې چې که هغه دهرقوم، ژبې، دين، مذهب او قشر پورې اړه ولري خپل ځان دخيل او خپلې گټې پکې خوندي وگوري. خو متاسفانه زموږ په هېواد کې دداسې يوه سياسي وحدت او سالم سياسي فارمول دمنځ ته راتللو په اړه ډېرې ستونزې وجود لري. د بلي خوا زموږ دوطن دښمنانو دافغانستان په خلکو کې دسياسي کار او سياسي فعاليت په اړه داسې تراخه او زهرجن تبليغات کړي او کوي يې چې زموږ هېواد

وال يې د سياست په وړاندې کرکجن کړي دی.

پنځه لسم څپرکی

۵۶- دلوستونکو، کتونکو او اورېدونکو پوښتنې، ځوابونه او تبصرې:

۱- د ښوونې او روزنې توپیر څه دی؟

ښوونه او روزنه یا تعلیم او تربیه د یوه انسان د ژوند دمعنوی اړخ (مادی اړخ د هر انسان فزیکي بدن او د هغه غړي تشکیلوي) دوه مهمې او ځانګړې برخې دي. لومړۍ: روزنه:

روزنه دهر بنیاد نه ښه او سالم انسان جوړول دي. یعنی روزنه یوه انسان ته انساني یا اخلاقي او اجتماعي (یعنی دنورو انسانانو سره دسالمو، موثرو او ښو اړیکو لرل). مسئولیتونه ورزده کوي یعنی روزنه ده چه هر انسان په یوه ښه (ځان او نورو ته په ګټور) انسان بدلوي. او هر انسان ته په ټولنه کی دیوه ګټور او پېژندل شوی مقام ته درسیدو لپاره دضرورت وړ خوی او خصلتونه او بیا ددی مقاومتونه دلا ښه ساتلو او لوړولو لپاره ضروري اخلاق او خصلتونه ورزده کوي.

روزنه دهری ټولنی په خصوصیاتو پوری اړه لری او دیوی ټولنی نه بلی ته فرق کوی مثلاً په شرقی ټولنو کی دی ته ترجیح ورکول کېږی چه انسانان دې ګډ ژوند ولري او هریو دې بل سره مرسته وکړی، پداسی حال کی چه په غربی ټولنو کی بیا انفرادیت یا ځانته والی ته ترجیح ورکول کېږی او ځوانان داسی روزل کېږی چه خپل کارونه پخپله پرمخ بوزی. داد شرقی او غربی تربی یو فرق دي. چې دا هر یوه ټولنی ته منل شوی طریقه بیا دځوانانو دروزنې لپاره جلا جلا لاری لري او دغه لاری دهری ټولنی لپاره دخلکو له خوا ټاکل شوی او په هغه ټولنه کی منل شوی دی چې دهمدی خصوصیاتو په چوکاټ کی تربیه هم ددغی اصولونو تابع او دیوه ځای څخه و بل ځای ته او دیوه کلتور څخه بل کلتورته فرق کوی.

دویم: ښوونه یا تعلیم:

تعليم دانسانانو او ټولنيزو ضرورتونو دپوره کولو لپاره دټولنو په اړه دمعلوماتو پيدا کول او دټولنې دضرورتونو او ستونزو دحل لپاره دعلمي لارو چارو او تخنيکي وسائيلو دکشف، استعمال او دهغي نه دگټو اخستلو د طريقو زده کوونه ده. څرنگه چه دغه موضوعات دټولو ټولنو او ملکونو لپاره يو شان ضرورت او حتی ددوی نه گټه اخستل تر ډېره حده مشابهه او يو شان ده نو تعليم دټولو هېوادونو لپاره يو شان کېدای شي. همدا وجه ده چه دښوونې او تعليم مواد ديو ملک نه دبل ملک لپاره هم استعمال کېدای شي. يوازينی فرق به پکښي د ژبي وي چه دغه مشکل بيا دتر جمې له لاري حل کيداي شي.

نو په لنډه توگه ويلي شوو چې ښوونه او د ښوونې يا تعليم مواد د مختلفو ملکونو لپاره مشابهه او يو شان ته وي لکن دتربي په اړه مواد او ليکني د هري ټولنې لپاره خاص او ځانگړي وي. ښوونه سړي ته علم او روزنه سړي ته سړيتوب ورزده کوي.

۲- روزنه مهمه ده که ښوونه ولې څوک په روزنه بحث نه کوي؟

ښوونه او روزنه دواړه مهم دی. ښوونه سړی ته علم او روزنه سړی ته سړيتوب ورزده کوی. په روزنه کی خلک دخپل ځان، خپلی کورنۍ، ټولنی او ملت په اړوند مسئولیتونه زده کوي او دهغی دعملی کولو سپارښتنه ورته کوي. پداسی حال کی چی ښوونه ورته یوازی دهمدی او نورو تخنیکي او علمی موضوعاتو په اړه معلوماتونه ورکوی. داروزنه ده چه یو سړی ته سړيتوب، په ټولنه کی داجتماعی اړیکو او مسئولیتونو زده کړه او دهغی دعملی کولو سپارښتنه، دخپل ملک، خلکو، ملی مقدساتو، ملی تاریخی او ملې گټو نه دفاع ور ښائی. روزنه دانسان په ژوند دوجدان حاکمیت مسلط کوي. بالاخره دا روزنه ده چه مونږ نه یو با احساسه، باوجدانه او با مسولیته انسان جوړوی دا چه ولی نور خلک او نوری تعلیمی اداری رروزی ته توجه نه کوی دوه عامله لری:

لمړی داچه په روزنه پوهیدنه او روزنه وربښوونه اسان کار نه دی. ځکه دښوونې کتابونه او مواد دنورو ملکونو نه هم ترجمه او کاپی کېدای شي، پداسی حال کی چه دروزنی برخه

دهر هېواد او هرې ټولنې پورې په ځانگړې توگه اړه لري. دا موضوع زمونږ په ملک کې ځکه ډېره مشکله ده چې په دې اړه لا تر اوسه چا څه ليکني نه دي کړي او يا هم اقلا د (جهاني صاحب) له قوله لا تر اوسه زما نظر ته نه دي راغلي. زمونږ په هېواد کې روزنه زياتر په دکورنيو او اجتماعي محيطونو کې په غير ارادي توگه (مخ وگورئ)

په کورونو، حجرو، ديرو، جوماتونو او ښوونځي کې تر يوه حده زده کېده خو متاسفانه تير ديرش کلن جنگ ديو خوا زمونږ دخلکو نه دتربي دزده کړې دغه محيطونه واخستل او دبله پلوه دجنگونو له کبله دخلکو په داخل کې او خارج ته مهاجرتونو ديوڅه گټو ترخوا زمونږ دخلکو تربيه ته ډېرې صدمې ورسولې. او دتربي دزده کړې دغه محيطونه ئي زمونږ نه واخستل.

دوهمه مهمه خبره داده چې دتربي تدريس يوازي هغه څوک کولای شي چې پدې برخه کې ځوانانو ته مثال جوړيدای شي. خو متاسفانه په نني بدبخته شرايطو کې زمونږ په ملک کې د تربيوې موضوعاتو په برخه کې مثال جوړيدل خورا مشکل کار دی. دمثال په ډول دتربي په تدريس کې بايد ځوانانو ته دا ووايي چې درواغ به نه وايي، ظلم به نه کوي، خيانت به نه کوي، وطن پال او ښه مسلمان او دټولنې ته به خدمتگار پاتې کېږي. نو داخبرې خو هغه څوک کولای شي چې دا ثابته کړای شي چې دوی په خپله په دې صفاتو ملبس دي. چې متاسفانه دداسې شخصيتونو چې ديوي خوا پدې موضوعاتو پوه شي او دهغوی دتدريس کولو توان ولري او دبلي خوا پدې نیکو صفاتو ملبس وي دگوتو په شمار دي. دا چې يو څوک پخپله ښه سړي وي دا يوه خبره ده خو داچې نورو ته هم وروښودلی شي چې څرنگه دې هغوی هم ښه او بامسئوليت انسانان شي دا بيا يوه جلا او جدي موضوع ده چې ځانگړې توانمندی او زياته قرباني غواړي.

۳- ښوونکې مهم دي که مور او پلار او کورنۍ؟

د هر انسان په ژوند کي ، روزنه او پوهنه دواړه ډېر ټاکوونکې نقش لري. خو ډېلار او مور او کورنۍ نقش د تربیې په برخه کې او د ښوونکې نقش د ښوونې په برخه کې ډېر جدي او دتوجه وړ دي. اما دیوه نقش هم په بله برخه کې له نظره نشو غورزولای. یعنې په داسي حال کې چې هر یو له دواړو (ښوونې او روزنې) په برخه کې موثر دي اما د دوي خاص او زیات موثریت په هغه ځانگړو برخو کې دي چې پورته ذکر شول. داباید و وایو چې دمور او پلار او کورنۍ اثر او نفوذ دهر انسان په ژوند کې د تهداب اېښودلو معني لري که ماشوم ژوند دماشومتوب په لومړۍ څو کلونو کې (تر ښوونځي دمخه) په ښه او سالمه توگه عیار شي نو بیا دغه ماشوم حتا ښوونې ته هم ښه توجه ورکوي . خو متأسفانه زمونږ اکثرا کورنۍ ددوي د ول او دهغي د ارزښت نه ناخبره دي دوي فکر کوي چې ماشوم یوازي د ښوونځي له لاري تعلیم او تربیه زده کوي چې دایوه نادرسته خبره ده. زه په کلکه د کورنیو پلرونو او میندو باندې غبرکوم چې خپل مسئولیت د خپلو بچپو په سالمه روزنه کي جدي وگڼي او په دي برخه کې خپل وظایفو ته په جدي توگه متوجه او هغه دي په درسته توگه اداء کړي. د بچپانو د سالمې تربیې لپاره د ضرور نه ده چې زیږول (پلار او مور) دي حطما زده کړي کړي وي. ځکه چې د سالمې تربیې ورکول دزده کړو پوري کوم خاص تړاو نه لري. د مثال په توگه که غواړو چې بچې مو مودب راشي نو تاسي خپلو وړو بچو ته هر سهار سلام ورکړي، او دي ته ئي وهڅوي چې نورو ته سلام وکړي. یا مو ماشوم له دي څخه منع کړي چې ښکښل او بد الفاظ استعمال کړي، دا یو هم د تعلیم سره تړاو نه لري. زه پدي برخه کښي په ټولو لوستونکو غبرکوم چې نور نالوستو زیږوالو (میندو او پلرونو) ته زما پیغام ورورسوي او هغوی ددې نا هیلي نه چې دوي نشي کولای د خپلو بچو په تربیه کښي موثره ونډه واخلي، راوباسې .

۴- ځوانان اکثرا پلان جوړوي خو عملي کېږي نه ددې عوامل به څه وي؟

تر ټولو مهمه خبرداده چې پلان جوړول زموږ په ملک کې دومره زيات رواج نه لري. او خلک د پلان په جوړولو دومره نه پوهیږي د پلانونو د ناکام کېدو جی په لاندی ډول خلاصه کولی شو:

۱- اکثره خلک د پلان په جوړولو کی خوش باوری ښکاره کېږی. دوی د پلان د جوړولو په وخت کی هر څه ایلېل یعنی په (سلو کی سل نورمال) فکر کوی او دهغه کار په لاره کی ستونزی اود نورو محیطی شرایطو رول اواثر په نظر کی نه نیسی. یواځي خپل اراده او خپل ځان محاسبه کوی. پداسی حال کی چې دهر پلان په برخه کې یو زیات شمیر نور بهرنی عوامل هم اثر لری چه باید همیش په نظر کی ونیول شی.

۲- اکثره خلک دیو پلان د عملی کولو په برخه کی خپل لمړنی وظایف چه هغه دهغی موضوع په اړوند لومړنی تحقیقات دی نه تر سره کوی او هر څه په اټکل محاسبه کوي. دا ددی سبب کېږی چه د پلان د عملی کولو په وخت کی ورته یو شمیر داسی ستونزی په مخه ورځی چه دهغی تصور ئي هم نه وی کړی. پدی صورت کی اکثره خلک وارخطا کېږی او هر څه پری ی نو پلانونه ناکام کېږی.

۳- د بدیدل نه لرل :

اکثره خلک چه خپل پلانونه جوړوی فکر کوی چه هر څه به ددوی دهیلو سره سم پرمخ ځی نو دځینی ناسنجول شوو پیښو په صورت کی او یا هم ددوی د پلان شویو ستراتیژو د ناکام کېدلو په صورت کی ځان ته کوم بل بدیل نه وی سنجولی نویدی توگه دیو ستراتیژی د ناکام کېدو په صورت کی نه شی کولی چی یوه متبادله لاره غوره کړی

پدی اړه جلدی مشوره ده چې ځوانان باید په خپل پلان کښي د ځني برخو د ناکامیدو پیش بین اوسي اود هغی لپاره باید متبادل پلانونه هم مخکي له مخکي وسنجوي او دهغی د تطبیق په اړه ځانگړي طرحه له ځان سره ولري.

۴ ځني خلک دیوه پلان په عملی کولو کښي مرحلوي برخي نه تشخیصوي او خپل ځان

ته مرحله په مرحله اهداف او هغي ته د رسيدو په برخه کې معيارونه ښه نشي ټاکلي. دا ددې سبب کېږي چې د پلان د عملي کولو په اوږدو کې خپل ځان ورک محسوسوي او نا هيلي کېږي. ښه به دا وي چې دهر پلان د عملي کولو په برخه کې مرحلوي شاخصونه (**Mile Stones**) روښانه او هغي ته درسيډو معيارونه واضح او معلومدارکړي. ترڅو د خپل پلان د عملي کېدو په برخه کې خپل پرمختګ اندازه کړاي شي. ددې معيارونو دټاکلو لپاره د وخت ټاکل هم يو مهم اصل دي چې متاسفانه اکثرا دنظر نه لري پاتي کېږي. د مثال په توګه: که تاسي جلال اباد نه کابل ته ځي نو تاسي بايد پوه شي چې دا مسافه ۱۵۰ کيلومتره لاره ده. دترافيکو دازدحام په نظر کې نيولوسره او سټ سرعت به ۵۰ کيلومتره په ساعت کېږي وي نو ته به په ۳ ساعتونو کې کابل ته رسيږي. پدې حساب بايدپه يونيم ساعت کي سروبي ته او په دوه نيمو ساعتو کي پل چرخي ته ورسېږي.

نو پدې طريقه ستاسې د پلان شاخصونه لکه. سدوبي او پل چرخي هم معلوم، او دغو ځايونه ته درسيډو وخت هم معلوم دي. که تاسي په خپل وخت سروبي ته ورسېږي نو ستاسې سفر د پلان سره سم روان دي، او که ناوخته ورسېږي نو پلان مو د خنډ سره مخ دي او که ژر ورسيدې نو پلان نه مخکي يئ.

۵- ايا دولت د ځوانانو په سالمه روزنه کي څه کولاي شي؟ او څه ئي کړي؟

هو! دولت تر ټولو مهمه قوه ده چه ديوه مملکت دځوانانو په سالمه روزنه کې ډېره موثره ونډه اخستلی شی. دولت دخپل ورځنی کړو وړو له لاری نه يوازی دا چی ځوانانو ته ښه مثال جوړيدای شی بلکه دخپلو هغه امکاناتو او موثريت له لاری چی يي په ټولنه کي لری په ځوانانو کی مثبتی هيلی او اميدواری راپيدا کولای شی.

سره لدی چه همدا اوس زمونږ په هېواد کی دځوانانو په نامه ډېر فعاليتونه او هلی ځلی روانی دی خو متاسفانه دمحتوی له لحاظه دغه پروگرامونه ډېر تش او بی کيفيته دی.

دولت وائي يو څه اما متاسفانه په عمل کې بيا هغه څه کوی چه ددوی د وينا خلاف وی. د مثال په توگه: دوی وايي او دعوا کوی چه ځوانان بايد پاک او وطن دوست وروزل شي خو چی کله بيا يو ځوان د پوهنتون نه فارغ شي او دخپل ځان دمقرر کيدلو لپاره په دولتي مختلفو ادارو کې په خپل مخ دوه لاسی خپيری و خوری او په رشوت ورکولو او واسطه کولو مجبور شي نو ددوی هیلې په نا امیدی بدلی شي. خوی او خصلت ئی بيا د خدمت کولو په غرض په رشوت خوړلو او خیانت کولو وربدل شي. نو دادی په عمل کې د دولت ونډه د ځوانانو په تربیه کې چی متاسفانه نه یوازی دا چی مثبت نه ده بلکه فوق العاده منفي او خطرناکه ده. زه پدی وسیله دافغانستان د چارواکو توجه دغه فوق العاده مهم اصل ته راپول غواړم چه دوی پدی پوه شي چه داداری فساد دغه جرړی یوازی پر دوی پوری محدودی نه پاتی کیږی بلکه دوی په خپلو دارنگه اعمالو ددی هېواد دراتلونکی بنسټونه خرابوی او دا هېواد دیو تل پاتی فساد سره مخ کوی چه بيا به ددوی خپل بچیان هم ددی فساد قربانیان وی.

۷- زمونږ بچیان په کور کې ښه تربیه لری خو په کوڅه کې دنورو ماشومانو دلاسه خرابیږی څه وکړو؟

دایوه ډېره عامه او پراخه ستونزه ده. ماشومان ضرورت لری چه دکور نه دباندی دنورو ماشومانو سره یو ځای لوبی وکړی او دماشومتوب دوخت نه ځانگړی خوند او مزي واخلي. دوی ضرورت لری چی ښوونځی ته ولاړ شي او هلته دنورو ماشومانو سره یو ځای زده کړه وکړی. مونږ نشو کولای او دماشومانو په گټه هم نه ده چی دنورو ماشومانو نه ئی جدا او په کورونو کې راگیر وروزو. دبلی خوا په کوڅو او حتی مکتبونو کې په سل گونو داسی ماشومان دی چه هغوی په کور کې دتربیی څه خاص شرایط نه لری. ممکن هغوی بی پلاره وی، بی موره وی، غریب وی او یا هم پلار او مور ئی اصلا ددوی تربیی لپاره یا

وخت نه لری او یا هم دتربیی په ورکولو نه پوهیږی . داهمدا ډول ماشومان دی چه اکثره په کوڅو کی بی سرنوشته گرځی، راگرځی او همدوی بیا دنورو ماشومانو لپاره هم د سر درد او د مصیبتونو دپیدا کولو لامل گرځی. دایوه پراخه اجتماعی ستونزه ده چه دحل لپاره یی یوازی په ملک کی یو سالم نظام او سالمه اداره لازمی او جدی اقدامات تر سره کولای شی. خو پدی اړه دومره ویلی شم چی:

۱ دولت باید دخپلی ټولنی دراتلونکی سلامتیا په خاطر ددغی بچو په وړاندی خپل مسئولیتونه تشخیص او ادا کړی. او دغسی یله گرد ماشومان باید دیو منظم او ټاکلی پلان له لاری روزنتونونو ته ورواستول شی او په سالمه لاره مصروف وساتل شی

۲ پلرونه او میندی باید په دی اړه خپلو مسئولیتونو ته متوجه او تر ممکن حده ددی بچپانو روزنی ته ځان وقف کړی

۳ خیریه موسسی باید پدی اړه خپلی هڅی جدی او منظمی کړی تر څو دا ماشومان ددی مصیبت ناک حالت څخه وژغوری

۴ کونښن وکړی چه خپل ماشومان دډاډول ماشومانو نه جلا وساتی او دلویو لپاره ئی کوم بل داسی محیط ته یوسی چه تاسی هم ورسره اوسی او یو سالم محیط وی.

شپاړسم څپرکی

۵۷ - دلوستونکو نه وروستی هیله:

محترمو لوستونکو! دا چې تاسې د اکتاب تر پایه ولوست له زغم او حوصلې نه مو مننه کوم. ددې امکان شته چې دکتاب په لوستو کې مو ځینی غلطۍ او سهوې په نظر راغلي وي، نو ددې له پاره چې په راتلونکي چاپ کې د دې ډول غلطیو مخه ونیول شي، نو خپل نظریات او کتنې موږ ته په هغه پته راواستوی چې د کتاب پر پښتۍ لیکل شوې دي. ددې ترخوا، اجازه راکړئ او زما دوه لاندیني وړاندیزونه ولولئ، ددې منل او پرې عمل کول ستاسې خوښه ده.

۱. لطفا په خپله ټولنه کې د یو کارنده او باتدبیره انسان په توګه ژوند غوره کړئ. د فعال او غیر فعال ژوند په اړه ددې کتاب په ——— مخ کې په تفصیل خبرې شوې دي. د یو فعال شخص په توګه ژوند کول هم تاسې ته او هم دې ټولنې ته نیکمرغي راوړلی شي او د یو باتدبیره انسان په توګه کېدای شي تاسې پخپل ژوند کې د یولړ ستونزو مخه ونیولای شئ او هم به مو اړوند کارونه ښه منظم او موفقانه ډول تر سره کړي وي.
- ۲- هیله ده د همدې پورته وړاندیزونو په رڼا کې دغه کتاب هم په فعاله توګه ولولئ او پدې اړه موږ سره خپل نظریات، وړاندیزونه او ځانګړې تجربې شریکې کړئ، چې ددې کتاب په بیا چاپولو کې ځوانانو ته د لا ښه چوپړ په خاطر په پام کې ونیول شي.

د هېوادوالو د لا زیاتې سیاسي هوښیاری، د ګران هېواد رښتینې ازادۍ، ابادۍ، هوساښې او سرلورۍ او ترڅنګ یې ستاسې د لا ډېرو بریالیتوبونو، کارنده او با مسوولیته ژوند کولو په هیله

پای

ډاکټر تاج الدين ملت مل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library